

● کشتکوباکاپیتان تیم ملی والیبال: قول قهرمانی نمی دهیم

● پاسخ مهمترین سوال مادرها

● بحرین، اکثریتی که حاکم نیست

● بهترین شیوه ترغیب کودکان به مطالعه

● گزارش تکان دهنده از مادران اجاره ای هندی

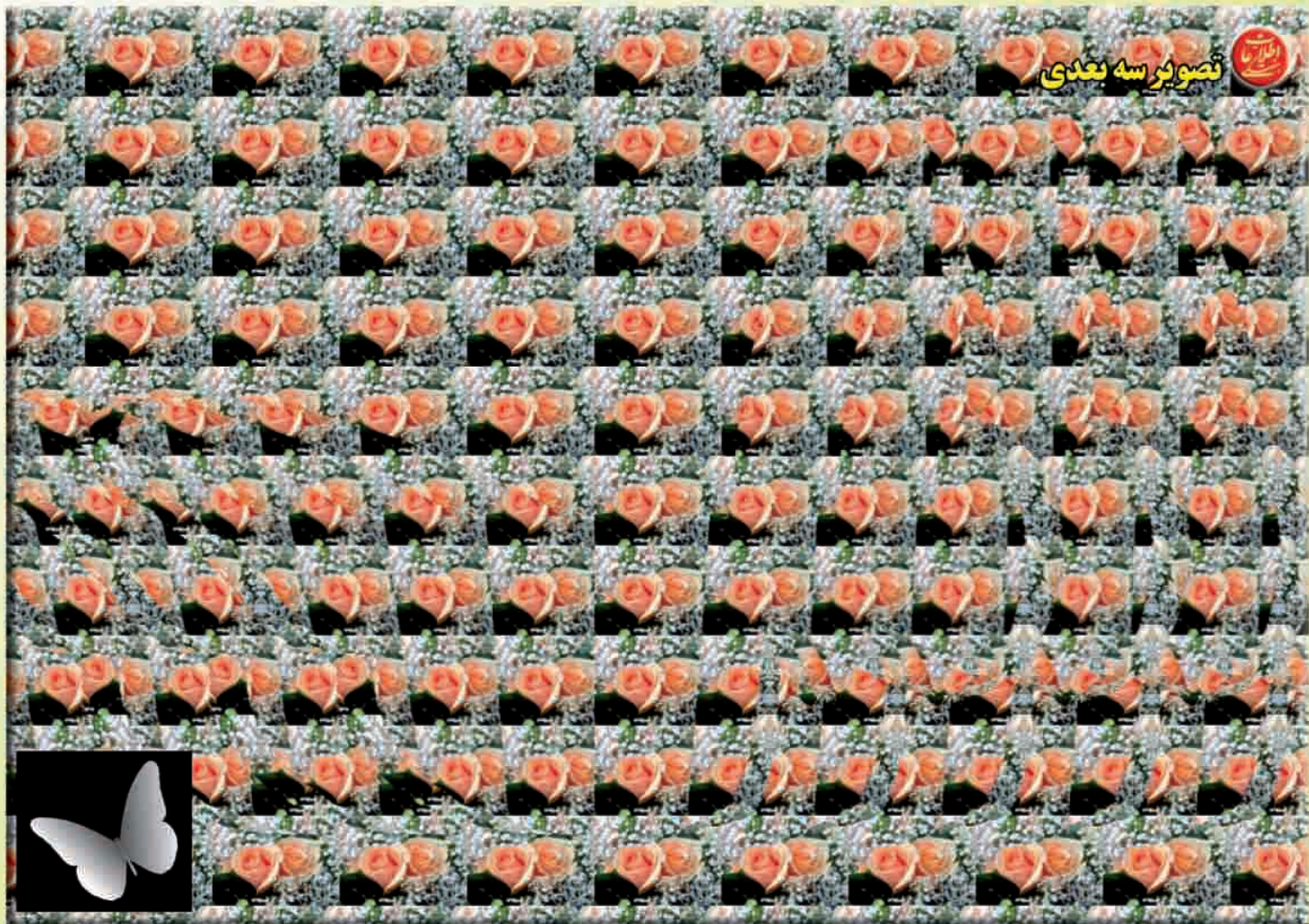
● وقتی منابع آب انسانها به دست بخش خصوصی بیفتد

● انوشیروان فاطمی: فکر نمی کردم پشت بازیگری، چاپلوسی باشد

شماره ۳۶۶۲
چهارشنبه ۱۹ آبان ۱۳۸۹
بها ۵۰۰۰ ریال

سالروز ازدواج حضرت فاطمه زهرا (س) و حضرت علی (ع)

در اول ذیحجه سال دوم هجری قمری حضرت فاطمه زهرا (س) و حضرت علی (ع) این دونور دیدگان رسول اکرم (ص) زندگی مشترک خویش را آغاز کردند. بر اساس مندرجات بسیاری از کتب شیعه و اهل سنت، بزرگانی از مهاجرین و انصار از حضرت رسول اکرم (ص) تقاضا کرده بودند که پیمان ازدواج با حضرت فاطمه ببندند اما پاسخ رسول گرامی اسلام به آنان این بود که در مورد ازدواج فاطمه منتظر خداوندیم. عاقبت حضرت علی (ع) حضرت فاطمه (س) را از حضرت محمد (ص) خواستگاری کردند و بدین ترتیب در چنین روز فرخنده ای این دو ستاره درخشان آسمان اسلام محمدی، زندگی مشترک و پر ثمر خویش را آغاز کردند.

وفات استاد آیت الله سید محمد حسین طباطبایی

در ۲۴ آبان سال ۱۳۶۰ هجری شمسی استاد علامه آیت الله سید محمد حسین طباطبایی فیلسوف، فقیه اصولی، مفسر و دانشمند اسلام شناس ایرانی در ۸۰ سالگی بدرود حیات گفت. استاد علامه در دودهنر خطاطی و شاعری هم از استعداد و قریحه ای چشمگیر بهره داشت اما اهمیت اصلی ایشان بیش از همه در شجاعت بی نظیری است که در راه احیای علوم تفسیر، فلسفه و علم اخلاق در حوزه های علمیه از خود نشان داد. از آیت الله علامه طباطبایی تألیفات ارزنده ای در فلسفه و اسلام شناسی برجای مانده که تفسیر المیزان از آن جمله است. این تفسیر از جلد ۲۰ جلد نگارش شده است.

انحلال سومین مجلس شورای ملی

در ۲۳ آبان ماه سال ۱۲۹۴ هجری شمسی سومین مجلس شورای ملی منحل شد. پس از حرکت سپاه روس به طرف تهران شمار زیادی از نمایندگان مجلس و رجال به قم حرکت کردند و کمیته دفاع ملی را تأسیس کردند. بدین ترتیب مجلس از اکثریت افتاد و تعطیل شد. احمد شاه قاجار هم تصمیم گرفت پایتخت را تغییر دهد. اما وزیران مختار روس و انگلیس با احمد شاه ملاقات کرده و او را از انتقال پایتخت به اصفهان منصرف ساختند.

درگذشت حضرت آیت الله سید مرتضی پندیده

در ۲۲ آبان ماه سال ۱۳۷۵ هجری شمسی حضرت آیت الله سید مرتضی پندیده برادر گرامی حضرت آیت الله امام خمینی (ره) بدرود حیات گفت. آیت الله پندیده همواره یار و پشتیبان امام راحل در استمرار مبارزه با رژیم طاغوت بود و به همین علت مدت ۶ سال به انار که نزد تبعید شد. در موقعیتی که رژیم طاغوت در صدد محو نام و آثار حضرت امام و همچنین قطع ارتباط آن بزرگوار با مردم ایران بود؛ آیت الله پندیده در مقام وکیل تأمل الاختیار امام حلقه ارتباطی ایشان با مردم انقلابی ایران بود.

درگذشت ستار خان

در ۲۵ آبان سال ۱۲۹۲ هجری شمسی ستار خان ملقب به سردار ملی از مبارزان مشروطه طلب و آزادیخواه مشهور، جان به جان آفرین تسلیم کرد. او همزمان با آغاز اولین حرکت های مشروطه خواهی و آزادی طلبی به تبریز بازگشت و در صف مشروطه خواهان قرار گرفت. ستار خان در دورانی که محمدعلیشاه به بیمارستان مجلس اقدام کرد و خفقان شدیدی بر کشور مستولی شده بود شعله های مبارزه را در تبریز روشن نگاه داشت و رهبری قیام تبریز را در منطقه آذربایجان به عهده گرفت. او پس از فتح تهران و خلع ید محمدعلیشاه بنا به درخواست مردم به تهران آمد و سرانجام پس از درگیری شدید با مأموران دولتی آزادیخواهان بسیاری از یاران ستار خان به شهادت رسیدند. ستار خان نیز به سختی مجروح شد و بعد از چندی بر اثر جراحات درگذشت و در باغ طوطی شهرری به خاک سپرده شد.

درگذشت علامه استاد محمد تقی جعفری

در ۲۵ آبان سال ۱۳۷۷ هجری شمسی آیت الله علامه استاد محمد تقی جعفری فیلسوف کم نظیر و اندیشمند بزرگ جهان اسلام پس از یک دوره بیماری به جوار رحمت ایزدی شتافت. از ایشان آثار بسیاری به جای مانده که نمایانگر جهاد فکری عظیم وی در راه نیازهای فکری و فرهنگی دنیای معاصر است. «شرح تفسیر نهج البلاغه و تفسیر مثنوی مولوی» از آثار استاد است.

سالروز تولد ابوریحان بیرونی

در سوم ذیحجه سال ۳۶۲ هجری قمری «ابوریحان محمد بن احمد بیرونی» منجم، ریاضیدان، جغرافیدان و فیلسوف برجسته و پر آوازه ایران و جهان اسلام در شهر خوارزم متولد شد؛ از این رو به بیرونی شهرت یافت. بیرونی ابتدا در دربار امیران خوارزم بسر می برد. در سال ۴۸ هجری قمری همراه محمود غزنوی به غزنه رفت و از آن پس حتی در جنگها همراه این حاکم غزنوی بود. این دانشمند بزرگ ایرانی در آثار تألیفی خود در استفاده از هندسه و انتقادی به کار می برد و این روش از تصحیح جزئیات عبارات تا تحلیل نظریه های علمی را شامل می شد. آثار ابوریحان بیرونی از منابع مهم تاریخی بشمار می رود زیرا او همواره به مسائل و حوادث تاریخی توجه خاص داشته است. «آثار الباقیه، قانون مسعودی و تحقیق الملهند» از مشهورترین آثار ابوریحان بیرونی محسوب می شوند.

در این شماره می خوانید:

۳	یاد و یادواره
۴	یادداشت هفته
۶	تفسیر سیاسی
۸	سه گانه
۹	زیان شناسی
۱۰	گزارش رنگی
۱۱	گل از بلبل عاشق تر است
۱۲	خاطرات روانیز شک
۱۴	داستان زندگی
۱۶	جنگ جهانی دوم
۱۸	گزارش خارجی
۲۰	مشاور خانواده
۲۲	گزارش از زندان
۲۴	سوژه
۲۵	پرسش ویژه، پاسخ ویژه
۲۶	ماجراهای خواستگاری
۲۷	در پیچ و خم دادگاه
۲۸	ترازو
۲۹	یادداشت های یک مشاور بازنشسته
۳۰	مسابقه بزرگ داستان نویسی
۳۲	داستان بلند ایرانی
۳۴	از گوشه کناره جهان
۳۶	یک هفته حادثه
۳۷	راز سلامتی
۳۸	پاورقی تاریخی
۴۰	باریکتر از مو
۴۱	نوشته های ناب
۴۲	تماشاگر راز
۴۵	جدول مقاطع
۴۶	جدول شرح در متن
۴۷	در قلمرو داستان
۴۸	با هوش خود کلنجار بروید
۴۹	اطلاعات مفتکی
۵۰	جنگ هنر
۵۴	داستانهای آفرید هیچکاک
۵۶	سرگذشت های واقعی
۵۸	ورزشی
۶۲	تعبیر خواب
۶۳	پیغام های روشنائی
۶۴	سبک زندگی
۶۵	پیام از شما، چاپ از ما
۶۶	نقاشی های شما
۶۷	از نگاه دیگر

صاحب امتیاز:
شرکت ایرانچاپ (موسسه اطلاعات)
مدیر مسؤول و سردبیر:
فتح الله جوادی

معاون سردبیر: سید احمد شهابی
معاون فنی: محمود صفادار
ناظر چاپ: کریم ملکی
صفحه آرا: محمد جعفر صباغی خسروی
زهرا کوچکی

نشانی: تهران - بلوار میرداماد - خیابان نفت جنوبی (تابان غربی) - پلاک ۸ - مجله اطلاعات هفتگی
کد پستی: ۱۵۴۹۵۳۱۱
روابط عمومی: ۲۹۹۹۳۴۰۴ - ۲۲۲۶۲۲۴
نمابر (فکس): ۲۲۲۷۱۸۱۳
Email: haftegi@etelaat.com
آگهی های مجله اطلاعات مفتکی: ۲۲۲۳۵۰۷
امور مشترکین: ۲- ۲۹۹۹۳۴۷۱
چاپ از: ایرانچاپ
چاپخانه موسسه اطلاعات - تلفن: ۲۹۹۹۹
شماره ۳۴۴۴ - چهارشنبه ۱۹ آبان ۱۳۸۹
۳ ذی الحجه ۱۴۳۱ - ۱۰ نوامبر ۲۰۱۰
هرگونه استفاده از مطالب مجله جهت فیلمنامه، سینما، تلویزیون و تئاتر و یا چاپ در کتاب منوط به کسب اجازه کتبی است.
مقالات ارسالی پس از داده نمی شود.
مجله در ویرایش مطالب آزاد است.

محمد امین جوادی
javadi.mohammadamin@yahoo.com

نگذاریم بنیان خانواده آسیب ببیند

دوشنبه ای که گذشت مصادف بود با سالروز ازدواج حضرت علی (ع) و بانو صدیقه طاهره که مبارک ترین ازدواج اعصار است. محصول این ازدواج فرزندان بودند که هر یک نمونه اند و خانواده ای که در آن، عشق و معنویت و فضیلت تبلور پیدا کرده است. به همین مناسبت این روز را روز ازدواج معین کرده اند. یعنی یکی از سنتهای پاک و مقدس و ارزشمندی که بنیانگذار خانواده، زمینه آرامش دختر و پسر و فراهم کننده سلامت اجتماعی است. خوشبختانه آمار شش ماهه اول سال نشان می دهد که ازدواج در کشور بارشده ۳ درصدی همراه بوده است. بر اساس آمار، در شش ماهه نخست امسال ۴۸۱ هزار و ۱۴۸ مورد ازدواج، اتفاق افتاده است. ۳۳۲ هزار مورد آن در شهر و ۱۴۹ هزار مورد آن در روستا. اما این آمار که در نگاه نخست امیدوار کننده به نظر می رسد، در لایه های درونی خود حرفهای ناگفته، بسیار دارد.

وقتی این آمار را با آمار سال قبل مقایسه می کنیم، در می یابیم که با وجود رشد جمعیت شهری در طول یک سال گذشته، درصد ازدواج در مناطق شهری کاهش پیدا کرده و در مناطق روستایی حدود ۱۲ درصد رشد داشته است. همین رشد ازدواج در مناطق روستایی باعث شده تا شاهد رشد منفی ازدواج نسبت به شش ماهه اول سال گذشته نباشیم.

به این آمار و ارقام خوب دقت کنید:

رقم کل ازدواج در سال ۱۳۸۸، ۴۶۶ هزار و ۲۶۲ مورد بوده است. این رقم در شش ماهه اول امسال به ۴۸۱ هزار و ۱۴۸ مورد افزایش پیدا کرده که نشانگر بیش از ۳ درصد رشد است.

حال ببینیم در مناطق شهری چه اتفاقی افتاده است؟ ازدواج ثبت شده در مناطق شهری در سال گذشته ۳۳۲ هزار و ۹۹۳ مورد بوده است که در شش ماهه اول امسال، به ۳۳۲ هزار و ۹۰ مورد کاهش پیدا کرده، یعنی حدود هزار ازدواج کمتر از سال گذشته... و این در حالی است که جمعیت شهر در مقایسه با سال گذشته افزایش داشته و این کاهش چندان رویداد خوبی نیست.

اما در روستاها رشد ازدواج خوبی را شاهد بوده ایم. یعنی در شش ماهه اول سال قبل ۱۳۳ هزار و ۲۷۰ ازدواج در روستاها اتفاق افتاده که این رقم در مدت مشابه امسال به ۱۴۹ هزار و ۵۸ مورد (یعنی نزدیک به ۱۲ درصد رشد)، رسیده است.

وقتی این آمارها را در کنار هم می گذاریم به یک نتیجه می رسیم که چندان رضایت بخش نیست. چرا میل به ازدواج در مناطق شهری کاهش پیدا

کرده؟... چرا سن ازدواج در مناطق شهری نسبت به دهه گذشته حدود ۵ سال رشد داشته؟... چرا آمار طلاق به رشد نگران کننده ای رسیده است؟... و...

بد نیست بدانیم که در شش ماهه اول امسال، بیش از ۶۵ هزار و ۵۰۰ مورد طلاق اتفاق افتاده که ۵۵ هزار و ۸۲۳ مورد آن مربوط به مناطق شهری است و از آن نگران کننده تر اینکه میزان طلاق ۶،۲ درصد افزایش یافته است.

آسیب شناسی این ارقام و اطلاعات با آنچه که در لایه های جامعه اتفاق می افتد، برای کسانی که در حوزه جامعه شناسی و نیز آسیب های اجتماعی و امنیت اجتماعی مسؤول هستند و تلاش می کنند، بسیار ضروری است. گرچه خوشبختانه هنوز نسبت ازدواج به طلاق، نسبت نگران کننده ای نیست، اما باید بدانیم با توجه به نگاهی که به خصوص به زنان مطلقه در کشور وجود دارد، افزایش میزان طلاق که می رود از رقم ۱۰۰ هزار طلاق در سال پیشی بگیرد و در مناطق شهری و از جمله تهران به مرزهای نگران کننده ای رسیده است (از جمله یک طلاق در هر چهار ازدواج) همه و همه باید ما را بر آن دارد تا هم پدیده کاهش ازدواج و هم پدیده افزایش طلاق (که متأسفانه اکثریت قابل توجه آن در سالهای ابتدایی ازدواج اتفاق می افتد) را مورد آسیب شناسی جدی قرار داده و راهکارهای درست و صحیح و عالمانه برای حل آن پیدا کنیم. هم موانع ازدواج را از پیش رو برداریم و هم علل جدایی را بررسی و میزان آن را کاهش دهیم. شاید در نگاه نخست چنین به نظر برسد که افزایش رقم مهریه، افزایش هزینه های مربوط به

نامه های بدون واسطه

مشکلات اجرای قانون خدمات کشوری برای کارکنان آموزش و پرورش

تا پیش از این احکام حقوقی و کارگزینی کارمندان دارای گروه و پایه بود که با اجرای نظام هماهنگ پرداخت حقوق، پایه از حکم کارگزینی کارمندان حذف و گروه در احکام کارگزینی لحاظ می گردید. به عنوان مثال کارمندی که با مدرک دیپلم استخدام می شد، در بدو استخدام گروه ۳ به او می دادند. دارندگان مدرک فوق دیپلم گروه ۵، دارندگان مدرک لیسانس گروه ۶ و...

ضمناً کارمندان دیپلمه و فوق دیپلم پس از ۵ سال خدمت یک گروه به خاطر سنوات رسمی خدمت می گرفتند. مبلغی نیز به جمع حقوق آنها اضافه می شد. دارندگان مدرک کارشناسی هم پس از هر ۴ سال یک گروه می گرفتند. با اجرای قانون جامع خدمات کشوری، کارمندی که گروه ۱۶ بود به طبقه ۱۲ رفت. یعنی کلمه «طبقه» جای گروه را گرفت و همین تنزل عددی باعث ضربه روحی به کارمندان شد.

در حال حاضر کارگزینی ادارات آموزش و

پرورش به کارمندی که مدرک لیسانس دارند و ۴ سال خدمت آنها برای ارتقای گروه (طبقه) به حد نصاب رسیده است، اعلام می کند دستورالعمل ارتقای طبقه به آنها ابلاغ نشده. و همین عدم صدور حکم ارتقای گروه یا طبقه باعث دلسردی فرهنگیان و تاثیر منفی در کار آنها گردیده است.

نکته دیگر اینکه فرهنگیان که عضو گردانهای عاشورا و الزهرای بسیج سپاه هستند، قبلاً برای هر چهار سال عضویت فعال در این گردانها یک گروه می گرفتند و با اجرای لایحه خدمات کشوری، این چهار سال به پنج سال ارتقا یافته و متأسفانه صدور حکم ارتقای گروه نیز در این زمینه ملغی شده و حق آنها ضایع گردیده است. همین نکته باعث بی رغبتی برخی از آنها برای فعالیت در بسیج شده است. گرچه اکثر بسیجیان به خاطر مادیات بسیجی نشده اند اما به هر حال نباید دلسرد شوند.

لایحه خدمات کشوری مانند هر طرح و دستورالعمل دیگری نقاط مثبت زیادی دارد اما نقاط ضعفی هم دارد که باید نسبت به رفع آن کوشید. امید است مسوولین در جهت حل نقاط ضعف این لایحه اقدام لازم را به عمل آورند.

علی حضوری - گنبد

چشم انتظار یک همخانه هشتم

خانمی ساکن بندر انزلی هشتم که در خانه ای ملکی سکونت دارم و راغب هشتم اگر خانم تنهایی که را با مشکل مسکن روبرو هست بدون داشتن هیچ چشم داشتی به همخانگی بپذیرم. البته من تاملی پیش با خانمی تنها همخانه بودم اما او به علت فوت پدرش بعد از سه سال که همچون دو خواهر با یکدیگر زندگی کردیم، از من جدا و مجبور به ترک اینجا شد و حالا هم چشم امید به خداوند دارم تا زن یا دختری را که واقعاً مستحق حضور در اینجا است بپذیرا بشم. شاید با ساکن شدن در این خانه دردی از دردهای یک زن تنهای دیگر کاسته شود.

امضاء محفوظ

کنتورها را درست کنید

پیشنهاد می کنم مسوولین همزمان با اجرای طرح یارانه ها و واقعی کردن قیمت های آب، برق، گاز و... یک فکر اساسی برای کنتورها این حاملها نیز بکنند و قبل از اینکه یک جنگ فرسایشی و تمام عیار و پایان ناپذیر بین مالکین و مستاجرین و یا مردم و دولت پیش بیاید، مشکل آنها را حل کنند. بسیاری از کنتورهای خانه ها یا قدیمی است یا مشترک است. تازه خانه هایی داریم که مثلاً یک واحد صدمتری با دو واحد پنجاه متری در طبقه

نامه به سردبیر

باسلامی گرم و صمیمی خدمت همه شما خوانندگان خوب و ارجمند مجله اطلاعات هفتگی و باالتماس دعا از همه حجاج ارجمند و آرزوی توفیق زیارت بیت الله الحرام برای همه عاشقان بدار خانه خدا و باعرض پوزش همیشگی به خاطر تاخیر در پاسخ به موقع به نامه های شما عزیزان گرامی:

شهرام حیدری- اهواز

باتشکر از همکاری خوب شما. مقاله اخیرتان درباره مشکلات مسجد سلیمان به دستم رسید. آنرا به بخش تراز و سپرده نام مورد استفاده قرار گیرد.

تقی جلالی- کیانشهر

قطعا منظور آقای جعفری از کوهبنان توهین به شما نبوده است. شما از جمله خوانندگان روشن ضمیر مجله هستید. مطالب خوبی هم برایمان ارسال کرده و می کنید و نوشته هایی هم از شما به چاپ رسیده است. من هم نمی دانم که کوهبنان شهرستان شده است یا نه؟ تفاوتی هم نمی کند! اینکه کیانشهر متعلق به زرنده کرمان باشد و یا کوهبنان کرمان هم چندان مهم نیست. مهم این است که همه ما ایران عزیز را دوست داشته باشیم و برای سربلندی اش تلاش کنیم.

عباس عابد- اندیشه

از لطف شما متشکرم. کارت خبرنگاری جدید شما برایتان ارسال شد. خواهشمندم پس از وصول، تلفنی به روابط عمومی مجله اطلاع دهید.

نگار گرجی- شاهین شهر اصفهان

دو مطلب جدید از شما به دستم رسید که در نوبت چاپ قرار گرفت. ضمناً لازم است یادآور شوم صفحه باریکتر از مو در آینده ای نزدیک با مطالب متنوع تر، دوباره راه اندازی خواهد شد.

زهرابابا پور- میناب

از اینکه مجدداً مکاتیب با مجله را از سر گرفته اید، خوشحالم. از لطف شما هم تشکر می کنم. نامه شما را به آقای اکبرزاده هم نشان می دهم تا سریعتر به نامه شما پاسخ داده شود. موفق باشید.

سیمین غلامی- تهران

مقاله شما درباره زندگی امام علی (ع) به دستم رسید. همانطور که می دانید، مطالبی که در صفحه نامه های بی واسطه به چاپ می رسند، نمی توانند طولانی باشند. با اینهمه خلاصه ای از مقاله شما را به مناسبت فرارسیدن عید غدیر، به شکل جداگانه ای در یکی از صفحات مجله چاپ می کنیم. سرافراز باشید.

نازار مومنی- آبدانان

نمایر شما به دستم رسید. امیدواریم که مشکل پیش آمده برطرف شده باشد. با اینهمه خودتان خوب می دانید که دستمان کوتاه است و خرمابر نخیل و بضاعتمان اندک. امیدواریم در مکاتبه بعدی از سر نوشت مساله پیش آمده با خبرم کنید.

*خانم یا آقای سمیعی، خانم مزده کامیابی و آقای محمد کواکبیان، لطفاً در ساعات اداری با روابط عمومی مجله (۲۲۲۶۲۶۲۶) تماس حاصل کنید.

بسیاری از جوانان هویت خویش را گم کنند. معضل دیگر نوعی خشونت و پر خاشگیری انبار شده در ذهن جوانان ماست که با نیازهای انباشته شده و بغضهای فرو خورده گرفتار نوعی خشونت پنهان شده اند که این تضاد خشونت و سرکوفتگی در زندگی خانوادگی، میل به ظهور و بروز پیدا می کند و موجبات عدم تفاهم را فراهم می آورد.

نکته دیگر کمبود فضای نشاط و شادمانی در جامعه و گسترش فرهنگ مفاهیم است که این فقدان گفتگو و مفاهیم و تحمل و مدارا در جامعه شهری و به ویژه در بین جوانان، بی طاقتی، اعتراض و پر خاشگیری را در ضمیر پنهان آنان نهادینه می کند و زندگی خانوادگی را به مخاطره می اندازد.

در این میان رواج بی بند و باری، ارتباطهای آزاد دختر و پسر، ارضای تمایلات جنسی از راههای غیر مشروع، گسست فرهنگی، فاصله بین نسلی و... همه و همه از جمله مسائلی هستند که باید در واکاوی آسیب شناسی مساله مورد بررسی و کنکاش قرار گیرد.

به هر حال کوتاه سخن اینکه در جامعه ای مانند جامعه ایران با ویژگی های خاص فرهنگی و اجتماعی خود، کاهش نرخ ازدواج و افزایش نرخ طلاق آنقدر نگران کننده و ناگوار است که با فهم پیامدهای ناگواری که به همراه دارد همه ما به عنوان یک وظیفه ملی و انسانی و اسلامی، اجازه ندیم بابت توجهی به موانع حل منطقی مشکلات پیش رو، بنیان خانواده بیش از این سست شود چرا که خانواده، مهمترین رکن اجتماع به حساب می آید. ■

کسی هست مشکلم را حل کند؟

فکر می کنم هنوز در ایران ما، کسانی باشند که وقتی فریاد مظلومی را شنیدند، شب نتوانند به راحتی بخوابند و وجدان درویشان به آنان نهیب می زند که پیغمبر فرمود: «مسلمان نیست کسی که شب را سیر بخوابد و از حال همسایه اش بی خبر باشد.»

بنده فردی نیمه بینا، متاهل و بیکار هستم. ۳۲ سال سن دارم و نیز مدرک کارشناسی (لیسانس) گرفته ام. در جستجوی کار، به هر جایی که شفاف فکر می کنید مراجعه کردم. فرمهای مختلفی را پر کردم اما هیچکدام سودی نداشتند. متأسفانه سازمان بهزیستی هم که ادعای کمک به معلولین را دارد گویا فقط می خواهد به کارمندان خودش رسیدگی کند. من تا حد زیادی به خیاطی تسلط دارم. در منزل هم چرخ خیاطی دارم. مدتی هم لباسهای بیمارستانی و البسه مربوطه از قبیل ملحفه، روبانلی، روپوش و... را دوخته ام اما حال به هر بیمارستانی برای خیاطی مراجعه می کنم، می گویند باید معرف (یا به قول خودمان پارتی) از بیمارستان داشته باشید. حال تقاضا دارم اگر کسی این نامه را خواند و توانست کاری کند، دریغ نفرماید.

غ-ز- شیراز

ازدواج، چشم و هم چشمی ها، افزایش توقعات و مسائلی از این قبیل موجب شده اند که رغبت کمتری برای تشکیل خانواده به وجود آید. اما تنها بسنده کردن به همین عوامل برای دستیابی به پاسخ صحیح و راه حل منطقی، ساده انگارانه است.

صرف مسائل اقتصادی نیز عامل تعیین کننده ای برای جستجوی علت طلاق و یا کاهش ازدواج به حساب نمی آید. ما مراجعه به دادگاه های خانواده متوجه می شویم که ریشه بسیاری از طلاقها، مسائل اقتصادی نبوده است. گرچه مشکلات اقتصادی سهم تعیین کننده ای در علت طلاق دارند اما همه آن نیستند. درباره ازدواج نیز باید گفت گرچه مخارج سنگین ازدواج، یک مانع اساسی بر سر راه جوانان است و لازم است تا با فرهنگ سازی صحیح، همگان را به فاصله گرفتن از تجملات و توقعات و صرف هزینه های سنگین برای ازدواج ترغیب کنیم و ساده تر، یک زندگی رازیر یک سقف آغاز، اما باید نگاه عمیق تری به علت و علل مساله انداخت.

از جمله اینکه در جامعه شهری ما، زیر پوست شهر همان پدیده تکراری و کلیشه ای نزاع بین سنت و مدرنیته در حال حیات است. از جمله اینکه بسیاری از ما مانده ایم که چگونه می توان بین سنت و مدرنیته، تفاهم ایجاد کنیم؟ برخی از ماستنتی فکر می کنند و فقط مدرن زندگی می کنند. برخی هم مدرن فکر می کنند اما درگیر زندگی سنتی شده اند.

یکی از مشکلات دیگر، بحران هویت است که این هویت باختگی در سایه گسترده ارتباطات، ورود اینترنت و ماهواره و تهاجم فرهنگی باعث شده تا

بالای آن، یک کنترور دارند. یا در یک خانه ۱۰ نفر و در خانه دیگر ۲ نفر زندگی می کنند و همه اینها مشکلاتی ایجاد می کند. اگر قرار باشد قیمتها واقعی شوند، لازم است که کنترورهای مصرفی هر واحد، جداگانه باشد تا حتی از مردم و به ویژه مستاجرین، ضایع نگردد.

علی پور محبی - شهری

مشکل کتابهای تجاری

اخیراً از نمایشگاه کتابی در ساوه دیدن کردم. چندین کتاب را مورد بررسی قرار دادم. متأسفانه دیدم که برخی ناشران موضوعات مختلف را به گونه ای کش داده اند و یا حروفچینی کتاب به گونه ای است که صفحات پر شده است تا پشت جلد کتاب، قیمت بیشتری بخورد. در حالی که می شد صفحات آنرا کم کرد. برخی کتابها نیز واقعاً جز هدف تجاری، فکر دیگری پشتشان نیست. اینکه متولدین ماههای ۱۲ گانه چه خصوصیاتی دارند آنقدر اهمیتی ندارد که برای هر ماه سال، یک کتاب جیبی جداگانه منتشر شود. آنهم با قیمت آنچنانی. در حالی که تمام این مجموعه را می توان در یک کتاب چاپ کرد. نه در ۱۲ کتاب برای ۱۲ ماه. به نظر می رسد که وزارت ارشاد باید مراقبت بیشتری در این زمینه به عمل آورد.

محسن ذوالفقاری - ساوه

بحرین: اکثریتی که حاکم نیست

«شیعیان، اکثریت مردم بحرین را شامل می‌شوند اما قدرت در دست اقلیت سنی است»

این کشور داد نظام سیاسی بحرین را به پادشاهی تبدیل کرد. هر چند پس از این تغییر و تحول، بحرین شاهد آزادی نسبی و فعالیت احزاب سیاسی بود اما این مسایل و وضعیت جدید توانست به نفع شیعیان که اکثریت جمعیت را شامل می‌شوند، تمام گردد.

در قانون اساسی جدید، ۲ پارلمان دیده شده که هر یک دارای ۴۰ نماینده است. مجلس نمایندگان از ۴۰ نماینده تشکیل شده که تمامی آنها انتخابی هستند در حالی که مجلس شورا متشکل از ۴۰ نماینده انتصابی است. مدت فعالیت پارلمان ها ۴ سال می‌باشد.

اولین انتخابات در سال ۲۰۰۲ برگزار شد که طی آن ۱۹ کرسی به اصولگرایان اختصاص می‌یافت. با توجه به دو تجربه پیشین، این بار دولت بحرین سعی داشت مانع حضور گسترده اسلامگرایان در پارلمان شود. قبل از برگزاری انتخابات، گروه اپوزیسیون خواستار عدم مداخله ارتش می‌شود. شیعیان که از آنها به عنوان بزرگترین گروه اپوزیسیون نام برده می‌شود صراحتاً بر پرهیز نظامیان از حضور در انتخابات و نظامی کردن انتخابات تأکید داشتند. در این شرایط مردم به پای صندوق‌های رأی می‌روند اما انتخابات به دور دوم کشیده می‌شود به این دلیل که سر نوشت ۱۱ کرسی نامشخص بود.

سومین انتخابات پارلمانی از زمان تغییر قانون اساسی در سال ۲۰۰۲ با رأی ۱۴۷ نامزد و ۵ حزب اصلی آغاز می‌شود که در میان آنها ۷ زن دیده می‌شدند. آمارها حکایت از واجد شرایط بودن ۳۱۸ هزار و ۶۶۸ بحرینی داشت. در میان احزاب باید از **الوفاق** که بزرگترین گروه شیعی است، حزب چپگرای **وعد**، انجمن چپگرایان **المنبر التقدمی**، انجمن سلفی‌ها به نام **الاصالة الاسلامیه** همراه با **المنبر الاسلامی** وابسته به **اخوان المسلمین** و **مستقل‌ها** نام برد. در این حال برخی از گروه‌های سیاسی مخالف دست به تحریم زده و به انتقاد از اوضاع پرداختند که از آن جمله می‌توان به جنبش **الاحرار البحرین الاسلامیه** متعلق به شیعیان که مقر آن در لندن است، جنبش حق، **انجمن العمل الاسلامی** و **الوفا الاسلامی** (وابسته به شیعیان) اشاره کرد.

با وجود اختلافات و مسایلی که پیش از برگزاری انتخابات روی داد پیش‌بینی‌ها حکایت از افزایش حضور مردم در پای صندوق‌های رأی داشت. بحرین از سال ۱۹۹۹ و اعلام اصلاحات سیاسی، همراه با روی کار آمدن شیخ حمد بن عیسی آل خلیفه، تحولات را تجربه کرد. انتخابات سوم در این شرایط از اهمیت زیادی برخوردار بود تا این واقعیت را اثبات نماید که این کشور توانسته تغییرات دموکراتیک را به خوبی تجربه کند.

بحرین که در همسایگی ایران قرار گرفته هفته‌های پر تلاطمی را پشت سر می‌گذارد زیرا این کشور خود را برای برگزاری انتخابات پارلمانی آماده می‌کرد انتخاباتی که در نظر بود نسبت به انتخابات پیشین متفاوت باشد. در همین راستا محدودیت‌ها و مشکلاتی برای گروه‌های شیعه به وجود آمد. در حالی که شیعیان اکثریت جمعیت بحرین را تشکیل می‌دهند اما قدرت در دست اقلیت اهل سنت است که رابطه مطلوبی با عربستان داشته ولی با ایران مشکل دارد.

با تمامی فرازونشیب‌ها و اتهامات و فشارهایی که به شیعیان وارد آمد، انتخابات برگزار شده و گروه‌های اصلی شیعیان توانست اکثریت کرسی‌هایی را که به این گروه مذهبی - سیاسی اختصاص یافته بود، از آن خود کند. ولی سؤال این است: آیا بحرین دیگر شیعه‌ها را خطری برای خود نمی‌داند و آیا می‌تواند با اعطای حق مشروع آنان روی به دمکراسی بیاورد؟

کشورهای عرب منطقه همواره دارای حکومت قرون وسطایی بوده و قدرت در دست پادشاه، سلطان یا امیر بوده است. اما در میان این کشورها، کویت که در همسایگی و در منگنه عراق و عربستان قرار گرفته از موقعیت بهتری نسبت به بقیه برخوردار بود. زیرا این کشور دارای پارلمانی بوده که نمایندگان آن از طریق انتخابات سراسری برگزیده می‌شدند. همچنین کویت تنها کشور عرب این منطقه بود که دارای روابط دیپلماتیک و تسلیحاتی با شوروی بوده و بر خلاف دیدگاه دیگر کشورها، از این رابطه جانبداری می‌کرد. در آن سال‌ها، عراق که حزب بعث و صدام بر آن حکومت می‌کردند به عنوان متحد مسکو به شمار می‌رفت اما در کنار آن، کویت هم رابطه قابل قبولی با شوروی داشت. تشکیل شورای همکاری «خلیج فارس» و تحولاتی که در سال‌های اخیر در این منطقه صورت گرفته، سبب بروز تغییرات چشم‌گیری شده است که از آن جمله می‌توان به توسعه روابط اعضای شورای همکاری با روسیه و گرایش به شکل‌گیری و ایجاد پارلمان اشاره کرد. شورا که از قطر، بحرین، امارات، عربستان، عمان و کویت تشکیل شده برای برنامه هسته‌ای خود به روسیه تمایل نشان داده که در تاریخ این مجموعه بی‌سابقه است و یا ایجاد پارلمان از مواردی است که نشان از تغییر تدریجی حکومت‌ها دارد.

انتخابات بحرین

۱۲۳ اکتبر (اول آبان) مردم بحرین به پای صندوق‌های رأی رفتند تا نمایندگان خود را برای پارلمان ۴۰ نفره کشورشان انتخاب کنند. تغییرات در بحرین با روی کار آمدن حمد بن عیسی آل خلیفه آغاز شد. او در سال ۲۰۰۲ با تغییراتی که در قانون اساسی

وزیر نیرو از مردم خواست نگران افزایش بهای آب و برق نباشند.
* سخنگوی وزارت خارجه مردم را از سفر به فرانسه باز داشت.
* رئیس سازمان نوسازی توسعه و تجهیز مدارس مخالفت خود را با بلندتر سازی دیوار مدارس دخترانه اعلام کرد.
* مجلس به واگذاری مدارس دولتی به بخش خصوصی رأی نداد.
* نرخ کرایه تاکسی به هادفمندی یارانه‌ها حداکثر ۱۰ درصد افزایش می‌یابد.
* ممنوعیت ورود برخی محصولات کشاورزی لغو شد.
* روسیه از اعلام علت سقوط توپولف شرکت هواپیمایی کاسپین خودداری می‌کند.
* ۱۸ تن از نمایندگان مجلس در نامه‌ای خواستار تجدید نظر در انحلال دانشگاه علوم پزشکی ایران شدند.
* دکتر قالیباف: با ساخت و سازها در ارتفاعات به شدت برخورد می‌کنیم.
* گزارش نهایی کار گروه حل اختلاف مجلس و دولت ارائه می‌شود.
* تغییر نرخ پیامک مشروط به تأیید کمیسیون تنظیم مقررات شد.
* جریمه ۶ درصدی مشتریان بد حساب لغو شد.
* وزیر ارتباطات اعلام کرد ویروس یارانه‌ای استاکس نت تحت کنترل در آمده است.
* البر ادعی اعلام کرد که هرگز نامزد انتخابات ریاست جمهوری مصر نمی‌شوم.
* آمریکا تحریم‌های سودان را تمدید کرد.
* دیلمار و سوف به عنوان اولین رئیس‌جمهور زن برزیل انتخاب شد.
* سیاست‌های مخفی آمریکا علیه تروریسم را در یمن هدایت می‌کند.
* ۶۴ نفر در عملیات گروگانگیری کلیسایی در بغداد کشته شدند.
* برادر سرکرده سابق طالبان پاکستان در وزیرستان شمالی کشته شد.
* حزب مخالف در انتخابات پارلمانی قرقیزستان به پیروزی رسید.
* آمریکا از اردن خواست در اردن را به فلسطینی‌ها اجازه دهد.
* جمهوریخواهان در انتخابات میان دوره‌ای کنگره آمریکا بر دموکراتها غلبه کردند.
* فرودگاه‌های اروپا به حالت آماده باش درآمدند.
* حزب الله لبنان و جبهه عمل اسلامی همکاری با دادگاه تروریست رفیق حریری را رد کردند.
* ترکیه: پ.ک.ک را عامل حمله تروریستی استانبول معرفی کرد.
* ژاپن به دلیل اختلاف با روسیه، سفیر خود را از مسکو فرا خواند.

پایگاه‌های خود در شرق کانال سوئز می‌کند تلاش وسیعی صورت می‌گیرد تا کسانی در این سرزمین‌ها به قدرت برسند که تابع انگلیس بوده‌اند و سیاست‌های لندن تبعیت نمایند. در همین راستا، خانواده‌هایی روی کار می‌آیند که حافظ منابع بریتانیا بودند. آنها هنوز هم قدرت را در این شیخ‌نشین‌ها در دست داشته و با وجود استقلال، دوست و دشمنی و لندن به شمار می‌روند.

یکی از کشورهای که باید رابطه‌اش با این شیخ‌نشین‌ها قطع می‌شد ایران بود.

لندن سعی داشت قبل از سال ۱۹۷۱، وضعیت شیخ‌نشین‌ها را مشخص سازد. به همین دلیل بعد از کویت که در سال ۱۹۶۱ به استقلال دست می‌یابد بقیه امارات در سال‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۷۱ دچار دگرگونی می‌شوند. قطر، امارات و بحرین در سال ۱۹۷۱ مستقل شده و در سال ۱۹۷۰ سلطان قابوس که در انگلستان تحصیل کرده، اقدام به کودتا علیه پدر خود سلطان سعید ابن تیمور حاکم عمان می‌نماید تا بتواند این سرزمین را با خواسته‌های لندن هماهنگ سازد. در میان شیخ‌نشین‌ها، کویت مورد ادعای عراق بوده و بحرین بخشی از ایران به شمار می‌رفت.

کویت پس از استقلال با تهدید ژنرال عبدالکریم قاسم حاکم وقت عراق مواجه می‌شود. یکبار دیگر هم در زمان صدام به اشغال عراق در می‌آید که با دخالت نیروهای بین‌المللی و آمریکا مجدداً به آزادی دست می‌یابد.

اما وضعیت بحرین متفاوت بود زیرا استان چهاردهم ایران به شمار رفته و ظاهر آذارای نمایندگانی در پارلمان ایران بود.

در ۴ ژانویه ۱۹۶۹ محمدرضا پهلوی طی سخنانی در دهلی نوا اعلام می‌دارد که اگر مردم بحرین خواهان پیوستن به ایران نباشند تهران از ادعای خود نسبت به این جزیره دست خواهد کشید در این راستا در ۳۰ آوریل سازمان ملل متحد رای به جدایی بحرین از ایران و استقلال آن می‌دهد که عاقبت در سال ۱۹۷۱ کشور بحرین مستقل می‌شود.

امروزه بحرین سعی دارد به کشوری تأثیرگذار در خلیج فارس تبدیل شود. امارات و یو بی با شیعیان و مشکلاتی که برای آنها ایجاد شده می‌تواند اتحاد و همبستگی مردم این سرزمین را با خطر مواجه ساخته و دموکراسی نوپای آن را دچار مشکل سازد زیرا جداسازی اکثریت از حکومت و متهم کردن آنها به تبعیت از بیگانگان می‌تواند زمینه‌ساز بحرانی شود که آشتی و اتحاد و یکپارچگی را غیر ممکن سازد.

بسیار اندک است. به طوری که آنها فقط ۸ درصد نیروی کار این کشور را تشکیل می‌دهند. سهم چندانی در مناصب عالی ندارند و فقط ۳ درصد نیروی امنیتی را شامل می‌شوند.

البته گفته می‌شود اهل سنت نیز وضعیت چندان مناسبی ندارند. به نوشته نشریه «فارین پالیسی» دودستگی در بحرین از معادله شیعی-سنی ناشی نمی‌شود و مشکلی میان آنها وجود ندارد بلکه اختلاف اصلی میان خانواده حاکم با شیعیان است.

بحرین با ۶۲۲ کیلومتر مربع وسعت در نزدیکی قطر و عربستان و در جنوب خلیج فارس واقع شده و شامل ۳۳ جزیره است که مهم‌ترینشان جزایر بحرین، محرق، ام‌نفسان، رکا و حواری می‌باشد. جزیره اصلی بحرین ۵۹۸ کیلومتر مربع مساحت است. پایتخت آن شهر منامه بوده و اکثریت مردم شیعه هستند.

بحرین بارها توسط قدرت‌ها دست به دست شده و در سال ۱۵۱۴ به اشغال پرتغالی‌ها درآمد. امادر سال ۱۶۰۲ شاه عباس صفوی آن را ضمیمه ایران نمود. از سال ۱۷۸۳ احمد بن خلیفه حکومت بر بحرین را آغاز کرد که این خانواده تا کنون قدرت را در دست داشته است. از سال ۱۸۲۰ وابستگی به انگلیس را پیش گرفت تا این که در سال ۱۹۱۴ رسماً تحت الحمایه این کشور گردید. با کشف نفت در سال ۱۹۳۲ بر اهمیت این مجمع‌الجزایر افزوده شده و از سال ۱۹۳۲ به پایگاه نظامی انگلیس در خلیج فارس تبدیل گردید.

بحرین در سال ۱۹۷۱ به استقلال دست می‌یابد در حالی که قبل از آن بخشی از ایران به شمار می‌رفت. بحرین با یک پل ۲۵ کیلومتری به عربستان متصل شده و هفتصد هزار نفر جمعیت دارد که ۱۵۰ هزار نفرشان خارجی هستند. بحرین از سال ۱۹۴۸ میزبان ناوگان آمریکادر خلیج فارس شده و به مرکز فرماندهی ناوگان پنجم دریایی این کشور تبدیل می‌شود. در سال ۲۰۰۱ رئیس‌جمهوری وقت آمریکا، بحرین را یکی از متحدان استراتژیک واشنگتن می‌خواند. بحرین با وجود وابستگی به انگلیس هیچ‌گاه کشور مستقلی به حساب نمی‌آمد و استان چهاردهم ایران خوانده می‌شد تا این که نخست‌وزیر انگلیس اعلام می‌دارد که تا سال ۱۹۷۱ این کشور اقدام به تخلیه پایگاه‌های خود در شرق سوئز خواهد کرد.

در این شرایط باید تکلیف بحرین، جزایر ۳ گانه تنب‌یزرگ، تنب کوچک و ابو موسی، قطر و امارات مشخص می‌شد.

اگر نگاهی به سال استقلال این شیخ‌نشین‌ها بیندازیم مشخص خواهد شد که در این سال‌ها به استقلال دست یافته‌اند زیرا انگلیس در این فکر بود که قبل از خروج از خلیج فارس این شیخ‌نشین‌ها را به سوی استقلال سوق دهد.

پس از جنگ اول جهانی و فروپاشی امپراتوری عثمانی، کنترل شیخ‌نشین‌های خلیج فارس به دست انگلیس می‌افتد تا حدی که خلیج فارس به یک دریای انگلیسی تبدیل می‌شود.

از آن پس تا سال ۱۹۷۱ که لندن اقدام به تخلیه

کمیت‌های ناظر بر انتخابات از آمادگی کامل برای برگزاری انتخابات سخن گفته و گروه‌های منتقد نیز بر حضور گسترده مردم تأکید داشتند. در حالی که احزاب و جمعیت‌های سیاسی از تشدید بازداشت‌ها در آستانه انتخابات نگران بوده و مدیر امور خاورمیانه‌ای سازمان دیده‌بان حقوق بشر در بیانیه‌ای ضمن انتقاد از سیاست‌های دولت بحرین، آن را به استبداد متهم می‌کند. استورک در بیانیه خود می‌گوید «دولت بحرین تمامی جمعیت‌ها را در این کشور زیر سلطه خود گرفته و رسانه‌هایی را که با آن موافق نیستند تعطیل کرده است. به گفته وی، بحرین شاهد بازگشت کامل استبدادی است که در این شرایط رعایت اصول انصاف را در انتخابات دشوار می‌کند.»

دولت بحرین پیش از انتخابات و در جریان مبارزات انتخاباتی، ۲۳ فعال شیعه را بازداشت و تعدادی از نشریات و گروه‌های سیاسی را توقیف و تعطیل کرده بود. در اولین دور انتخابات، گروه شیعه الوفاق که تحت فشار قرار داشت ۱۸ کرسی از مجموع ۴۰ کرسی را از آن خود می‌کند و عبدالله ابو عیین رئیس کمیسیون انتخابات آن را تأیید و میزان مشارکت مردم را ۶۷ درصد اعلام می‌کند.

نبیل رجب مدیر مرکز حقوق بشر بحرین عنوان می‌کند که دولت بر آن است از این نکته که شیعیان اکثریت قدرت را در پارلمان از آن خود نکنند، اطمینان حاصل نماید. به گفته وی تعداد مشخصی از سعودی‌ها که به آنها شهر وندی بحرین داده شده در رای‌گیری حضور می‌یابند. تعداد این افراد ۳۰ درصد واجدین شرایط عنوان شده است.

بحرین در سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۰ انتخابات پارلمانی برگزار کرده و در پارلمان دوم جمعیت اسلامی وفاق ملی ۱۷ کرسی را به دست آورده بود. راه‌یابی یک زن به پارلمان نیز حائز اهمیت بود.

مجلس نمایندگان بحرین با وجود این که انتخابی است اما از قدرت چندانی برخوردار نیست به این معنا که توان استیضاح وزیران را ندارد و یا قادر به نظارت گسترده بر کار دولت نیست. با این حال خلیل مزروق رئیس فراکسیون الوفاق وظایف پارلمان جدید را شامل رهاندن اقتصاد از نفوذ سیاسی، مبارزه با فساد، بازپس گرفتن زمین‌هایی که از دولت سرقت شده، بازنگری در اعطای تابعیت به خارجی‌ها، بالابردن سطح زندگی مردم و توجه به محیط زیست می‌داند. مخالفان عنوان می‌کنند که دولت سعی دارد از طریق اعطای تابعیت به خارجی‌ها، بافت جمعیتی را برهم زده و ترکیب مذهبی را تغییر دهد. آنچه در این انتخابات مشهود بود جوسازی مخالف‌ها و موافق‌ها علیه همدیگر بود. طرفداران تحریم، موافق‌ها را متهم می‌کردند که با حضور در انتخابات به ظلم حاکمیت، مخصوصاً بر شیعه‌ها مشروعیت می‌بخشند.

بحرین در گردونه تاریخ

گفته می‌شود که حدود ۷۰ درصد جمعیت بحرین را شیعه‌ها تشکیل می‌دهند اما سهم آنها در دولت

ایران، هشت سال بعد

پیش بینی های انجام شده توسط این موسسه معتبر بین المللی، خبرهای خوشی برای آینده ایران در خود دارد، هر چند برخی اخبار آزار دهنده هم در گوشه های این گزارش، قابل پنهان کردن نیست

در روزهایی که مجلس شورای اسلامی برنامه ۵ ساله آینده کشور را، در آخرین جلسات خود بررسی و تصویب می کند، یکی از شناخته شده ترین موسسات مطالعاتی اقتصادی جهان (business monitor)، شرایط اقتصادی ایران را برای هشت سال آینده، یعنی سال ۲۰۱۸، پیش بینی کرده است. برخی نکات این پیش بینی که البته با توجه به تغییرات اقتصادی جهان ممکن است دچار تغییراتی گردد، بسیار جلب توجه می کند و در شرایطی که تحریمهای اقتصادی اطراف اقتصاد ایران را گرفته اند و تحولات اساسی هم در این

ارزانی همیشگی

در اجرای طرح هدفمند کردن یارانه ها، هر اتفاقی که بیفتد و هر بهایی که برای سوخت در نظر گرفته شود باز هم نسبت به همسایه شمالی ایران، قیمت انرژی بسیار ارزانتر خواهد بود

در آخرین ساعت هایی که مردم ایران از حامل های انرژی مانند بنزین و گاز، با یارانه های فراوان استفاده می کنند، بد نیست اگر اوضاع مردم کشور همسایه (ترکیه) را با هم مرور کنیم. بنزین این روزها در این کشور همسایه (که سعی فراوانی دارد تا به عضویت اتحادیه اروپا در آید) به

۳ کیلومتر خودرو
برای ۳۰ میلیارد پول

شهر دار تهران پس از چندین سال تجربه آموزی در شهرداری؛ برای اولین بار وقتی از ترافیک تهران حرف می زد، چندان امیدی در جمله هایش وجود نداشت

شهرداری تهران پس از مدت ها که خبرهای کوتاهی درباره فروش مجوز روزانه ورود به طرح ترافیک تهران، از آن به بیرون راه پیدا کرده بود، سرانجام از این هفته این فروش را به طور رسمی آغاز کرد. در هفته هایی از سال که هوا رو به سردی گذاشته و به طور معمول در چنین وقتی از سال آلودگی هوای تهران به شکل چشمگیری افزایش می یابد و اگر بارانی و بادی نیاید، طی چند هفته به حداکثر می رسد. هر خودرویی در تهران از این پس اجازه خواهد داشت با پرداخت مبلغی کمتر از جریمه ورود به طرح ترافیک،

بخش در حال اجراست، برخی از این آمار و اعداد چهره دیدنی از اقتصاد آینده ایران به دست می دهد.

بر اساس پیش بینی های انجام شده توسط این موسسه معتبر بین المللی، متوسط رشد اقتصادی ایران طی ۸ سال آینده ۳ درصد خواهد بود که از اعدادی که مدیران اقتصادی ایران اعلام می کنند بسی کمتر به نظر می آید ولی در عین حال این موسسه معتقد است نرخ تورم در ایران در ۸ سال آینده با توجه به تمام تغییرات، به طور متوسط تنها به ۱۰ درصد می رسد.

در ادامه این پیش بینی اینطور آمده که هشت سال دیگر متوسط تولید ناخالص داخلی هر ایرانی که تقریباً برابر با متوسط درآمد سالانه هر ایرانی است، نزدیک به ۱۰۰۸۰ دلار (حدود سیزده میلیون تومان) است و در سال ۲۰۱۸ هر دلار در ایران به بهای یک هزار و سیصد تومان معامله خواهد شد. کارشناسان موسسه اضافه می کنند که درآمدهای نفتی ایران در ۸ سال آینده با توجه به بهای نفت افزایش خواهد داشت و این

بهایی بالاتر از سه هزار تومان برای هر لیتر فروخته می شود و هر چند جایگاههای سوخت گاز از نوع «LPG» فراوان است و خودروهای بسیاری از این نوع سوخت استفاده می کنند، برای هر لیتر گاز هم حدود یک هزار تومان می پردازند!

اجاره یک آپارتمان معمولی در شهرهای بزرگ حدود ۶۰۰ هزار تومان در ماه است ولی گاه در زمستان های سرد برای همین خانه کوچک، هر ماه قبض گازی می آید که از ساکنان خانه می خواهد حدود ۶۰۰ هزار تومان هم برای هزینه گاز مصرفی در خانه پرداخت کنند. هتل های این کشور هم تا زمانیکه مجبور نشوند و صدای اعتراض مسافران را نشنوند، وسایل گرمایشی را روشن نمی کنند تا بهای گاز کمتری

مجاز ورود به این منطقه را دریافت کند.

البته برای چنین مجوزی ثبت نام لازم است اما به این ترتیب از این پس ورود قانونی خودروها به طرح ترافیک تهران بسیار ساده خواهد بود. البته شهرداری اعلام کرده است که برای ورود خودروها محدودیتی هم در نظر گرفته و در روز تنها اجازه ورود ۹ هزار خودرو را به درون طرح ترافیک صادر خواهد کرد! به این ترتیب با ورود روزانه این حدود ۱۰ هزار خودرو به طرح ترافیک و افزوده شدن به خودروهایی که تا پیش از این اجازه ورود به این منطقه را داشتند، باید منتظر بود که روانی ترافیک در این منطقه از شهر نیز کم کم به فراموشی سپرده شود، پیدا کردن جای پارک در این منطقه نیز ناممکن شود و آلودگی هوا هم در مرکز شهر غیر قابل تحمل تر از قبل گردد.

البته با یک حساب ساده می توان دید که اجرای این طرح در سال درآمدهای شهرداری به همراه می آورد بین ۳۰ تا ۴۰ میلیارد تومان. درآمدهای که شاید شهرداری به این نتیجه رسیده که به جای آنکه با جریمه های راهنمایی و رانندگی به جیب خزانه دولت

افزایش در آمد باعث می شود که مقدار واردات ایران در مقایسه با مقدار کل صادرات ایران تقریباً مساوی باشند و البته کمی کفه ترازو به نفع صادرات ایران پایین تر می آید. به این ترتیب در سال ۲۰۱۸ مقدار صادرات از ایران نسبت به آنچه به کشور وارد می شود، اندکی بیشتر خواهد بود. در این گزارش درباره مقدار درآمد نفتی ایران نوشته شده که در سال ۲۰۰۹ (سال گذشته)، کل درآمد ایران از محل صادرات نفت و گاز

پرداخت کنند. به این ترتیب گرما در این کشور یک کالای گران قیمت و پرازش است در حالیکه این سوی مرز داخل ایران، گرما تقریباً از یادها رفته است و

وارد شود، از این طریق به صندوق مالی شهرداری بیاید و دست این مجموعه را در بر طرف کردن مشکلات مالی باز تر کند. تجربه ای که حدود ۱۳ سال پیش هم در تهران اجرا شد و سپس از مدتی اجرای آن متوقف گردید. اما سوالی که سیزده سال پیش هم پرسیده شد و امروز هم، این است که این درآمدهای ۴۰ میلیارد تومانی در سال چقدر می تواند به شهرداری در ارائه بهتر خدمات کمک کند که در برابر، باید ورود روزانه هزاران خودروی بیشتر را به درون طرح

زبان بدن Body language

زبان چند حالت مصنوعی

اخم: اخم انواعی دارد که مشهورترین آنها همان اخمی است که به دلیل خشم یا ناراحتی نمایان می‌شود. در قطره این هفته به چنین اخمی کاری ندارم زیرا همه شما دوستان خوبم معنی آن را می‌دانید و می‌توانید تفسیرش کنید. اخمی که می‌خواهم آن را بررسی کنم، اخمی است مصنوعی که به دلیل برخی از کاستی‌های ظاهری، علمی یا شخصیتی بروز می‌کند.

مثال: به داروخانه‌ای می‌روید. دختر خانمی که بهره‌چندانی نیز از زیبایی ندارد، روپوش سفیدی به تن کرده و پشت پیشخوان نشسته است. سلام می‌کنید و می‌گویید: «خانم دکتر؟ قرص (...) واسه عفونت خاصیه یا به عفونت‌های دیگه هم جواب میده؟» او اخم می‌کند و بی آن که به شما نگاهی بیندازد، خودش را به کاری سرگرم می‌کند: تلفن یا خواندن روزنامه و کتاب... کمی بعد کسی دیگر می‌آید که به راستی دکتر داروساز است و با خوشرویی جواب شما را می‌دهد. اخم نفر اول، همچنان باقی است و اگر چیز دیگری از او بپرسید، جوابی تند به شما می‌دهد.

تحلیل این اخم: او تحصیلات چندانی ندارد اما روپوش سفید پوشیده و بیشتر مراجعان، خانم دکتر صدایش می‌کنند. اگر کسی چیزی بپرسد که جوابش را بلد باشد، با خوشرویی پاسخ می‌دهد. اگر بلد نباشد، اخم می‌کند یعنی «حوصله ندارم... دست از سرم بردار! این سؤال‌های پیش پا افتاده چیه که از من می‌پرسی؟» اگر شما بتوانید چنین اخمی را شناسایی کنید، گوشه‌ای از شخصیت صاحب این اخم را نیز شناخته‌اید.

چنین افرادی، اعتماد به نفس پایینی دارند اما نمی‌خواهند این کاستی را نشان دهند و آن را زیر چنین اخمی پنهان می‌کنند. اگر اینها ظاهری زیبا و آراسته داشته باشند، tendy اخم‌شان کمتر خواهد شد. کسانی که پایین بودن اعتماد به نفس خود را نشان می‌دهند، از کسانی که آن را پنهان می‌کنند، صادق‌ترند.

خستگی: خستگی نیز انواعی دارد که یکی از آنها خستگی مصنوعی است. شاید شما نیز در کوچه و خیابان جوانانی را دیده باشید که هنگام راه رفتن یا خرید کردن، چهره‌ای خسته دارند. این خستگی در دخترها با مقداری ناز آمیخته است.

حدود ۸۳ میلیارد دلار بوده است و پیش‌بینی شده که ۸ سال دیگر هم در آمد ایران از محل صادرات چندان افزایش یا کاهش نداشته باشد و به حدود ۹۲ میلیارد دلار در سال برسد که این با توجه به افزایش جمعیتی که طی ۸ سال آینده در ایران ایجاد خواهد شد به آن معنی است که درآمدهای هر ایرانی از فروش نفت طی ۸ سال آینده تقریباً بدون تغییر باقی خواهد ماند. هر چند در این گزارش ریسک اقتصادی در ایران در مقایسه با کشورهای منطقه، شرایط چندان مطلوبی ندارد و دو خطر کسری بودجه برای اقتصاد ایران پیش‌بینی شده اما کاهش تورم، افزایش درآمدهای هر ایرانی، حفظ درآمدهای نفتی برای ایرانیان و کاسته نشدن از درآمدهای نفتی کشور طی هشت سال آینده، خبرهای گوارایی است که این موسسه کارشناسی بین‌المللی برای ایران به همراه آورده، پیش‌بینی‌هایی که کمتر اقتصاددان و موسسه پژوهشی ایرانی، جسارت می‌کند تا با توجه به شرایط متغیر اقتصادی و سیاسی برای سال‌های نسبتاً دور، انجام دهد. ■

کمتر کسی به گرمابه عنوان کالایی که باید آنرا خرید می‌نگرد.

پس از اجرای هدفمند کردن یارانه‌ها هموطنان ایرانی هم، قدر این نعمت را بیشتر خواهند دانست و با صرفه‌جویی بسیار بیشتری سوخت مصرف خواهند کرد. اما در اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها هر اتفاقی که بیفتد و هر قیمتی که برای سوخت و انرژی تعیین شود، باز هم از همسایه شمالی ما، بسیار ارزاتر و در دسترس‌تر خواهد بود و همچنان ایرانیان می‌توانند از نعمت ارزانی، گرمای سوخت نسبتاً ارزان بهره‌مند باشند و دولت هم دیگر بهانه‌ای برای بر زمین ماندن کارها به دلیل کمبود بودجه و نداشتن اعتبار نداشته باشد. ■

ترافیک پذیرفت؟ اگر حدود ۱۰ هزار خودرویی را که قرار است از این پس و از این مسیر به داخل محدوده طرح راه پیدا کنند، پشت سر هم قرار دهیم، صفی از خودروها به طول حدود ۳ کیلومتر ایجاد می‌شود. صفی ۳ کیلومتری که ترافیک هر منطقه‌ای را می‌تواند قفل کند و هزاران لیتر سوخت و صدها هزار ساعت وقت را از شهر و ندان بگیرد.

هر چند به طور طبیعی با آزمون و خطایی دیگر، شهرداری پس از مدتی به طور مقطعی به دست خواهد آورد که آیا ادامه این فروش به صلاح است یا خیر؟! اما شاید اگر تمام این پول برای گسترش خدمات حمل و نقل و باز کردن گره‌های ترافیکی شهر به کار رود، شهرداری باز هم تصمیم بگیرد که این تجربه را تکرار کند.

از یاد نباید برد جملات هفته قبل شهردار تهران را که وقتی پس از چند سال نشستن بر صندلی شهرداری از وی درباره معضل ترافیک تهران پرسیده شد، با لبخند گفت: با شرایط و دورنمایی که من می‌بینم، فکر نمی‌کنم این مشکل به این سادگی حل شود! ■

در پسرهای خیلی جوان نیز می‌توانید رگه‌هایی از چنین نازی را ببیند.

تحلیل این نوع خستگی: دختری که بسیار جوان است و فکر می‌کند بسی زیبا و «نامبر وان» است، نقابی از خستگی به رخسار خود می‌زند. زبان بدن او می‌گوید: «خسته شدم از بس همه نیگام می‌کنن...». برخی از دخترانی که فکر می‌کنند دوره ازدواجشان گذشته و ناامید شده‌اند، همین نقاب را به چهره می‌زنند و خود را دختری بسیار خسته نشان می‌دهند. زبان بدن آنها می‌گوید: «هیچ مردی رو لایق خودم نمی‌بینم و به همه شون جواب رد میدم ولی در عجبم که چرا مدام بهم پیشنهاد ازدواج میدن... از خونواده و در و همسایه هم در عجبم که می‌گیر میدن و می‌پرسن چرا شوهر نمی‌کنی؟... اه...! از دست همه شون خسته شدم».

پسرهای خیلی جوانی هم که جوش جوانی صورتشان را پر کرده و صدایشان دارد مردانه می‌شود، چهره‌ای خسته و کمی عصبی دارند. زبان بدن آنها می‌گوید: «دختر! هیچی حالی شون نیس... اصلن نمی‌فهمم فیلم اکشن و بازیای بالاتر از خطر چه حالی میده! تو شهر بازی هم از کشتی صبا و قطار مرگ می‌ترسن... از هر چی دختره خسته و بیزارم...» اما واقعیت چیز دیگری است: اعتماد به نفس و جاذبه آنها پایین است. دافعه بالایی دارند ضمناً دلشان لک زده است که با پردختی سخنی بگویند. پسرهایی که بزرگ‌تر شده‌اند و کمی هم یال و کویال به هم زده‌اند، چهره‌ای فروتن و اندامی بسیار خسته دارند. این خستگی چنین معنایی دارد: «من خیلی پهلونم» در برخی از گوشه‌ها از جمله کردی کرمانشاهی، به پهلوان می‌گویند شکت (خسته) و هنگامی که می‌خواهند پهلوانی را توصیف کنند، می‌گویند: «نمی‌دانی چه شکت راه می‌رفت!»

سر درد و ناله‌های مصنوعی در زبان‌شناسی معناهایی دارند: کسی که آماده پاسخگویی نیست، مثلاً در محل کار است و کارش را انجام نداده، چهره‌ای دردمند به خود می‌گیرد و پیشانی‌اش را می‌مالد. زبان بدن او می‌گوید: «سرم درد می‌کنه... آقای رئیس! جون مادرت چیزی ازم نپرس! البته من خیلی کار درستم ها! ولی حالا مریضم»...

ناله‌های بی‌دلیل هم هنگامی بیان می‌شوند که کسی اشتباهی کرده یا ضایع شده است. او با ناله‌اش می‌خواهد بگوید: «خیلی مریضم... اگه اشتباه کردم یا کاری کردم ضایع شدم، مال اینته که حالم خوش نیست و تمرکز ندارم». مثال: لیوان از دستش می‌افتد، زود دست خود را به کمرش می‌گیرد و می‌گوید: «آخ خدا جون! مردم از درد... ای وای! به دادم برس!» ادامه دارد

سفری به هندوستان برای خرید فرزند سفارشی!

ایراندخت صادقی‌وند

آلمان: در حدود یک میلیون و پانصد هزار زن و شوهر آلمانی فاقد فرزند هستند و در آرزوی داشتن فرزند بسر می‌برند. و به همین خاطر است که در هندوستان و در شهری ۱۳۰۰ نفری خانم «نینا پاتل» ۴۷ ساله و همسرش دکتر «میتیش» ۵۳ ساله در مرکز زنان باردار حضور می‌یابند تا بعد از تولد فرزندان آنها را با مبلغی در حدود ۲۲ هزار یورو به آلمانی‌ها بفروشند.

در واقع کسانی که خواستار نوزاد فروشی هستند از سراسر اروپا به اقامتگاه کلینیک دکتر میتیش و خانم پاتل می‌روند و با اجاره یک اتاق از این اقامتگاه که در روز ده یورو است، تقاضای خرید نوزاد را اعلام می‌کنند و زنانی که فرزندان را در این کلینیک به دنیا می‌آورند دیگر آنها را نمی‌بینند و فرزند آنها حتماً باید ۱۰ روز در کلینیک تحت نظر باشد و بعد از ۱۰ روز کودکان به پدر و مادر آینده خود فروخته می‌شوند.

این کودکان به هنگام فروش ظاهر آسم و رسمشان مخفی است و تنها عکسی از آنها گرفته

درشت می‌نویسد: ورود کودکان بی‌اسم و رسم به آلمان ممنوع است!

این روزنامه چاپ آلمان اضافه می‌کند، ورود کودکان بی‌اسم و رسم به همراه والدین آلمانی به آلمان ممنوع است و پدر و مادر خوانده این کودکان از همان کشور (هندوستان) باید برای گرفتن مدارک و پاسپورت آلمانی کودکان خود اقدام کنند و ملیت هندی کودکان باید سلب شده باشد و باویزای آلمانی به کشور آلمان وارد شوند.

جالب اینکه گاهی کودکان دوقلو متولد می‌شوند و در واقع قیمت هر کودک ۱۷ تا ۲۲ هزار یورو است و کودکانی که دوقلو متولد شوند، قیمتشان در حدود دو برابر خواهد بود و در این میان به هر مادر اجاره‌ای هفت هزار و پانصد دلار پرداخت می‌شود.

می‌شود و پدر و مادر خوانده آنها به میل خودشان برایشان اسم می‌گذارند. در واقع مادرانی که فرزندان را می‌فروشند باید زیر ۵۴ سال سن داشته باشند و بعد از چند هفته از بارداری تحت نظر کلینیک مادران باشند.

البته برخی از این مادران اسپرم کسانی را باردار می‌شوند که به آنها توصیه شود. این مادران باید ۱۰ ماه در این کلینیک تحت نظر باشند.

خانم دکتر نینا پاتل می‌گوید: کار ما در این کلینیک غیر مذهبی نیست، بلکه ما یک امر طبیعی و خواست خدا را باروشی پزشکی صورت واقعیت می‌بخشیم و در حقیقت برای تکمیل هنر طبیعت و خدا کار می‌کنیم. این در حالی است که روزنامه بیلد آلمان با تیتیر

از زمانیکه ورزشکاران آلمان با موفقیت از بازی‌های المپیک در آفریقای جنوبی بازگشتند بیشتر مردم این کشور می‌خواستند که یک نوعی بچه‌های تیم ملی فوتبال آلمان و بخصوص مربی آنها «جوگلو» مورد تشویق سران این کشور قرار بگیرند و بالاخره صدراعظم آلمان خانم آنگلا مرکل و رئیس‌جمهور آقای کریستیان وولف با همدیگر قرار گذاشتند تا در یکی از کاخ‌های برلین مراسمی برگزار کرده و با ورزشکاران تیم ملی آلمان از نزدیک آشنا شوند و آنها را تشویق و به هر یک جوایزی اهداء کنند.

رئیس‌جمهور حتی همسر و پسر ۷ ساله خود را به سالن دعوت آورده بود تا تیم بزرگ وطن خود را از نزدیک ببیند. در این مراسم از حمات جوگلو مربی تیم آلمان که ۵۰ ساله است و ۵

سال هم مربی تیم ملی برزیل بوده تقدیر شد و رئیس‌جمهور و صدراعظم با هم جایزه مدال صلیب آلمان را که بزرگترین مدال افتخار کشور آلمان است به وی اهدا کردند.

جالب است که از کمک مربی تیم ملی «همانی فیگر» هم در این مراسم مانند دیگر ورزشکاران تقدیر شد مصطفی اوزل بازیکن ترک تیم ملی هم در این مراسم حضور داشت.

با حضور مرکل و ریاست جمهوری آلمان

خانم و آقای وولف رئیس‌جمهور و همسرش با ورزشکاران عکس یادگاری گرفتند

بزرگترین مدال افتخار آلمان نصیب مربی تیم ملی فوتبال شد

گل از بلبل عاشق تر است

منوچهر طالقانی

به باغی رفتم تا پاییز زیبا و رنگین را تماشا کنم. برگ درختان سبز رنگ، زرد و نارنجی و قهوه‌ای شده بودند و به جای آوای زیبایی بلبلان، آواز پاییزی زاغ و کلاغ به گوش می‌رسید. بادی سرد می‌وزید و شاخه‌های کم‌برگ بید مجنون را می‌لرزاند و با هر وزش، مشتی برگ زرد به زمین می‌ریخت. به سوی بوته‌ای گل سرخ رفتم که با من دوست بود. نگاهش کردم: گلبرگ‌های سرخ و آتشین و خوش‌بویش در حال ریختن بود و از آن همه زیبایی، چیزی باقی نمانده بود. گفتم: ای دوست! یاد داری که بلبل بی‌دل کنار تو چه ناله‌هایی می‌کرد و در آرزوی وصال می‌سوخت و می‌ساخت و فریادهای می‌کشید؟ اینک چه شده است که تنها مانده‌ای؟

بادی وزید و برگ‌های از تن رنجورش کند و با خود برد. گل نیم‌نگاهی به من افکند و گفت: افسوس که کسی نیست تا بداند چه ستم‌ها که بر خود روا نداشتم!

پرسیدم: از این که به بلبل دل‌داده مهر نورزیدی، پشیمانی؟ گلبرگ پژمرده‌ای به دست باد داد و گفت: ای دوست! من آنم که برای شهرت بلبل، دل خود را کشتم سپس در دادگاه عشق به رنجی جانگداز محکوم شدم. بلبل نیز مرا به بی‌وفایی و سنگدلی محکوم کرد. شاعران و نویسندگان در جفاکاری من سخنان زیبا نوشتند، باغبان که به من آب می‌داد، به جرم جفاپیشه‌گی من، از من گلاب گرفت، و سرانجام دست انتقام‌جوی خزان نیز از راه رسید و آخرین برگ‌های دفتر هستی مرا به باد داد.

گفتم: ای گل نازنین! تو خود می‌دانی که من دوستدار تو و بلبلیم. روی زیبا و بوی خوش تو را تحسین می‌کنم، و آواز دلپسند بلبل را با گوش جان می‌شنوم و او را می‌ستایم... با من آشکارتر سخن بگو تا بدانم چگونه برای شهرت بلبل دل خود را کشتی. روی خود را در آینه شفاف جویباری که از کنارش می‌گذشت، نگاه کرد و آهی کشید و گفت: اگر پیمان می‌بندی که سخنان مرا به گوش بلبل برسانی، راز دلم را بر تو خواهم گشود.

سوگند خوردم که موی به موی سخنانش را به بلبل بگویم. گل، چندی با باد خزان خم و راست شد، سپس گفت: از من به بلبل بگو: ای بلبل نازنین که جانم فدای تو هست! هرگز فراموش نخواهم کرد که از بام تا شام کنارم می‌نشستی و برایم زیباترین ترانه‌های عاشقانه را می‌خواندی تا دل مرا به دست آوری اما من روی از تو می‌نهفتم و وانمود می‌کردم دلی در سینه

ندارم و مفهوم سخنان عاشقانه‌ات را در نمی‌یابم. شگفت زده شدم و از گل پرسیدم:

وانمود می‌کردی؟ مگر حقیقت جز این بود؟ مگر این تو نبودی که به بلبل هیچ مهری نمی‌ورزیدی؟ آری این من بودم اما هیچ کس از دلم خبر نداشت. همین بلبلی که شاعران در وصف وفاداری و مهربانی‌اش سخن‌سرای‌ها کرده‌اند، هرگز ندانست که من از او عاشق‌ترم... من تیش‌های دلم را از او پنهان می‌کردم تا هرگز نداند او را از جانم نیز بیشتر دوست دارم.

کنارش نشستم تا جلوی وزش باد را بگیرم و نگذارم آخرین گلبرگ‌هایش بریزد سپس پرسیدم: چرا چنین کردی؟ او که با بانگ بلند راز دلم را با تو و با همه می‌گفت و پیوسته از تو می‌خواست به او نظری بیفتی... پس چرا اسرار دل مبتلایت را از او پنهان کردی؟

ای دوست! پیش از این که پاسخت را بدهم، بگذار از روزهایی بگویم که بلبل عزیزم جانگدازترین ترانه‌ها را برایم می‌خواند و مرا چنان می‌لرزاند که نزدیک بود سکوت مرا بشکنم و راز دلم را فاش کنم. بارها دلم با من گلایه می‌کرد که «به من رحم کن! سال‌هاست دل تو هستم و شور شیرین عشق را برایت به ارمغان آورده‌ام... راضی نشودم فراق یار بسوزم و خاکستر شوم... مرا دریاب و بگذار این بلبل عاشق بداند که من نیز مبتلایش هستم...»

اما من روی دلم را می‌گذاشتم و لب‌هایم را به هم می‌دوختم و هیچ نمی‌گفتم زیرا بلبل را از خودم بیشتر دوست داشتم.

ای گل گرمی! سخنان را درک نمی‌کنم. کدام عاشق است که معشوق تمنای وصل کند و او روی بتابد؟

عاشقی که معشوق را از خودش بیشتر بخواهد... من آن عاشقم که معشوق را از عشق خود نیز بیشتر دوست دارم. من می‌دانستم اگر به بلبل عزیزم بگویم من نیز تو را دوست دارم و طالب و صلم، آتشی که در دلش شعله می‌کشید، سرد می‌شد و دیگر هیچ ترانه‌ای نمی‌سرود و خلایقیت و هنرش نابود می‌شد.

اگر مردمان صاحب‌دل، بلبل را دوست دارند و او را می‌ستایند، برای ترانه‌های سوزناکی است که می‌سراید. من می‌دانستم که اگر بلبل به هجران دچار شود، ترانه‌هایش پر شورتر خواهد شد. می‌دانستم که وصال، دشمن التهاب و شور آفرینی عشق است. مگر نشنیده‌ای که گفته‌اند: آنچه که به وصال آید، به زوال آید... پس من راز دلم را بر بلبل آشکار نکردم تا پیوسته بیندارد هیچ مهری از او در دل ندارم و با او سرد و سنگدلیم.

من چنین کردم تا آتش عشقش سرد نشود و روز به روز زیباتر و شیواتر بخواند و شنوندگانش بیش از پیش تحسینش کنند... ای دوست! من دل خود را کشتم تا آتش التهاب بلبل نمرود. بغضی را که بر گلویم جنگ انداخته بود، فرو خوردم و گفتم:

آه که چه بزرگواری ای گل! من نیز مانند همه می‌پنداشتم زیبایی تو از بس افسانه‌ای است، مغرور شده‌ای و به بلبل توجهی نمی‌کنی... اینک دانستم هیچ کس چون تو عاشق نیست. همینک می‌روم و سخنان دلت را به بلبل خواهم گفت.

گل به گلبرگ‌هایش که با باد خزان می‌رفتند، نگاهی کرد و گفت: ای دوست! شاید اینک بر من دل بسوزانی و مرا بی‌گناه بدانی اما اکنون که راز دلم را با تو گفتم، تمنای منم که همه را نشنیده بگیری و به او هیچ نگوئی زیرا عاشق آن است که خود را فدای محبوب کند و برای این فداکاری، فخر نفروشد و شرح آن را به گوش یار نرساند. پس:

خوشر آن باشد که سر دلبران گفته آید در حدیث دیگران مرا تنها بگذار و بر من دل نسوزان زیرا از این که با فدا کردن دل خودم توانسته‌ام محبوبم را به اوج قلّه هنر برسانم، بسیار خرسندم.

گل را که آخرین گلبرگش با باد می‌رفت، تنها گذاشتم و رفتم تا به محبوبم نگویم چقدر دوستش دارم و نگویم برای سعادتش بر دل خود پای خواهم گذاشت... نمی‌گویم و عمل خواهم کرد. تا باد، چنین باد!

فکر بلبل همه آن است که گل شد یار ش

گل در اندیشه که چون عشوه کند در کارش

حافظ

آنان که دوران کودکی از خانواده جدا می‌شوند به هر گونه راهی به غیر از راه‌های انسانی کشیده می‌شوند

در میان فرشتگان

گمشدگان

یکی از مشکل‌ترین مواردی که یک روانشناس یا روانپزشک با آن مواجه می‌شود همان‌ارود رویی با کسانی است که از دوران کودکی هویت خود را از دست داده‌اند. این مهم طبیعتاً آثار و عوارض روحی و روانی فراوانی در فرد ایجاد

می‌کند. از همه بدتر اینکه شخص نه خود را قبول دارد و نه کس دیگری را و در نتیجه سرنوشت کاملاً نامعلومی در انتظار آنان می‌باشد. به یکی از تجربه‌هایی که در این مورد داشته‌ایم توجه کنید.

دختری به نام ایکس

در یکی از روزهای فصل پاییز و به سال ۱۹۹۶ دختری را که به نظر ۱۷ تا ۱۹ ساله می‌رسید در کلینیک به نزد ما آورده بودند، دلیل اینکه با چنین اختلافی سن او را حدس می‌زدیم این بود که او هیچ گونه مدرکی که هویت او را مشخص کند به همراه نداشت و حتی مأمورین موسسه نوجوانان و جوانان بی‌سرپرست که او را به نزد ما آورده بودند به ما گفتند که چند مأمور پلیس او را هنگامی که در جستجوی مواد غذایی در میان زباله‌ها می‌گشت یافته بودند و به دلیل نداشتن مدرک هویت در پرونده‌اش با نام ایکس او را شناخته بودند. و آنگاه که پرونده از سوی موسسه به مادر کلینیک منتقل شد باز هم دخترک با نام ایکس شناسایی شده بود. در واقع یکی از مسئولان موسسه به ما گفت که: او در برابر کلیه پرسش‌ها چه از جانب پلیس و چه از جانب سرپرستان یتیم‌خانه سکوت کامل اختیار می‌کرد و حتی نام خود را هم بیان نکرده بود در نتیجه در هنگام انتقال او به کلینیک از ما تقاضا کرده بودند که به کمک معانی روان‌شناختی هویت او را دریابیم تا شاید از این راه پیشینه و ارتباط‌های او با گذشته‌اش فاش شود.

به سوی شناسایی

مشکلی که ما داشتیم این بود که کوچک‌ترین اطلاعاتی در مورد او در دست نداشتیم تا نقطه شروعی در جهت شناسایی او باشد. در مقابل پرسش‌های ما او سکوت کامل و سنگینی اختیار می‌کرد. ماحتی در پی آن بودیم که از روش‌های جدید شناسایی استفاده کنیم، اما باز هم به دلیل نداشتن اطلاعات لازم قادر به خطر کردن نمی‌شدیم چرا که امکان داشت او دچار مشکلات جسمانی، فیزیولوژیکی، و روانی باشد و پروسه‌ای هم چون هیپنوتیزم برای او مضر باشد. و به خاطر همین مشکلات بود که ما نمی‌دانستیم گام اول را چگونه برداریم. تا اینکه خانم دکتر چاندر اظهار عقیده کرد که او احتمالاً از دوران کودکی از خانواده‌اش دور افتاده است و تصویری که از هویت خودش دارد بسیار مخدوش است. و اضافه کرد که تنها راه بی‌خطری که ما می‌توانیم از آن استفاده کنیم این است که به گونه‌ای شبیه‌سازی کنیم، و تصاویر گوناگونی از دخترانی که در سنین مختلف به ناگهان مفقود شده بودند را به او نشان دهیم تا شاید او با مشاهده این تصاویر به گونه‌ای به یاد گذشته افتاده و به پاسخ گفتن تحریک شود. ما هم چنین کردیم و روی صفحه مانیتور تصاویر مختلفی از دختران مفقود شده را به او نشان دادیم.

در همین لحظات متوجه شدیم که او با و ابلع خاصی به تصاویر نگاه می‌کرد و برای نخستین بار ما واکنشی از او مشاهده کردیم این واکنش در قالب اشک‌هایی بود که بر گونه‌ای او سراریز شده بود و ناگهان صدای او را شنیدیم: «من ۸ سال بیشتر نداشتم، و در نزد خانواده‌ام زندگی پر شوری را می‌گذراندم، من پدر و مادری نسبتاً جوان داشتم ضمن آنکه برادری کوچک‌تر و ۵ ساله به نام جیمی هم جزیی از خانواده ما

بود. ما بسیار خوشبخت بودیم و من احساس می‌کردم که در میان فرشتگان جای دارم، چرا که مادرم هر شب زمانی که مرا در تختخواب می‌گذاشت و به من شب‌بخیر می‌گفت همواره به من می‌گفت که: (یادت باشد که با فرشته‌ها هستی). این شاید واضح‌ترین خاطره‌ای باشد که من از گذشته‌ام دارم چرا که پس از آن طی ۱۰ سال گذشته به قدری با من بدرفتاری شده است که همه چیز را فراموش کرده‌ام».

سرنوشت شوم

پس از گفتن جملات فوق‌الناگهان سکوت کرد و ما هر چه منتظر شدیم سخن دیگری از زبان او نشنیدیم. و در اینجا بود که متوجه شدیم چاره‌ای نیست و باید متوسل به هیپنوتیزم شویم چرا که سرنوشت دختری در میان بود که باید وضعیت و هویت او مشخص می‌شد. بنابراین ما هر چه سریع‌تر پروسه را آغاز کردیم. و در جریان پروسه هیپنوتیزم بود که گذشته او یک به یک به او بازگشت. او چنین گفت: [من ۸ سال بیشتر نداشتم و در یک روز زیبای بهاری پس از اینکه مادرم مرا در برابر مدرسه پیاده کرد به من گفت: تا نیا یادت باشد که امروز سه شنبه می‌باشد و من بخاطر شرکت در جلسه‌ای در محل کارم کمی دیرتر بدنبال تو می‌آیم.

اما من بعدها متوجه شدم که این تنها من نبودم که از جریان جلسه در روزهای سه‌شنبه آگاه بودم؛ بلکه چند انسان شورور هم با تحقیقاتی که طی چند هفته قبل از آن انجام داده بودند از این موضوع کاملاً اطلاع داشتند. بنابراین زمانی که به اتفاق یکی از دوستانم که او هم در انتظار آن بود که به دنبالش بیایند در محوطه جلوی ورودی مدرسه مشغول بازی بودیم ناگهان دو موتورسیکلت که رانندگان کلاهی بر سر داشتند و فقط دو روزنه در برابر چشم‌های آن باز بود، سر رسیدند و یکی از آنها در حالی که دست خود را جلوی دهان من گرفته بود مرا در بر گرفت و پس از آن که چشم‌بندی را روی چشمان من گذاشت مرا سوار کرده و از محل دور شد. البته من بعدها متوجه شدم که دوستم به سرعت خود را به نگهبان مدرسه رسانده بود بنابراین موتورسیکلت دوم موفق نشده بود که او را هم برباید.

و این اتفاق آنها را به قدری عصبانی کرده بود که تقلاهای مرا مقصر دانسته بودند و مرا به باد کتک گرفتند. کاری که هر از گاهی آن را تکرار می‌کردند تا نفوذ خود را در من افزایش دهند. در روزهای اولیه آنها در طی بیست چهار ساعت از شبانه روز چشمان مرا بسته بودند ضمن آنکه دو پا و دو دست مرا هم به تختخواب بسته بودند. من از صداهای مختلفی که به گوشم می‌رسید متوجه شدم که آنها به کمک دوربین‌های پلاروید خود از من عکس‌های فوری گرفته و به مشتریان خود نشان می‌دادند.

واقعیت این بود که من در معرض فروش بودم؛ پس از حدود یک ماه آنها دیگر نیازی به این نمی‌دیدند که چشمان مرا بسته نگه دارند و آهسته آهسته پاهای مرا هم باز کردند. آنها به دنبال تغییر دادن شخصیت من بودند البته در این کار

هم تا حدودی موفق شده بودند اما نه به آن میزانی که آنها انتظار داشتند و به سبک و سویی که آنها به دنبال آن بودند.

من جسته و گریخته با دخترهای دیگری که در اسارت آنها بودند، صحبت می کردم و اگر چه کودکی بیش نبودم اما متوجه شدم که آنها سرانجام می خواهند ما را به مکانهایی که زنان فاسد و هرزه را عرضه می کردند، بفروشند. و من وقتی که از این نکته آگاه شدم، تصمیم گرفتم تا از آنجا فرار کنم.

اما نکته ای که به صورت کاملاً تلخ در ذهن من باقی مانده بود، این بود که احساس می کردم که پدر و مادر مرا فراموش کرده بودند. من با آن ذهن کودکانه در انتظار آن بودم که سروکله پدر و مادر در هر آن پیدا شود اما وقتی که این اتفاق نیفتاد در ذهن خود اینگونه تصور کردم که پدر و مادر من داشتن یک فرزند را که برادر من بود کافی دانسته بودند و سراغی از من نگرفته بودند. به این ترتیب با خود عهد کردم که هر زمانی که موفق به فرار شدم به هیچوجه سراغی از پدر و مادر خود نگیرم و آنها را فراموش کنم چرا که آنها هم مرا فراموش کرده بودند.

فرار

مازمانی که تعداد جلسات هیپنوتیزم افزایش پیدا کرد، بیم از آن داشتیم که او را دچار اختلال مغزی کنیم. بنابراین چند روزی به او استراحت دادیم و سپس دوباره پروسه هیپنوتیزم را آغاز کردیم تا بقیه سرگذشت او را از زبان خودش بشنویم. و او هم چنین ادامه داد:

سرانجام آنها من و یک دختر دیگر را به یک خانواده تقریباً ثروتمند فروختند و این اتفاق زمانی افتاد که من حدوداً ۱۲ سال داشتم و چهار سالی از دوران اسارت من گذشته بود. ناگفته نماند که نام یکی از افراد شروری که بسیار ما را آزار می داد و قطعاً یک سادیسمی بود، آرماندو بود. ما زمانی که صدای آرماندو را می شنیدیم، لرزه بر تن خود احساس می کردیم. در واقع زمانی که آرماندو ما را تحویل به خانواده جدید می داد در حالی که تیغه بزرگ چاقوی خود را زیر چانه من گذاشته بود، تهدید کرد که اگر کوچکترین تفکری درباره فرار داشته باشیم، او با چاقو گلوئی ما را خواهد برید. و من تردیدی نداشتم که او به این گفته خود عمل می کرد. در هر حال در خانه

جدید وضع به گونه ای دیگر بود. بانوی خانواده که خود احتمالاً در دوران جوانی یک زن فاسد بود، مأمور آن شده بود که به ما راه و رسم لوندی، آرایشهای غلیظ و امثال آن را بیاموزد ضمن آنکه مرد خانواده هم شرایط امنیتی را بر عهده داشت. اما در تمامی مدت من به دنبال پیدا کردن راهی برای فرار بودم. و سرانجام این اتفاق در یک روز تابستانی رخ داد.

هنگامی که ما را سوار بر قایق به جزیره ای می بردند که در آنجا چندین مرد جهت برگزاری جلسهای گردهم آمده بودند، من به این نتیجه رسیدم که این اولین کار من به عنوان یک دختر حرفه ای خواهد بود. و اگر قصد فراری در بین باشد باید در همانجا انجام می شد وگرنه کاملاً دیر می شد. در حالی که قایق از بندرگاه خارج می شد من به بهانه رفتن به دستشویی از جمع کناره گرفتم و چشمان خود را بسته و به درون آب دریا شیرجه زدم. پدرم به من شن را یاد داده بود اما اتفاق معجزه آسا آنجا بود که یک قایق ماهیگیری کوچک در همان لحظات من را پیدا کرد و من که از نفس افتاده بودم را از آب دریا بیرون آورد. اما پس از رسیدن به ساحل من فرار را بر قرار تر جیح دادم چرا که می دانستم آرماندو ی چاقو کش بدون تردید برای یافتن من فعال می شد. از سویی دیگر به خاطر همان ذهنیتی که داشتم، تصمیم گرفتم که خود را به خانواده ام هم نرسانم. بنابراین به یک ولگرد دوره گرد تبدیل شدم. روزها را با گدایی و برخی اوقات سرقتهای کوچک از فروشگاههای مواد غذایی می گذراندم و شبها را در گر مخانه های ویژه بی خانمانها سر می کردم. اما کابوس آرماندو هر زمان که چشمان خود را بر هم می گذاشتم در ذهن من دوباره سبز می شد...

و چنین شد که روزهای فرار من ادامه پیدا کرد تا سرانجام به آنجا کشیده شد که مأموران پلیس مرا پیدا کردند و به یتیم خانه فرستادند. اما چند پلیس رشوه گیر پیدا شدند مرا به آرماندو گزارش داده بودند و او چند بار باز هم تلاش کرد که مرا به چنگ آورد اما فرارها و دستگیر شدنهای من توسط پلیس ادامه پیدا کرد.

در جستجوی خانواده

پس از صحبتهای مفصل تانیا که برای نخستین بار از اینکه او خانواده ای دارد و احتمالاً خانواده اش چشم به راه او بودند، آگاه شدیم. ما به سرعت و با کمک مراکز ثبت احوال نام خانوادگی او را یافتیم و بر آن شدیم تا او را به پدر و مادرش تحویل دهیم. فراموش نشود که از آخرین زمانی که پدر و مادرش او را دیده بودند ۱۰ سال گذشته بود و آنها اکنون به جای یک کودک ۸ ساله با یک جوان ۱۸ ساله طرف بودند. از سویی دیگر تانیا شدیداً از اینکه در برابر خانواده اش قرار گیرد، وحشت داشت. چرا که بر این تصور بود که آنها او را نمی خواهند. و تنها راه مقابله با این تصور هم این بود که او را در عمل برابر خانواده اش قرار دهیم تا شاید این برخورد عملی همه چیز را به ذهن تانیا بازگرداند.

و سرانجام آن روز فرار سید و ماتانیا را بدون اطلاع قبلی به سوی خانه اش رهسپار کردیم در حالی که برای احتیاط یک مأمور پلیس هم همراه ما بود.

تانیا به محض آنکه چشمش به خانه مسکونی خانواده اش افتاد، قطرات اشک از چشمش سرازیر شد ضمن آنکه مرتباً اصرار می کرد که قادر به مواجه شدن با آنها نخواهد بود. ما زنگ در را به صدا در آوردیم و یک پسر نوجوان با قدی بلند در خانه را باز کرد. او با تعجب نگاهی به ما انداخت و به محض آنکه چشمش به تانیا افتاد با فریاد به داخل خانه بازگشت:

«...پدر... مادر... تانیا باز گشته است.»

این مادر تانیا بود که جلوتر از همه در آستانه در منزل ظاهر شد و ما می دانستیم آن لحظه و سخنی که از زبان مادر بر آید اهمیت فراوانی دارد. و چنین شد که مادر در حالی که به درستی توان سخن گفتن نداشت در میان اشک ریختن هایش خطاب به تانیا گفت: «سرانجام فرشته ها تو را به ما بازگرداندند.»

در واقع این همان کلماتی بود که در تمامی دوران کودکی تانیا مادرش در هنگام خواب در گوش تانیا زمزمه می کرد. و اکنون تانیا با شنیدن آن کلمات متوجه این نکته شد که به جایی بازگشته که در آن پس از ده سال نگوینختی و وحشت و شرارت، با عشق عجین خواهد شد.

او آرام آرام به داخل خانه رفت و ما می دانستیم که دیگر از آنجا بیرون نخواهد آمد.

گنه کردم گاشی مالی از لک

بر اساس سرگذشت: منیره

تهیه و تنظیم: محسن طیب

اشاره: آقا کیف کردم؛ جمعه را می گویم... منظورم جشن عروسی است که جمعه شب دعوت داشتم؛ عجب عروسی با حالی بود! خیر، اشتباه نکنید؛ این عروسی نه در یک باغ باشکوه برگزار شد و نه پدر عروس یا داماد، میهمانها

را «سکه باران» کردند! آنچه را بخاطرش کیف کردم «دل دریایی» عروس و داماد بود؛ باورتان می شود عروس و داماد به خانواده هایشان اجازه ندادند برای شروع زندگی مشترکشان لوازم لوکس تهیه و تدارک ببینند؟ اصلاً چرا این را نگم که وقتی خانواده داماد برای پسر و عروسش یک جفت فرش دستبافت به قیمت ۶ یا ۷ میلیون خرید، داماد به شدت اظهار نارضایتی کرد و پس از توافق همسر آینده اش، قالی های چند میلیونی را عودت داده و به مفروش شدن خانه شان با دو تا فرش ماشینی رضایت دادند! یا وقتی پدر عروس - به رسم و عرف جامعه - داماد را با خودش برد تا برایش «لباس دامادی» بخرد، ارزاقیمت ترین کت و شلوار و پیراهن و کفش و... را انتخاب کرد!

یکدفعه با خودتان تصور نکنید که عروس و داماد بخاطر اینکه مراعات وضع مالی خانواده های همدیگر را داشته باشند این شیوه را انتخاب کردند! اتفاقاً هم خانواده داماد و هم خانواده عروس، هر دو مدیر بودند و وضعیت اقتصادی دو خانواده آنقدر خوب بود که بتوانند همه چیز را در سطح «باشکوه» برگزار کنند! اما قصه این بود که این عروس و داماد جوان [که مجموع سنشان به نیم قرن هم نمی رسد] خودشان دوست نداشتند بیهوده خرج کنند!

در روزگاری که عروس هموزن خودش یا به ارقام سال تولدش سکه طلا مهریه می طلبد! یا دامادها با خانواده عروس شرط می گذارند که اگر جهیزیه دخترشان یک قلم کالای اساسی را کم داشته باشد، پای سفره عقد سرو صداراه میندازند، دیدن اینگونه زوج ها و حضور در چنین عروسی هایی به آدم خیلی کیف می دهد؛ من که کلی کیف کردم؛ باشد که شما هم برای این زوج جوان قشنگترین آرزوهای خوشبختی را از خدا طلب کنید - والسلام!

و اما داستان زندگی...

این نامه نخستین بار پس از عید - نزدیک به شش ماه قبل - به دستم رسید، اتفاقاً خیلی هم جذاب و خواندنی بود و من هم قصد داشتم همان روزها چاپش کنم، اما گلی به جمال «منیره» صاحب این زندگینامه که در پایان نامه اش [همان جا که آدرس و شماره تلفن برادر و پدرش را نیز ذکر کرده بود تا من بتوانم صحت و سقم زندگینامه را جویا شوم] این نکته را یادآوری و در حقیقت هشدار داده بود که: «آقای طیب... از آن جایی که نمی خواهم برای شما مشکلی پیش بیاید، لطفاً موقعی اقدام به چاپ زندگینامه ام کنید که آنها از آسیاب افتاده باشند...»

آن روز که این «تذکر» را خواندم فکر کردم «منیره» بی دلیل نگران است، اما اتفاقات بعدی - که آنها را در ادامه خواهید خواند - مطمئناً ساخت که عاقلانه عمل کردم؛ یعنی طی شش ماه گذشته سه بار با او تماس گرفتم و هر بار دختر جوان در پاسخخم گفت: «نه... هنوز زوده...» تا بالاخره هفته گذشته «منیره» زنگ زد و خودش مجوز چاپ زندگینامه اش را - و اینکه بالاخره آنها از آسیاب

افتاد صادر کرد. خدا را شکر و این هم زندگینامه منیره؛ با همه اتفاقات ریز و درشت و تلخ و شیرینش که تقدیمتان می شود.

- آخر دختر جان تو بگو چه مردی شایسته ازدواج با جناب عالی هست، تا ما سفارش بدیم یکی از آسمان برامون ارسال کنند!

این را پدرم گفت؛ که همیشه با شوخی هایش سر به سرم می گذاشت. من اما، پاسخم را بدون طنز و شوخی دادم.

- بابایی شما چرا این حرف را می زنین؟ به خدا من نه دنبال چهره زیبا و قیافه «آلن دلونی» هستم... نه آرزوم اینه که مرد آینده ام ثروتمند و تیلیاردر باشه...! من فقط دلم می خواد با مردی ازدواج کنم که عاشقش باشم... عاشقش باشم و او هم عشق را به معنی واقعی درک کند... و من فقط عاشق مردی خواهم شد که سه ویژگی داشته باشد؛ شعور داشته باشد... دروغگو نباشد، و از همه مهم تر به زن به عنوان یک «انسان برابر» نگاه کند و به موجودیت زنش احترام بگذارد... این خیلی چیز زیادیه پدر؟ پدر مانند همیشه که مقابل حرف منطقی چک و چانه نمی زند، آن لحظه هم سکوت کرد و سری به معنی «درست میگی» تکان داد، مادرم اما همین که دید پدر دارد تسلیم می شود، مجله ای را که مشغول خواندش بود کنار گذاشت و به پدر گفت: «تو دوباره کوتاه آمدی؟» و بعد رو به من ادامه داد:

- منیره چرا متوجه نیستی سنا ت داره میره بالا؟ این عشق افلاطونی چیه که دلت رو بهش خوش کردی؟

- مادر من فقط ۲۷ سالمه... چرا فکر می کنی ترشیده شدم؟

این را که گفتم مادرم بیشتر داغ کرد و با صدای بلند گفت:

- چرا؟ چون دو تا خواهر کوچکتر از خودت چند ساله ازدواج کردن و هر کدام صاحب دو تا بچه هستند... خب من وقتی اونها رو می بینم حق ندارم برای تو که سه و پنج سال از آنها بزرگتری غصه بخورم؟

مادر اینها را گفت و بغض پرید توی گلویش و اشک چشمانش را خیس کرد و رویش را گرفت آنطرف. دلم نمی خواست غصه بخورد، به همین خاطر رفتم کنار میلش و روی زمین نشستم و همانطور که دستش را می بوسیدم گفتم:

- الهی قربون اون اشکهای نازنینت برم مادر جون، آخر می ترسم حرفی بزنم که بیشتر غصه بخوری؟ ولی مامان شما واقعاً فکر می کنی مهین و مهشید خوشبخت هستند که من غبطه اونها رو بخورم؛ ندیدی مهشید بیچاره همیشه تنهایی میاد اینجا؟ یا وقتی شوهرش همراهش هست چقدر نگرانیه؟ یعنی می خوای بگی نمی دونی از اینکه شوهرش مدام باهاش بدرفتاری می کنه و بهش احترام نمی گذاره و هرگز طعم خوشبختی را نچشیده؟ یا مثلاً اون

«مهرین» که ته تغاری خانواده بود، یادت رفته که چه آتشبارهای بود؟ ولی حالا همان دختر بانشاط و پر از انرژی اینطوری داره افسرده میشه، چرا که شوهرش از بس خسیس و پولدوسته اشکش را در آورده! خب مامان جان دوست داری منم اینطوری شوهر کنم؟ باشه... هر چی شما بگین قبول می کنم مادر...
حرفهایم اثر خودش را بخشید و مادر اشکهایش را پاک کرد و با آهنگ غمگین صدایش پاسخ داد: «نمی دونم... شاید هم حق با تو باشه... فقط از خدا می خوام تو به آرزوت برسی تا هرگز افسوس نخوری...»

آن روز گفتگوی من و پدر و مادر [که تقریباً ماهی یکبار تکرار می شه] اینطوری تمام شد، اما خواسته و ناخواسته تأثیرش را بر من گذاشت تا با خودم به این نتیجه برسم که: «منیره خانم فکر نمی کنی داری کمی سخت می گیری؟»
البته خودم می دانستم که همچنان باید عقیده ام هستم و جز «ازدواج با عشق» را تن نخواهم داد، اما توافقی که با خودم کردم این بود که از این به بعد شانس هایی که نصیب می شود را جدی تر بگیرم! که اگر جز این بود هرگز به «میلاد» جواز ورود به قلبم را نمی دادم!

«میلاد» را قبلاً هم دیده بودم؛ او در همان ساختمانی سکونت داشت که برادرم «مهرداد» زندگی می کرد. من هم که با مهتاب «زن برادرم» خیلی صمیمی و رفیق بودم، لااقل هفته ای یک یا دو بار به خانه برادرم می رفتم و چند ساعت توی خانه می نشستیم و گپ می زدیم، یا اینکه برای خرید به خیابان می رفتم، اما در هر دو حالت معمولاً «سارا» هم کنارمان بود؛ «سارا» همسایه روبرویی برادرم بود که «زن داداش» با او خیلی صمیمی و در رفت و آمد بود. او هم جوان و مثل مهتاب تازه ازدواج کرده بود و به همین خاطر زبان همدیگر را بهتر می فهمیدند. در همین رفت و آمدها من و مهتاب و سارا بود که یکی، دو مرتبه «میلاد» را دیدم؛ برادر شوهر سارا بود و معمولاً یا برای گرفتن ماشین از برادرش به خانه آنها رفت و آمد می کرد و یا آنطور که سارا می گفت، چون با شوهر سارا «بده - بستان» مالی داشتند، دست کم هفته ای یک روز را به خانه برادرش سر می زد. با معارفه ای که سارا انجام داده بود، من هر بار توی راهرو یا دم در می دیدمش سلام و احوالپرسی می کردم، اما متوجه نوع نگاههایش می شدم که از جنس خریدارانه بود!

این را هم فراموش نکنم که بگویم میلاد واقعاً جوان جذاب و خوش قیافه ای بود، تا جایی که توجه چند دختر جوانی را که در همان آپارتمان زندگی می کردند جلب کرده بود.

آغاز دوستیمان اما؛ همان روزی بود که من و سارا و مهتاب به قصد سرزدن به بوتیک های میدان ولیعصر از آپارتمان داشتیم بیرون می آمدیم که میلاد وارد ساختمان شد و پس از سلام و علیک با

ما، رو به سارا کرد و گفت:

سلام زن داداش... آدم ماشین را از داداش بگیرم... اگر دو دقیقه منتظر بمانید می تونم شما را هم وسط راه برسونم... نظرت چیه؟
از نوع نگاه سارا و «من و من» کردنش احساس کردم می خواهد جواب منفی بدهد، امانی دانم چه رازی در نگاه آن لحظه میلاد وجود داشت و چه تأثیری نگاهش بر قلب من کرد که لبخندی زدم و گفتم:
- اتفاقاً توی این گرمای هوا خیلی خوبه که با تاکسی و اتوبوس نرویم...

این را که گفتم «میلاد» دیگر معطل پاسخ زن برادرش نشد و بلافاصله راه افتاد طرف آسانسور و گفت: «من یک دقیقه دیگر پایینم»
همانطور که گفتم واکنش سارا آنقدر تابلو بود که حتی زن برادرم این را متوجه شد، اما من طوری وانمود کردم که انگار هیچ اتفاقی نیفتاده! تا اینکه «میلاد» آمد و من و مهتاب در ردیف صندلی عقب نشستیم و سارا کنار برادر شوهرش، اما در تمام طول مسیر، میلاد لحظه ای هم از توی آینه نگاه از چشم من برنداشت! بگذارید صادقانه اعتراف کنم که من در همان نیم ساعت اسیرش شدم، اسیر نگاهش و خنده هایش که فقط تحویل من می داد.

سرانجام نیز موقع پیاده شدن، میلاد رو به من که آخرین نفر بودم و داشتیم از ماشین خارج می شدم به سرعت پیغامش را داد:
«سه ساعت دیگه همین جا»

مهتاب نه، اما سارا انگار حس کرده بود چیزی میان من و برادر شوهرش گذشته است؛ این را از نوع رفتارش و نگاه های پرسشگرش متوجه می شدم! هر طور بود سعی کردم به روی خودم نیاورم که سارا متوجه من است! بعد هم حدود دو ساعت توی فروشگاه ها چرخیدیم و همانطور که پیش بینی می کردم، قبل از فرارسیدن ساعتی که با میلاد قرار گذاشته بودم، زمان خداحافظی من با آنها که همسایه بودند فرارسید و همان جا بود که سارا حرفی زد که من معنی اش را نفهمیدم! او در حالی که سعی می کرد کلامش لحن و معنی صمیمیت را بدهد، زل زد توی صورت من و گفت:

- یادت باشه منیره جان من آرزوم اینه که تو خوشبخت بشی! حتی مهتاب منظور همسایه اش را نفهمید، من اما اگر چه نفهمیدم اما در آن لحظه طوری هول شده بودم که نمی دانستم می توانم به او اعتماد کنم یا نه؟ اما در یک لحظه با خودم این قرار را گذاشتم که: «بیخودی برای خودم حرف در نیارم... بگذار بینم اصلاً از این پسره خوشم میاد یا نه؟ آن وقت می بینم و همه چیز رو برای سارا تعریف می کنم...» اینطوری بود که احساس عذاب وجدان نکردم، من این قرار را با خودم گذاشتم، اما اشتباه کردم!

میلاد همان مردی بود که در رویاهایم دنبالش

می گشتم؛ این را فقط بخاطر چهره جذاب و مردانه اش نمی گویم، حتی دست و دلبازی و ولخرجی اش که در جلسه دوم برایم یک کادوی ارزشمند - طلا - خرید نیز ملاک انتخابم نبود، بلکه میلاد را بخاطر تفکرات قشنگ و اعتقادات ارزشمندش که در مورد برابری زن و مرد داشت انتخاب کردم که می گفت:

- به نظر من زن و مرد در قبال هم به یک اندازه وظیفه و مسئولیت دارند، با این تفاوت که یک زن در همه حال [حتی اگر روزی یک اشتباه مرتکب بشه] باید مورد احترام مردش باشه!

آری، این حرفهای میلاد مرا قانع کرد که او همان مرد رویاهایم می باشد که سرانجام آمده تا مرا به قصر خوشبختی برساند اما...! اما فقط دلیل یک اصرار او را درک نمی کردم که از همان جلسه اول می گفت:

- فعلاً دلم نمی خواد هیچکس از اعضای خانواده من از این موضوع با خبر بشن... مخصوصاً سارا که هیچوقت از من خوشش نیامده...! هر چند که حرفش برایم غیر منطقی بود، اما آن روزها طوری شیفته و وابسته میلاد شده بودم که اگر می گفت بمیرم هم می مردم! به همین خاطر و علیرغم اینکه یکی، دوبار وقتی در خانه «زن برادرم» با سارا روبرو شدم، و با اینکه او خیلی نخ می داد تا من سر صحبت را باز کنم، اما همیشه در مقابلش سکوت می کردم، فقط برای جلب رضایت میلاد... تا اینکه پس از حدود شش ماه [که عاشقانه ترین روزهای زندگی ام را کنار او می گذراندم] آرام آرام متوجه تغییراتی در رفتار و روحیه میلاد شدم...

همه چیز از آن روز شروع شد که زن برادرم «مهتاب» بدون اینکه به من چیزی بگوید، پسر خاله اش را که به تازگی از اروپا برگشته و صاحب موقعیت شغلی خوب و ثروت مناسبی شده بود، در نظر گرفت تا به خواستگاری من بیاید. اما مهتاب یک اشتباه بزرگ مرتکب شد [که بعدها فهمیدم این اشتباه کمک خداوند به من بود] به این معنی که قبل از آن که موضوع را با خودم مطرح کند، در همان عالم همسایگی و دوستی که با سارا داشت، ماجرا را برای او به این شکل تعریف کرده بود: «بهر روز پسر خاله ام که نصف دخترهای فامیل و اکثر دخترهایی که جز دوستان خانوادگی هستند، آرزوشونه زنش بشن، چند روز قبل که خانه ما بود و عکس منیره را دید، مخصوصاً وقتی فهمید خواهر شوهر من چون با شوهرم خیلی رفیق هستند، آن وقت مصر شد و پاش رو کرد توی یک کفش که با منیره ازدواج کنه... واسه همین می خوام امروز عصر به منیره بگم بیاد خونه مون باهاش حرف بزنم و در صورتی که راضی شد، اون وقت «بهر روز» را هم واسه شام دعوت کنم که همان شب با هم آشنا بشن و حرفها شون رو با هم بزنند و...»

اینها را مهتاب قبل از ظهر یکشنبه به همسایه اش گفت و سارا هم - که همیشه مرا دوست داشت -

جنگ‌های پارتیزانی بر علیه ژاپن و هندوچین در حقیقت
طلیعه‌ای برای استقلال کشورهای منطقه بوده است

هندوچین و نبردهای پارتیزانی

مستعمره‌ای به نام هندوچین

یکی از حاصلخیزترین، سرسبزترین و پرمنابع‌ترین مناطق جهان منطقه ایست که اصطلاحاً به آن هند و چین گفته می‌شود. هندوچین تشکیل یافته از کشورهای مالزی، سنگاپور، تایلند، میانمار، کامبوج، فیلیپین، و اندونزی در حال حاضر می‌باشد. اما در قرون ۱۷ - ۱۸ این منطقه فقط شامل ۳ یا ۴ کشور بود، که اسامی آنها عبارت بود از آنام، سیام، هند هلند شرقی و مالایا.

در واقع اسامی ذکر شده نام‌های استعماری کشورها محسوب می‌شد برای مثال اندونزی کنونی تماماً در اشغال هلند بود که به همین دلیل هم آن را هند هلند شرقی نامیدند جالب اینجاست که یک هند هلند غربی هم وجود داشت که آن در قاره آمریکایا قرار گرفته بود. آغاز جنگ جهانی دوم سبب شد که تفکرهای استقلال طلبانه در منطقه هندوچین رواج پیدا کند. آن هم به گونه‌ای که آن را شرح می‌دهیم.

ژاپن و هندوچین

جالب است بدانید که در آغاز هنگامی که نیروهای ژاپنی یک به یک مستعمره‌های اروپایی و هندوچین را به تصرف خود در آوردند آنها یک جریان تبلیغاتی و سیاسی عظیم راه‌اندازی کرده بودند و خود را مردمانی هم‌نژاد و هم‌کیش مستعمره‌ها معرفی کردند، و مدعی بودند که در مقابل استعمارگرهای اروپایی که مردمانی سفید پوست بوده و از نژادی کاملاً متفاوت به وجود آمده بودند. ژاپنی‌ها مانند مردمان جنوب شرقی آسیا از نژاد زرد بوده و طبیعتاً به مراتب بهتر و بیشتر از استعمارگران اروپایی می‌توانستند به عنوان یار و هم‌قطار آسیایی‌ها جلوه کنند. در حقیقت ژاپنی‌ها با چنین شعارهایی به دنبال آن بودند که مقاومت و شورش آسیایی‌ها را از مقابل خود سلب کنند. و در

عوض این مقاومت و شورش را در سمت و جهت استعمارگران اروپایی راهنمایی نمایند. اما این طرح و نقشه خیلی زود با شکست مواجه شد. چرا که سفاکی و خشونت که نظامیان ژاپنی در مقابل مردمان هندوچین از خود نشان می‌دادند، بسیار بیشتر از آن بود که این مردم آنها را یار و یاور خود و هم‌قطار و هم‌نژاد تلقی کنند. و چنین شد که پس از گذران ماههای اولیه جنگ مردم دیگر ماهیت ژاپنی‌ها را کاملاً شناسایی کرده و نبردهای پارتیزانی را بر علیه ژاپنی‌ها آغاز کردند.

همکاری متفقین و نیروهای پارتیزانی

پس از آن که مقاصد ژاپنی‌ها آشکار شد و آنها تبدیل به دشمن درجه یک مردمان آسیای شرقی شدند، در مرحله بعد نوبت به همکاری میان نیروهای متفقین و نیروهای پارتیزانی رسید که در میان استراتژی‌های مختلف شکل گرفت و سرفرماندهی متفقین اهداف مهمی از جنگ را بر شانه پارتیزان‌های آسیای شرقی گذاشت. این استراتژی‌های مختلف کم‌وبیش از سال ۱۹۴۰ آغاز شد و عملیات در سه منطقه اصلی در خاور دور شکل گرفت، یکی شبه جزیره هندوچین که در آن زمان شامل سیام (تایلند)، آنام (کامبوج و ویتنام) و مالایا بود؛ منطقه دیگر کشور بزرگ اندونزی و منطقه سوم شامل فیلیپین بود. در هر سه منطقه ارتباط تنگاتنگ میان نیروهای متفقین و پارتیزان‌های خودی برقرار

بود که در برابر ژاپنی‌ها به مبارزه پرداخته بودند. این مبارزات از آنجا که ژاپن مناطق را به تصرف کامل خود در آورده بود بیشتر جنبه خرابکاری و تحرکات پشت جبهه را داشت که بر مبنای یک هدف عمده این مبارزات صورت می‌گرفت. و این هدف عمده همانا آماده کردن مناطق برای پیاده شدن نیروهای اصلی متفقین بود که امیدوار بودند بتوانند ژاپنی‌ها را عقب رانده و سرانجام منطقه هندوچین را از تصرف ژاپن خارج سازند.

برگشت گاه

اما پس از سه سال مبارزه سخت و توأم با تلفات بسیار سرانجام نیروهای متفقین موفق به رسیدن به هدف اصلی خود شدند و لشگرهای چندصد هزار نفری در مناطق مختلف هندوچین پیاده شدند و از آنجا بود که دوران عقب نشینی ژاپنی ها فرا رسید. یکی از سرسخت ترین نبردهای هندوچین در ویتنام و کامبوج جریان داشت و در همان جا بود که ما با یکی دیگر از فرماندهان مشهور پارتیزانی آشنا شدیم.

هوشی مین را بشناسیم

هوشی مین یکی از آزادخواهان ویتنام بود که در عنوان جوانی سوسیالیسم و کمونیسم را نزد معلم مشهوری چون مائو فرا گرفت. آنگاه مائو به او گفت که به مملکت خود برگردد و در کنار مبارزه با ژاپنی ها در برابر استعمارگران اروپایی هم به نبرد بپردازد. در آن زمان ویتنام تحت استعمار کشور فرانسه بود، اما مانند همه مبارزات پارتیزانی در واقع این نبرد بر علیه ژاپن بود که به پارتیزان ها دانش و انگیزه لازم را برای مبارزه با استعمارگران غربی بخشید. واقعیت این بود که نیروهای متفقین که در مبارزه علیه ژاپنی ها با نیروهای پارتیزانی همکاری می کردند خود ناخواسته و ندانسته به این نیروها نحوه مبارزات ضد استعماری را هم آموخته بودند. چرا که پس از خروج ژاپنی ها از هندوچین همان استراتژی ها و نقشه های

هوشی مین «رهبر ویتنام»

جنگی که بر علیه ژاپنی ها به کار گرفته می شد این بار در برابر استعمارگران اروپایی مورد استفاده آنها قرار گرفت. در این میان هوشی مین و نیروهای وفادار او در ویتنام و کامبوج پس از آنکه با همدستی و همراهی با نیروهای فرانسه، ژاپنی ها را شکست داده بودند؛ به ناگهان و با یک چرخش صد و هشتاد درجه ای در برابر نیروهای فرانسه سنگر گرفتند و نبردهای ضد استعمارگری خود را آغاز کردند.

ادامه نبردها برای سالیان دراز

این نبردهای ضد استعماری دقیقاً از پایان جنگ جهانی دوم یعنی سال ۱۹۴۵ آغاز شد و برای سالیان دراز ادامه پیدا کرد. از سوی دیگر در فیلیپین هم نیروهای فرانسه که جانشین نیروهای اسپانیایی استعمارگر شده بودند باز هم خود را در برابر مبارزان ضد استعماری یافتند. نبرد در چنین جبهه ای طولانی در شرق آسیا که تا هزاران کیلومتر طول این جبهه ها

تخلیه تا سال ۱۹۷۵ تکمیل شد که بلافاصله پس از آن هم نیروهای ویتنام شمالی و ویت کنگ در جنوب ویتنام هم مستقر شدند و بدین ترتیب جنگ ویتنام در حالی که میلیون ها کشته و آواره به بار آورده بود به اتمام رسید.

در واقع جنگ ویتنام مثال بارز تبدیل شدن نبرد مشترک بر علیه ژاپنی ها در جنگ جهانی دوم به نبردهای ضد استعماری و آزادی خواهانه بود که نشان داد چگونه جنگ جهانی دوم باعث ایجاد تغییرات عمده در جهان شده بود.

ناتمام

هفته آینده ژنرال های جنگ

بود باعث تضعیف نیروهای فرانسوی شده بود چرا که آنان در خاک بیگانه بر علیه کسانی می جنگیدند که از خانه و کاشانه خود دفاع می کردند و در نتیجه انگیزه دو چندان برای جنگ داشتند. کار به آنجا رسید که نیروهای فرانسوی آهسته آهسته شکست را پذیرا شدند و جای خود را هم در ویتنام و هم در فیلیپین به نیروهای آمریکایی دادند. آمریکایی ها از ابتدا و حتی قبل از جنگ جهانی دوم به فیلیپین قول استقلال را داده بودند بنابراین تکلیف آنها در فیلیپین مشخص بود اما در ویتنام داستان به گونه ای دیگر بود که همه کم و بیش از آن اطلاع دارید. حضور

جدی آمریکایی ها در ویتنام از دوران ریاست جمهوری جان اف کندی به سال ۱۹۶۳ آغاز شد و ۱۲ سالی به طول انجامید. در این زمان هوشی مین که به شیوه سوسیالیستی اعتقاد داشت در شمال ویتنام حکومت مستقلی راه اندازی کرده بود. ضمن آنکه در تمامی مدت او و نیروهای ویتنام شمالی به جنوب هم چشم داشتند. و نتیجه همه این چشم داشتها و حضور روزافزون نیروهای آمریکایی در ویتنام که در دوران ریاست جمهوری جانسون با نیم میلیون نیرو به اوج خود رسیده بود، جنگ های ویتنام بود که یکی از پر تلفات ترین جنگ های تاریخ محسوب می شد. نیروهای کمونیستی در ویتنام جنوبی که توسط هوشی مین و شمالی ها تقویت می شدند نام ویت کنگ را به خود گرفته بودند. و درگیری اصلی نیروهای آمریکایی در واقع با ویت کنگ ها بود که هر از گاهی نیروهای منظم ویتنام شمالی نیز از آنها حمایت می کردند. سرانجام پس از امضاء موافقت نامه پاریس قرار بر آن شد که نیروهای آمریکایی ویتنام را ترک کنند. این

آوارگان جنگ ویتنام که به میلیون ها نفر بالغ می شد

زمانی که شرکتهای خصوصی مهمترین عامل حیات انسان را در کنترل خود درمی آورند فاجعه آغاز می شود

فاجعه جهانی به نام آب

نفت جدید

در واقع کارشناسان امور اقتصادی و زیست انسان معتقدند که در آینده ای بسیار نزدیک رساندن آب به نقاط مختلف جهان حتی از نفت هم اهمیت بیشتری پیدا می کند. می دانیم که نفت یک انرژی است و علم همیشه قادر بوده تا انرژیها را جایگزین کند. بهترین و مهمترین مثال بارز این مهم جانشین شدن نیروی برق به جای بنزین به عنوان انرژی به حرکت در آوردن اتومبیل هاست که از سال آینده به صورت کاملاً فراگیر آغاز می شود اما در مقابل آب پدیده ای است که آن را هیچ جانشینی نیست و کمبود و کاستی آن در هر نقطه از جهان به معنا و مفهوم یک فاجعه انسانی است و از همه خطرناکتر اینکه منابع مهم آب در جهان در اختیار بخش خصوصی قرار گرفته و بخش خصوصی هم برای سود و منفعت عمل می کند. و اینجاست که فاجعه آغاز می شود.

منطقه «سیتکا» در آلاسکا

به نقل از: نیوزویک

منطقه ای در آلاسکا

منطقه ای در آلاسکا وجود دارد که نام آن سیتکا می باشد. این منطقه جایگاه برخی از خارق العاده ترین دریاچه های آبی شیرین جهان است و این دریاچه ها به نوبه خود دارای منابع عظیم آب هستند آن هم به گونه ای که نیاز به هیچگونه تصفیه ای ندارند. حال این منطقه خود تنها ده هزار نفر را به عنوان جمعیت درون خود جای داده است و منابع آبی که در این منطقه وجود دارد در واقع میلیونها برابر بیشتر از نیازهای منطقه ای است.

در نتیجه همه ساله ۲۵ میلیارد لیتر آب به هدر می رود. اما طی چند ماه آینده در باره این نقیصه یک راه حل به اجرا گذاشته می شود به این ترتیب که در حدود ۳۲۰ میلیون لیتر از آب یکی از دریاچه های منطقه که دریاچه آبی نام دارد در داخل تانکرهای عظیمی که معمولاً برای حمل و نقل نفت از آنها استفاده می شود، به مکانی حمل خواهد شد که مومبایی نام دارد. در این مکان یک کارخانه عظیم تولید آب آشامیدنی در بطریهای کوچک و بزرگ قرار دارد که در نتیجه آب آلاسکا مستقیماً و بدون هیچگونه عملیات تصفیه تبدیل به آب آشامیدنی برای فروش می شود.

این پروژه عظیم که برای نخستین بار در جهان انجام می گیرد در حقیقت زائیده برنامهریزی از جانب دو کمپانی بزرگ آمریکایی است. یکی از این دو کمپانی «بطری آلاسکا» نام دارد که حق انتقال ۱۲

در اینجاست که طرفداران خصوصی سازی آب معتقدند که بهترین راه برای ایجاد موازنه بین عرضه و تقاضای آب همانا تبدیل کردن آن به یک کالای تجارتي است که مثل هر کالای دیگری این انگیزه را در آدمی ایجاد می کند که بتواند آن را از نظر مصرف و عرضه متعادل سازد. آنان معتقدند که این تنها قیمت بازار است که مصرف آب را می تواند کاهش دهد و از مصارف بیهوده و به هدر رفتن آن جلوگیری کند. اما مخالفین این ایده بر این اعتقادند که آب یک پدیده لازم برای حیات انسان است و نمی توان آن را در بازار تحت تأثیر افزایشها و کاهشهای قیمتها قرار داد. وقتی که آب به عنوان یک حق انحصاری در اختیار یک شرکت قرار می گیرد، مدیریت شرکت توجه به این مهم نمی کند که در چه قسمتی از دنیا ما با کاهش شدید در عرضه آب مواجه هستیم و کالای خود را به آن منطقه اختصاص دهد بلکه فقط به دنبال این است که در کجا و چه کسی بیشترین قیمت را می پردازد و بیشترین سود عاید شرکت می شود نه اینکه بگوییم که کمپانی ها با چنین تفکری مرتکب گناه می شوند، بلکه این طبیعت به وجود آمدن شرکتها است. یک کمپانی مانند «بطری آلاسکا» برای این تأسیس می شود که بیشترین منفعت را عاید خود کند و حال اگر برای مثال کشور غنا در آفریقا دچار کمبود آب باشد و در کنار آن شرکت کوکاکولا هم برای تولید کالای خود نیاز به آب داشته باشد، طبیعی است که کدامیک از این دو

میلیارد لیتر آب از سیتکا را خریداری کرده است و دیگری «۸۲ جهانی» نام دارد که کارخانه تولید آب آشامیدنی در مومبایی واقع در هند را در اختیار خود دارد. اگر برنامه مطابق آنچه طراحی شده پیش برود نه تنها سودی عظیم و چندین میلیارد دلاری نصیب دو شرکت می گردد بلکه سالانه ۹۰ میلیون دلار هم به منطقه سیتکا تعلق می گیرد تا آن را متحول سازد. اگر چه این عملیات در نگاه اول یک پروسه مثبت به نظر می رسد که آب عظیمی را که دیر زمانی به هدر می رفته به عنوان آب آشامیدنی در اختیار عموم می گذارد اما باید این مهم را هم در نظر بگیریم که یکی از مهمترین پدیده های زندگی بشر که قاعداً باید به راحتی در اختیار عموم قرار گیرد تبدیل به کالایی برای به دست آوردن سودهای کلان می شود.

بحران آب

البته همگان به خوبی واقفند که ما هم اکنون هم در بحبوحه بحران آب آشامیدنی در جهان قرار داریم. در سرتاسر دنیا رودها، دریاچه ها و منابع آب تازه با چنان سرعتی در حال کاهش و حتی نابودی و نیستی هستند که برای انسان باور آن مشکل می باشد. بر طبق تخمین مؤسسه های محیط زیستی وابسته به سازمان ملل متحد، مصرف آب در جهان طی هر ۲۰ سال به دو برابر افزایش پیدا می کند و بر طبق همان تخمین سازمان ملل متحد در انتظار آن است که تا سال ۲۰۴۰ تقاضا برای آب تا ۳۰ درصد بیشتر از عرضه آن باشد.

خریدار بهتری برای کمپانی آلاسکا محسوب می شود و در اینجا اخلاق انسانی و انسانیت هیچ نقشی ندارد و سود حرف اول را می زند.

مسئله مهم دیگر این است که اصولاً وقتی کالایی وارد بازار می شود دیگر تفکر در مورد محیط زیست در کنار آن وجود ندارد و حق انسان قربانی حق برای به دست آوردن منفعت می شود. حال در تمامی این جریانات اگر مادر باره مناطق متحول یا پیشرفته بحث کنیم چندان مشکلی ایجاد نمی شود و کشورهای اروپا و آمریکا حتی با وارد شدن آب در بازار به عنوان یک کالای سودآور دچار چندان مشکلی نمی شوند اما فاجعه آنجا چهره واقعی خود را نشان می دهد که ما از مکانهایی چون افغانستان، بولیوی، مغولستان و یا بیافرا صحبت کنیم. در این مکانها ترکیب شدن آب با کالاهای دیگر به معنای آن است که ساکنان مناطق کلاً از آن محروم شوند و چنین محرومیتی نه تنها یک فاجعه انسانی و محیط زیستی به وجود می آورد بلکه بدون تردید آرامش منطقه را از نظر سیاسی نیز بر هم می زند و شورشها است که در مناطق کوچک و بزرگ آغاز می شود.

این واقعیتی است که قبضه کردن آب آشامیدنی توسط کمپانیها باعث ایجاد یک آینده تاریک برای مردم کره زمین می شود.

فاجعه ای در حال شکل گیری

هم اکنون به راحتی می توان نقشه وضعیت آب در جهان را ترسیم کرد. برخی از کشورها از هم اکنون با کمبود جدی آب مواجه هستند و برای برخی این کاستی در آینده آنها پیش بینی می شود. اما بعضی دیگر دارای منابع آبی بیشماری هستند مانند دریاهای رودهای عمیق آب شیرین. اما متأسفانه آنها فاقد معانی حمل این آبها به مناطق و کشورهای کم آب می باشند و چنین مشکلی است که در حقیقت پای شرکتهای بزرگ را به میان می کشد. آنها هستند که هم دارای تکنولوژی پیشرفته برای ایجاد معانی حمل و نقل هستند و از طرفی هم تانکرهای عظیم را در اختیار دارند تا آب را از طریق راههای آبی به مناطق حمل کنند. در حال حاضر ده کشور با بیشترین منابع آب شیرین بر اساس جمعیت آنها عبارتند از:

ردیف	نام کشور	متر مکعب برای هر نفر
۱	ایسلند	۱۲۳۸۶۲
۲	گویان	۷۵۹۳۳
۳	سورینام	۵۵۸۲۰
۴	کنگو	۵۳۱۰۵
۵	بوتان	۳۲۱۶۹
۶	پاپوا گینه جدید	۲۷۸۹۷
۷	گابون	۲۶۲۰۸
۸	کانادا	۲۳۳۶۱
۹	نیوزیلند	۲۲۱۳۲
۱۰	جزایر سلیمان	۲۰۰۱۸

با یک نگاه اجمالی به جدول کشورهایی که بیشترین آب آشامیدنی را به عنوان منابع در اختیار دارند متوجه می شویم که تنها در یک کشور از میان ده کشور نام برده شده ما می توانیم شرکتهایی را پیدا کنیم که قابلیت حمل و نقل آب را در مقیاس بسیار عظیم دارا باشد و آن هم کشور کانادا است. بقیه کشورهایی هستند که از نظر تکنولوژی در رده مناطق نه چندان پیشرفته به شمار می روند و متأسفانه در این کشورها است که منابع آبی که از دیاد بر مصرف می باشند از بین می روند و دردی را دوانمی کنند. حال اگر شرکتهای بزرگ هم به دنبال آن باشند که به عنوان واسطه برای حمل و نقل آب آشامیدنی از این کشورها عمل کنند، آنگاه باز هم جریان بازار و منفعت به پیش کشیده می شود و آب به آنجایی که نیاز واقعی به آن وجود دارد، حمل نمی شود.

آنان که با کمبود آب مواجه هستند

و متأسفانه تعداد این کشورها یعنی آنان که با کمبود آب چه در حال و چه در آینده مواجه هستند، کم نیست. این کشورها عبارتند از: بولیوی و پرو در آمریکای جنوبی، مصر، سودان،

لیبی، اتیوپی، سومالی، جیبوتی، نیجر، مالی، مراکش، الجزایر و برونیدی در آفریقا، عربستان، یمن، عمان، اردن، سوریه، امارات، قطر، بحرین، عراق، ایران، افغانستان، قرقیزستان، تاجیکستان، مغولستان و چین در آسیا.

در این کشورها از هم اکنون ما با کمبود آب مواجه هستیم اما باید به این نکته توجه داشت که این کشورها خود به دو دسته تقسیم می شوند. دسته ای که دارای منابع مالی عظیمی هستند که خود قادر می شوند تا کمبود آب را به راحتی جبران کنند چه از راه وارد کردن آن و چه از راه تأسیس کارخانه های تولید آب. اما در ضمن کشورهای فقیری هم در این میان وجود دارند که به هیچوجه قادر به جبران کمبود آب نمی شوند. و اینجاست که کمپانیهای صاحب منابع آب در جهان آنها را از خدمات خود محروم می سازند.

وظیفه اصلی سازمان ملل متحد

در اینجا است که سازمان ملل متحد باید دست به کار شود و آب را به عنوان یک حق برای انسان شناسایی کند و نه عاملی برای به دست آوردن سود و منفعت. در واقع سازمانهای محیط زیستی وابسته به سازمان ملل متحد باید خود با وضع مالیاتی هنگفت بر کمپانیهایی که منابع آب جهانی را در اختیار خود دارند، خود را قادر سازند تا معانی حمل و نقل آب آشامیدنی را صاحب شوند با این تفاوت که این بار این سازمانها بدون داشتن نگرانی از باب قیمت بازار و سود و منفعت تنها آب را به آنجایی که باید و نیاز مبرم در آنجا وجود دارد، منتقل نمایند. و اگر این بخش مهمی از وظایف چنین سازمانهایی نباشد آنگاه باید سؤال کرد که پس وظایف آنها چه نوع بحرانهایی را پوشش می دهد؟

پاسخ مهمترین سوال مادرها

محدودیت ما را از تلاشهای فرزندپروری دور می‌سازد.

۳- حق انتخاب دادن (سبک آزادمنشانه):

در این سبک، والدین به فرزندانشان می‌آموزند که بین آزادی و محدودیت، تعادل ایجاد نمایند. سبک آزادمنشانه، کمک به کودکان برای مسئولیت‌پذیری را با انجام دو عمل زیر هدف قرار می‌دهد:

* برای کودکان محدودیت در نظر می‌گیرد.
* در چارچوب آن محدودیت، به کودکان حق انتخاب می‌دهد.

والدین آزادمنش فرزندانشان را به سویی می‌برند که خودشان تصمیم‌گیری کنند.

آنها نظر فرزندانشان را در مورد بعضی از تصمیم‌گیری‌های خانوادگی می‌پرسند و بدین ترتیب به آنها نشان می‌دهند که برای رأی و نظرشان احترام قائلند.

دادن حق انتخاب به کودکان، راهی است برای کمک به آنها تا مسئولیت‌پذیر تر شوند.

بگیرند و اغلب راهی برای مقابله به مثل پیدای می‌کنند. بعضی از کودکان کم سن و سال و گروهی در سنین بعدی علیه والدین سختگیر خود طغیان می‌کنند.

وقتی فرزندان نافرمانی می‌کنند، والدین سختگیر ممکن است فریاد بزنند، سرزنش کنند یا حتی آنها را کتک بزنند و در نتیجه باعث احساس بی‌پناهی در فرزندان خود شوند. کودکان نیاز دارند احساس کنند کنترل اوضاع را در دست دارند به این منظور ممکن است در ارتباط با سایر کودکان، از اعمال والدین خود تقلید کنند. آنها می‌بینند که بزرگسالان در برخورد با مشکلات، صدای خود را بلند کرده دست به برخورد می‌زنند و بنابراین تصور می‌کنند که فریاد کشیدن و کتک کاری راههای صحیح حل مسایل هستند.

* کودکان باید به والدینشان اعتقاد و اطمینان کنند، نه اینکه از آنها بترسند.

* فرزندان باید فرصت انتخاب داشته باشند. امکان انتخاب به آنها کمک می‌کند محدودیتها و مسئولیتها را یاد بگیرند.

* فرزندان باید ببینند که کاربرد واژه‌های آرام (به جای فریاد کشیدن و کتک زدن) راه حل مشکلات هستند.

۲- بی‌تفاوت شدن (والدین تسلیم):

در این سبک به کودکان آزادی بسیاری داده می‌شود و هیچ محدودیتی در مورد آنها اعمال نمی‌شود. والدین تسلیم را می‌توان والدین هیچ لوس‌کننده هم نامید. این دسته از والدین هیچ محدودیتی قایل نمی‌شوند و محدودیت‌هایی را که در نظر می‌گیرند غالباً لغو می‌کنند. فرزندان اینگونه والدین بدون داشتن خطوط راهنمای معین بزرگ می‌شوند.

* کودکان به اعمال محدودیت نیاز دارند، زیرا به آنها کمک می‌کند که انتخاب کردن را یاد بگیرند.

* کودکان باید بدانند که دیگران نیز مهم هستند.

* اگر می‌خواهیم فرزندانمان بزرگسالانی مسئول بار بیایند، ابتدا باید به آنها کمک کنیم که کودکان مسئولیت‌پذیری باشند. عدم اعمال

خانم ساره فراهانی
(کارشناس ارشد روانشناسی)

جهت مشاوره خانواده و ازدواج
شنبه‌ها از ساعت ۸ تا ۱۰ مشاوره
تلفنی و از ساعت ۱۰ تا ۱۲ مشاوره
حضور (با هماهنگی قبلی) با شماره
تلفن: ۲۹۹۹۳۳۳۸

مادر ۴۳ ساله اهل تبریز هستم، من به لطف خدا سه فرزند سالم دارم که همگی برای بزرگترها احترام قائل هستند، اما مدتی است که با فرزند آخری ام با مشکل روبرو شده‌ام چون او گاهی از خود رفتاری ابدانه ای بروز می‌دهد و در مقابل حرف بزرگتر مقاومت می‌کند و من سر در گم شده‌ام که باید با او چه رفتاری داشته باشم، اگر او را تنبیه کنم سرخورده می‌شود و اگر به او بها بدهم لوس. خواهش می‌کنم به طور مفصل مرا راهنمایی کنید چون می‌دانم این سوال خیلی از مادرهاست. با تشکر

این سوالی است که بسیاری از ما در تربیت فرزندانمان از خود و دیگران می‌پرسیم.

فرزند پروری سبک‌های متفاوتی دارد که سه مورد از رایج‌ترین آنها عبارتند از:

۱- دستور صادر کردن: در این سبک

محدودیت‌های غیر منطقی اعمال می‌شود و والدین یا به کودکان اصلاً آزادی نمی‌دهند و یا آزادی اندکی می‌دهند. این سبک فرزندپروری، سبک «استبدادی» نامیده می‌شود. در این روش والدین بسیار سخت‌گیر و انعطاف‌ناپذیر هستند و مقررات زیادی وضع کرده و از کودکان انتظار دارند این مقررات را مو به مو اجرا کنند. والدین سخت‌گیر اغلب برای اینکه فرزندانشان را در خط مطلوب خود نگهدارند دست به تنبیه و تشویق می‌زنند.

کودکان ممکن است برای اجتناب از تنبیه و درگیری، از مقررات خشک پیروی کرده و به این ترتیب رضایت والدین را جلب کنند. و این را هم می‌آموزند که از والدین خود بترسند. اما یاد نمی‌گیرند که برای خودشان فکر کنند. گاهی نگاهشان به دوستان و آشنایان است تا ببینند آنها چه می‌گویند که البته توصیه‌های دوستان هم همیشه خوب نیست.

وقتی فرزندان به خاطر «کودک بد بودن» تنبیه می‌شوند، یاد می‌گیرند که رنجش از والدین را به دل

دکتر عین الله چرامین
(دندانپزشک)

زمان مشاوره:
روزهای چهارشنبه از ساعت ۱۳ الی ۱۴ با شماره تلفن: ۲۹۹۹۳۳۳۸

گروه مشاوران تخصصی

* دکتر شهریار یحیوی
متخصص و جراح گوش و حلق و بینی و جراح پلاستیک و زیبایی

* دکتر نوریه صنایع مظفری ثابت
جراح متخصص زنان و زایمان

خانم سمیه شاهسون
(کارشناس ارشد مشاوره)

جهت مشاوره فردی، قبل و بعد از ازدواج دوشنبه‌ها از ساعت ۱۴ تا ۱۶ مشاوره تلفنی و مشاوره حضوری (با هماهنگی قبلی) با شماره تلفن: ۲۹۹۹۳۳۳۸

قابل توجه علاقمندان صفحات مشاوره

شما هم می‌توانید مشکلات خود را از طریق نامه (به نشانی دفتر مجله) و نامه‌نگاری الکترونیک (به نشانی: moshavereh@haftagi@yahoo.com) با مشاوران ما در میان بگذارید، البته به یاد داشته باشید که اطلاعات شخصی خودتان را مثل سن، جنسیت و تحصیلات و دیگر توضیحاتی که دانستن آن را برای ما ضروری می‌دانید حتماً بنویسید.

آقای اکبر خوبرکار
وکیل دادگستری

شنبه‌ها از ساعت ۱۳ الی ۱۵ با شماره تلفن: ۲۹۹۹۳۳۳۵

آقای محمد پازوکی
روانشناس بالینی

جهت مشاوره و روان‌درمانی دوشنبه‌ها: از ساعت ۱۰ الی ۱۲ مشاوره تلفنی و از ساعت ۱۴ تا ۱۶ مشاوره حضوری (با هماهنگی قبلی) تلفن: ۲۹۹۹۳۳۳۸

آقای علی نظیف
کارشناس مشاوره تحصیلی تا مقطع پیش دانشگاهی
شنبه ها از ساعت ۱۳ تا ۱۴، مشاوره
تلفنی با شماره ۲۹۹۹۳۳۳۸
مشاوره حضوری با هماهنگی قبلی

بهترین شیوه ترغیب کودکان به مطالعه

ببرید.

* از کتب داستانی و مفرح به عنوان زنگ تفریح و برای پر کردن اوقات فراغت استفاده کنید.
باید توجه داشته باشید نقش دوم را معلم و مدرسه به عهده دارد، از معلمان نشان بخواهید؛ در فعالیت های کلاسی و تحقیقاتی دانش آموزان را شرکت دهند و آنها را ترغیب به تحقیق و پژوهش در کتب غیر درسی کنند.

در کتابخانه مدرسه از کتب ارزشمند بهره جویند و آنها را به طور امانی در اختیار بچه ها بگذارند. داوطلبین را در رقابت مطالعاتی و پژوهشی قرار دهند و آنرا برای آنها ارزش تلقی کنند.
نهایتاً باید به نوع نگارش و تعداد تصاویر نیز به عنوان یک الگوی ایجاد انگیزه اشاره کرد.
نگارشی روان، ساده، استفاده از واژگانی روشن و معنادار و سبک همچنین تصاویر مرتبط با توجه به سن کودک می تواند مطالعه را لذت بخش تر کند.

را برایش تهیه می کنم.

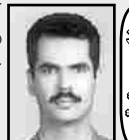
* در مهارت های بنیادی برای پایه ریزی زندگی علمی و اجتماعی مطالعه مهمترین نقش را ایفا می کند، زیرا مغز فرصت دارد تا قوه تخیل برای بازسازی تصاویر به تحلیل مطالب بپردازد در نتیجه مطالعه در یادگیری بهتر از دیدن و شنیدن است.

برای الگوسازی در منزل نکات زیر را مد نظر داشته باشید:

* همیشه و به طور منظم برای خود در حضور فرزندان ساعاتی را به مطالعه اختصاص دهید
* کتابها را بلند بخوانید یا بالذت از مطالب جالبش برای آنها تعریف کنید.
* کتابها را دور از دسترس کودکان قرار ندهید تا بتوانند با ورق زدن کنجکاو خود را ارضا کنند.
به عنوان تشویق همیشه کتاب به آنها جایزه دهید همیشه هدیه گرفتن لذت بخش و هدیه دوست داشتنی است.
* فرزندان را به کتابخانه و مسابقات کتابخوانی

* من کارمند یک شرکت و دارای ۲ فرزند ۸ و ۱۳ ساله هستم. می خواهم با پیاده سازی یک الگوی مناسب در منزل کتاب خواندن را برایشان لذت بخش کنم، نه اینکه از سر وظیفه درس بخوانند. لطفاً راهنمایی ام کنید.

* با توجه به اینکه عادت کتاب خوانی از ۳ منبع منزل، مدرسه و کتاب سر چشمه می گیرد و از نظر علاقه خود به مطالعه، شرایط و امکانات مدرسه و فاکتورهای را که در تهیه کتاب در نظر می گیرید به اختصار بفرمایید.
* معمولاً زمانی را به مطالعه روزنامه یا کتب داستانی اختصاص می دهیم. در مدرسه از کتابخانه مجازی برخوردار نیستند اما دبیرهای آنها برای ترغیب به کتاب خوانی به آنها کتاب جایزه می دهند. از طرفی کتابهایی که مربوط به گروه سنی وی می باشد

آقای سعید مجیدی نژاد
(وکیل پایه یک دادگستری و کارشناس ارشد حقوق خصوصی)
چهارشنبه ها از ساعت ۱۴/۳۰ الی ۱۶/۳۰ با شماره تلفن: ۲۹۹۹۳۳۳۸

برداشت از حساب متوفی بدون اطلاع ورثه

خلاصه سوال :

یکسال پیش شوهرم را از دست دادم. به فاصله چند ماه قبل از او هم پدرشوهرم به رحمت خدا رفته بود. شوهرم در زمان حیاتش سه دانگ از منزل مسکونی امان را به نام من کرده بود. پدر شوهرم نیز چندین خانه و مقدار زیادی پول نقد داشت که در بانک نگهداری می شد. پس از فوت شوهرم مادرش مدعی شراکت و مالکیت در منزل مسکونی من با همسرم گردیده است. او تا کنون چندین بار از من خواسته که خانه را بفروشم تا حق خود را از آن بردارد. در حالیکه این خانه تنها مایملک من و بچه هایم است. از سوی دیگر، خانواده شوهرم حاضر نیستند از ماترک پدر شوهرم که به شوهرم نیز تعلق می گرفته سهمی به من و بچه هایم بدهند. حتی شنیده ام که تمام موجودی بانکی او را خالی کرده و خانه های او را به نام خود نموده اند. بدون اینکه از این اموال سهمی هم برای شوهر مرحوم یا وارث او که بنده و بچه هایم باشیم قائل شوند. زنی تنها هستم که دو فرزند دختر ۱۰ و ۱۲ ساله دارم. استطاعت مالی برای استفاده از خدمات و کلا را ندارم. خواهشمندم با راهنمایی های خود بنده و فرزندانم را یاری دهید. ستوالاتم این است:

۱- خانواده شوهرم درست می گویند که شوهرم چون فوت کرده چیزی از ارث پدرش نمی برد؟ اگر دروغ می گویند چگونه می توانم این سهم را مطالبه کنم؟

۲- مادر شوهرم راست می گوید که در خانه من

شریک شده؟ آیا می تواند از آن سهم الارث مطالبه کند؟
۳- آنها می توانستند وجوه نقدی پدرشوهرم را از بانک بگیرند؟ آیا شوهرم از این وجوه سهمی نمی برد؟

فاطمه ح- تهران

نامشروع و جرم است

پاسخ :

۱- خیر. ادعای خانواده همسران صحیح نیست و شوهر شما از پدرش ارث می برد. زیرا در تاریخ فوت پدر زنده بوده و از همان تاریخ وارث او محسوب می شود. ارثی که بعد از شوهر شما به وارثش می رسد که شامل فرزندان و همسر و مادر هستند. به نسبتی که در قانون مشخص شده است؛ یک ششم برای مادر. یک هشتم برای همسر و بقیه برای فرزندان. پسر دو برابر دختر.

برای مطالبه سهم الارث شوهرتان از ورثه دیگر پدرشوهرتان لازم است در ابتدا با مراجعه به شورای حل اختلاف گواهی انحصار وراثت شوهرتان و پدرش را اخذ نمایید - سپس با استناد به این گواهی ها دادخواستی به خواسته تقسیم ترکه (ارث) پدرشوهرتان در دادگاه محل وقوع فوت وی مطرح کرده و سهم الارث خود از ارثیه پدرشوهرتان که به پسرش می رسیده را مطالبه کنید. در این دادخواست هر مالی را که از پدرشوهرتان سراغ دارید به دادگاه معرفی کنید.

۲- بله. ایشان به نسبت سهم الارث خود که یک ششم باشد در سه دانگ پسرش از خانه شریک شده است. خواسته او مبنی بر مطالبه سهم الارثش قانونی است. اگر بخواهد اقدامی کند مجبور است بطرفیت شما و نوه هایش و به خواسته تقسیم و فروش خانه اقدام

دعوی حقوقی نماید. برای تقسیم و رفع شراکت این امکان نیز وجود دارد که مستقیماً و یا از طریق دادگاه سهم مادرشوهرتان از خانه ارزیابی گردیده و قیمت آن را به وی پرداخت نمایید. در این صورت لازم می شود که سهم وی را به موجب سند رسمی به نام خود منتقل نمایید.

۳- اخذ وجوه نقدی متوفی از بانک نیاز به گواهی انحصار وراثت مرحوم دارد و حضور هریک از ورثه یا وکیل آنها برای این کار الزامی است. چنانچه وجوه نقدی متوفی از بانک گرفته شده باید دانسته شود که این دریافت قبل از فوت شوهرتان صورت گرفته یا بعد از آن؟ اگر قبل فوت وی باشد باید دانسته شود که آیا آن مرحوم شخصاً به بانک مراجعه کرده یا وکلی برای این کار تعیین نموده است یا خیر؟ در صورتی که برداشت از حساب متوفی قبل از فوت پسرش باشد و پسر شخصاً یا کالتاً به بانک مراجعه ننموده یا اینکه برداشت از حساب بعد از فوت پسر و بدون اجازه ورثه وی باشد این عمل جرم بوده و قابلیت شکایت کیفری به علت برداشت نامشروع از حساب بانکی را دارد. برای روشن شدن این موضوع می توانید از دادگاه رسیدگی کننده به دعوی تقسیم ترکه تقاضا کنید که مدارک مربوط به برداشت از حساب متوفی را از بانک مربوطه استعلام کند تا در صورتی که برداشت غیر قانونی صورت گرفته باشد قادر به طرح شکایت در دادسرا باشید.

در خصوص خانه های متوفی هم همین قضیه صادق است و در صورت دخل و تصرف نامشروع از جانب بقیه ورثه حق شکایت کیفری برای شما محفوظ است. ضمناً چنانچه نیاز به وکیل رایگان داشته باشید می توانید با مراجعه به اداره معاضدت قضایی کانون وکلای دادگستری تقاضای وکیل معاضدت می نمایید.

این هفته: زندان رجایی شهر

نمی خواهم با هیچ مردی زندگی کنم

چاپ و انتشار این سلسله گزارشها به منزله صحت و یا تأیید موارد مطرح شده در آن نیست.

باتشکر از همکاری قوه قضاییه، ریاست محترم زندانگاههای اوین، رجایی شهر، قزل حصار و ورامین، ریاست محترم حفاظت و اطلاعات زندانگاههای فوق الذکر، روابط عمومی سازمان زندانها، روابط عمومی دادگستری کل استان تهران و تمامی عزیزانی که در تهیه این گزارشها یاریامی میدهند.

دلیل دوم آنکه قوانین ایران در مورد دزددها و کف زنها به مراتب سخت تر از قوانین کشورهای دیگر بود. آنها معمولاً وقتی در کشور دیگری به دام می افتادند، بلافاصله با مقداری پول یا طلا، مأمور پلیس را خریده و حتی کارشان به دادگاه و زندان نمی کشید. اما در ایران اگر گیر می کردند علاوه بر رد مال باید سالها در زندانها آب خنک می خوردند! برای همین هم در ایران دست به هیچ خلافی نمی زدند و به همین خاطر هیچ سوءسابقهای نداشتند در عوض برای خودشان زندگی تشکیل داده بودند که هیچ کس باور نمی کرد، اینهمه ثروت از راه کف زنی به دست آمده باشد!

پسر بزرگم ۷ ساله و دخترم ۴ ساله بود که فرزند سوم به دنیا آمد. او هم پسر بود. به این ترتیب خانواده ما پنج نفره شد. حالا دیگر شوهرم هم دل و جرأت پیدا کرده بود و گاهی همراه ما می آمد، هر بار هم که می رفتیم دست پر می آمدیم، تا اینکه یک بار سر مرز گیر کردیم و مأمورها پاسپورت مرا گرفتند. بعد از آن دیگر نمی توانستیم به صورت قانونی از کشور خارج شویم و مجبور بودیم از بیراهه ها و به صورت غیر مجاز برویم. که اگر بخواهم از خروج هایمان برایتان بگویم خودش یک کتاب می شود. اما یکی از تلخ ترین خاطراتم از این خرو و چهارمربوط به زمانی است که پسر کوچکم ۳-۲- ساله بود، من و شوهرم به اتفاق پسر و چند نفر دیگر از خانواده اش، می خواستیم از راه کوهستانی و صعب العبور از مرز عبور کنیم و به کشور ترکیه برویم. راه بلدها به آنها گفتند به هیچ وجه سیگار نکشید چرا که پلیس های شنگرد ترک ممکن است نور سیگار را دیده و آنها را پیدا کنند. اما خانواده شوهرم بی توجه به این موضوع، سیگار روشن کردند، خیلی زمان نگذشته بود که ناگهان پلیس های ترک همه ما را به گلوله بستند. من تنها کاری که کردم پسر را در آغوش گرفتم و روی زمین نشستیم. لحظاتی بعد وقتی پلیس ها با پروژکتورهای پرتاب تمام محوطه را روشن کردند، اطراف را که نگاه کردم، هیچ کس را ندیدم. البته خیلی طول نکشید که پلیس تمام آنها را دستگیر کرد، اما می فهمیدم که بابت رها کردن من و پسر به آنها چند ناسزا گفتند! مادر ترکیه به ۶ ماه حبس محکوم شدیم و همگی ۶ ماه را در زندان آنکارا گذراندیم و بعد هم به ایران دیپورت شدیم. وقتی به ایران برگشتیم، اوضاع خیلی به هم ریخته بود. پدر شوهرم به سختی بیمار شده و در بستر مرگ افتاده بود. ماهم که بعد از ۶ ماه دست خالی برگشته بودیم. اوضاع مالی مان آنقدر بد بود که آنها تصمیم گرفتند در همین ایران دست به کار شوند. خصوصاً آنکه در نبود ما چند نفر از فک و فامیل شوهرم به چند بانک دستبرد زده بودند و پول خوبی هم آورده بودند. شوهرم وقتی این موضوع را شنید دیگر طاقت نیاورد، گفت حالا که می شود همین جا کار کرد، چرا ما باید اینهمه سختی بکشیم و غیر قانونی از ایران برویم تا پولی به دست بیاوریم همین جا کار می کنیم.

طی این سالها من آنقدر حرفه ای شده بودم که دیگر ایران و خارج برایم فرقی نداشت. اگر چه قبلاً از

دومین حقیقت تلخی که در زندگی با آنها متوجه شدم این بود که این طایفه شغل ندارند. در واقع آنها از راه سرقت و خصوصاً کف زنی، امرار معاش می کردند. این موضوع را وقتی فهمیدم که پسر اولم تازه به دنیا آمده بود. ۲۲ یا ۲۳ سال قبل بود که پدر شوهرم پیشنهاد کرد به اتفاق او و شوهر خواهر همسر من به کشور کره برویم. پیشنهاد این سفر برای من که تا آن روز پام را از کشور بیرون نگذاشته بودم، یک پیشنهاد رویایی بود. من بی خبر از همه چیز همراه آنها شدم. یادم هست بلیط رفت و برگشت من روی هم هفده هزار تومان شد. پسر را بغل کردم و همراه آنها وارد کشوری شدم که همه چیز آن برایم عجیب و غریب بود. یکی - دو روز بعد وقتی پدر شوهرم گفت که برای چه کاری مرا با خودشان آورده اند، از ترس و تعجب نزدیک بود، بمیرم! باور نمی شد آنها مرا برای سیاهکاری آورده باشند! وظیفه من این بود که همراه آنها وارد دفرو شگاه یا مغازه شوم و با فروشنده سر حرف را باز کنم و آنها را سرگرم کنم تا آن دو بتوانند پولهای مغازه یا فروشنده را بردارند. در واقع وظیفه من پرت کردن حواس فروشنده ها بود. این اولین بار بود که من در سرقت آنها باید شرکت می کردم.

اگر چه دست و پام را گم کرده بودم، اما کم کم وارد شدم و این کار برایم عادت شد. اما چرا من به این کار تن دادم؟ چون شوهرم تنها پسر خانواده بود و عزیز در دانه به حساب می آمد، پدر و مادرش نمی خواستند پسر عزیز آنها در این جور کارها شرکت کند، مبادا مشکلی برایش بوجود بیاید. در این میان من به عنوان همسر او باید جور او را می کشیدم و گرنه برای خرج زندگی لنگ می ماندیم. من هم راه گریزی نداشتم. اگر طلاق می گرفتم بایک بچه، به کجا باید پناه می بردم نه در خانه پدری جایی داشتم و نه در خانه مادری کسی روی خوش به من نشان می داد. پس چاره ای نداشتم جز اینکه بسوزم و بسازم. پسر من سه ساله بود که دخترم به دنیا آمد. با تولد فرزند دوم، من باید بیشتر با آنها می رفتم تا زندگی مان تأمین باشد. البته شگرد آنها اینطور بود که به هیچ وجه در ایران دست به خلاف نمی زدند آنها معمولاً کشورهای دیگر را به دو دلیل ترجیح می دادند. اول آنکه ارزش پول آن کشورها بیشتر از ارزش پول کشور ما بود. بنابراین هر بار آنجا چیزی به دست می آوردند وقتی به پول ایران تبدیل می کردند، سودی چندین برابر می بردند.

صدای خوش دار و مردانه ای داشت. چادر آبی گلدارش را روی سرش جابجا کرد و آب دهانش را قورت داد و گفت:

- از پانزده سالگی عذاب کشیدم. اگر چه قبل از آن هم زندگی خوبی نداشتم. خدار حمت کند تمام اموات را. از وقتی پدر و مادر من جدا شدند، آب خوش از گلویم پایین نرفت. سه خواهر بودیم و دو برادر. من فرزند سوم خانواده بودم. پدرم در یک شرکت کار می کرد و مادر من خانه دار بود اما هیچ وقت با هم سازگاری نداشتم، دست آخر هم از هم جدا شدند. مادر من هنوز جوان بود و خواستگار هم داشت، پس خیلی زود ازدواج کرد. اما ناپدری روی خوش به ما نشان نمی داد. حتی اجازه نداد که درس بخوانیم. من سوم راهنمایی را که تمام کردم، ناپدری دیگر اجازه ادامه تحصیل نداد. مادر من هم می خواست ما را ازودتر از سر خودش باز کند. سال ۶۲-۶۱ بود و اوج جنگ. خواستگار بر ایم می آمد اما اکثر آسربازی رفته بودند و می خواستند عقد کنند و بعد بر روند خدمت و بعد هم عروسی! مادر من هم راضی نمی شد. می خواست صبح عقد باشد و شب عروسی. اینطوری زودتر از دست ما خلاص می شد. خیلی طول نکشید تا سر و کله خواستگاری که باب طبع مادر من باشد پیدا شد. می گفتند از کشور لبنان آمده اند و اصلاً لبنانی هستند و چون جز اتباع خارجی اند، پسرهایشان به سر بازی نمی روند! مادر من نه تحقیقی در مورد آنها انجام داد و نه پرس و جویی. حتی نپرسید چه کاره هستند. اواز ذوق اینکه بالاخره ما را از سر خودش باز می کند، با ازدواج ما موافقت کرد.

۱۵ سالم بود که عروس شدم. در حالی که آنقدر بی تجربه بودم که حتی نمی دانستم خانواده شوهرم از یک طایفه خلافکار هستند. آنها برای آنکه مرا پابند کنند، به عنوان اولین کادو و هدیه، مرا با مواد مخدر آشنا کردند. تعجب نکنید من تا آن سن، حتی ماده مخدری را به چشم ندیده بودم. چه رسد به آنکه استفاده کنم. آنها از همین نادانی من استفاده کردند و به راحتی مرا معتاد کردند اما من تا دو سال بعد از آن نفهمیدم که معتاد شده ام.

هفته آینده در سلسله گزارشهای زندان خواننده مصاحبه ما با جوانی خواهید بود که فیلم خوش ساخت ارتفاع پست آقای ابراهیم حاتمی کیا کارگردان توانای سینمای ایران از روی ماجرای او و خانواده اش ساخته شده. منتظر مصاحبه جذاب و خواندنی خبرنگار ما با این جوان باشید.

این کار راضی نبودم، اما چاره‌ای هم نداشتم. از بانک شهرهای بزرگ شروع کردیم. سنج، اصفهان، و چند شهر دیگر. روش کار همان بود. کف زنی می کردیم. بیشتر تر اول. آنقدر وارد بودیم که گیر نیفتیم، تا اینکه بانک ملی یکی از شهرها متوجه کف زنی ما شد و این موضوع را به بانکهای دیگر گزارش کرد. اما قسمت این بود که مادر یکی از شعب بانک صادرات در اصفهان دستگیر شویم. من بودم و شوهرم و دو خانم دیگر. ما را فرستادند اصفهان پنج- شش ماه اصفهان حبس کشیدیم، اما قاضی اصفهان به ما حکم نداد و ما را تحویل دادگاه فرودگاه دادند. من برای قاضی محترم آنجا توضیح دادم که چطور ناخواسته وارد این ماجرا شدم و بعد هم به خاطر تأمین زندگی و امرار معاش بچه‌ها به این زندگی انگلی ادامه دادم. قاضی محترم آنجا پس از شنیدن تمام آنچه بر من رفته بود، به من دو سال و به شوهرم ۱۵ سال حبس داد و بقیه هم جریمه شدند.

برای این پرونده من یک سال در زندان اوین حبس کشیدم و شش ماه هم رجایی شهر بودم و شش ماه آخر را هم عفو مشروط گرفتم و آزاد شدم. زندگی ما به همین شکل و روش ادامه داشت تا ده سال قبل. ده سال قبل مشاجرات من و همسرم به حد اعلای خودش رسید. من از آن نوع زندگی خسته شده بودم. زندگی متشنج، زندگی با اضطراب و ترس. دلم می خواست شوهرم مثل بقیه کار درست و درمانی داشت. اما... مادر بیغ و درد که زن آنها با این نوع کار شکل گرفته بود. اما برای من تحمل اینکه ماهها و سالها فرزندانم را بنیمن خیلی سخت بود. سعی کردم به او بفهمانم اگر او را تحمل می کنم فقط به خاطر بچه هاست.

من خودم طعم بی پدر بزرگ شدن را چشیده بودم، نمی خواستم بچه هایم مثل من بی پدر و مادر بزرگ شوند؛ این موضوعی بود که مدام من و همسرم به خاطر آن باهم مشاجره و مجادله داشتیم، تا اینکه... تا اینکه او طاقت نیاورد و بدون آنکه مرا در جریان بگذارد بباد ختر عموش - که هنوز از شوهر اولش جدا نشده بود! - ازدواج کرد. شنیدن این خبر مرا تا سر حد انفجار عصبانی کرد. باورم نمی شد که او چنین کاری کرده باشد. پس بلافاصله علیه او شکایت کردم. نمی توانستم بپذیرم که من همه بدبختی ها را تحمل کنم، نداری و بیچارگی اش با من باشد و آنوقت حالا که زندگی مان به جایی رسیده برود و زن دیگری را به عنوان شریک برای من بیاورد. او مرا معتاد کرد، دزد

کرد، کف زن کرد، در کوه و بیابانها سرگردان و آواره کرد، و چند سوء سابقه بر ایم بوجود آورد، آن وقت حالا رفته زن گرفته. آنهم زنی که...

اما باور تان نمی شود هیچ کس به داد من نرسید! گفتند تو هم طلاق بگیر و برو شوهر کن! فکر می کنی با او چه می کنی نهایتاً صد ضربه شلاق و بعد هم آزاد می شود! یک لحظه تمام آنچه را که در این سالها با او و خانواده اش کشیده بودم، مقابل چشمانم جان گرفت، بلافاصله دادخواست طلاق دادم. دیگر حاضر نبودم با آن مرد زیر یک سقف زندگی کنم.

بعد از آنکه طلاق گرفتم، از روی لج و لجبازی با دوست بردارم ازدواج کردم. به او گفتم به چه دلیلی از همسر اولم جدا شدم و بعد هم تأکید کردم به هیچ وجه نمی خواهم با آن طایفه ارتباط داشته باشم! اما او فقط چند ماه به حرف من گوش داد! نمی دانم رفت و آمد او با طایفه همسر قبلی ام، از کی و به چه دلیل آغاز شد، اما او آنقدر با آنها ارتباط برقرار کرد، آنقدر به آنجا رفت و آمد و زندگی آنها را دید که عاقبت تسلیم و سوسه های آنها شد.

یکی از اقوام همسر اولم فردی را به او معرفی کرد و گفت او از زاین آمده و کلی دلار و پول در خانه دارد. بعد هم گفت که او تنها زندگی می کند و به راحتی می توانیم پولها را بر داریم و برویم. من اصلاً راضی به اینکار نبودم، اما شوهرم آنقدر اصرار کرد و قسم خورد که این بار اول و آخر است که قبول کردم. خودم هم همراه آنها رفتم. وارد خانه شدیم یک نفر فقط آنجا زندگی می کرد. شوهرم و همان قوم و خویش او، دست و پای آن بنده خدارا بستند و بعد هم خانه را گشتند

اما چیزی پیدا نکردند. بعد هم برای آنکه او را مقرر بیاورند، بدبخت فلک زده را حسابی کتک زدند. اما باز هم چیزی به دست نیاوردند! من زودتر از آنها از آنجا خارج شدم. گویا بعد از رفتن من آنها برای اینکه میادا مرد صاحب خانه پلیس را خبر کند، رختخواب ها را باز کردند و رخت خوابها را روی سر مرد بیچاره ریختند و همین کار آنها باعث خفگی و مرگ آن بیچاره شد!

من وقتی فهمیدم او مرده خودم با پلیس تماس گرفتم. ماد زدی و سرقت و کف زنی و خروج غیر قانونی در پرونده مان بود، اما قتل در پرونده مان نبود. برای همین هم نتوانستم آن را تاب بیاورم. دقیقاً همان موقع یعنی پنج سال قبل ماد دستگیر شدیم. بعد از دستگیری، آنها به جرم خودشان اعتراف کردند، و من هم در بازپرسی همه آنچه را که اتفاق افتاده بود، گفتم.

دو سال قبل، ماه مبارک رمضان مرا برای بازپرسی نهایی احضار کردند و آنجا بازپرس محترم پس از شنیدن ماجرا به طور شفاهی اعلام کرد که از نظر ایشان بنده، از اتهام قتل میرا هستم و حکم برائت می گیرم. اما از آن تاریخ تا کنون دو سال و اندی گذشته و من هنوز هیچ حکمی مبنی بر گناهکار یا بی گناهی ام نگرفته ام.

پنج سال است در زندان بلا تکلیفم. در حالی که بچه هایم بیرون تنها زندگی می کنند. از پانزده سالگی تا الان که ۴۲ سال دارم فقط زجر کشیدم. از آنهمه سختی و مال حرام خوردن یک خانه - که به نام پسر بزرگم است - و یک اتومبیل برایم مانده، الان هم پسر بزرگم مغازه ای اجاره کرده و به همراه پسر کوچکم که ۱۸ سال دارد، باهم کار می کنند و خرج خودشان و خواهرشان را در می آورند. خدارا شکر می کنم که بچه هایم سالم هستند. در میان طایفه ای که مواد مخدر برایشان مثل نقل و نبات است آنها حتی از دود سیگار هم متنفر هستند.

این روزها برای من خیلی سخت می گذرد. فکر بچه ها دیوانه ام می کند. اینهمه تلاش کردم تا آنها زندگی خوبی داشته باشند. بی پدر و مادر نمانند و حالا از آنچه می ترسیدم بر سرم آمده است.

اما در این سالها من در زندان به کارگاه خیاطی رفتم تا کاری یاد بگیرم و وقتی آزاد شدم، حرفه ای بلد باشم و زندگی ام سمت و سویی دیگر پیدا کند.

نه شوهر اولم برایم زندگی خوبی رارقم زد و نه شوهر دوم. دیگر نمی خواهم با هیچ مردی زندگی کنم. تصمیم دارم بقیه عمرم را با بچه هایم باشم. آنها بیش از هر کس دیگری به من احتیاج دارند و من هم به آرامش. بر ایمان دعا کنید.

در پراختن

(یکی از مشکل سازترین مسائلی که در جامعه امروزی ما وجود دارد خود زمینه سازی بسیاری از معضلات اجتماعی می گردد، مساله طلاق است. ازدواج های ناهمگون، بدون تحقیق و باشتاب پس از تولد فرزندان یا دوم محکوم به متلاشی شدن است و آنچه از این ازدواج های نافرجام باقی می ماند، فرزندان سرخورده ای است که هیچ پناه و ملجایی ندارد و خواه ناخواه باید به تک والدینی رضایت

دهند و در این میان آسیب های جدی روحی - روانی را باید متحمل گردند. البته نمی خواهیم بگوییم تمام فرزندان طلاق به چنین سرنوشته ای دچار می شوند، اما متأسفانه اکثر قریب به اتفاق این فرزندان برای آنکه مشکلات روحی - روانی خود را سرکوب سازند، دست به رفتارهای پرخطر و باجرائم کوچک و بزرگ می زنند. که در نهایت هیچ ثمری جز حبس های طولی مدت برایشان ندارد. این زن به واقع قربانی جدایی پدر و مادر و ازدواج

ناخواسته و عجولانه همسرش شد. حتی در ازدواج دوم هم او بدون هیچ تحقیق و کنکاش فقط برای خاموش کردن خشم درونش به خاطر ازدواج همسرش، تن به ازدواج داد که عاقبت خوشی برای او به ارمغان نیاورد و حالا بر بلندای چهل و دو سالگی ایستاده با کوله باری از تجربیات تلخ و سنگین! که تا پایان عمر بر شانه هایش سنگینی خواهد کرد!!

وقتی بچه‌ها شگفتی ساز شوند

پسر برادر من مثل خودم کم حرف بود ولی دخترش انگار روی یک گلوله آتش راه می‌رفت!

به آنها آشپزی یاد می‌دادم. گره‌های مختلف، شیوه ساختن یک کشتی چوبی و کلی چیزهای دیگر... در عوض آنها هم راه رسم زندگی را بهم یاد می‌دادند...

یک سال گذشت. وقت آن بود که به دریا برگردم. بچه‌ها اصرار داشتند که شغلم را از دست ندهم. اما نگران آنها نبودم. بهم قول دادند که سعی می‌کنند از عهده کارهایشان بر بیایند و از خانواده‌ها هم خواستم آنها را تنها نگذارند... برای اولین بار بادل شوره و دلوایسی راهی سفر شدم. هر موقعیتی که پیش می‌آمد به آنها زنگ می‌زدم. سراغ کارهایشان را می‌گرفتم...

همکارهایم تعجب کرده بودند. می‌گفتند من آدم دیگری شده‌ام. مثل یک مرد زن و بچه دار مسئولیت دار شده‌ام...

وقتی ماموریت تمام شد با جانان اشتیاقی به خانه برگشتم که هرگز سابقه نداشت. تازه معنی عشق را فهمیده بودم.

بچه‌ها خوب از عهده خودشان بر می‌آمدند... زندگی من به همین روال جلورفت. به طوری که بچه‌ها انگار فرزندان من هستند و من پدرشان - آنها راهی دانشگاه شدند و من باز نشسته شدم. جمع سه نفری خیلی خوبی داشتیم... سعی می‌کردم همه مشکلاتشان را حل کنم یک وقتی می‌رفتم سر قبر برادر من و از او تشکر می‌کردم که چنین بچه‌های خوبی را تربیت کرده و بعد از مرگش آنها را به من سپرده. انگار عمری را که او از دست داده بود، با همه شور و اشتیاق و عشق و ورزی‌هایش به من عطا کرده بود...

حالا دخترم ۲۸ ساله است و به زودی می‌خواهد ازدواج کند - پسر من مرد دریا شده و به عنوان مهندس کشتی روی دریا زندگی می‌کند... من هم خانه گرمی فراهم کرده‌ام که آنها همیشه با خیال راحت برگردند اینجا و بدانند یک نفر همیشه منتظر آنهاست...

از این حرف‌ها بچه‌ها را برده بودم در اتاق زیر شيروانی واز آنها مراقب می‌کردم... آنها احتیاج به چند ماه پرستاری داشتند. خانواده‌ها کماکان در حال جر و بحث بودند که من بالاخره به همه این بحث و جدال‌ها خاتمه دادم و مسئولیت بچه‌ها را به عهده گرفتم.

همه‌شو که شده بودند. من همه عمرم از داشتن بچه و خانواده بیزار بودم و حالا داشتم مسئولیت دوتا بچه را بر عهده می‌گرفتم! حرفم را خیلی جدی نگرفته بودند. ولی من در تمام مدتی که بالای سر آنها بودم احساس کردم آن دو مثل دوفرشته‌اند که آمده‌اند تا مرا از تنهایی در بیاورند - آمده‌اند تا به من شور زندگی را بیاموزند...

تازه فهمیده بودم که می‌توانم پدر خوبی باشم... هر چند که سالها گذشت تا عمق این قضیه را بفهمم.

از شغلم برای مدت‌ها مرخصی گرفتم تا بچه‌ها حالشان بهتر شود. وقتی توانستند راه بروند و بدون کمک کارهایشان را انجام دهند، سعی کردم به آنها کمک کنم و روحیه‌شان را بدست بیاورند. می‌بردیشان پارک، سینما، و خرید...

مدرسه‌ها که باز شدند، صبح به صبح لباس تنشان می‌کردم، صبحانه را آماده می‌کردم و آنها را می‌بردیم مدرسه. بچه‌ها شدیداً به من عادت کرده بودند. داستانهای دریا و ملوانی را که برایشان تعریف می‌کردم به وجد می‌آمدند...

عشق عجیب دو طرفه‌ای ایجاد شده بود. کسی باور نمی‌کرد که من اینقدر بچه دوست باشم! و خودم هم باور نمی‌کردم که روزی روزگاری بچه‌های برادر من اینجوری دلبسته من بشوند...

در سن ۴۵ سالگی داشتم وجوه جدیدی در خودم کشف می‌کردم... با پولی که سالها جمع کرده بودم آپارتمان کوچکی خریدم و همراه بچه‌ها به آنجا نقل مکان کردم. خانه پر بود از عکسها و وسایل ملوانی... دلم برای دریاتنگ شده بود ولی باهايم بد جور در این عشق گیر کرده بود. بچه‌ها حال و هوای جدیدی به من داده بودند -

نمی‌دانم از کی و چطور آدم منزوی شدم... اهل میهمانی‌های خانوادگی نبودم... بزرگتر که شدم، اتاق زیر شيروانی را مرتب کرده و آنجا را برای خودم آماده کردم که از شلوغی خانه دور باشم. بعد از سرپازی، دنبال شغلی بودم که از شهر و شلوغی آن دور باشم، برای همین ملوانی را انتخاب کردم. در سال بیشتر ماهها روی آب بودم. وقتی هم به مرخصی می‌آمدم باز در همان اتاق زیر شيروانی در خلوت خودم بودم.

به همین سادگی ۴۵ سال عمرم گذشت. هیچ وقت تصمیم به ازدواج نداشتم. نمی‌خواستم خانواده تشکیل بدهم چون بار و حیه من سازگار نبود. می‌دانستم که به سال نکشیده یا طلاق ثمر این ازدواج است و یا همسر من از اخلاق من دیوانه می‌شود. برای همین تنهایی را انتخاب کردم. اما زندگی همیشه بر اساس انتخاب‌های ما جلو نمی‌رود.

خوب یادام است، تازه یک هفته بود که از یک سفر هشت ماهه روی آب آمده بودم خانه که یک دفعه خبر آن حادثه به خانه رسید.

برادر من همراه همسر و بچه‌هایش در حادثه رانندگی...

مثل یک برق انگار همه خانه آتش گرفت. خودم را سر اسیمه به بیمارستان رساندم، برادر من جابه جافت کرده بود. همسرش وضع وخیمی داشت و بچه‌ها هم در اتاق عمل بودند.

این اتفاق همه چیز را بهم ریخت. حالا بچه‌ها احتیاج به مراقبت داشتند. هیچ کس بی کار تر از من نبود. سه ماه مرخصی داشتم و کاری جز مراقبت از بچه‌ها نداشتم.

بقیه خانواده در گیر مراسم خاکسپاری و ختم و عزاداری بودند. ولی من از جمع فرار می‌کردم و توی بیمارستان بالای سر بچه‌ها بودم.

بعد از دو هفته بچه‌ها به خانه آمدند. دو خانواده جلسه گرفتند که چه کسی از آنها مراقبت کند. جرو بحث‌ها شروع شد... هر کس چیزی می‌گفت و من به دور

بر سر دوراهی

سرکار خانم سارا از شهر ستانی که نام آن را فاش نکرد دهاند برای ما نامه نوشته و مشکل خود را به این شکل مطرح کرده اند:

آشنایی اولیه

من سارا هستم و ۲۵ سال دارم و بدون آنکه از این شاخه به آن شاخه حرکت کنم، می خواهم برای شما مشکلات اصلی خود را مطرح کنم.

چهار سال پیشتر جوان آرام و موقری به خواستگاری من آمد که من در نگاه اول به او بسیار علاقمند شدم بدون آنکه اطلاعات کافی درباره او به دست آورده باشم. البته از آنجا که نه او و نه من آمادگی برای ازدواج نداشتیم سعی کردیم زمان را با برنامه ریزی و صحبت درباره آینده بگذرانیم. او به من گفت که دو سال دیگر از تحصیلش باقی مانده و پس از پایان تحصیلات آمادگی لازم برای ازدواج با من را به دست می آورد. اما پس از دو سال که از آشنایی ما گذشت ناگهان من از واقعیتهای آگاه شدم که به شدت مرا آزار داد و احساس کردم که او حقایق را به من نگفته بود. در واقع اوسه سالی از من کوچکتر بود و این اختلاف سنی که زن هم بزرگتر باشد در شهرستان چندان جلوه خوبی ندارد اما در هر حال من از سویی دیگر متوجه شدم که او اگر چه از من کوچکتر بود اما از نظر عقلی و ذهنی بسیار بالنده شده بود تا آنجا که حتی به عنوان یکی از نخبه ها محسوب می شد. او با آن سن کمش چند اختراع را تکمیل کرده بود ضمن آنکه در فکر برپاسازی یک کارخانه هم بود. این مسایل بود که باعث شد من کوچکتر بودن او را از نظر سنی به عنوان یک عامل منفی محسوب نکنم. ضمن آنکه پدر و مادر من هم نسبت به چنین اختلاف سنی نظری منفی نداشتند و تصمیم را به من واگذار کرده بودند.

در هر حال به شدت به فکر فرو رفته بودم و قادر نبودم که تصمیم درست را اتخاذ کنم تا اینکه یک اتفاق دیگر مسایل را برایم پیچیده تر کرد.

خواستگار دوم

من در مورد خلاف واقعیتهای دروغهایی که این جوان به من گفته بود، به قدری خود را در گیر می دیدم که آهسته آهسته این احساس به من دست داد که نسبت به مرد هاسر د شده ام و هر چه بیشتر تصمیم گیری درباره ازدواج را به تعویق می انداختم این سردی بیشتر خود را نشان می داد. تا اینکه یک مرد دیگر به خواستگاری من آمد. این مرد بسیار نجیب و خوش اخلاق می باشد و رفتار آرام خود مرا شایسته خود کرده است. حضور این مرد در زندگی من که نسبت به مرد هاسر د شده بودم، هیجان تازه ای به وجود آورد. اما مشکل بزرگ این است که نه تنها من جوان اولی را فراموش نکردم بلکه علاقه او به من بیشتر هم شده است و حالا روزی نمی گذرد که من به این دو نفر فکر نکنم و آنها را با یکدیگر مقایسه نکنم. ناگفته نماند که از پدر و مادر من هم چندان دل خوشی ندارم به خاطر اینکه مراد این مورد در راهنمایی نکرد دهاند و به من گفته اند که باید خودم قضاوت کنم و در برابر این قضاوتم مسئول باشم و هیچ کس نباید به غیر از من این مسئولیت را قبول کند. حالا بر سر دوراهی رسیده ام و تمام زندگی من با مقایسه بین این دو می گذرد.

هر دواز نظر من جوانهای خوبی هستند اما اولی که از من کوچکتر می باشد کمی عصبی به نظر می رسد و گویی می خواهد که فاصله سنی با مرا با قلدری و ابراز برتری جبران کند. اما دومی دقیقاً همانند خودم می باشد و از نظر رابطه اخلاقی و فرهنگی با او بسیار احساس راحتی می کنم و حالا لطفاً به من کمک کنید که کدام را برای زندگی انتخاب کنم؟ ضمن اینکه هر دو به زودی برای یک خواستگاری رسمی دیگر به نزد ما خواهند آمد. لطفاً هر چه زودتر مرا یاری دهید.

تصمیم با تفکر و تحلیل بهتر

سرکار خانم سارا

سرکار خانم سارا، دوراهی که شما با آن مواجه هستید و درباره تمامی زندگی آینده شما می باشد، از سویی بسیار مشکل واز جیتی بسیار با اهمیت می باشد. در واقع شما با تفکرات فعلی خود به گونه ای عقل و منطق را در برابر دل و احساس قرار داده اید. فراموش نکنید با چنین رود روی هایی در ذهن هیچگاه به نتیجه مطلوب نمی رسید چرا که سر تاسر زندگی انسان مملو از گاهی ترجیح دادن عقل و برخی اوقات هم ترجیح دادن احساس و علایق می باشد بنابراین اگر شما به دنبال آن هستید که یکی بر دیگری غلبه کند، بدانید که به نتیجه نمی رسید. اما آنچه می تواند شما را به نتیجه برساند، تفکر و تفحص دقیق در مقوله است ضمن اینکه باید با آینده نگری در این باره خوب فکر کنید.

شما باید بدانید که ازدواج با کدام شخصیت در درجه اول آرامش را در زندگی شما پدید می آید و شما را از حرکات عجولانه و عصبی دور می کند و با توجه به شناختی که از هر دو دارید من تصور می کنم که چنین قضاوتی برایتان آسان باشد. در ضمن تفحص در شخصیت مقابل شما هم بسیار مهم است اینکه چه کسی می تواند همسری بهتر و مسئول تر باشد و یک روند منطقی به زندگی شما ببخشد.

عجولانه قضاوت نکنید

یادتان باشد که نباید به هیچوجه عجولانه قضاوت کنید. اتفاقاً قضاوت در آرامش کامل است که شما را صاحب این اطمینان می کند که بررسی و نتیجه گیری شما درست بوده است. ضمناً من ترجیح می دهم که شما با پدر و مادر خودتان هم جلساتی برگزار کنید و از تجربه های آنها هم استفاده کنید. یادتان باشد برخی اوقات آدمها علاقمند هستند که با کسی زندگی مشترک داشته باشند که مثل خود آنهاست چرا که بدینسان می توانند همه حرکات او را پیش بینی کنند. اما در بسیاری از مواقع هم انسانها علاقمند به ازدواج با کسی هستند که نقطه مقابل آنها باشد و در واقع به گونه ای مکمل آنها بوده و کاستی های یکدیگر را جبران نمایند اما من می گویم ایده آل کسی است که هر دو جنبه را و یا حداقل بخشی از هر دو جنبه را در خود داشته باشد. در موقع لزوم بتواند شما را پیش بینی کند و در زمان لازم بتواند تکمیل کننده شما باشد. بنابراین بدون اینکه ما بیایم کسی را بر دیگری ترجیح دهیم تنها می توانیم به شما اطمینان بدهیم که نباید نگران باشید چرا که سر انجام آن کسی را که باید انتخاب می کنید، تنها باید قدری با فکر بیشتر، آینده نگری، مشاوره و بازرگترها و با صبر و حوصله کامل در این مورد به تفکر بپردازید و مطمئن باشید که سر انجام همه چیز مانند یک روز روشن در ذهن شما پدیدار خواهد شد. آنگاه خودتان از خود انتقاد می کنید که چرا ای جهت تا این حد نگران بوده اید در حالی که پاسخ به این آسانی به دست می آوری.

موفق و پیروز باشید

راز بزرگ پدر زن و داماد

چهل سال هم شده بود و هنوز از دواج نکرده بودم... به خواستگاری هر دختری می رفتم به دلم نمی نشست. خودم هم نمی دانستم چه جور دختری، مناسب همسری من است! خلاصه بعد از ده سال جستجو... یک روز عمه ام گفت:

- یک همسایه تازه آمده که دختر نسبتاً جوانی دارد. او را برای تو پسندیده ام...
آقدر این جمله را در زندگی ام شنیده بودم که موضوع جدیدی نبود... گفتم:
- آخه عمه جان چه فایده ای دارد. من که باز نمی پسندم و باز...
عمه گفت:

- آخرش چه؟! اصلاً چرا انتخاب همسرت را به عهده مانمی گذاری؟! تو هیچی نگوی و بگذار ماهمه جوانب را بررسی کنیم...

سنگین کردند و دیدند حرف بی راهی نمی زند... بعد هم شماره تلفن موبایل مرا به او دادند و شماره او را گرفتند که ما تلفنی صحبت کنیم. به دروغ به او گفته بودم که در یکی از مناطق محروم جنوب کشور درگیر کار هستم و حالا حالا هانمی توانم به تهران بیایم.

برای همین برای آشنایی بیشتر بهتر است تلفنی صحبت کنیم...

دختر یک بیچاره هم باور کرده بود... شب به شب با هم تلفنی صحبت می کردیم و مادر و عمه ام روزها به هر بهانه ای با او قرار می گذاشتند. یا به میهمانی دعوتش می کردند یا به بهانه خرید با او بیرون می رفتند و حتی گاهی هر سه با هم به سینما و تئاتر هم می رفتند!!

خلاصه هر چه زمان بیشتری می گذشت خانواده من از او بیشتر خوششان می آمد و من هم از تماسهای تلفنی که با او داشتیم لذت می بردم. دختر بسیار متین و خوش صحبتی بود... در حالی که من در اتاق خنک و راحت در خانه نشسته بودم به او دروغ می گفتم که در جنوب کشور در هوای پنجاه درجه بالای صفر سخت مشغول کارم...

خلاصه چند ماهی به همین منوال گذشت و من دیگه داشتم حسایی دلپسته اومی شدم ولی عمه و مادرم اجازه نمی دادند آن دختر را ببینم... می گفتند تجربه این سالها به آنها یاد داده که نباید خیلی به من

به این حرف فکر کردم. دیدم ایده بدی هم نیست. حالا که من نتوانستم خودم تصمیم بگیرم. فکر بدی نیست که این مسئله را به عهده آنها بگذارم!!
از مادرم خواستم همراه عمه جان به خواستگاری بروند - رفتند و دختر خانم را پسندیدند. بعد یک جلسه گذاشتند و همراه آن دختر به رستوران رفتند و گفتند چون پسرشان در سفر است بهتر است شرایط اولیه اش را به آنها بگوید و اگر مورد قبول بود بقیه مراحل آشنایی ادامه پیدا کند. دختر یک بیچاره هم قبول کرد و شرط و شرط و طهایش را گفت و بعد عمه و مادرم هم سبک و

هفته بعد فرهاد برای دیدن من به تهران آمد و این رفت و آمدها ادامه داشت تا مراسم عروسی....

تازه داشتیم با هم آشنا می شدیم و لایه لای این آشنایی، متوجه تفاوتها، اختلاف سلیقه ها و حتی اختلاف فرهنگی می شدم ولی امید داشتم بعد از عروسی اتفاقی بیفتد و همه چیز حل شود اما چطور، نمی دانستم!!

خلاصه وقتی لباس سفید عروسی را به تن کردم، کاملاً واقف به اختلافاتی که در آینده بوجود خواهد آمد بودم... اما باز امید داشتم فرجی شود...

باید در شهرستان زندگی می کردم. برایم یک خانه بزرگ تدارک دیده بودند. خانه ای که او قبلاً بدون سلیقه من همه وسایلیش خریده شده بود و حتی از من سوال هم نکرده بودند که آیا این وسایل را با این چیدمان دوست دارم یا نه...

خلاصه زندگی شروع شد... تصمیم گرفتم خیلی زود بچه دار نشوم؛ فرصتی به خودم بدهم که در این زندگی جاییقم اما فرهاد برخلاف تصور من فکر می کرد بچه می تواند زندگی را رونق بدهد و رنگ و رخی پیدا کند. این اولین اختلاف سلیقه ای بود که ما با هم پیدا کردیم و موجب جر و بحث شد... مجبور شدم بچه دار شوم در حالی که اختلافات ما روز به روز بیشتر می شد...

راشین مختاری

بود. هم اینکه فرهاد ظاهر آ پسر خوب و معقولی بود و هم اینکه دو خانواده روابطشان قوی تر و مستحکم تر می شد...

خیلی سریع، بدون تحقیق، بدون فرصتی بیشتر برای آشنایی من و فرهاد با هم از دواج کردیم... وقتی به تهران برگشتیم، حلقه در دستم بود و اسم فرهاد تو شناسنامه ام... باور کردنی نبود...

در پیچ و خم دادگاه

نتیجه تحقیق نکردن در خواستگاری

بعد از سالها خبر دار شدیم کلی فامیل و دوست و آشنایان یکی از شهرستان ها داریم که تا به حال از وجود آنها خبر نداشتیم!

پدرم هشت ساله بود که پدر و مادرش از هم جدا شده بودند و همراه پدرش به تهران آمده بود و همین جابزرگ شده و از دواج کرده بود. اما هیچ وقت خبری از مادرش نگرفته و حالا بعد از چهل، پنجاه سال به طور تصادفی خانواده اش را پیدا کرده بود و همگی به شهرستان رفتیم تا مادر بزرگمان را ببینیم... همه خوشحال بودیم و آنها از ماهم خوشحال تر بودند. خانواده ای بزرگ، مهربان و بسیار سرشناس بودند...

همین آشنایی باعث وصلت من و فرهاد شد. همان سفر اول مادرش مرا دیده و پسندیده بود و از من خواستگاری کرد... به نظر مادرم هم این وصلت خوب

شکوفه های زندگی

باران بیرونی

آریانا افشاری

سارینا آفشاری

ثنا سینایی

مریم عظیمی

نازنین عظیمی

کیمیا محمودی

مبینا منوچهری

محمد صدرا زمان پور

محمد دانیال صالح

امیر رضا کشاورزی

درسا زعفری

سینا صالحی

محمد معراج زمانی

ترفند عمه جان فرصتی فراهم شد که قبل از دیدن او با اخلاق و رفتارش آشنا شوم...

خلاصه مراسم عقد و عروسی برگزار شد و این راز بین من و پدر زن جان باقی ماند - پدر زنم هر وقت در بازی شطرنج می باخت، دستی به ریش هایش می کشید و می گفت:

- دیگه وقتش رسیده که حرفهایی را به عاطفه بزنم.

قلب من می ریخت و می فهمیدم که در دست بعدی نباید او را کیش و مات کنم و اجازه بدهم او بیرد - و همین امر باعث شده بود همه این سالها پدر زن جان کرکری بخواند که من شطرنج بلد نیستم و محال است بتوانم او را ببرم!!!

خلاصه با داشتن این آتواز من، نمی دانید چقدر اذیت می کند... من هم چاره ای ندارم. چون اگر عاطفه بفهمد خیلی از دستم ناراحت می شود. پدر زن شوخ طبع من هم دست از سرم بر نمی دارد و حتی مجبورم کرده علیرغم میل طرفدار استقلال باشم... علیرغم میل همراهِ او به کله پاچه ای برویم و به مادر زنم هم نگویم. چون به خاطر چربی خون و مشکل قند و هزار مرض دیگر نباید کله پاچه بخورم...

این هم سر بزرگ زندگی من است امان از دست پدر زن جان که پانزده سال است دارد از من باج می گیرد!!!!

■

بیچیده شده بود. رابطه ما هم حسایی رو به سردی می رفت. در همین حین، دختر خاله ام از خارج از کشور آمد و وضعیت مرا که دید بهم گفت بهتر است زودتر طلاق بگیرم و تا بچه بزرگ تر نشده است او را از پدرش جدا کنم...

این فکر وقتی به ذهنم رسید، دیدم ایده بدی هم نیست و به فرهاد پیشنهاد دادم که طلاق بگیریم... دختر خاله ام از من خواسته بود برای ادامه تحصیل به خارج بروم تا حال و هوایم عوض شود... پیشنهاد بدی نبود. اما وقتی فرهاد فهمید این برنامه در ذهنم است یقین پیدا کرد که حتماً کسی در خارج از کشور منتظر من است. گفت طلاق نمی دهم...

و این جمله آغاز جنگی سه ساله شد. من تهران ماندم و فرهاد به شهرستان رفت. از دادگاه حکم اجازه ازدواج مجدد را گرفت و زنی را به عقد خودش درآورد و برادر همان خانه ای که من زندگی می کردم، در حالی که وضعیت من هنوز نابسامان بود در خانه پدری ام به سختی زندگی می کردم. بچه داشت بزرگ می شد. خانه پدرم کوچک بود و هزار مشکل در این میان وجود داشت.

بالاخره بعد از سه سال قبول کرد طلاقم بدهد. به شرط اینکه بچه را به او بدهم... مجبور شدم قبول کنم. مهریه ام را بخشیدم. بچه ام را به او دادم تا طلاقم بدهد...

■

فرصت انتخاب بدهند؟!

مادرم یک دل نه صد دل عاشق عاطفه شده بود - این عشق همه گیر شده بود و خود من هم دلم پر می کشید که او را ببینم. دختر خیلی معقول، کم توقع، متین و نجیبی بود. بالاخره بعد از چند ماه پدر عاطفه گفت که باید پسر تان بیاید تهران تا ما او را ببینیم. اینجوری دیگر نمی شود ادامه داد... من هم خودی نشان دادم و به خواستگاری رسمی رفتم...

ناراحت بودم که اول زندگی ام با چنین دروغی شروع شود. مخصوصاً که حالا همسر ایده آل مرا پیدا کرده بودم. برای همین دل به دریا زدم و بر خلاف اصرار عمه و مادرم همان روز اول خواستگاری پدر عاطفه را کنار کشیدم و اصل مطلب را برایش تعریف کردم... پیر مرد خنده اش گرفته بود ولی از او خواهش کردم حرفی به عاطفه نزند که مبادا دلخور شود و جواب منفی بدهد... او هم قول داد این راز را پیش خودش نگه دارد...

خلاصه این خواستگاری منجر به ازدواج شد. عاطفه با تمام خصوصیات خوبی که داشت چهره بسیار معمولی و هیکل نسبتاً توپولی داشت که اگر روز اول به خواستگاری اش می آمدم، حتماً نمی پسندیدمش و دیگه فرصتی برای آشنا شدن با او پیدا نمی کردم و آن روح مهربان و اخلاق خوب او را هرگز نمی شناختم. خدایم دانست چند تا دختر خوب را به همین سادگی و ساده اندیشی از دست داده بودم. ولی حالا با

دلم به این زندگی خوش نبود... فرهاد هم از من خیلی خوشش نمی آمد. فکر می کردم من سرشار از اسراری هستم که از او مخفی کرده ام. مخصوصاً وقتی فهمید چند سال قبل من خواستگاری داشتم که بعد از مراسم خواستگاری و قبل از نامزدی، به هم خورده و موضوع منتفی شده بود...

باور نمی کردم. مدام فکر می کردم حتماً با آن پسر زمان زیادی در رفت و آمد بوده ام... کم کم به زبان آمد که چرا ظرف یک هفته آشنایی جواب مثبت را داده ام و به عقد او درآمده ام... چرا اینقدر اصرار داشتم زودتر مراسم عقد انجام شود...

و کلی سوال که جوابهایش پیش من نبود... دو خانواده وقتی همدیگر را پیدا کردند، آنقدر هیجان زده بودند که برای من و فرهاد هم خیلی سریع تصمیم گرفتند ولی همین امر حالا موجب شک و تردید او شده بود!

دوستانم وقتی بهم تلفن می کردند کلی درد دل داشتم و به محض اینکه فرهاد می رسید حرفم را قطع می کردم و تلفن را می گذاشتم زمین و همه اینها تبدیل به توهّمات عجیب و غریبی شده بود!

دخترم به دنیا آمد و اختلافات من و فرهاد هم شدیداً ادامه داشت... او به من بدبین بود و من از او بدم می آمد.

به هر بهانه ای می آمدم تهران... زندگی کمی

ان.مالازی

◆ مسئولان شهر داری تهران و ماموران حراست مترو مواظب باشند تا برخی افراد شرور و بیمار پل‌های عابر بر مترو را خاموش نکنند تا برای مردم به ویژه سالمندان و بیماران مشکل ایجاد نشود.

◆ چرا مسئولان وزارت بهداشت و درمان به کار داروخانه‌های تهران نظارت نمی‌کنند تا برخی از داروخانه‌ها داروهارا گرانتر از نرخ مصوب دولت به دردمندان و بیماران نفروشد.

◆ چه خوب می‌شد اگر مأموران نیروی انتظامی معتادان ولگرد را که در جلوی در هنرستانهای تهران به ویژه هنرستان امام صادق (ع) در خیابان ری مقابل پارک کوثر تجمع می‌کنند جمع‌آوری تا هنرآموزان در معرض خطر اعتیاد قرار نگیرند.

◆ چه خوب می‌شد اگر مسئولان اتوبوسرانی شرکت واحد تهران و حومه رانندگان اتوبوس‌ها را توجیه کنند که در مبادی اتوبوسرانی اتوبوس‌ها را بر نکنند تا مسافرانی که در ایستگاه‌های بین راه دقیق طولانی در انتظار می‌مانند جا برای سوار شدن و به مقصد رسیدن داشته باشند.

◆ چه خوب می‌شد اگر مسئولان مطالبات مستمری بگیران قبل از سال ۷۹ را هم هر چه زودتر بپردازند.

◆ چه خوب می‌شد اگر مسئولان سازمان آب و فاضلاب استان مازندران آب آشامیدنی شهر گلوگاه را خوب تصفیه کنند تا اهالی این شهر به خاطر آشامیدن آب آلوده دچار بیماری‌های گوارشی و کلیه نشوند.

◆ چه خوب می‌شد اگر استانداری استان خوزستان برای سازمان راه و شهر داری‌های استان بودجه لازم را تأمین می‌کرد تا جاده‌های نابسامان این استان به ویژه جاده اهواز چمن‌لاله هفتگل را مرمت و بازسازی کنند.

◆ چه خوب می‌شد اگر سازمان تأمین اجتماعی کشور ترتیبی دهد تا هزینه آزمایشگاهی برای آزمایش خون هم جزو تعهدات بیمه تأمین اجتماعی بشود.

◆ چه خوب می‌شد اگر همه شهرها و روستاهای استان مازندران به ویژه آمل و بابل هم از لوله کشی گاز و گاز شهری این نعمت خدادادی برخوردار شوند.

◆ چه خوب می‌شد اگر شهر داری بندرانزلی با توجه به در راه بودن زمستان به فکر تأمین نیازهای شهری ساکنان این شهر زیبای ساحلی باشد تا با سرفسیدن هوای سرد مردم در مضیقه نباشند.

◆ چه خوب می‌شد اگر مسئولان امور راههای استان گیلان از رهاشدن گاوها و اسب‌های سرگردان در جاده رشت - انزلی که معمولاً به حوادث رانندگی منجر می‌شود پیشگیری کنند تا مردم با خیال راحت از رشت به انزلی و بالعکس تردد کنند.

اینکه بارها مسؤولین سازمان میراث فرهنگی کشور و استان خوزستان خبر از احداث «هتل» در شهرستان داده‌اند ولی هنوز اقدامی مثبت صورت نگرفته است. امید است مسؤولین فکری اساسی جهت رفع این مشکل مردم بکنند.

رامهرمز - محمدعلی یوسفی - خبرنگار اطلاعات هفتگی

توفیض‌های بی‌جای مدیران

هنوز چند ماهی از منصوب شدن شهردار جدید بندرانزلی نگذشته است که کسی دیگر جای او را گرفت! جالب اینجاست هریک از این شهر دارها مثل پزشکان سلیقه و نقطه نظر دیگری را قبول ندارند.

شهردار جدید که از راه می‌رسد کارهای شهردار قدیمی را نادیده می‌گیرد و با تخریب فعالیت‌های قبلی دست به اقدامهای جدید می‌زند. و این یعنی صرف هزینه‌های گزاف! سؤال اینجاست، چرا وقتی کسی را به سمتی انتخاب می‌کنند دقت نمی‌کنند تا ناچار به تعویض وقت و بی‌وقت او نشوند؟!

هادی درخشان، بندرانزلی

ترافیک کور در گرگان

یکی از مشکلات اصلی شهر گرگان بافت قدیمی آن است. این شهر دارای خیابانهای قدیمی و باریک است. در این خیابانهای تنگ و باریک آنقدر خودرو

در رفت و آمد است که موجب کلافه شدن مردم و گره خوردن آمد و شد (ترافیک) می‌شود. بعضی وقت‌ها برای رفع این مشکل اقدام به یک طرفه کردن خیابانها می‌کنند که این خود مشکلی بر دیگر مشکلات می‌افزاید. ضروری است مسئولان شهری گرگان برای ترافیک این شهر چاره‌ای بیندیشند.

شهروند گرگانی

حق کار گر پایمال است

همیشه این سؤال برای ما مطرح است که چرا باید حق کار گر پایمال شود؟!

عده‌ای واسطه کار می‌شوند و بنام پیمانکار حق و حقوق و مزایای کارگران را پایمال و نابود می‌کنند.

این در فرهنگ دینی ما است که پیامبر اکرم (ص) می‌فرمایند حق کارگر را قبل از خشک شدن عرقش بپردازید. اما حالا عماه بعد آنهم با کسر درصد‌های قابل توجه حقوق می‌پردازند!! این افراد با کدام حکم شرعی با حقوق کارگر چنین می‌کنند.

ت - ج از کیانشهر

قابل توجه سازمان محیط زیست

خدا حافظ سلمان رود

رودخانه زیبای سلمان رود که از دامنه‌های سرسبز جنگلی منطقه زیبا و بیلاقی خرما شهرستان لنگرود سرچشمه می‌گیرد و پس از طی مسافت طولانی و آبیاری مزارع حاشیه به دریای نیلگون خزر می‌ریزد سالهای نه چندان دور همچون چشمه‌ای زلال مورد مصرف حاشیه‌نشینان قرار می‌گرفت و جوانان با عشق و علاقه در فصل گرما در آن شنا و ماهیگیری می‌کردند. ولی حالا به علت بی‌مهری حاشیه‌نشینان و کم توجهی مسئولین تبدیل به فاضلابی شده که حتی کسی نگاهی هم به آن نمی‌کند زمانهای نه چندان دور خیلی از اهالی حاشیه این رودخانه از طریق همین رودخانه امرار معاش می‌کردند و امروز از آن ماهیان خبری نیست، بویژه مدتی است که مسئولین شرکت شهرکهای صنعتی در توجیه عدم بودجه جهت احداث تصفیه‌خانه صنعتی راحت‌ترین راه را انتخاب کرده و پساب‌های صنعتی و شیمیایی شهرک صنعتی لیل را به رودخانه هدایت نموده‌اند که در آینده نزدیک باید شاهد مرگ واقعی رودخانه سلمان رود و آبران آن باشیم.

از دیگر عواملی که رودخانه سلمان رود را به این روز کشانده است می‌توان به هدایت فاضلاب‌های روستاهای همجوار و ریختن زباله‌های خانگی آنها به داخل رودخانه اشاره نمود که نقش بسیار زیادی در آلودگی رودخانه فوق دارد. از دیگر عوامل آلودگی و نابودی رودخانه سلمان رود برداشت بی‌رویه شن و ماسه از عرض رودخانه می‌باشد که در سال‌های اخیر بدون هیچگونه ضابطه و مطالعاتی برداشت می‌شود که باعث تغییر مسیرهای ناخواسته در عرض رودخانه و از میان رفتن آبران شده است همچنین ساختن سد‌های انحرافی جهت آبیاری مزارع که بدون کارشناسی صورت گرفته است از مهاجرت ماهیان فصلی جهت تخم‌ریزی در فصل بهار جلوگیری کرده که نقش بسیار زیادی در اکوسیستم رودخانه فوق داشته است.

جدا در مسئولین ذیربط بویژه سازمان محیط زیست که متولی امر حفاظت محیط زیست رادر جامعه بدوش می‌کشد در زمینه احیای مجدد رودخانه سلمان رود گامی بردارد و اقدامی کند.

لنگرود - داوود عسکری

رامهرمز هتل مناسب می‌خواهد

شهرستان رامهرمز بیش از ۵ هزار سال قدمت تاریخی دارد و آثار و مفاخر تاریخی زیادی در این شهرستان وجود دارد که چند اثر تاریخی آن در میراث فرهنگی کشور به ثبت رسیده‌اند و همچنین زادگاه سلمان فارسی از یاران پیامبر اکرم (ص) است. با توجه به اینکه در مناسبتهای مختلف بخصوص در هنگام عید نوروز مسافران زیادی از رامهرمز بازدید به عمل می‌آورند. متأسفانه با مشکل اسکان روبه‌رو بودند. چون این شهرستان با داشتن این همه آثار تاریخی هنوز یک هتل مجهز برای اسکان مسافران ندارد. با وجود

شکوفه‌های زندگی

آترین عالیخانی

میترا موحدی نائینی

سروش موحدی نائینی

سهراب موحدی نائینی

امیرحسین بابایی

بهار رهبری

آتانیکیوی

مینا شادمان

بهار امیری مهر

امین بکتاشی

امیرحسین صالحی

امیراحسان صالحی

زاگرس شیخی

سروه شیخی

چطور دیدگاه‌های همسر را درک کنیم؟

یکی از مواردی که میان زن و شوهر فاصله می‌اندازد، اختلاف‌های میان آن دو است. ممکن است این تفاوت‌ها ناشی از طرز تلقی آنها نسبت به خود و یا در رابطه با یکدیگر باشد. گاه این قبیل اختلافات و بر خورد‌ها می‌تواند بسیار جزئی و کم اهمیت باشد. بگذارید برایتان از زن و شوهری مثال بزنم که دوران عقد خود را سپری می‌کردند و برای مشاوره به نزد من آمده بودند. زن، معلم و مرد، برنامه نویس کامپیوتر بود.

مرد: جناب مشاور آیا این قبیل مشکلات قابل حل است؟

مشاور: بله، ابتدا باید مشکلاتتان را ریشه‌یابی کنید. از صحبت‌هایتان مشخص است که این واکنش‌های تندتان ریشه عمیق‌تری دارد. برای درک دلیل اصلی مشکلاتتان باید خصوصیات هر یک از شما را از نزدیک بررسی کنیم. با صحبت‌هایی که با شما داشتم متوجه شدم خانم شما شخصیتی «شخص‌گرا» دارد یعنی در ارتباطات اجتماعی در جستجوی احساس امنیت است. او نگران بود که شما را از دست بدهد و تنها بماند.

(خطاب به زن) و همسر شما فردی مستقل و خودمختار است. برایش آزادی عمل و خودکفایی اهمیت دارد و برخورد شما را تهدیدی برای آزادی عملش تلقی می‌کند. در صورتی که برای شما مفهوم فرار و جدایی طلبی داشت. و به همین دلیل (نوع شخصیت یکدیگر) نتوانستید یکدیگر را درک کنید. **زن:** جناب مشاور! من از کارهای شوهرم سر در نمی‌آورم.

مشاور: اغلب زن و شوهرها همین را می‌گویند دلیلش این است که نمی‌توانند دیدگاه‌های یکدیگر را درک کنند.

هنوز به خصوصیات فردی همسرشان پی نبرده‌اند و نمی‌دانند واکنش او در موقعیت‌های مختلف چگونه است؟! آن‌ها تنها نمی‌دانند بلکه سوال هم نمی‌کنند تا از دلیل واقعی رفتار وی مطلع شوند، بدتر از آن این است که بنا به همان طرز تلقی خود رفتار می‌کنند. گناه را بر گردن همسر می‌اندازند و متوجه نیستند که این برداشتهای متفاوت و نادرست آنهاست که مسئله‌ساز شده و تقصیری متوجه هیچکدام از آنها نیست.

زن: مثل اینکه سر ما خوردام می‌توانی امشب در منزل بمانی؟

مرد: اما من با یکی از همکاران اداره قرار ملاقات دارم.

زن: (وقتی حاضر نیست این لطف کوچک را در حق من بکند چگونه می‌توانم در مورد مشکلات جدی‌تر روی او حساب کنم) مثل اینکه در خانه ماندن برایت خیلی دشوار است مگر چند بار شده که چنین خواهش‌هایی از تو کنم؟

مرد: (وقتی برای یک سر ما خوردگی ساده می‌خواهد مرا خانه نشین کند، وای به حال اینکه کار مهمی پیش بیاید، وای به حال روزی که بچه‌دار شویم. چه آدم بی‌منطقی است. اگر بخوایم به همه خواسته‌ها و خواهش‌های او گوش بدهیم فرصت نفس کشیدن را هم از من می‌گیرد) متأسفم اما مجبورم بروم.

زن: (کسی نیست که بتوان روی او حساب کرد. باید تا اول راه هستم از او جدا شوم) اگر دلت می‌خواهد برو، من کسی را نمی‌خواهم که حاضر باشد پیش من بماند و در این شرایط مراقب من باشد نه اینکه...

*ملاحظه فرمودید که هر دو از این مسئله دو برداشت کاملاً متفاوت و فقط به جنبه‌های منفی یکدیگر توجه داشتند. حال آنکه اگر بر خورد صمیمانه‌تری با هم داشتند. کارشان به بحران نمی‌کشید. زن و شوهر با مورد حمله قرار دادن یکدیگر فقط باورهای منفی را تشدید می‌کنند. از هم دلسرد می‌شوند و آنقدر ادامه می‌دهند تا از هم جدا شوند.

*خانم و آقای محترم! شما فقط بنا به قضاوت خود رفتار کردید و آنقدر به آن مطمئن بودید که حاضر نشدید به دلایل یکدیگر گوش دهید، فقط دیگری را مقصر دانستید.

نیایش

فرهوده طاهری - اصفهان

«نیایش» یکی از نخستین داستان‌های کوتاهی است که «فرهوده طاهری» در آغاز راه و کار نویسندگی‌اش، با تکیه بر ذوق و قریحه فطری و بر پایه واقع گرایی و قدرت درک موجودیت شگفت انسان و مناسبات انسانی، نوشته است.

با اندکی تأمل بر همین داستان به ظاهر بسیار ساده، می‌توان ظرفیت‌های ذهنی و سنجیدگی دیدگاه این نویسنده جوان را دریافت و به آینده او در عرصه داستان‌نویسی حرفه‌ای و حقیقی امیدوار شد. «فرهوده طاهری» که دانش آموخته کارشناسی زیست‌شناسی است، خود بهتر از هر منتقدی می‌داند که لزماً باید با شکیبایی و سخت‌کوشی و به متابعت از یک برنامه‌ریزی مشخص، بسیار بخواند و بسیار بنویسد و قدر قریحه نیرومند خود را بشناسد و بداند.

چشم و گوش باز...

شهلا کریمی جاوید - «هریس» آذربایجان شرقی

«شهلا کریمی جاوید» نویسنده جوان و نو قلم که ۱۹ ساله است و دانشجوی دوره کاردانی تربیت بدنی مرکز تربیت معلم شهید مطهری شهرستان خوی، با نوشتن «چشم و گوش باز...» قریحه نیرومندش را در نخستین گام‌های سنجیده‌اش در راه دشوار و طولانی داستان‌نویسی راستین به منصه ظهور رسانده است. برای این داستان نویسنده بسیار با استعداد که با شکیبایی و فروتنی هنرمندانه همواره خود را نیازمند آموختن و افزودن بر مهارت‌هایش در گستره نویسندگی خلاق می‌داند، می‌توان آینده‌ای درخشان را پیش‌بینی کرد.

همین چند روز پیش بود که فهمید و حال و روزش یکسره دگرگون شد. مرتب فکرهای مختلفی به سرش می‌زد؛ یعنی همه‌ی آن پول‌ها... نه، پس چرا تا به حال نفهمیده بود؟ یعنی همه‌ی زندگی‌اش، همه دار و ندارش مال آدم دیگری بود؟ آخر چرا تا به حال نفهمیده بود؟ پس چه طور با خیال راحت خرجش کرده بود؟ آخر علامتی، نشانه‌ای... چه طور پدری که سالها دم زدن ریاکارانه از خدا و

«باشو دیگه پسر... باشو داداش، ظهر شد!» پسرک باز هم مثل همیشه با لگد آهسته برادر بزرگترش بیدار شد. هنوز خوابش می‌آمد و باز هم مثل همیشه گرسنه از خانه بیرون زد. چرخ‌دستی‌اش را هل داد و به کناره‌های کوچه و خیابان خیره شد. هنوز آبان ماه بود اما چکمه‌های مخصوص زمستان را پایش کرده بود؛ تنها کفش سالم برادر بزرگترش که چون دیگر به کار او نمی‌آمد، پسرک آن را صاحب شده بود. ولی لباسش کم بود و در خنکای هوای صبح، بفهمی نفهمی می‌لرزید.

بچه‌های همسن و سالش را می‌دید که مثل همیشه به مدرسه می‌رفتند، به جایی که برای پسرک مثل معما بود و راز آمیز و مجهول می‌نمود. شنیده بود که آنجا بچه‌ها مجبورند درس و کتاب بخوانند ولی چون خودش کتاب را دوست نداشت از دیدن چهره‌های شاد و خندان آنها متعجب می‌شد. نمی‌دانست چطور آنها چنین جایی را دوست دارند. با این حال زیاد به این چیزها فکر نمی‌کرد. همه آرزویش پول داشتن بود. بیشتر می‌خواست پول درآورد تا بتواند یک روز غذای حسابی بخرد، مثل آن غذاهای خوش طعمی که حاجیه خانم به او می‌داد یا مثل چلوکباب خوش بوی چلوکبابی سرکوچه حاجیه خانم. حاجیه

خانم پیر نبود، اتفاقاً جوان بود و فقط یک دختر ۷ یا ۸ ساله داشت. هر وقت او به دم در خانه‌شان می‌رفت، دست پر بر می‌گشت. حاجیه خانم برایش کاغذ و مقوا و روزنامه باطله و نان خشک می‌آورد. گاهی یک ساندویچ خوشمزه از حاجیه خانم می‌گرفت و گاهی یک تکه طالبی که توی هوای گرم خیلی می‌چسبید. یک بار هم با پسرک همسایه دم خانه‌شان رفته بود، حاجیه خانم با یک سینی غذای خوشمزه از آنها پذیرایی کرد. پلو و خورشت قرمه‌سبزی و نان و ماست. همه‌اش را تا ته خوردند و به جان حاجیه خانم دعا کردند. آن روز هم همه خیابان‌های اطراف را با وجود سرما دور زد، همه کارت‌ون پاره‌های گوشه کنار خیابان را جمع کرد و از باغچه‌های جلوی مغازه آشغال‌های بازیافتی را جدا کرد؛ با این حال هنوز چرخ‌دستی‌اش جا داشت. با خودش گفت:

امروز هم سری با حاجیه خانم می‌زنم... و با یاد غذاهایی که حاجیه خانم برایش نگه می‌داشت، بیش از پیش احساس گرسنگی کرد... نزدیک ظهر بود و پسرک حسابی گرسنه بود. وقتی رسید زنگ زد. یک بار، دوبار، تا بالاخره بار سوم دخترکی جوابش را داد؛ پسرک شروع کرد به من و من کردن، فکر کرد اشتباهی زنگ زده

شده بود، پا گذاشته بود در دفترش و مدعی شده بود که همه‌ی مال و اموالش (حتی آن صندلی‌ای که رویش نشسته) متعلق به دو تا بچه ۱۵ و ۱۴ ساله است!

همان موقعی که تقریباً با لگد و کیل را از دفترش بیرون انداخت، ایداً فکر نمی‌کرد که همه چیز به طور مطلق اشتباه بوده باشد؛ هرچه باشد پدرش را می‌شناخت، پدری که در تمام طول زندگی شصت و چند ساله‌اش فقط معنای جمع کردن پول را، به هر طریقی و حتی با بالا کشیدن ارثیه دو بچه‌ی یتیم - فهمیده بود. آن روز موضوع را جدی نگرفت. یعنی نمی‌توانست جدی بگیرد. می‌دانست که آن وکیل دوباره برمی‌گردد، می‌دانست که نمی‌شود یک چنین موضوعی فقط یک شوخی باشد. ته ته دلش بدجوری ترسیده بود.

حالا که موضوع جدی‌تر شده بود و کم‌کم پایش به دادگاه کشیده می‌شد. همه چیز برایش به کابوسی می‌مانست. یک وقت‌هایی با تمام وجود از پدرش متنفر می‌شد، شاید اگر مجبور شده بود از صفر شروع کند، حال و روزش این نبود. آخر اگر همه چیزش را از دست می‌داد، تکلیفش چه می‌شد؟ تکلیف آن همه اعتبار و شهرت؟ از همه مهم‌تر تکلیف زندگی آرام و شیرین‌اش با همسری که از ته دل عاشقش بود، چه می‌شد؟ شبها تا صبح بیدار می‌ماند، نقشه‌های عجیب و غریب می‌کشید. فکر می‌کرد چه طور می‌تواند از دست آن دو تا بچه خلاص شود؟ اصلاً چطور بود سر و کیل را زیر آب کند؟ اینطوری خون دو تا بی‌گناه هم به گردنش نمی‌افتاد! دو تا بچه‌ای که معلوم نبود

ایمان سرپوشی شده بود برای حرام‌خواری چنین بلایی به سر او آورده بود؟ با حیرت به همه‌ی وسایل زندگی‌اش، به خانه، ماشین، ویلا، شرکت و وسایل لوکس خانه‌اش که نگاه می‌کرد، باورش نمی‌شد که مال او نباشند. داشت دیوانه می‌شد؛ چه طور می‌توانست به آسانی از دستشان بدهد؟ البته خودش هم می‌دانست همه‌شان را به آسانی به دست آورده است. به ظاهر مال پدرش بودند، پدری که ادعا می‌کرد سالها خشت روی خشت گذاشته بوده (این درست حرفی بود که همیشه پدرش می‌گفت) و وقتی که خوابیده بود سینه‌ی قبرستان؛ همه‌اش مال او شده بود، همه‌اش.

سالها توی پول غلت زده بود و چندسالی هم می‌شد که خودش همه چیز را به دست گرفته بود. ظاهر آ نمونه‌ی یک جوان موفق و جربزه‌دار جلوه می‌کرد که با عرضه و لیاقت روی گنج پدرش نشسته بود و همه‌ی امور را با تسلط می‌گرداند. اما ناگهان در یک صبح زیبای بهاری که اتفاقاً خیلی هم سر حال بود، یک وکیل بی‌سروپا که نمی‌دانست از کجا پیدا

ولی یادش آمد که همان دخترک ۸،۷ ساله است. پس پرسید: «مادر تون آشغال‌های بازیافتی رو برام جمع نکرده؟»

دخترک گوشی «آیفون» را گذاشت و پسر منتظر ماند. بعد از مدتی صدای دخترک را شنید که گفت: «الان برات می‌آرم پایین.»

وقتی در خانه باز شد، دخترک با چند پلاستیک آشغال‌های بازیافتی پشت در بود. پسرک از نیامدن حاجیه خانم تعجب کرد ولی گفت: «سلام برسان و

آن موقعی که پدرش تمام مال و اموال پدرشان را بالا کشیده بود، چند ساله یا چندماهه بودند؛ و حالا از طرف پدر مرده‌شان مدعی ارث و میراث خود شده بودند. چندمین شبی بود که از شدت ناراحتی پلک روی هم گذاشته و نقشه‌های پوچ کشیده بود، ولی خودش می‌دانست که همه آن نقشه‌هایش نقش بر آب است. آنقدر روی تخت‌اش از این دنده به آن دنده شد که هوا داشت روشن می‌شد. هنوز هیچ کس نمی‌دانست، نه، نباید می‌فهمیدند، نباید می‌فهمیدند که کم آورده، شاید می‌توانست قبل از آنکه قضیه درز پیدا کند، به همه چیز خاتمه دهد. با همین فکرها بود که به خواب رفت.

صبح که با ظاهری آشفته به شرکتش رسید، از دیدن آن همه جمعیت تعجب کرد. فقط چند دقیقه طول کشید که تا آخر ماجرا را خواند. بالاخره آن چیزی که از آن می‌ترسید اتفاق افتاده بود، همه‌ی رقبایش، همه‌ی طلب کارها، همه‌ی کسانی که با او سر و کار داشتند، مثل مور و ملخ ریخته بودند آنجا. تلفن پشت تلفن، تهدید مودبانه آدم‌هایی که دست پیش گرفته بودند تا پس نیفتند.

طعنه و دلسوزی بیپوده اطرافیان، آه... انگار همه دنیا به یکباره علیه او دست به کار شده بودند «دلش می‌خواست از آن جهنم فرار کند و بالاخره بدون اینکه کسی متوجه شود از شرکت بیرون زد. حال و روزش روز به روز بدتر می‌شد، محکومیت‌اش قطعی بود. هیچ و کیلی نمی‌توانست برای او کاری بکند، پس اینهمه قدرت و اعتبارش کجا به درد او می‌خورد؟ انگار این اتفاق در سر نوشت

بگو دست شما درد نکند.» دخترک با غصه گفت: «مامانم مریضه، چند هفته که حالش خیلی بده، می‌ترسم بمیره...» و بعد اضافه کرد: «بیا، این پول رو بگیر، مامانم گفت امروز برای خودت ناهار بخر.» بعد بدون اینکه منتظر بماند، اشکهایش را با دستک روسریش پاک کرد و در را بست.

پسرک به پول‌ها نگاه کرد، به حساب خود پول یک دست چلوکباب می‌شد؛ ولی چه فایده، پسرک اصلاً خوشحال نبود. حاجیه خانم مریض بود و این خبر بدی بود و غصه‌دارش می‌کرد. سلامتی آن زن مهربان چیزی بود که برای پسرک مهم بود. گاهی توی خوابهایش حاجیه خانم به جای مادری که هرگز ندیده بود، به خوابش می‌آمد؛ نوازشش می‌کرد و با او حرف می‌زد... ولی الان، درست حالا که پول چلوکباب توی دستش بود، دلش گرفته بود، می‌خواست گریه کند، می‌خواست تک و تنها یک گوشه خلوت پیدا کند و زار بزند... بالاخره هم

او مقدر شده بود، همه چیزش داشت فرو می‌پاشید، نه، آنقدر دریا دل نبود که بتواند به همان راحتی از همه چیز بگذرد. هر چه باشد پسر پدرش بود! این ارثیه او بود و برایش مهم نبود که پدرش یک زمانی چه گندی بالا آورده است! در عرض چند ماه همه اطرافیان را از دست داد. همه کسانی که روزی صد درصد روی کمکشان حساب می‌کرد، حالا نه تنها ترکش کرده بودند، بلکه تلاش می‌کردند هر چه بیشتر از او فاصله بگیرند. تنها چیزی که دلش به آن گرم بود، همسرش بود که تا آن روز کنارش بود.

آخرین روز جلسه دادگاه بود، با شانه‌هایی افتاده و قدم‌هایی سست از خانه خارج شد. صدای تپش قلبش را به وضوح می‌شنید. نمی‌دانست چرا، ولی بیپوده بارقه‌هایی از امید هنوز در دلش بود، انگار منتظر یک حادثه جادویی و یک اتفاق غیرمنتظره بود که از آن وضع نجاتش دهد، گرچه دقیقاً می‌دانست که قرار است چه پیش بیاید. فکر روزهای آینده عذابش می‌داد، فکر بی‌پولی، فکر بی‌آبرویی، فکر خانه اجاره‌ای پایین شهری. همه چیز در سرش می‌چرخید. در جلسه دادگاه همه دلایل‌اش را آورد، همه فریادهایش را کشید، همه التماس‌هایش را کرد ولی هیچ فایده‌ای نداشت. درست همان اتفاقی افتاد که فکرش را می‌کرد، مثل آب خوردن شکست‌اش دادند، مثل مورچه‌ای ضعیف زیر پاله شد. برق شادی و پیروزی را در چشم اکثر کسانی که آن روز فقط به امید شکست او در دادگاه حضور پیدا کرده بودند، به وضوح می‌خواند. دیگر تحمل آنجا را نداشت. تنهای

طاقت نیاورد و چرخ‌دستی‌اش را کنار یک باغچه نگه داشت. زیر درختی که برگهایش زرد شده بود نشست و دو تا دست کوچکش را جلو صورتش رو به آسمان گرفت و در حالی که بی‌صدایش می‌ریخت، آهسته و غمناک با خدا حرف زد. با بغضی که گلویش را می‌فشرد، زیر لبی دعا می‌خواند و می‌گفت: «خدایا، این حاجیه خانم را خودت شفا بده. خدای بزرگ، نگذار این مادر مهربون بمیره... خدایا...»

اذان ظهر را گفته بودند. پسرک که گرسنگی‌اش را پاک از یاد برده بود، کنار نه‌ری که از وسط بلوار خیابان خلوت به آرامی جریان داشت نشست. وضو گرفت. دلمشغول و خسته به کوچه‌ای که خانه حاجیه خانم در آن بود، برگشت. یک تکه تمیز از کارتن‌هایی را که جمع کرده بود در کنار کوچه و توی آفتاب پاییزی پهن کرد. تکه سنگ کوچکی را که قبلاً پیدا کرده و در آب نهر شسته بود، به جای مهر بر کارتن گذاشت و مثل هر روز و همیشه به نماز ایستاد. می‌دانست و یقین داشت که دعا بعد از نماز حتماً تأثیر بیشتری دارد. دلش روشن و آرام شده بود و با امیدواری به خودش گفت:

«حاجیه خانم رو خدا شفا می‌ده.»

تنها از دادگاه خارج شد. دلش می‌خواست بزند زیر گریه، اما همه بغض و گریه‌هایش را نگه داشت برای خانه. چند ساعتی بی‌هدف در خیابانها چرخید تا بدون اینکه خودش هم بفهمد سراز جلوی خانه‌اش در آورد. دلش می‌خواست همانجا پشت در بمیرد. با دستانی که می‌لرزید، کلید را داخل قفل چرخاند. با چه رویی می‌توانست «خبر» را به همسرش بدهد؟ چه امیدی می‌توانست برای روزهای آینده‌اش به او بدهد؟

خانه خالی و سوت و کور بود. با خودش فکر کرد که همین الان است که همسرش از یکی از اتاقها بیرون بیاید و او از شدت شرمندگی پخش زمین شود، همه جا را زیر و رو کرد. به تک تک اتاقها سرکشید؛ به آشپزخانه، تراس، گلخانه و حتی پشت بام دوید. اما او نبود. بالاخره جلوی آینه اتاق خوابش نامه سرد و کوتاه او را دید. چه بی‌رحمانه و تند نوشته بود که برای همیشه او را ترک کرده است. انگار همان لحظه تمام سرش از فکر و اندیشه خالی شد. چه طور چنین چیزی ممکن بود؟ مات و میهوت، همانجا روی زمین نشست، یک آن لیخنند تلخی برلبانش نقش بست و ثانیه‌ای بعد بود که صدای قهقهه بلندش تمام فضای خانه‌ی بزرگی را که دیگر مال او نبود، لرزاند. با خودش فکر کرد که چه خوب شد که همه چیز را از دست داد، چه خوب شد که شکست خورد، چه خوب شد که این اتفاق به زندگی پوشالی‌اش خاتمه داد. حالا با تمام فقر و نداری‌اش، چیز قیمتی دیگری را به دست آورده بود: یک جفت چشم و گوش بازا!

به قلم:
محمود اکبرزاده

پایچ

آنچه خواندید:

قدیر که لوطی و

جوانمرد یکی از محلات قدیم

تهران و فرزند پهلوان نعمت و یکی از

پهلوانان خوشنام است عاشق دختری به نام پری رسیدن به او

دچار مشکلاتی می باشد. قدیر برادر جوانی به نام «امیرعلی» دارد که بنا بر وصیت

پدرشان، قدیر دارد او را برای ادامه تحصیل به خارج از کشور می فرستد. قدیر و رجب خرکچی به اتفاق

سراغ «صفدر سوخته» می روند (مردی که زندگی رجب را به آتش کشیده و رجب برای کشتنش قسم

خورده). در برخورد قدیر با «صفدر سوخته»، مرشد ذبیح وساطت کرد و موقتاً نگذاشت رجب انتقامش را

بگیرد و در نتیجه رجب از قدیر رنجید. در عین حال، پری با خبر می شود که خواهر سلیم «توران» عاشق

دلخسته «امیرعلی» برادر قدیر بوده و... تا اینکه «پهلوان اکبر» پدر پری، او را می فرستد دنبال قدیر تا برای

خواستگاری بیاید، غافل از اینکه سلیم و نوچه هایش قرار است در گذر اکبر پاسبان از قدیر انتقام بگیرد.

قدیر وقتی وارد «گذر اکبر پاسبان» می شود و می فهمد که سلیم و نوچه هایش قصد مزاحمت برای «پری»

را داشته اند، خون جلوی چشمش را می گیرد و نیمی از سبیل سلیم را می تراشد و سپس به قصد دلجویی از

«منوج در به در» او را زیر پر و بال می گیرد و آنگاه به خانه پهلوان اکبر می رود؛ پدر پری و...

اینک ادامه داستان:

پهلوان اکبر وقتی «چشم» را از زبان قدیر

شنید، مجلس را مردانه کرد:

– زن کجایی...؟ بساط قلیون رو علم کن و بعد

دخترت رو بردار و سری بزنی به عمه خانم که چند

وقته زمینگیر شده و مریض احواله...

هنوز «زن» پاسخ نداده بود که پری «که خوب

می دانست حکم پدر قصه «خلوت کردن خانه» است

تا حرفهایش را با قدیر بزند» به جای مادر به حرف

آمد: واه...؟ شوخی می کنی آقا جون؟ همین پریروز

عمه خانم رو با عرووش توی «دوشان تیه» دیدیم

که شلنگ تخته مینداخت و از نفیسه (عرووش)

سرحال تر راه می رفت... کجای عمه خانم ناخوشه؟

پهلوان اکبر صدایش را انداخت ته گلو و تکرار

کرد:

– ملتفت شدی زن...؟ وقتی می گم عمه خانم

مریضه، یعنی مریضه!

پری خواست لب باز کند که خانجون با دو

انگشت شصت و سبابه نیشگون ریزی از پای

دخترش گرفت و به آرامی غرید: آتیش بگیره اون

زبونت که شب اول قبر با نکیرو منکر هم می خوی

یکی به دو کنی.

پیرزن این را گفت و پری از گزش نیشگون مادر

نالید و خانجون پاسخ مردش را داد:

– بله آقا... چشم، الان میریم... بساط قلیون هم

ردیفه پهلوان، کوره و انبرک و سر قلیونی رو هم

شسته و همونطور که فرمون دادین با گلاب خوشبوش

کردم... الان «آتش گردون» رو هم می چرخونم و «

به طاقچه اتاق پنج دری تکیه داده بود و با
تسبیح دانه درشتش بازی می کرد، لبخندی
مردانه به چهره نشاند و پاسخ داد: کلاه قدیر
رو که هیچ بادی نمی تونه ببره دختر پهلوان!
اما دلمون رو چرا... دلمون چند وقتی گم شده
و سراغش رو که گرفتیم گفتن دختر شاه
پریون دزدیدتش... بابت کفترامون هم
دل ناگرون نباش دختر پهلوان... اون
کفتری که ما می شناسیم، طوری جلد ما
شده که روی هیچ بومی نمی شینه...

پری که انگار قند توی دلش آب می کردند
با شنیدن این حرفها، لبهایش را به لبخند
شادی باز کرد و درحالی که یک چشم به حیاط
داشت تا مبادا پدر از راه برسد، دلبری اش را کامل
کرد و به آرامی گفت:

– آخ... آخ... آخ، خدا ذلیل کنه اون دختر
شاه پریون رو که دل آقا قدیر رو اینطوری اسیر
کرده...

قدیر که هر از گاهی از شرم سر پایین می نداشت و
بلافاصله (از روی شوق) نیم نگاهی به طرف معشوق
می دوخت به آرامی زمزمه کرد: زبونت رو گاز بگیر
دختر که همه «دلشادی» ما همون دختر شاه پریونه،
که اگر اون ذلیل بشه... قدیر علیل میشه...

پری تابی به چادرش داد و به طنازی گفت:

– ولی خدا بخواد آقا قدیر، آقا جونم لابد می خواد
کار رو فیصله بده که فرستاده دنبالتون... فقط تو رو
خدا شما هم سخت نگیرن تا کار تموم بشه... به
خدا خسته شدم از این انتظار و جدایی.

دل قدیر لرزید و گفت: ما که از فراقتم داریم
می میریم خانومی. منتهی خیالت راحت باشه؛ مگه
ندیدی که «ب» بسم الله با شرطی که پهلوان
گذاشته «بدون پرس و جو که چه شرطیه و چی
نیست» گفتیم چشم...؟ من واسه خاطر تو دنیا رو
هم طلاق می دم...

گونه های پری، از شادی رنگ خون گرفت و
گفت: «کنیزیت رو می کنم آقا قدیر... نمی گذارم
آب توی دلت تکون بخوره آقا قدیر... بابت این
«چشم گفتن» امروز، یک عمر بهت چشم بدون
چون و چرا می گم و... صدای باز شدن در دستشویی
که آمد پری کلامش را برید و پا تند کرد و گفت:
وای خدا مرگم بده... آقا جونم اومدم... من یک هفته
سفره ختم انعام نذر کردم که زودتر ختم به خیر
بشه آقا قدیر...

پری اینها را گفت و آتش دل قدیر را تیزتر کرد.
«پهلوان اکبر» که سایه چادر پری را دید که پشت
مهتابی ناپدید شد، زیر لب «لعنت بر شیطان» گفت
و با صدای بلند ادامه داد: «چی شد زن... نرفتی؟»
این را گفت و راه افتاد طرف پنج دری، خانجون و
پری هم چادر به سر جلوی در حیاط آماده رفتن
بودند. خانجون رو به قدیر گفت: «به خانم والده
سلام برسون آقا قدیر... خونه مون رنگ صفا گرفت
با قدمت آقا قدیر...»

گل آتش» رو که نشاندن سر قلیون، با پری می ریم
سری به عمه خانم بزنین و حالی ازش ببرسیم...

پهلوان اکبر بابت حرمت شناسی زنش سری
از روی رضایت تکان داد و زیر چشمی میهمانش را
پائید. قدیر که توی مهتابی نشسته بود و از گوشه
چشم پری را (که پشت پنجره انباری ایستاده بود)
نگاه می کرد، حواسش به پهلوان نبود و تمام توجهش
به دختر پهلوان بود و... پهلوان اکبر هم گفت:

– پاشو جوون... پاشو بریم توی «پنج دری»
بشینیم، می ترسم اینجا «باد مهرگان» بزنه و
سینه پهلوی کنی...

قدیر که متوجه طعنه پهلوان اکبر شد مثل فنر
از جا پرید و گفت: «هر جا شما امر کنی... پهلوان
همون جا می شینیم!»

پهلوان راه افتاد طرف دستشویی که گوشه حیاط
بود و گفت: تا من دست نماز بگیرم تو برو بالا تا
بیام... همین که پهلوان در را پشت سرش بست،
پری که خانجون را مشغول قلیان دید، «چادر
نماز» کودری اش را کشاند روی شانه و چرخید
توی مهتابی و جلوی پنج دری ایستاد و دل داد به
دلدادگی با مردش:

– خوش اومدین آقا قدیر... کلاه تون افتاده بود
اینطرفها یا کفترتون رو بوم ما نشسته بود که قدم
رنجه کردین...؟

قدیر که خوش طعم تر از متلکهای «پری» را به
یاد نداشت، وقتی مطمئن شد اگر پهلوان اکبر بیاید
پری متوجه می شود، همانطور که قامت بلندش را

قدیر دست روی سینه گذاشت و به آرامی پاسخ داد: «عزت پایدار خانجون... صفا وجود شماست که سایه سر ما می‌شه...»

بعد نوبت پری شد که اول رو به پدر کرد: «آقا جون مطمئنی من باید برم؟ شاید لازم شد یک چکه آب سرد، یا یک تکه نون داغ بیارم و...» پهلوان اکبر با اخمی شیرین پاسخ داد: «آب سرد و نون داغ رو بگذار واسه خونه شوهرت... حالا هم خداحافظ...»

دختر و مادر که از خانه زدند بیرون، پهلوان اکبر داخل اتاق پنج‌دري شد و رو به میهمانش بفرما زد: «بنشین پسر پهلوان نعمت...»

قدیر پا گذاشت داخل اتاق؛ یک کشکول و یک تبریزین روی دیوار سفید خودنمایی می‌کرد که نگاه هر دو جوان را دزدید. لحظه‌ای خیره‌اش شد و خواست همان جلوی در بنشیند که پهلوان «حرمت داری» کرد و مانعش شد و جایش را عوض کرد و فرستادش «بالای اتاق» و با زور او را روی «تخته پوست» کنج اتاق نشاند و رفت سر اصل مطلب:

– آقا قدیر... یادت هست چند مرتبه پیغوم فرستادی واسه پری؟ و فکر کردی من چرا یکریز «نه» گفتم؟

– راستش نه...! تعداد دفعاتی که حاج‌خانم‌رو فرستادم تا از شما وقت بگیره که شمارشش از چرتکه ما هم زده بالاتر!! این پاسخ سوال اولتون... و اینکه چرا شما روی چهار پایه «نه» نشست و سفره «آره» رو برای ما پهن نکردی، پر واضحه؛ لابد ما لیاقت غلامیت‌رو نداشتیم و نداریم پهلوان...!

پهلوان اکبر یکی به قلیان زد و گفت:

– اینها که گفتی تماشای تعارف خاله و خانابجیهاست... من دارم می‌گم چرا وقتی «پسر پهلوان نعمت» به خواستگاری «دختر پهلوان اکبر» می‌یاد باید نه بشنوه؟!... اینو می‌دونم که نه لقمه حروم خوردی و نه قصد داری لقمه حروم سر سفره دختر من بگذاری...! اینم حالیمه که آنقدر مشت‌گری داری که خدای نکرده بعد از عقد کردن این دختره، تازه یاد «باغ عمه نرگس» بیفتی! اینهارو حالیمه اما... اما حکایت، حکایت دل ناگرونی... دل‌شوهرهای یک پدر که می‌ترسه تنها دخترش سیاه‌بخت بشه! می‌ترسم نتونی سفید بختش کنی آقا قدیر...

شاید اگر آن لحظه هر کس دیگری تهمت «بی‌لیاقتی» به قدیر زده بود گردنش خرد شده بود، اما قدیر خضوع به خرج داد و فقط گله کرد:

– ولی من خیلی خاطر پری‌رو می‌خوام... دختر شما هم اگه پای من ننشسته بود تا حالا پسرش رو هم داماد کرده بود... ما خاطر خواه هم هستیم پهلوان...

پهلوان «نی پیچ» قلیان را گرفت طرف قدیر و گفت: می‌دونم چی می‌گی پسر... ولی من «لیلی‌تر از پری» خیلی دیدم و مجنون‌تر از تو هم زیاد سراغ دارم قدیر... ولی چیزی که هست من دخترم رو خوب می‌شناسم پسر پهلوان نعمت... به الا نش نگاه نکن که وقتی خبردار می‌شه قدیر توی گذر اکبر پاسبون

هشت نفر رو حریف شده چهچه می‌زنه... اینها عشق نیست قدیر، هوسه... آتیش جوونی... پس فردا که شعله‌های این آتیش کم شد، اون وقت دنبال این می‌گرده مردش چقدر عزت داره و...

حوصله قدیر سر رفت و رخصت گرفت و گفت: «بی‌ادبی مارو ببخش پهلوان... ولی آخر قصه‌رو بگو... مگه نگفتی شرط داری؟»

قدیر گفت و «نی پیچ» را به پهلوان داد تا بگوید:

– پس بگذار یک حکایتی رو برات تعریف کنم. از خودم و پدر خدایام‌رست... من و پهلوان نعمت دو تا قصد داشتیم که دومیش بمونه واسه اون دنیا، اما اولیش حکایت جوونی، حکایت روزی که من رفته بودم خواستگاری همین مادر پری، یعنی دختر «تراب میاندار» که اون زمان «زورخانه چرخون» محله «واگن‌خانه» بود، پدرش که از اون پهلوانی مشتی بود، با اینکه می‌دونست توی محل هیچکس بالای حرف من حرف نمی‌زنه، بهم گفت «اگر غرورت رو توانستی بگذاری زمین، بنشین سر سفره عقد دخترم...» بعد هم فرمون داد که دو ماه توی «میدان مالفروشا» بشینم و «نعل الاغ» بفروشم... اون روزا همه به ریشم می‌خندیدند غیر از پهلوان نعمت که مدام توی گوشم می‌خوند: «اگر قراره لیاقت داماد شدن تراب میاندار رو داشته باشی، چه بایکه که دیگران به ریشات بخندن؟» اینطوری بود که دو ماه مضحکه دست خلق‌الله شدم، اما شرط آقا تراب خدایام‌رست رو بجا آوردم... حالا حکایت، حکایت توه آقا قدیر... تا موقعی که نشون ندی پسر خلف پهلوان نعمت هستی دختر بهت نمی‌دم...! من دوست ندارم مردم از روی ترس به داماد احترام بگذارند... دوست دارم برایش عزت قائل باشن و... اینکه می‌بینی میوه‌فروش گذر میوه‌هاش رو کیلویی یک ریال ارزونتر بهت می‌فروشه از سر عزت نیست آقا قدیر... از روی ترسه، ترس و طمع؛ که اگه روزی آدمهایی مثل سلیم خواستند بارش رو مفت بالا بکشن، قدیر پهلوان نعمت «به خاطر نمک گیر شدنش بالایی میوه‌فروش در بیاد و به خاطر دو تا خرمالو خوردن سلیم و دار و دسته‌اش، پسر پهلوان نعمت وسط میدون محله عریضه کشی کنه! این عزت نیست آقا قدیر... اینکه ملت از ترس نوک چاقوی تو بهت بگن «نو کرتم» عزت نیست... اینکه وقتی می‌ری دوا خوری، قاراپت و موسیو ازت پول بگیرن عزت نیست آقا قدیر...

– پس عزت چیه پهلوان که داری مارو به خاطرش اینطوری دلیل می‌کنی...؟ اگه قدیر صاحب عزت نباشه کی تو این محله اعتبار و عزت داره؟ اینها را قدیر با خشم گفت، خشم و احترام، احترام و رنجش، پهلوان اکبر هم فهمید که الان تنور به اندازه کافی داغ است و... نان را چسباند!

– بسم‌الله... میگی عزت مال خودته و مردونگی و شرف؟ قبوله... شش ماه اون باش که ادعای کنی، دو ماه از در خونه بیرون نیا... چهار ماه بقیه رو بعد

از دوماه اول بهت می‌گم... فکر نکن این قصه رو فقط واسه این برات ردیف کردم که دخترم رو بهت بدم... نه قدیر، می‌خوام ببینم چقدر مردی... چقدر مردونگی حالیه و چقدر رفیقات پات وایمیس...

کاری نداره که؛ یا حرف من درست در میاد که ملت باز هم بهت احترام می‌گذارن، یا به خاطر شکسته شدن تیغه چاقوت دیگه هیچکس سلامت رو هم علیک نمی‌گه! اما من به ناموسم قسم... به این تار سبیلیم قسم (این را گفت و یک لای از موی سبیلش کشد و گرفت طرف قدیر و به ادامه گفت: درهر دو شکل دست پری رو می‌گذارم توی دستت، یعنی چه بازی و چه بری پری مال توه... به این شرط که در اون شش ماه همون کاری رو انجام بدی که من می‌گم... قبوله؟

قدیر که از شنیدن حرفهای «پهلوان اکبر» به هم ریخته بود گفت: قبوله...

پهلوان اکبر معطل نکرد و از روی تاقچه قرآن را برداشت و پیش روی قدیر گذاشت و تند و بی‌پروا گفت: قسم بخور... دست بگذار روی کلام‌الله و قسم بخور که در دو ماه اول پا توی محله نگذاری و خودت رو آفتابی نکنی، و در چهارماه بعدیش اون کاری رو انجام بدی که من صلاح می‌بینم...

قدیر می‌دانست دارد اتفاقی می‌افتد، اما نمی‌دانست چه اتفاقی؟ می‌دانست نباید دو ماه غیبت کند، اما درگیر ادعاهای «پهلوان اکبر» بود که می‌گفت: «اینطوری معلوم میشه چقدر پریش مردم عزت داری...!»

قدیر یک غصه دیگر هم داشت؛ اینکه دیگران فکر کنند او بخاطر رسیدن به پری تن به همه این بازی‌ها داده است! این را که گفت پهلوان جواب داد:

– می‌بینی پسر پهلوان نعمت... وقتی تو با حرف دیگران زندگی می‌کنی، به شرف خودت هم بی‌احترامی می‌کنی... کافیه خودت بدونی که بخاطر عزت داری این کار رو می‌کنی... حالا می‌کنی یا نه؟ قدیر دوباره ادامه داد: آخه پهلوان فکرش رو کردی وقتی من نباشم، آدمهایی مثل سلیم و یکسری لاشخور دیگه چی به روز مردم میارن؟ اون وقت این مردم بیچاره به کی پناه ببرند؟

پهلوان اکبر دوباره غرید:

– نگران نباش آقا قدیر؛ مگه وقتی بلال مرد، دیگه هیچکس اذان نخوند؟ یا مثلاً قبل از تو هیچکس به داد این مردم نمی‌رسید؟ جر زن قدیر... هستی یا نه؟

قدیر قدری سکوت کرد و چشمانش را بست و بالاخره کنار آمد، دست گذاشت روی قرآن و گفت: به این کلام‌الله شش ماه اول چیزی می‌شم که تو میگی...

– یکیتون بره سراغ این پسر «منوچ دربه در» بیارنش اینجا... فکر کنم داره از گشنگی تلف می‌شه...

بقیه در صفحه ۵۵

تحصیلات دبستانی و فراگیری شیمی

تاکنون در سیستمهای آموزشی گوناگون در جهان دروسی همانند فیزیک و شیمی متعلق به دوران راهنمایی و دبیرستان بوده است اما اخیراً کارشناسان مربوط به آموزش و پرورش کودکان متوجه این نکته شده‌اند که درس شیمی اگر با روشهای عملی آمیخته شود، می‌تواند برای کودکان هشت تا ده ساله هم جذابیت‌های بسیاری داشته باشد. ضمن آنکه با فراگیری شیمی در چنین سنی کودکان صاحب پایه‌های آموزشی لازم برای فراگیری هر چه بهتر و بیشتر می‌شوند. البته کارشناسان معتقدند که این فراگیری حتماً باید با جذابیت‌های عملی انجام گیرد که در ضمن می‌تواند برای کودک بسیار جذاب باشد.

در تصویر فراگیری شیمی توسط کودکی در یک دبستان آلمانی واقع در شهر هامبورگ نشان داده شده است. جذابیت‌های رنگین و توجه ویژه کودک به آزمایشهای درس شیمی در تصویر کاملاً مشهود است.

باتری برای آینده

چندی پیش ونگ شاون فوئروتمند و میلیاردر مشهور چینی و بنیانگذار کارخانجات اتومبیل سازی BYD در چین پس از ورود به کنفرانس مطبوعاتی که برای او راه اندازی شده بود به ناگهان و در مقابل چشمان کنجکاو خبرنگاران محتویات یک باتری را به تمامی نوشید. پس از انجام این کار او به خبرنگاران گفت که دلیل راه اندازی این کنفرانس مطبوعاتی، معرفی نخستین باتری غیر سمی در جهان است که در ضمن قابلیت شارژ دوباره را خواهد داشت. او به ویژه ابراز امیدواری کرد که از چنین تکنولوژی برای

اتومبیل‌های الکترونیکی که از سال آینده به بازار خواهد آمد نیز استفاده شود. به ویژه اواز دواتومبیل از ساخته‌های کارخانجات شورولت و تویوتا نام برد که آماده استفاده از تکنولوژی باتریها با قابلیت شارژ دوباره خواهند بود.

حضور باتریهایی که قابلیت استفاده مادام‌العمر از آنها وجود دارد در واقع بزرگترین انقلابی است که در صنعت باتری سازی در جهان اتفاق افتاده و پایه و اساس آن هم محتویات غیر سمی باتری می‌باشد. در تصویر باتری که هرگز نمی‌میرد را مشاهده می‌کنید که البته نی و ویژه آشامیدن هم در آن قرار دارد!

پمپ به روایت آینده

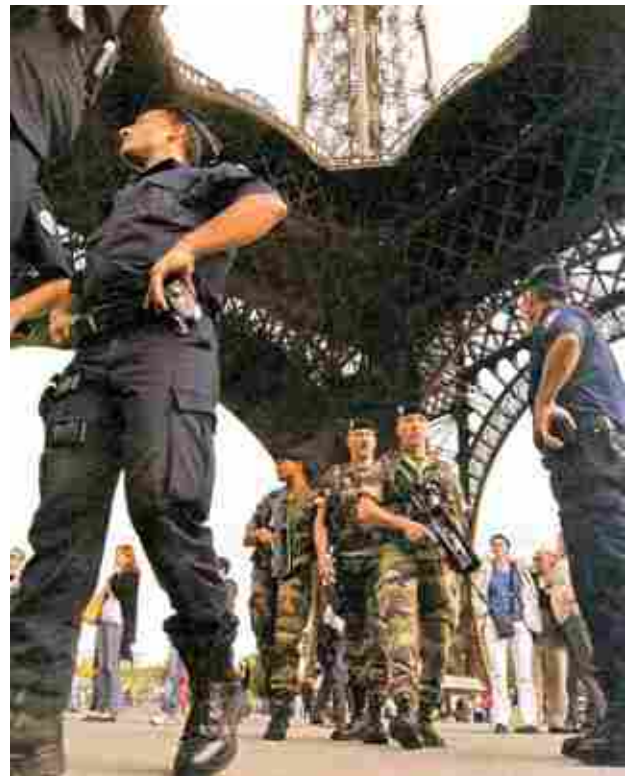

برخی اوقات صد سالی به طول می‌انجامد تا یک ایده علمی جنبه عمل به خود بگیرد در واقع در سال ۱۸۸۲ بود که ورنر فون زیمنس آلمانی نخستین اتومبیل الکتریکی را به نمایش گذاشت که البته تشکیل یافته از یک ارایه اسبی بود که زیمنس به جای اسب یک موتور اولیه برقی را به ارایه متصل ساخته بود. این ارایه برقی در حدود پانصد متر راه را طی کرد و بعد متوقف شد. بعدها نوایغ دیگر آلمانی و آمریکایی از جمله کارل بنز آلمانی روی این ایده یعنی اتومبیل برقی کار کردند اما حقیقت آن است که این جریان بیش از یکصد سال به طول انجامید تا جنبه کاملاً واقعیت را به خود گرفت. در واقع اتومبیل‌های الکترونیکی انتظار می‌رود که در آینده‌ای نزدیک در همه جا حرف نخست را بزنند. بر اساس تخمینی که به عمل آمده کارشناسان معتقدند که تا سال ۲۰۳۰ یک میلیارد اتومبیل الکترونیکی در جهان به راه خواهند افتاد. اما آنچه نتیجه چنین تغییر همه جانبه‌ای است بیشتر از همه در محیط زیست انسان است که دیگر تأثیرات مخرب گازهای گلخانه‌ای وجود نخواهند داشت و در عوض انرژی که مخرب محیط زیست انسانها نباشد به کار گرفته خواهد شد.

در تصویر یکی از مکانهای شارژ اتومبیل را در کشور آمریکا مشاهده می‌کنید که در آن همه چیز به صورت اتوماتیک انجام می‌شود و اتومبیل پس از چند دقیقه شارژ برقی دوباره برای چند ساعتی به حرکت در می‌آید.

آینده در زیر برج ایفل

باید قبول کنیم که در آینده همه چیز زیبا و در راستای کارایی بیشتر برای بشریت نخواهد بود. از هم اکنون در بسیاری از مکانهای پر جمعیت و با جاذبه های توریستی سخن از نیاز به بکارگیری موارد امنیتی است چرا که بیم آن می رود که در آینده عملیات تروریستی در اینگونه مکانها با افزایش قابل توجهی مواجه باشد. در تصویر برج ایفل را مشاهده می کنید که ما مأمورین امنیتی در آن سیستمی را که از سال ۲۰۱۱ به کار گرفته می شود، تمرین می کنند. در این سیستم علاوه بر ابزار الکترونیکی که در گوشه و کنار برج ایفل به کار گرفته می شود و افراد مسئول در مکانهای خود به کمک مونیترهای تصویری هر لحظه را در چندین فریم مشاهده می کنند، مأموران اسلحه به دست نیز با پیشرفته ترین سلاحهای خود کار در گوشه و کنار و اطراف برج ایفل اوضاع را تحت نظر خود قرار می دهند. حتی در این تصویر هم نگاه متعجب توریستها که برایشان حضور این همه اسلحه به شدت تعجب آور شده، کاملاً مشهود است و به نظر می رسد که همین موارد امنیتی در آینده، خود به یک جاذبه توریستی در برج ایفل تبدیل شود.

نخستین گروه اتومبیل های برقی

همانگونه که در تصویر هم نشان داده شده، نخستین رده از اتومبیل های صددرد الکترونیکی که توسط کارخانجات رنودر فرانسه طراحی شده از سال آینده در معرض فروش قرار خواهند گرفت. در این میان روی چهار اتومبیل الکترونیکی کارخانجات رنو سرمایه گذاری ویژه انجام داده است. برای مثال برای نخستین بار یک اتومبیل سه سیلندری به بازار عرضه می شود ضمن آنکه ساخته های چهار، شش و هشت سیلندری نیز در میان تولیدات جای داده شده اند. سیستم کاری اتومبیل ها و شرایط انرژی گیری یا به عبارت دیگر سوخت گیری آنها به این شکل است که در اتومبیل های کوچکتر در ازای هر دو ساعت شارژ،

اتومبیل برای ۱۲ ساعت متوالی دارای انرژی برای حرکت می باشد. در اتومبیل های بزرگتر مانند شش سیلندریها و هشت سیلندریها و همچنین پاترول ها این میزان به ۴ ساعت شارژ در ازای ۱۲ ساعت حرکت افزایش پیدا می کند. حداکثر سرعت در اتومبیل های برقی ۱۳۳ کیلومتر در ساعت می باشد ضمن اینکه برای نخستین بار میزان گاز کربن متصاعد شده در فضای تنفسی انسان در حد اندازه های صفر است. هنوز البته تخمینی از میزان تقاضای اینگونه اتومبیل ها زده نشده اما به نظر می رسد که اگر معانی انتقال انرژی برای آنها در سطح جامعه وجود داشته باشد، تردیدی نیست که توجه مردم به اینگونه اتومبیل ها بیشتر خواهد بود. ناگفته نماند که رنوها برقی از نظر هزینه خرید بادیگر تولیدات تفاوتی ۱۵ درصدی خواهند داشت که عجلتاً قیمت رنوی برقی را بیشتر نشان می دهد. در تصویر به ترتیب از بالا به پایین رنوها برقی سه، چهار، شش و هشت سیلندری نشان داده شده اند.

آینده رنگ آمیزی

آنچه در تصویر نشان داده شده در حقیقت از آینده رنگ آمیزی و رنگرزی بدون ضرر و زیان خبر می دهد. این سیستم را برای نخستین بار کمپانی مشهور BASF که یک کمپانی شیمیایی و آلمانی است از سال آینده به بازار عرضه خواهد کرد. پایه اینگونه رنگرزی استفاده از آب است که طبیعتاً هیچگونه آثاری مانند دود و بخار رنگ را در خود ندارد ضمن آنکه خشک شدن این رنگ هم به سرعت انجام می گیرد و یک اتاق بزرگ همراه با چهار دیوار آن را می توان در عرض یک ساعت به زیباترین شکل ممکن رنگ آمیزی کرد بدون آنکه بوی یا رطوبتی از آن باقی بماند. ناگفته نماند که این سیستم با دیگر سیستم بدون بویی که از مواد باز یافتی در آن استفاده می شد، تفاوت کامل دارد چرا که سیستم جدید همانا رنگهای زیبا و شکوهمند می باشند که بدون استفاده از هیچ ذره دیگری و تنها با بهره گیری از آب تولید شده اند. به نظر می رسد که سیستم BASF آینده رنگ آمیزی و رنگرزی داخلی را در ساختمانها به خود اختصاص دهد.

روشن کرد. شعله‌های آتش از بدن این زن و مرد جوان زبانه می کشید و شاهدان فقط توانستند پتویی دور سیمین بپیچند اما محمد در آتش خشم خود کاملاً سوخت و خاکستر شد. با مخابره این گزارش، بلافاصله ماموران آتش نشانی به صحنه آتش سوزی اعزام شدند. پس از خاموش شدن شعله‌های آتش، ماموران اورژانس سیمین نیمه سوخته را به بیمارستان انتقال داد اما جسد تازه داماد کاملاً سوخته به پزشکی قانونی انتقال یافت. در پایان یک تیم تحقیق برای افشای معمای این آتش افروزی به بررسی‌های گسترده پرداختند تا زوایای پنهان اختلافات خانوادگی این زوج آشکار شود.

تازه دامادی که با ریختن بنزین روی خود و همسر جوانش دست به آتش افروزی زده بود جان سپرد.

هفته گذشته سیمین به همراه خواهرش برای آخرین بار به خانه همسر سابقش در خیابان عارف شمال تهران رفت تا وسایلش را جمع کند. زن جوان که هنوز یک سال از جشن ازدواجش نمی گذشت به خاطر اختلاف خانوادگی از همسرش جدا شده بود. تازه داماد که «محمد» نام داشت وقتی سروصداهای سیمین را از طبقه بالاشنید به سرعت پایین آمد و خود را در برابر همسر جوانش دید و شروع به جروبحث کرد. صدای فریادهای محمد، مادرش را نیز به طبقه اول کشاند. دعوا بالا گرفت. یک لحظه محمد از خانه خارج شد و با یک پارچ پر از بنزین بازگشت ناگهان به سمت سیمین حمله کرد و بنزین را ابتدا روی سر خود و در ادامه روی همسرش ریخت و خواهر سیمین و مادر محمد ناباورانه وحشت کرده بودند در آن هنگام محمد همسرش را بغل کرده و فندک را از جیبش بیرون کشید و آن را

نقشه قتل پدر بر ملا شد

دختر جوانی که در آفریقای جنوبی ۲ نفر را

برای کشتن پدرش اجیر کرده بود دستگیر شد. بنا بر این گزارش: پلیس منطقه «کوازولو» در آفریقای جنوبی دختری را که قصد داشت با اجیر کردن دو نفر پدرش را به قتل برساند بازداشت کرد. بر این اساس متهم به دو مرد جوان مبلغ ۸ هزار دلار زامبیا داده بود تا در یک فرصت مناسب پدرش را بکشند. دو مردی که وعده دریافت پول را در قبال قتل دریافت کرده بودند پلیس را در جریان برنامه‌های تنظیم شده گذاشتند و پلیس به آنها گفت: که به دختر زنگ زده و بگویند، کار را انجام داده‌اند.

آنها نیز مطابق دستور پلیس به دختر ۲۰ ساله که در مدرسه کار می کرد زنگ زده و به وی گفتند ماموریت را انجام داده‌اند. متهم نیز با کشیدن چک که متعلق به مدرسه بود سعی کرد به وعده‌اش عمل کند. امانی دانست که این یک دام بوده و پلیس در کمین وی نشسته است. در قرار جعلی، پلیس متهم را بازداشت کرد و حالا هم به جرم کلاهبرداری و سوءاستفاده از دسته چک مدرسه و توطئه برای قتل پدرش در بازداشت به سر می برد و تحقیقات بیشتر ادامه دارد.

قابل توجه جوانان

مقتول

مرد جوانی که مزاحم تلفنی را به قرار خونین دعوت کرده و وی را به قتل رسانده بود دستگیر شد.

هفته گذشته مر دینگاهدار ی بنام «یعقوب» ۳۲ ساله در میدان کاج سعادت آباد تهران با مرد جوانی به نام یزدان درگیر شد و در این میان با زدن چند ضربه چاقو وی را از پای در آورد و در ادامه قصد خودکشی داشت که توسط مامورین دستگیر شد.

وی در بازجویی در برابر باز پرس شعبه ۷ دادسرای امور جنایی تهران قرار گرفت و گفت: از سه سال پیش با زنی به نام «سعیده» آشنا شدم و علاقه زیادی به وی پیدا کردم. هیچ اطلاعی از اینکه وی شوهر و بچه دارد نداشتم و وقتی شنیدم شو که شدم و از دوستی با او منصرف شده بودم، می خواستم فراموشش کنم که سعیده به خاطر علاقه به من از شوهرش جدا شد و من که می خواستم با وی ازدواج کنم با ۲۵۰ میلیون تومان پول، بنگاه مسکن را در میدان کاج خریدم و به

نام «سعیده» زدم اما، هنوز از زندگی تازه‌ام لذت نبرده بودم که با این زن اختلاف پیدا کردم و وی با شکایت مالی مرا به زندان انداخت. ۶ ماه در حبس بودم و هر روز با سعیده تلفنی حرف می زدم حتی به وی گفتم اگر با کس دیگری می خواهد ازدواج کند به من بگوید، اما او انکار می کرد تا اینکه از زندان آزاد شدم و متوجه مزاحمت‌های تلفنی مردی با «سعیده» شدم، که خودش ادعا می کرد تماس گیرنده را نمی شناسد. تا اینکه همان مرد با من تماس گرفت و ادعا کرد می خواهد با «سعیده» ازدواج کند و من باید از سر راهشان کنار بروم، خیلی عصبانی بودم به خاطر همین روز جنایت «یزدان» را سر قرار روبروی مغازه‌ام دعوت کردم تا بگویم از زندگی سعیده بیرون بروم. در آنجا بین مادر گیری پیش آمد و من با چاقویی که همراه داشتم ضربه‌ای به شکمش زدم و نمی خواستم او را بکشم و الان هم باور نمی کنم یک جنایت کرده‌ام. در پایان اظهارات یعقوب، باز پرس دستور داد ماجرای قتل تحت بررسی کامل قرار بگیرد و انگیزه جنایت توسط پلیس آگاهی بررسی شود.

کار عجیب یک زن مغول

زن جوان ۳۰ ساله‌ای از اتباع کشور مغولستان بر اثر بی احتیاطی از ارتفاع ۱۴ متری ساختمانی به حیاط خلوت سقوط کرد.

چندی پیش ستاد فرماندهی آتش نشانی با دریافت خبر وقوع این حادثه بلافاصله آتش نشانان ایستگاه ۲۷ را به محل اعزام کرد و فرمانده آتش نشانی در این باره گفت: زن جوان که پشت در بسته خانه خود در طبقه چهارم یک ساختمان چهار طبقه مسکونی مانده بود برای رهایی از این مشکل، خود را دچار گرفتاری دیگری کرد، وی برای وارد شدن به داخل واحد خود در طبقه چهارم از طریق پشت بام آویزان شد. تا خود را به پنجره طبقه چهارم برساند. اما متأسفانه از ارتفاع حدود ۱۴ متری به داخل حیاط خلوت سقوط کرد.

بنا بر این با تماس همسایه مجاور ساختمان به آتش نشانان، ماموران بلافاصله در محل حادثه حضور یافتند، اما بدلیل نبود مالک واحد طبقه اول با یکارگیری تجهیزات ویژه در واحد را باز و خود را به حیاط خلوت رساندند و این خانم جوان را که بیشتر قسمت‌های بدنش دچار شکستگی شده بود، تحویل عوامل اورژانس و بیمارستان دادند.

مادری به خاطر مسابقه فرزندش را خفه کرد

برهم خوردن بازی در فیس بوک برای مادر آمریکایی به اندازه‌ای ناراحت کننده بود که نوزاد بیچاره‌اش را خفه کرد.

این زن که «الکساندرا» نام دارد به جرم مرتکب شدن قتل درجه دو، توسط دادگاه ایالت فلوریدا شمالی در ایالات متحده آمریکا به زندان محکوم شد. وی در بازجویی‌ها به ماموران پلیس گفت: دو روز پیش هنگام بازی در سایت فیس بوک نوزاد دو ماهه‌ام را که گریه می کرد و باعث شده بود تا من بازی‌ام را بیازم، با گذاشتن یک بالش روی صورتش خفه کردم، چرا که من برای این مسابقه خیلی زحمت کشیده بودم و به هر قیمتی باید پیروز میدان می شدم در پایان اظهارات زن جوان، دادگاه ایالتی «فلوریدا» وی را به ۵۰ سال حبس محکوم کرد.

چه افرادی استرس شدید دارند؟

اما افرادی که دارای استرس دائم و مزمن هستند و به دلیل نوع شغل و یا سبک زندگی مداوم تحت تاثیر هورمون استرس می باشند، علائم ویژه‌ای از خود بروز می دهند. از جمله این علائم عبارتند از:

۱- سردردهای آخر هفته: کاهش ناگهانی استرس باعث سردردهای میگرنه می شود.

۲- گرفتگی های عضلانی وحشتناک در دوران قاعدگی:

امر به دلیل عدم توازن هورمونی اتفاق می افتد.

۳- دهان درد: زخم و درد فک می تواند نشانه دندان قروچه رفتن باشد که معمولاً در هنگام خواب اتفاق می افتد و تحت تاثیر استرس تشدید می شود. در این حالت بهتر است به دندانپزشک مراجعه کنید.

ع- خواب‌های عجیب و غریب: خواب‌ها معمولاً جنبه مثبت دارند و همین امر سبب می‌شود که بعد از بیداری احساس بهتری داشته باشیم. اما افرادی که تحت استرس هستند در طول خواب مدام از خواب می‌پرند و روند خواب آنها دچار اشکال است. خواب خوب و با کیفیت خوابی است که ۷ الی ۸ ساعت بی‌وقفه صورت گیرد.

۵- خونریزی لثه: افرادی که تحت استرس هستند بیش از دیگران در معرض ابتلا به بیماری‌های لثه خواهند بود. افزایش مدام هورمون استرس - کورتیزول - باعث ضعف سیستم ایمنی گشته و اجازه می‌دهد که باکتری‌ها به لثه آسیب وارد کنند.

۶-افزایش جوش صورت: استرس شدید باعث ضعف اعصاب و بروز التهابات پوستی می شود.

۷- مصرف زیاد شیرینی جات: استرس از دلایل اصلی برانگیختگی فرد و ایجاد تمایل وی به شیرینی جات است.

۸-خارش پوست: افرادی که دچار خارش مزمن پوست می شوند معمولا افرادی هستند که زندگی پر استرس، راتر به می کنند.

۹-افزایش آلرژی و حساسیت: افرادی که تحت استرس هستند آلرژی بیشتری نیز به اغلب چیزها نشان می‌دهند و این به دلیل افزایش نوع خاصی از پروتئین در خون آنهاست که در واقع پاسخ آلرژیک می‌باشد.

۱- دل درد: استرس و اضطراب باعث افزایش دل درد می شود. و این دل درد به همراه احساس تهوع، سردرد و کمر درد اتفاق می افتد.

چطور درد خانم‌ها بیشتر می‌شود

متخصصان هلندی می‌گویند: خشم و احساسات منفی سبب تشدید درد در زنان می‌شود. این متخصصان دریافته‌اند که احساسات منفی مثل غم و عصبانیت، احساس درد را در زنان مبتلا به سندرم «فیبرومیالژی» و یا حتی در زنان سالم افزایش می‌دهد. مشکلاتی مانند اضطراب، افسردگی، اختلالات خواب و کمی حافظه، احساس گزر گز در دست و پا، قاعدگی‌های دردناک، نامنظم بودن اجابت مزاج، سندرم روده تحریک‌پذیر (کولیت عصبی)، تحریک‌پذیری مثانه و تکرار ادرار و احساس تورم در اندام‌ها و مفاصل در این سندرم رایج است.

احساس درد در عضلات و بافت های نرم بدن، تپش قلب و احساس سوزش سینه، سردرد های شبیه میگرنی و یا دائمی، دردهای ناحیه لگن بویژه در زمان قاعدگی، اختلالات دستگاه گوارش نظیر نامنظمی اجابت مزاج به صورت یبوست و اسهال متناوب، احساس گزگز و مور مور شدن در اندام ها، تکرار و سوزش ادرار، اختلالات عصبی نظیر افسردگی، اضطراب، کمی حافظه، احساس تورم بویژه در دست ها، حساسیت نسبت به تغییرات دما بویژه در سرماز بیشترین علائم و نشانه های این سندرم هستند. پزشکان تاکید دارند که سندرم فیبرومیالژی هیچ گونه عوارض جسمانی مهم مثل یوکی استخوان و تغییر شکل مفاصل را به دنبال نداشته و بیماران هرگز نباید نگران عوارض دراز مدت بیماری خود باشند.

قابل توجه آقایان

محققان مرکز کلینیک مایو دریافتند که در مردان مسن یک و نیم برابر احتمال از دست دادن حافظه بیشتر است. این مشکل ممکن است فراتر رفته و با از دست دادن عملکرد طبیعی مغز در این سن و فکر کردن به مشکلات و یادآوری حوادث تلخ گذشته منجر به بیماری آلزایمر شود.

دانشمندان دریافته‌اند که با تمرینات مغزی می‌توانند روند روبه‌رشد این بیماری را با تاخیر مواجه کنند.

این در حالی است که مردان ممکن است زودتر به این بیماری مبتلا شوند اما به تدریج پیشرفت کند در حالی که زنان دیرتر مبتلا شده و با سرعت بیشتری عملکرد طبیعی مغز خود را از دست می دهند.

پله‌ها دوست شما هستند

پژوهشگران ایرلندی تاکید کردند: استفاده از پله‌ها می‌تواند به حفظ تناسب اندام و در نتیجه بهره‌مندی از سلامت بیشتر، کمک کند.

این محققان پس از تجزیه و تحلیل پیامدهای بالا رفتن از پله‌های یک یا دو نوبت در طول یک روز کاری به این نتایج دست یافته‌اند.

پروفیسور کولین بورہام استاد انسٹیٹو کالج
دانشگاہی دوبلین در بخش ورزش و سلامت
می گوید: نکته اصلی در این پژوهش این است که

استفاده از یله‌ها از محدود فعالیت‌های روزانه است که از حد خفیف تا شدید قابل انجام است و تغییر نمی‌کند؛ نیاز به استفاده از وسیله خاصی هم ندارد و در عین حال انجام آن آسان و کم‌هزینه است.

با چراغ روشن نخواهید

متخصصان روانشناسی در گزارش جدیدی اعلام کردند که اگر در شب اتاق زیاد روشن باشد این وضعیت سبب افزایش وزن می شود.

این متخصصان می‌گویند: موش‌هایی که به هنگام شب در معرض نور شدید قرار می‌گیرند پس از گذشت هشت هفته حدود ۵۰ درصد بیشتر از موش‌هایی که در یک چرخه استاندارد نور - تاریکی قرار داشتند، دچار اضافه وزن می‌شوند.

رندی نلسون، پروفیسور روانشناسی نیز در این رابطه خاطر نشان کرد: نور در شب باعث می شود که الگوی تغذیه ای در موش ها تغییر کرده و در نتیجه نتوانند متابولیسم غذا را به درستی انجام دهند. این متخصصان تاکید کردند که زمان خوردن بدون توجه به مقدار آن در متابولیسم صحیح بدن بسیار حائز اهمیت است. آنها می گویند این آزمایشات می تواند سر نخ برای بررسی دلایل اپیدمی چاقی در کشورهای غربی باشد.

ارتباط عینک و پیری

نتایج یک نظر سنجی نشان داده است: عینک زدن حداقل سه سال انسان را امن تر می کند. به طور متوسط کسانی که مداوم عینک می زنند ۳/۳ سال پیر تر از سنشان دیده می شوند. این بررسی روی ۴۰۰ داوطلب انجام گرفته است.

این نظر سنجی هم چنین حاکیست: اشخاصی که ناچار هستند دائماً عینک به چهره داشته باشند، یک پنجم نسبت به کسانی که عینک نمی‌زنند، اعتماد به نفس کمتری دارند و تصور می‌شود که از نظر جسمی نیز ضعیف‌تر هستند. این نظر سنجی برای کلینیک بینایی لندن انجام شده است.

تاریخ تاراج، نقبی به تاریخ ۶۱

سلسله هخامنشیان

به اومی دهیم. کوروش گفت ازدواجی که با کشتار و خونریزی آغاز شود، بدشگون است. خواستگاران آمی تیس نیز آمدند و سلاح بر دست گرفتند تا با هم و با کوروش بجنگند. کوروش کوشید آنان را از جنگ باز دارد تا از آمی تیس بپرسد کدام خواستگار را می پسندد. خواستگاران قبول نکردند و به هم تاختند. خورتاو (= آفتاب) به گئومرتن (کیومرث) یورش برد، تهمورث نیز به سوی کوروش تاخت... اینک دنباله این قصه تاریخی و عاشقانه را بخوانید:

خلاصه شماره های پیش: قصه تاریخ تاراج را تا آنجا گفتم که کوروش سبب سرخی را که به معنی عشق و خواستگاری بود، به آمی تیس داد. قرار شد کوروش او را از پدرش نیز خواستگاری کند. اوشناکنا از دریاچه نیلوفر گذشت و آمی تیس را از آزی دهاک خواستگاری کرد. مادر آمی تیس گفت قبلاً به سه نفر از بزرگان که خواستگار آمی تیس هستند، قول داده ایم با هم بجنگند. هر کس که پیروز شد، به قفس شیر می رود. اگر زنده بیرون آمد، آمی تیس را

جنگ برای عشق

کوروش که هیچ جنگ افزاری نداشت، صبر کرد تا تهمورث به او رسید و شمشیرش را به سوی سر کوروش فروز آورد. شاه جوان خود را کمی کنار کشید و پایش را جلو پای او گرفت. تعادل تهمورث به هم خورد و افتاد. کوروش شمشیر او را برداشت و چنان لگدی به پهلویش کوفت که از درد سیاه شد سپس شتابان به سوی گئومرتن و خورتاو رفت و هر سه را گوشمالی سختی داد، سپس به آنها نگاه کرد. از شدت ضربه های کوروش می نالیدند و توان حرکت نداشتند. آمی تیس با شادی و هیجان گفت: درود بر کوروش دلیر! به شیوه نیاکانمان رفتار کن و هر سه را بکش!... کوروش گفت: یکشم...؟ هنگامی که در میدان نبرد، دشمنانم را اسیر می کنم، آنان را نمی کشم... اینک چگونه می توانم این سه نفر را بکشم؟

آزی دهاک گفت: فرزندانم! این آیین ماست... باید آنان را بکشی و گر نه آنها دوباره با هم می جنگند و هر کس پیروز شد، آمی تیس را می برد.

پیش از این نیز گفته ام: دوست ندارم زندگی زناشویی خود را با خونریزی آغاز کنم... شما باید در دولت عشق خردمند باشید و گر نه عیبها و کاستی های محبوب خود را نخواهید دید. پس از چندی که از زناشویی گذشت و نخستین التهاب عشق فروکش کرد، کم کم بینا می شوید و کاستی ها و عیوب او را می بینید و از او دلسرد می شوید... امروز نیز خرد می گوید: برای به دست آوردن محبوب، با هم نجنگید!... آمی تیس پرسید: آیا هرگز به خاطر من با کسی نخواهی جنگید و او را نمی کشی؟

اگر دشمن بخواهد تو یا هر دختر ایرانی را بکشد، با او می جنگم... آمی تیس پشت چشمی نازک کرد و گفت: من و هر دختر ایرانی؟ آیا مرا با دختران دیگر با یک چشم می بینی؟

کوروش لبخند زد و گفت: عشق با کشتار ثابت نمی شود... عشق، دل انسان را لطیف و مهربان می کند. کسی که بتواند انسان یا جانور و حتی گیاهی را بمیراند، عاشق نیست... سپس به آن سه تن که حالشان بهتر شده بود، گفت: برخیزید و با ما صبحانه بخورید. گئومرتن گریه در ابروانش انداخت و گفت: من با دشمنم چاشت نمی خورم.

من دشمن تو نیستم. زیرا می توانستم تو را بکشم و نکشتم. اگر تو و تهمورث و خورتاو می پندارید

آمی تیس را از شما گرفته ام، سخت در اشتباهید... چند بار هم به شما گفتم باید نظر آمی تیس را بپرسید و ببینید کدام یک را به همسری برمی گزیند.

گئومرتن گرزش را برداشت و گفت: معنای سخنانم را نمی فهمم. گمان می کنم تهمورث و خورتاو نیز با من همدستانند... به آنها اعلام می کنم چند روز دیگر دوباره با هم بجنگیم. هر کس پیروز شد، آمی تیس را بردارد. این آیین پدران ماست و کسی نباید رویش پا بگذارد.

خورتاو و تهمورث نیز نیزه و شمشیر خود را برداشتند و یک صدا گفتند: راست می گویی...

آمی تیس گفت: کوروش! نگذار بروند... به آیین نیاکان ما ارج بگذار و آنها را بکش!

کوروش پاسخی نداد و صبر کرد آنها بروند سپس به آمی تیس گفت: از کشتار چیزی نگوا! دوست ندارم سه مرد ایرانی را بکشم که هیچ گناهی ندارند.

آمی تیس با اخمی نازکانه گفت: ای کوروش مهربان! من تو را بسیار دوست دارم اما اگر به آیین نیاکانمان رفتار نکنی، معلوم نیست چه پیش خواهد آمد.

کوروش کمی اندیشید سپس به همه نگاه کرد و گفت: از آمی تیس زیباروی می خواهم مرا بیامرزد زیرا ناچارم سبب سرخم را از او پس بگیرم.

مادر آمی تیس ناگهان برخاست و گفت: چه می گویی؟ مگر دخترم را دوست نداری؟ مگر برای به دست آوردن او با این سه پهلوان نجنگیدی؟

من نجنگیدم... جلو آنها را گرفتم تا یکدیگر را نکشند... هرگز دوست ندارم دختری را به همسری برگزینم که دل مرد یا مردانی دیگر برایش می تپد... من شاه ایران زمینم و نباید کاری کنم که ناپسند باشد.

آزی دهاک گفت: ای نوه عزیزم! این گونه سخن نگو... دل دخترم را می شکنی. او را ببین که چه زیباست! آیا زیبایی و اصالت خانوادگی اش چندان نمی ارزد که به خاطرش بجنگی و رقیبان خود را بکشی؟

آمی تیس روی در هم کشید و گفت: بس کنید! من دیگر حاضر نیستم همسر کوروش شوم. مردی که نخواهد به خاطر من رقیبانش را به خاک و خون بکشد، همان بهتر که شوهرم نباشد.

این را گفت و خرامان خرامان رفت. کوروش چیزی نگفت و چندی کنار آزی دهاک و دیگران نشست و صبحانه خورد، سپس با زورق به مرکز حکومت خود برگشت...

این بود داستان آمی تیس... اما تاریخ نویسان درباره او سخنان ضد و نقیضی گفته اند. برخی می گویند داستان خواستگاری کوروش از آمی تیس، خیال افسانه پردازان است. گروهی می گویند این دو با هم ازدواج کردند و دارای پنج فرزند شدند. یکی دو نفر گفته اند پس از مرگ کوروش، زندگی بر آمی تیس دشوار شد زیرا پسرش کبوجیه، به شاهی رسید و آتوسا را تصاحب کرد. آمی تیس نیز از این اندوه، خود را کشت. این داستان را نباید باور کرد زیرا ثابت شده است که هر پنج فرزند کوروش یعنی کبوجیه (کبوجیه)، بردیا، آتوسا، رفسانه و ارتیستون از مادری به نام کاساندان زاده شده اند. درست ترین سخن درباره آمی تیس این است: او با کوروش ازدواج نکرد زیرا کوروش حاضر نشد به آیین نیاکان او رفتار کند و رقیبان خود را بکشد... گفته اند که آمی تیس عروس پادشاه بابل شد.

کاساندان

تاریخ نویسان مصری می گویند: «کوروش دختر آمازیس را که فرعون مصر بود، خواستگاری کرد. اما آمازیس به کوروش نیرنگ بست و به جای دختر خودش، نی تیسیس را برای کوروش فرستاد. نی تیسیس، دختر اِپرس، فرعون گذشته مصر بود و پس از این که آمازیس دولت او را برانداخت و خودش جایش را گرفت، دخترش را به نام دختر خودش برای کوروش فرستاد. هنگامی که کوروش دانست این دختر، همان کسی نیست که خواستگارش بوده، رنجور شد اما نتوانست کاری کند زیرا نی تیسیس باردار شد و کبوجیه را به دنیا آورد». مورخان دیگر از جمله هرودوت این نظر را رد کرده اند و گفته اند: مصری ها برای این که شکست خود را از ایرانیان جبران کنند، داستان این خواستگاری را ساختند تا از شدت خفتی که در جنگ با ایران تحمل کردند، بکاهند اما کسی داستان جعلی آنها را باور نکرد زیرا همه می دانستند که ولیعهد ایران باید پارسی و از خاندان سلطنتی باشد پس اگر کبوجیه فرزند نی تیسیس بود، بعد از کوروش هرگز به پادشاهی نمی رسید.

باز گردیم به داستان: چند سال پیش از لشکر کشی کوروش به بابل، روزی در پارس با دوستانش به نخچیرگاه (شکارگاه) رفته بود. ماده آهوی تیزیابی را دنبال کرد و آنقدر رفت تا از دوستانش جدا افتاد. نزدیک رودی که چند گاویال (تمساح) در کناره اش

باغ ها و سبزه ها اندر دل است
عکس آن پیدادر این آب و گل است
مولانا

دلیل خدای

گفتند: دلیل بر وجود خدای چیست؟
گفت: خدای
گفتند: بی حال عقل چیست؟
گفت: عقل عاجزی است و عاجز دلالت نتوان
کردن جز بر عاجزی که مثل او بود.

حرف دل یک بزرگ

ای برتر از خیال و قیاس و گمان و وهم
وز هر چه گفته اند و شنیدیم و خوانده ایم
مجلس تمام گشت و به آخر رسید عمر
ما همچنان در اول وصف تو مانده ایم
سعدی

ما چه کار کنیم!؟

بهاء ولد فرزند مولانا - جلال الدین - گوید: یکی
از اصحاب دیوان آمده بود که از آن کار استغفار
کند و به مهمی دیگر مشغول شود و در ساعت
فراغت با دوست خلوت کند! حضرت پدرم گفت:
فردی بود که هر روز خضر (ع) به دیدار او آمدی
ناگاه آن فرد از کار خود خسته شد و آن کار را
کنار گذاشت و به خلوت خود رفت با این تصور که
حالا وضع بهتر خواهد شد. ولی شب که شد دیگر
حضرت خضر (ع) به صحبت او نیامد و به کلی این
ارتباط قطع شد. آن فرد مسکین و مضطرب شد و
آن شب زاری ها کرد و در خوابش دید: که حضرت
خضر (ع) گوید در چه و عامل دیدار من با تو در آن
کار بوده نه در تو!

صبح که شد او به سراغ کار قبلی خود رفت و
همان کار دوباره به او واگذار گردید و شب هنگام
همچنان با خضر (ع) همنشین!
«... گاه در چه تو در این است که در کارت
بنشینی و رعایت مساکین و ضعفا کنی و مظلومان
را از چنگ ظالمان برهانی و آن را بهتر از هزار خلوت
دانی و در آن شغل خطیر با خطر ملازم باشی
مناقب العارفین

پیغام پیر خرابات

حدیث چون و چرا در دسر دهد ای دل
پایاله گیر و بیا ز عمر خویش دمی
حافظ

نازک خیالی های صائب تبریزی

شیطان ره مان شود گندم بهشت
ما را پس است نان جوین دیار خویش

«صائب» ز ناز دایه ی بی مهر فارغ است
طفلی که با مکیدن انگشت خو گرفت

می گویی؟ چه میهمان ارجمندی... خوش آمدی!
کورش از اسب فرود آمد و گفت: از دیدارت بسیار
شادمانم... نام تو را بارها از مردان دلیر شنیده ام.
- من نیز نام تو را بسیار شنیده ام... به درون بیا تا
از دیدار هم خرسند شویم.

باری... کورش و فرناسپ چند پاس با هم سخن
گفتند و لذت بردند. در این مدت کاساندان از آن دو
پذیرایی می کرد. گاه نیز سخنانی می گفت. کورش
چنان در لحظه های شیرین آن میهمانی غرق شد که
با این که می بایست نزد دوستانش بر می گشت، ترجیح
داد پیکی به سوی آنها بفرستد و چند روز با فرناسپ باشد
زیرا آن مرد جهان دیده، تجربیات فراوانی از کشورهای
جهان داشت و بی هیچ چشمداشتی همه را به کورش
می آموخت. هرودوت می گوید او بود که به کورش

آموخت چگونه در جنگ ها پیروز شود و در اسلحه
سنگین دشمنان چه تغییراتی بدهد تا کارآمدتر شوند.
کورش در همان چند روز به توانایی های شگفت انگیز
کاساندان نیز پی برد و همین که کاساندان گفت: آیا
می گذاری در یکی از جنگ ها کنارت باشم؟ کورش
بی درنگ گفت: آری... و چنین بود که کاساندان، جامه
رزم پوشید و بی آن که کسی بداند دختری شانزده ساله
است، در دو جنگ یاور و مشاور کورش بود. کورش و
کاساندان در جنگ دوم با هم ازدواج کردند و کورش
چنان دلباخته همسرش شد که هرگز به هیچ زنی
نگاه نکرد و روز به روز مهرش به کاساندان بیشتر شد.
می گویند در جنگ کورش و آسوری ها، کاساندان که
ملکه ایران و ملکه قلب کورش بود، به دست یکی از
قبایل وحشی آسوری افتاد. کورش می دانست که
آنها بی هیچ رحمی، کاساندان را قطعه قطعه خواهند
کرد از سویی می دانست که اگر سپاهیان را برای
نجات دادن محبوبش از جبهه اصلی خارج کند،
شکست سختی خواهد خورد. او به اندوهی سیاه دچار
شد و نمی دانست چه کند... چون قصه به اینجا رسید،
قصه گوی شما دوستان نیکو نهاد لب از گفتن فرو بست
و تا هفته ای دیگر خاموش شد. ادامه دارد

بودند، آهو را در بن بست قرار داد. کورش خواست
آن شکار را با کمند به دام بیندازد بنابراین کمندی
به سویی انداخت و ماده آهو را گرفتار کرد. از اسب
پایاده شد و به سوی آهو رفت و مشغول برداشتن کمند
از گردنش شد تا دست و پایش را ببندد. ناگاه صدای
غرش تمساحی را شنید که پشت سرش بود. سرش
را بر گرداند و دید گاویال، دهان بزرگش را باز کرده و
هم اینک است که کمر گاه کورش را بگیرد. دانست
چاره ای ندارد. خداوند را یاد کرد... در همان لحظه
کوتاه، تیری به دهان گاویال خورد سپس کمندی به
سر و گردنش فرود آمد. کورش آهو را برداشت و
خود را از آنجا دور کرد و نظر انداخت تا ببیند چه
کسی نجاتش داده است. کمی آن سوتر دختری دید
که بر آسیبی نشسته و سر کمند را به دست گرفته
است. کورش گفت: درود بر دختران پارسی که
تاجوران کشور حسن و خوبی اند و در کارزار از هر
دلیری دلیر ترند... نامت چیست ای نازنین؟
- کاساندان، شانزده ساله، شاهدختی هخامنشی،
فرزند فرناسپ، ساکن پارس... تو کیستی؟
- کورش، از خاندان هخامنش، فرزند ماندانا و...
- دانستم کیستی... شنیده بودم بسیار مهربانی و
جانوران را نمی آزاری. چرا این آهو زیبا را گرفتار
کرده ای؟

کورش گردن آهو را نوازش کرد و گفت:
- نمی خواهم آزارش کنم.
کاساندان از اسب فرود آمد و پیش تمساح رفت.
تیر را از دهانش بیرون کشید آنگاه کمند را شل کرد
تا تمساح، خود را آزاد کند و به رودخانه برگردد.
کورش با شگفتی به کاساندان نگاه می کرد و هیچ
نمی گفت. دختر پارسی گفت: اگر نمی خواهی این آهو
را آزار کنی، بگذار برود.
کورش لبخندی زد و آهو را زمین گذاشت. ماده
آهو جست زد و به سوی کاساندان دوید و خود را در
آغوش او افکند. کورش پرسید: آهوئی توست؟
- هیچ جانوری به کسی تعلق ندارد... من با او
مهربانی کرده ام، پس دوستم دارد.
- تو دختر خردمندی هستی... گمان کنم پدرت را
می شناسم. آیا پدرت همان فرناسپ بزرگی نیست که
راهزنان بادیه نشین زنش را ربودند؟ شنیده ام یک
تنه میان آنان رفت و زنش را نجات داد...
کاساندان لبخندی زد و گفت: آری... من دختر
همان مرد دلیرم... با من بیا تا تو را پیش او ببرم. گمان
می کنم از دیدن یکدیگر خشنود خواهید شد.
کورش همراه کاساندان رفت و از پلی گذشت که
فرناسپ روی آن رود ساخته بود. در آن سوی رود، به
باغ بزرگی رسیدند که پر از درختان لیمو و نارنج و ترنج و
عناب و سیب بود. جویبارهای زیبایی از کناره خیابان های
باغ می گذشتند. سپس نزد فرناسپ رسیدند.
- دخترم! بر ایام میهمان آورده ای؟ چه نیکو!
کاساندان گفت: درود بر فرناسپ گرامی! میهمان
ما کورش بزرگ است.
فرناسپ دست هایش را به هم کوفت و گفت: راست

راز خوشبختی

روز گاری مردی فاضل زندگی می کرد. او هشت سال تمام مشتاق بود راه خداوند را بیابد؛ او هر روز از دیگران جدا می شد و دعا می کرد تا روزی با یکی از اولیای خدا و یا مرشدی آشنا شود. یک روز همچنانکه دعا می کرد، ندایی به او گفت به جایی برو. در آن جا مردی را خواهد دید که راه حقیقت و خداوند را نشان خواهد داد. مرد وقتی این ندا را شنید، بی اندازه مسرور شد و به جایی که به او گفته شده بود، رفت. در آن جا با دیدن مردی ساده، متواضع و فقیر بالباس های مندرس و پاهایی خاک آلود، متعجب شد. مرد آن اطراف را کاملاً نگاه کرد اما کس دیگری را ندید. بنابراین به مرد فقیر رو کرد و گفت: روز شما به خیر. مرد فقیر به آرامی پاسخ داد: «هیچ وقت روز شری نداشته ام.» پس مرد فاضل گفت: ... «خداوند تو را خوشبخت کند.» مرد فقیر پاسخ داد: «هیچ گاه بدبخت نبوده ام.» تعجب مرد فاضل بیش تر شد: «همیشه خوشحال باشید.» مرد فقیر پاسخ داد: «هیچ گاه غمگین نبوده ام.» مرد فاضل گفت: «هیچ سر در نمی آورم. خواهش می کنم بیش تر به من توضیح دهید.»

مرد فقیر گفت: «با خوشحالی این کار را می کنم. تو روزی خیر را بر این آرزو کردی در حالی که من هرگز روز شری نداشته ام زیرا در همه حال، خدا را ستایش می کنم. اگر باران بیارد یا برف، اگر هوا خوب باشد یا بد، من هم چنان خدا را می پرستم. اگر تحقیر شوم و هیچ انسانی دوستم نباشد، باز خدا را ستایش می کنم و از او یاری می خواهم بنابراین هیچ گاه روز شری نداشته ام. تو بر این خوشبختی آرزو کردی در حالی که من هیچ وقت بدبخت نبوده ام زیرا همیشه به درگاه خداوند متوسل بوده ام و می دانم هر گاه که خدا چیزی بر من نازل کند، آن بهترین است و با خوشحالی هر آن چه را بر اینم پیش بیايد. می پذیرم. سلامت یا بیماری، سعادت یا دشمنی، خوشی یا غم، همه هدیه هایی از سوی خداوند هستند. تو بر این خوشحالی آرزو کردی، در حالی که من هیچ گاه غمگین نبوده ام زیرا عمیق ترین آرزوی قلبی من، زندگی کردن بنا بر خواست و اراده ی خداوند است.»

نشانه

نشانه هایی که از روح بر می آیند، همچون نفوذی سر و صدای خورشید بر جهان تاریک، آرام و بیصدا می آیند. دختر بزرگم سارا و من برای هم دوستان خیلی خوبی بودیم. او با شوهر و بچه هایش در یکی از شهرهای نزدیک زندگی می کرد، به همین خاطر اغلب می توانستیم همدیگر را ببینیم. در فاصله زمانی دیدارهایمان با تلفنی با هم تماس می گرفتیم و یا این که برای همدیگر نامه می نوشتیم وقتی تلفن می کرد همیشه به من می گفت: سلام، مادر، منم. و من هم می گفتم: سلام، من، امروز چطوری؟ او زیر نامه هایش را همیشه (من) امضاء می کرد و من هم گاه گذاری محض شوخی و اذیت، او را «من»

جذائیت انسانی

دختر دانش آموزی صورتی زشت داشت. دندان هایی نامتناسب با گونه هایش، موهای کم پشت و رنگ چهره ای تیره. روز اولی که به مدرسه جدیدی آمد، هیچ دختری حاضر نبود کنار او بنشیند. نقطه مقابل او دختر زیبارو و پولداری بود که مورد توجه همه قرار داشت. او در همان روز اول مقابل تازه وارد ایستاد و از او پرسید: «میدونی زشت ترین دختر این کلاسی؟» یک دفعه کلاس از خنده ترکید ... بعضی ها هم اغراق آمیز تر می خندیدند. اما تازه وارد با نگاهی مملو از مهر بانی و عشق در جوابش جمله ای گفت که موجب شد در همان روز اول، احترام ویژه ای در میان همه و از جمله من پیدا کند: اما بر عکس من، تو بسیار زیبا و جذاب هستی. او با همین یک جمله نشان داد که قابل اطمینان ترین فردی است که می توان به او اعتماد کرد و لذا کار به جایی رسید که برای اردوی آخر هفته همه می خواستند با او هم گروه باشند. او برای هر کسی نام مناسبی انتخاب کرده بود. به

صدای زدم. بعد ها دختر بیچاره ام سارا به طور ناگهانی و بی مقدمه در اثر خونریزی مغزی جان خود را از دست داد. ناگفته پیداست که وجود تحلیل رفت؛ برای والدین هیچ دردی دردناکتر از مرگ فرزند دلبنده نیست. برای داشتن امید به ادامه زندگی به ایمان محکم خود روی آوردم. تصمیم گرفتم اعضای بدن او را به دیگران اهدا کنیم تا شاید این وضعیت غم انگیز و اسف بار را به امری نیکو کارانه بدل کرده باشیم. چیزی از این حادثه نگذشته بود که سازمان بازاریابی و اهداء اعضا به من اطلاع داد که اعضای بدن دخترم را در کجاها مورد استفاده قرار داده اند. البته، اسمی از کسی برده نشده بود. حدود یک سال بعد نامه زیبایی از مرد جوانی دریافت کردم که لوزالمعده و یکی از کلیه های دخترم را به او اهداء کرده بودند. چه تحولی در زندگی این مرد جوان بوجود آمده بود! خدا را شکر! او از آن جا که این مرد نمی توانست نام خود را در زیر نامه بیاورد. حدس بزید زیر نامه اش چه نوشته بود: (من) دلم لبریز از شادی و عواطف است.

یکی می گفت چشم عسلی و به یکی ابرو کمائی و ... به یکی از دبیران، لقب خوش اخلاق ترین معلم دنیا و به مستخدم مدرسه هم محبوب ترین یاور دانش آموزان را داده بود. آری ویژگی بر جسته او در تعریف و تمجید هایش از دیگران بود که واقعاً به حرف هایش ایمان داشت و دقیقاً به جنبه های مثبت فرد اشاره می کرد. مثلاً به من می گفت بزرگترین نویسنده دنیا و به خواهرم می گفت بهترین آشپز دنیا! و حق هم داشت. آشپزی خواهرم حرف نداشت و من از این تعجب کرده بودم که او توی هفته اول چگونه این را فهمیده بود. سالها بعد وقتی او به عنوان شهر دار شهر کوچک ما انتخاب شده بود به دیدنش رفتم و بدون توجه به صورت ظاهری اش احساس کردم شدیداً به او علاقه مند. پنج سال پیش وقتی برای خواستگاری اش رفتم، دلیل علاقه ام را جذابیت سحر آمیزش می دانستم و او با همان سادگی و وقار همیشگی اش گفت: «برای دیدن جذابیت یک چیز، باید قبل از آن جذاب بود!» در حال حاضر من از او یک دختر سه ساله دارم. دخترم بسیار زیباست و همه از زیبایی صورتش در حیرتند. روزی مادرم از همسر من سؤال کرد که راز زیبایی دخترمان در چیست؟ همسر من جواب داد: من زیبایی چهره دخترم را مدیون خانواده پدری او هستم. و مادرم روز بعد نیمی از دارایی خانواده را به ما بخشید.

نازنینم، خوبم!

کاش می‌شد گل چشمان تو را می‌چیدم و نما می‌دادم به اتاقم که پر از تنها ییست، من به خود می‌گویم، تو که رامشگر احساس غم آلود منی، پیش من می‌مانی؟! پل شکسته

* امام جعفر صادق (ع): دل حرم خداست، جز خدا کسی را در حرمش جای مده
 * خوبی کن و خوش باش به آرامش وجدان، بگذار بگویند فلانی بد دنیا است
 * ای صمیمی ای دوست، گاه و بی‌گاه لب پنجره خاطره ام می‌آیی، ای قدیمی ای خوب، تو مرا فریاد کنی یا نکنی من به یاد هستم
 * مرد بزرگ در سینه قلبی کودکانه دارد بر دیا
 * در دنیا ارزش کسی بیشتر است که دنیا ارزش چندانی در نزد او ندارد
 * شب ساعت ابری مراداد به تو، افتاد نگاه خسته باد به تو، باران زد و خیس شد تن خاطره‌ها باران زد و باز یادم افتاد به تو
 * در دلی، هر چند دوری از نظر، خوشتر آن روزی که باز آیی زدر، با تو ما را خوشترین دیدار باد، هر کجا هستی خدایت یار باد
 * شاخه باریشه خود حس غربی دارد، باغ امسال چه پاییز عجیبی دارد، غنچه شوقی به شکوفاشدنش نیست دگر، با خبر گشته که دنیا چه فربیی دارد سیب هر سال در این فصل شکوفامی‌شد، باغبان کرده فراموش که سببی دارد
 * آدم عاقل با دنیا می‌سازد و آدم نادان می‌کوشد که دنیا با او بسازد
 * دلنگی هایت را به باد بسپار، زیرا اینجا دلی، دستی هست که برایت رویه آسمانست کوثر بانوی ماه نهم
 * از کودک فال فروش پرسیدم چه می‌کنی؟ گفت: به آنان که در درد دیروز خود مانده‌اند، فردا را می‌فرشم! پرسیدم ۷۱
 * نتیجه زندگی چیزهایی نیست که جمع می‌کنیم، قلب‌هایی است که جذب می‌کنیم
 * نیشادها: در بیرون خبری نیست، هر که به بیرون چشم بدوزد در انتظار خواهد ماند و خواهد مرد، به خود باز گرد!
 * مرا از لحظه‌های غم‌نگری، عطش را از دل تنگم نگیری، اگر چه درد عشق تو بزرگ است، دلم را کاش دست کم نگیری
 * کورش کبیر: شادی راه‌دهی کن حتی به کسانی که آنرا از تو گرفتند دعا کن برای آنهایی که نفرینت کرده‌اند، زیرا مهربانی ریشه محکمی دارد
 * صادق
 * یک قهرمان کسی است که بتواند موجبات شادی و خنده دیگران را بوجود آورد اما نه به هر قیمتی عابد
 * در زندگی افرادی هستند که مثل قطار شهر بازی می‌مونن، از بودن با او نالذت می‌بری ولی باهاشون به جایی نمی‌رسی!
 * f888
 * زندگی یعنی برقراری تعادل بین بخشیدن و گرفتن محبت
 * حضرت علی (ع): خدا را شناختم به میزان شکستن اراده‌ها و باز شدن گره‌ها
 * حمید اعظمی

* دچار یعنی، عاشق و فکر کن که چه تنهاست، اگر ماهی کوچک، دچار آبی دریا بی‌کران باشد! شهره تو کلی
 * ای خواجه چه جویی که شب قدر بدانی، هر شب شب قدر است اگر قدر بدانی بر باد رفته
 * ناپلئون: شجاع واقعی کسی است که از اعماق مشکلات به زندگی لبخند می‌زند
 * خوشبختی فرزند نامشروع حماقت است، اگر بتوانند نفهمند می‌توانند خوشبخت باشند
 * سکوت چه زیباست وقتی تمام حرف‌ها از توصیف مهربانی تو عاجزند
 * سنگ زمینی
 * مستمند کسی است که دشواری و سختی ندیده باشد الهام ۲۰
 * کسی هرگز نمی‌داند چه سازی می‌زند دنیا، چه می‌دانی تو از امروز چه می‌دانی من از فردا، همین یک لحظه را دریاب که فردا می‌شویم تنها
 * وحید ۲۰
 * از روگر داندن دیگران نگران نباش تا نگاه خدارو به توست
 * ازدها
 * زندگی همانند جدولی است که هر کسی آن را پر کند جایز هاش مرگ است
 * منتظر
 * خدایا من در کلبه فقیرانه خود چیزی دارم که تو در عرش کبریا بی‌ات نداری، زیرا من چون تویی دارم و تو چون خود نداری
 * بانوی شرقی
 * اینجا برای از تو نوشتن هوا کم است، دنیا برای از تو نوشتن مرا کم است، اکسیر من نه اینکه مرا شعر تازه نیست، من از تو می‌نویسم و این کیمیا کم است
 * نسترن - ۱۲
 * الهی زندگیت طعم غسل شد، دعای دشمنی‌های بی‌اثر شد، ستار تابد با کوک بمونه، سیاهی راه خونت رو ندونه، الهی مرغ عشق آرزوهایت سر شبت تا سحر یکدم بخونه
 * مرصیه
 * آدم‌ها وقتی پیر می‌شوند، نمی‌میرند، ولی وقتی فراموش می‌شوند می‌میرند
 * جمشید صائب
 * ماهمیشه در اندیشه محبت دیگرانیم، بدون اینکه خود به آن ببندیشیم
 * الیسا
 * گاه آدم‌هایی فراموش می‌کنند که باور نداری فراموش کنند و گاه کسی تو را به یاد می‌آورد که فکر می‌کنی همیشه فراموش کرده باشد
 * نینا
 * نفس نمی‌کشد هوا، قدم نمی‌زند زمین، سکوت می‌کند غزل، بدون توقف همین
 * نغمه خالقی
 * گل اگر خار نداشت، دل اگر بی‌غم بود، اگر از بهر پرستو قفس تنگ نبود، زندگی، عشق اسارت همه بی‌معنی بود
 * آهوی ختن
 * خداوند، اگر بر کتم دل از تو و بر دارم از تو مهر، آن مهر بر که افکنم و آن دل کجا برم؟!
 * فهیمه مباشر
 * انسانهای بزرگ فقط اراده می‌کنند و انسانهای کوچک فقط آرزو
 * پرسپولیس زلزله
 * آرزوهایت را بر آورده می‌کند، آنکه ابر را می‌گریاند تا گل را بخنداند!
 * نی ۷۱
 * همیشه مانند دلیل بر عاشق بودن نیست خیلی‌ها می‌روند تا ثابت کنند که عاشقند
 * صادقی Mis
 * دلنگی، حس نبودن کسی است که تمام وجودت به یکباره تمنای دیدنش را می‌کند
 * Sunset
 * دکتر شریعتی: برای کشتن پرنده نیازی به شکستن بالهایش نیست، پرهایش را بچینی خاطرات پرواز روزی صد بار او را خواهد کشت
 * سوزنا ۲۲۲

پاسخ به شما

۱۸۸۸f: روی چشم، اما درست گفتی اگر تصور کنی که کره‌خاکی ما داخل یک کهکشان و این کهکشان ثابت شده که در دل هفت کهکشان قرار گرفته و تازه این هفت کهکشان داخل یک سیاه چاله‌هایی تازه متوجه می‌شی که کنکور توی این دنیای لا یتناهی هیچ! یک نازنین ناشناس، نوشته بسیار زیبایی رو نوشته ولی اسم نگذاشته «سه چیز خیلی سخت است، فولاد، الماس و خودشناسی!» مرصیه جان، ۱- تو که می‌دونی این صفحه برای پیغام دادن به همسر نیست، صفحه رواشته گرفته‌تی، ۲- چطور برات جواب بنویسم وقتی تو با من حرف نمی‌زنی یا وقتی هم که می‌زنی اسمت رو نمی‌نویسی؟، ۳- هندونه که از عقب نیسان بیفته نوشته ناب نیست! متین گلم، خونه داریم، سقف نداره، چراغ داریم نفت نداره، نوشته ناب! قلب کوچیکت من به چه کسی احساس خاص دارم؟ جواب چه کسی رو زود می‌دم؟ لطفاً اسم اونهارو حتماً برام بفرست که!! بر دیای نازنین، فکس سراسر محبت تو رو دریافت کردم و به خودم بالیدم که چنین دوستی دارم، در ضمن تو خوب من درست حدس زدی نوشته‌ها مربوط به یک بردیای دیگه‌اس، بنابر این در مقابل اسمت از این به بعد یک شماره بگذار و من نوشته‌های تو رو به نوبت کار خواهم کرد! ساحل گلم، این روزها کسی رو سراغ داری که به دعا محتاج نباشه، باز خوش بحال تو که دریا رو داری، ما سنگ‌ها چی باید بگیم! نفس تنهایی‌ها، خیلی کار بدی می‌کنی آدم که نباید فقط دیگران رو مقصر بدونه خواهش می‌کنم سنگ‌ها رو اذیت نکن، دل اونها خیلی شکننده‌ست! ساینای زیبا، سنگ شدن که ناراحتی نداره، فقط اولش سخته، اما بعد آبه لگدهای رهگذرها عادت می‌کنی! اهالی شهر سکوت
 دیگه از این حرف‌ها نداشتیم که چند هفته مجله رو نخونی قربونت برم مگه من به غیر از شما کسی رو دارم که باهاشون حرف بزنم! لاف عاشقی، بچه سوسول، ستاره دنباله‌دار، و خیلی‌های دیگه، کجایین پیداتون نیست؟ صادقی Mis من معتقدم تمام نوشته‌ها باید توی یک صفحه جدا از این صفحه چاپ بشه، در ضمن باور کن بعضی وقت‌ها وقتی یک نفر تازه وارد یک متن رو می‌فرسته حذف کردنش خیلی سخته، اما ستاره خاموش یک خواننده قدیمیه و از اون انتظار بیشتری می‌ره، از تمام اینها گذشته، چرا شماها فکر می‌کنید من نباید خطا کنم؟! نفس جان، پرستش اسم قشنگیه موافقم و منتظر، ولی خواهش می‌کنم اگر برات امکان داره فارسی پیغام بده! چه کار کنم که از شما نازنین‌ها خیلی عظیم، اما دوست دارم! مونیکی‌ای بی‌نظیر، کاش ما رو هیچکس دوست نداشته باشه اما حضرت عشق نظری به ما بکند، از کجا معلوم تو جز و اونها نیستی! یخ فروش جهنم، تو من رو به جان کسی قسم می‌دی که قرن‌ها پیش جان خودش رو بخشیده، اما به محض پیدا کردن شماره بچه سوسول این کار رو می‌کنی! ستایش، آگه بخوای بدونی چطور می‌شه یاد خدا رو همیشه تو دل داشت منالشی مثل وقتی که به چیز مهم‌تر گم کنی، حتماً این حالت رو داشتی و حتی ثانیه‌ای نمی‌تونستی از فکر گم شدنش دور بشی، در ضمن کسی که عاشق بشه باید دنبال راهی بگرده که عشقش رو فراموش کنه نه اینکه چطور به یادش باشه، پس عاشق شو!

نازنینهایی که حداقل یک نوشته آنها تکراری بود:

نادیا - (۲) naninaz - آسیه - ثمره تو کلی (۳) - بانوی شرقی
 - سنگ زمینی - نسترن و نادیا - سحر بلا (۲) - مصطفی
 عطایی - عظیمی - صونا - گل نگس - شیوا و احسان - فهیمه
 مباشر - نی ۷۱ - نیروانا - عباس اعظمی - فروزان - ۲۱۴
 - بید مجنون - سید سعید حسن زاده

نمونه شعر کلاسیک

آشفته

گفتا: تواز کجایی کآشفته می نمایی؟
گفتم: منم غربیی، از شهر آشنایی
گفتا: سر چه داری، کز سر خبر نداری؛
گفتم: بر آستانی، دارم سر گدایی
گفتا: کدام مرغی کز این مقام خوانی؟
گفتم: که خوش نوایی از باغ بی نوایی
گفتا: ز قید هستی، رو مست شو که رستی
گفتم: به می پرستی، جستم ز خود رهایی
گفتا: به دلربایی، ما را چگونه دیدی؟
گفتم: چو خرمنی گل، در بزم دلربایی
گفتا: من آن ترنجم کاندلر جهان ننگجم
گفتم: به از ترنجی، لیکن به دست، نایی
گفتا: چرا چو ذره با مهر، عشق بازی
گفتم: از آنکه هستم سرگشته ای هوایی
گفتا: بگو که «خواجو» در چشم ما چه بیند؟
گفتم: حدیث مستان، سَرّی بود خدایی
خواجوی کرمانی

نمونه شعر نو

حلقه

بال از بالا می گیری
پر می گیری
با سنگهای آسمانی
در آسمانی سنگی سنگر می گیری
پر می گیری و حلقه، خالی می ماند
حلقه در گیسو می ماند
حلقه خالی از حلقه های گیسو می ماند
حلقه خالی می ماند
و در میان حلقه
زلال از زلال می گذرد
حلقه آنجا وقتی خالی می ماند
ما اینجا خالی می مانیم
با حلقه های چاه
افتاده در چاه
و در چاه های افتاده در معبر

یدالله رویایی

از مجموعه شعر «گنجشک ها فردا برایم حرفها دارند»
سروده مهتاب بازوند (ناشر: فصل پنجم)

حتی

ای من! من لگد شده بی برادرم
یادم نمانده بود، به یادت بیاورم
یک زن درون صفحه تنهایی من است؛
یک زن، شبیه دورترین روز مادرم
تقصیر من نبود! به دنیا که آمدم،
شب بود و باد و دره و دریا برابرم
نفرین شعر دامن روح مرا گرفت
بختک نشست بر سر تقدیر لاغرم
هی می دوم، به هیچ نخواهم رسید، وای
حتی برای مرگ، نفس کم می آورم

تقدیم به رسول مهربانی «محمد مصطفی (ص)»

سلام تو

تو یک دریای نوری یا محمد (ص)
و یک دنیا غروری یا محمد (ص)
تو بودی باغ را سرسبز کردی
کویر داغ را سرسبز کردی
تو بودی از حضور ماه گفتی
به جای سنگ بسم الله گفتی
تو بودی آمدی از عشق خواندی
جهانی را به سمت خود کشاندی
تو سر کردی ندای خوب و بد را
تو گفتی قل هو الله احد را
به یکرنگی سپردی رنگ ها را
شکستی با عصایت سنگها را
تو گفتی جز خدای راستین نیست
کسی مانند رب العالمین نیست
خبر تنها تواز آینه داری
«به قرآنی که کنج سینه داری»

سلام تو شکوفا کرد دین را
دگرگون کرد احوال زمین را
سلام تو صفایی تازه بخشید
به ما حال و هوایی تازه بخشید
تماشای تو سرشار از بهار است
خدا در چشمه های آشکار است
بهرام اسکینی - خرم آباد

از ثانیه

از ثانیه
تا به کوی دقیقه های نیمه جانت
نی می شوم
نی می شوم
و مولانای سرودن
یک جاده بود
که می رفت
تا قلمرو سپیدارهای روشن
و درخت
ثانیه های جان دار بود
و فکر می کرد
به هوا
به آب
زیر سایه های گسترده خود
زینب فرجی - مراغه

پنج رباعی از قاسم پهلوان - صومعه سرا

همراز

همراز و صمیمی و وفادار هم‌اند
همسایه‌ی دیوار به دیوار هم‌اند
تردید مکن که مردمان این خاک
در سختی روزگار غمخوار هم‌اند

اصالت

دل کند از آب و تکیه بر گندم کرد
یک روز نشست و پشت بر مردم کرد
من معتقدم که سرنگون خواهد شد
قومی که اصالت خودش را گم کرد

رفیق

آن گونه بمان که سایه سارت باشد
مانند همیشه بی‌قرارت باشد
با هرزه‌ترین باد نخواهی افتاد
وقتی که رفیق در کنارت باشد

ای عشق

دستان مرا مشت نکردم ای عشق
در چشم تو انگشت نکردم ای عشق
سوگند به نان و نمک سفره‌ی ما
هرگز به تو من پشت نکردم ای عشق

عشق مردم

نه میل به سیب و آب و گندم دارم
نه اینکه هوای ساقی و خم دارم
یک عمر تمام دلخوشی‌ام این است
در سینه همیشه عشق مردم دارم

بازی بی صدا

شور شیرین به پا کردند چیست؟
تلخ تلخم صفا کردند چیست؟
در هوای تو باید بسوزم
بادبادک هوا کردند چیست؟
زنگ تفریح من زنگ مرگ است
بازی بی صدا کردند چیست؟
زو کشیدم کشیدم کشیدم
یک نفس، هوی و ها کردند چیست؟
یار اگر دست بردارد از من
زندگی دست و پا کردند چیست؟
دور افتاده‌ام از نگاهش
شوخی نابه جا کردند چیست؟
هر چه بد تا کند با دل من
چاره جز خوب تا کردند چیست؟
مومم و نرم در دست تغییر
اینچنین، کودتا کردند چیست؟
راهله معماریان - تهران

به مناسبت سالروز ازدواج حضرت امام علی (ع) و فاطمه زهرا (س)

امشب

امشب شبیه بارش باران نم نمی
آری تو نو عروس قشنگ مجسمی
حالا چقدر شکل شما هست آسمان
زیباترین عروس عروسان عالمی
بانو، شما شبیه ستاره... شبیه ماه
یعنی که بر سیاهی شب نور و مرمی
جشنی به پاست بین تمام ستاره‌ها
در گرگ و میش لحظه، زیبای مبهمی
مولا مبارک است براتان حلول عشق
مولا پناه و یاور بانوی عالمی
حتی خدا میان نگاهش نشسته است
زهرا کمی شبیه خدا و... خدا کمی...
زیباتر از تمام غزل‌ها شدی عزیز
بانو تو شاه بیت غزل‌های «شبنمی»
شبنم فرضی زاده - اردبیل

جوانه‌های ادبی

* حسین اکبری - تهران

دوست با کلماتی چون پوست قافیه می‌شود.

* الناز ماهوتی - شیراز

بیتی از حافظ را تقطیع می‌کنیم:
منم که دیده به دیدار دوست کردم باز
چه شکر گویمت ای کار ساز بنده نواز
وزن این بیت مفاعلاتن مفاعلاتن فعلاتن است.
منم که دی = مفاعلاتن
ده به دیدا = مفاعلاتن
ردوست کر = مفاعلاتن
دم باز = مفاعلاتن
چه شکر گو = مفاعلاتن
یمت ای کا = مفاعلاتن
ر ساز بن = مفاعلاتن
ده نواز = مفاعلاتن
* رحیم ثابتی - کرج
دیوان شمس سروده مولانا ست نه شمس تبریزی.

* نورینا احمدی - دشتستان

اشعار متقدمان و متأخران را بخوانید و طبع خود را در
یکی از قالب کلاسیک آزمایش کنید. سروده شما
نشانه تلاش شما برای شاعر شدن است:
چقدر سخته جدایی مادر
چقدر سخته غم بی وفایی مادر
مهر تو آرامش من
احساس و دلسوزیت آسایش من

* مجید طاهری - همدان

وزن را در بعضی جاها و نهادها بدید:
خانه‌ای ساختم کنار ساحل عشق
می‌هراسم ز روز توفانی...
مصراع اول خارج از وزن است.

* مژده پرنس - صومعه سرا

غزل «مژده‌ای دل که مسیحانقسی می‌آید / که
زانفاس خوشش بوی کسی می‌آید» را در دیوان
حافظ بخوانید.

مگذار

ناز نینم مگذار
آسمان دلمان
تیره و تار شود
در دل عاشقمان
غصه تلنبار شود
ناز نینم بگذار
مثل گلبرگ و نسیم
ما به داد دل هم
عاشقانه برسیم
مریم آبگشا - گله‌دار

شوق

به هوای درختان
پنجره‌ها
و خانه‌ای که سالها
چشم به راه نشسته است
راه افتاده‌ام
با چمدانی پر از
صدای چلچله‌ها
منوچهر آتشک - رشت

دوربازی از سید هادی معصومی - قم

خورشید فرات

از خون دل و دیده زمین گلگون شد
صحرا ز گلاب دیدگان جیحون شد
لعنت به دل سیاه خفاشان باد
خورشید فرات کربلا در خون شد

بر حنجره تو

بر حنجره تو آب می‌زد بوسه
بر چهره تو گلاب می‌زد بوسه
روزی که به خون خویشتن غلتیدی
بر دست تو آفتاب می‌زد بوسه

موقع ناهار موضوع را به شوهرش گفته بود: در حالی که میلاد هم همان لحظه سر میز ناهار ننشسته بود!

ساعت حدود ۱ بعد از ظهر بود که مهتاب زنگ زد و بدون اینکه حرفی در مورد اصرارش برای حضور من بزند، قانع ساخت که ساعت ۳ بعد از ظهر منزلشان باشم. قرار گذاشتیم و من داشتم آماده می شدم که موبایلم زنگ خورد، میلاد پشت خط بود و با همان مهربانی همیشگی اش، چند جمله ای حرف زد و بعد پرسید:

- بعد از ظهر می خوام ببرمت یک کافی شاپ تازه افتتاح شده که جای باحالیه!

من که همیشه از همراه بودن با میلاد استقبال می کردم، برایش توضیح دادم که نیم ساعت قبل مهتاب دعوتم کرده و... اما او با حالتی عجیب سوال کرد:

- مگه خبریه خونه داداشت که حتماً باید بری؟

من که از همه جا بی خبر بودم - و خدا می داند بی خبر بودم - به راحتی «نه» گفتم و باز هم از او عذر خواستم، اما میلاد به نظر می رسید قانع شده حرفی نزد و خداحافظی کرد و من هم ساعت ۲ و نیم سوار آژانس شدم و راه افتادم طرف خانه برادرم، اما همین که داخل کوچه پیچیدم، میلاد را دیدم که در کمرکش کوچه [و با ۲۰ متر فاصله تا خانه] ایستاده و به محض دیدنم دست تکان داد و حالی ام کرد که با من کار دارد. پیاده شدم و پول آژانس را حساب کردم و داخل ماشین میلاد نشستم، اما هنوز سلام هم نکرده بودم که او بی مقدمه گفت: «خیلی به خودت رسیدی و خوشگل شدی؟ با کی در منزل داداشت قرار داری؟» من که از لحن او خوشم نیامده بود خواستم بهش توضیحی بدهم که ناگهان سیلی محکمی توی صورتم نشاند و با حالتی که تا آن روز از او ندیده بودم بر سرم فریاد کشید:

- می کشمت اگه به من خیانت کنی...

من که اصلاً نمی توانستم چنین رفتاری را تحمل کنم، در حالی که مبهوت نگاهش می کردم از ماشینش پیاده شدم و گریه کنان خود را به خانه برادرم رساندم و مهتاب را که از دیدن صورت سرخ شده ام جا خورده بود، هر طوری بود قانع کردم که «اتفاقی بوده»! بعد هم او شروع به توضیح دادن درباره بهروز کرد و... تازه متوجه شدم علت واکنش میلاد چه بوده؟ مخصوصاً موقعی که عمق ماجرا پی بردم که «سارا» نیز به آنجا آمد و فهمیدم که میلاد از کجا ماجرا را با خبر شده؟ حالم طوری بد شده بود که به هزار بدبختی مهتاب را قانع کردم که قرار شب با پسرخاله اش را به چهار شب دیگر موکول کند، در

آن لحظات با اینکه هنوزم عاشق میلاد بودم و می دانستم که با بهروز تفاهم نخواهم داشت، فقط به این دلیل ملاقات را تعویق انداختم که به میلاد حالی کنم که اولاً از هیچی باخبر نبودم، ثانیاً او حق ندارد با من چنین رفتاری داشته باشد! بعد هم یک آژانس گرفتم و ساعت ۵ بعد از ظهر [سه ساعت قبل از آمدن بهروز] خانه برادرم را ترک کردم و باز هم میلاد را دیدم که توی کوچه ایستاده بود، اما با دیدن من که داشتم از خانه خارج می شدم، در چهره اش شادی و خوشحالی موج می زد. همان لحظه و تا چند ساعت بعد، پشت سر هم به موبایلم زنگ زد که من پاسخ ندادم. تا اینکه فردا ظهر وقتی می خواستم برای ملاقات عمه ام به بیمارستان بروم، میلاد - که از دیشب تا آن لحظه از جلوی در منزلمان تکان نخورده بود - هر طور بود و با اصرار فراوان قانع کرد که تا بیمارستان مرا برساند. از قرار معلوم با زیرکی خاصی خودش موضوع را از زیر زبان سارا کشیده و فهمیده بود که من از قرار آن شب با بهروز بی خبر بوده ام. به همین خاطر مدام و پشت سر هم اظهار ندامت می کرد:

- من غلط کردم ... گ... خوردم ... فکر کن دچار جنون آنی شدم...

باور کن از عشق تو دچار جنون آنی شدم... باور کن از عشق تو دچار حسادت شدم و این کار را کردم و... او گفت و گفت و گفت و اگر چه مرا قانع کرد، اما موقع خداحافظی و جلوی بیمارستان به او گفتم: باشه من عذر خواهی تو را قبول می کنم... اما فردا شب به خونه داداشم می رم و بهروز هم آنجاست!

تو باید بفهمی که حق نداری به من شک کنی و اجازه چنین رفتاری را هم نداری... این حرف آخر منه!

البته من دروغ گفتم؛ چرا که بهروز را قرار بود سه شب دیگر ببینم، اما مخصوصاً این کار را کردم! نگاه میلاد و رنگ چشمانش دوباره حالت روز قبل را به خود گرفت؛ اما این بار با ملایمت و به آرامی گفت: «این کار را نکن منیره... به آن میهمانی نرو... کاری نکن پشیمان بشی!» تعجبم از حرف های میلاد به این خاطر بود که او می دانست تنها دلیل عشق من این است که او همیشه به شخصیت من احترام می گذاشت اما... آن شب جوابش را ندادم و به بیمارستان رفتم و همه چیز به خیر و خوشی تمام شد. فردا شب هم رأس ساعت ۷ بعد از ظهر به خانه برادرم رفتم؛ بدون دعوت و البته با لباس مهمانی، در حالی که حسابی هم به خودم رسیده بودم! بعد هم تا ۱۰ شب آنجا بودم و شام را خوردم و دوباره سوار آژانس شدم و... که یکم رتبه میلاد مانند دیوانه ها پرید جلوی ماشین و بعد از اینکه راننده آژانس را

متوقف ساخت، مانند وحشی ها به سراغ من آمد و در حالی که موهايم را چنگ زد و توی خیابان و روی زمین کشید فریاد می زد: «بهت گفتم می کشمت... اگر بخوای به من خیانت کنی می کشمت... اما قبل از اینکه بکشمت باید به کام دلم برسم...» میلاد که دچار جنون شده بود متوجه نشد که تمام اهالی کوچه [و از جمله برادر خودش برادر من و سارا و مهتاب و...] ریخته اند بیرون و ناظر اعمالش هستند! ماجرا سرانجام با مشت سنگین برادرم که توی صورت میلاد نشست و او را نقش زمین ساخت به پایان رسید...

- چرا به من اعتماد نکردی منیره...؟
یادت نیست روز اول بهت گفتم آرزوی من خوشبختی توه...؟ چرا به من نگفتی با میلاد دوست شدی که بهت بگم برادرشوهر من دچار جنون عاطفیه!

اینها را سارا گفت و اشک ریخت؛ مهتاب نیز مرا در آغوش گرفته بود و گریه می کرد. آنسو تر برادرم مشغول صحبت با برادر میلاد بود و سرانجام حرف او را پذیرفت که گفت: «من برادرم را می شناسم... او به این سادگی منیره را رها نمی کنه... از شکایت کنین...»

برادرم به پلیس شکایت کرد، ولی میلاد یکدفعه غیبش زد...، غیبش زد، اما ماجرا تازه آغاز شده بود! چند روز بعد وقتی در پاسخ تلفنهایش یک SMS فرستادم و نوشتم: دیگر بین ما چیزی وجود ندارد او این پاسخ را ارسال کرد: «می کشمت... اما قبل از کشتنت کاری می کنم که نتونی جلوی خانواده ات سر بلند کنی...»

آن شب منظورم را نفهمیدم... اما چند روز بعد وقتی او عکسهایی را که چند ماه قبل با موبایلش از من گرفته بود به کنیف ترین شکل [که غیر قابل توضیح است] مونتاز کرد و داخل خانه های همسایه ها ریخت - هم محل خودمان و هم محله ای که برادرم زندگی می کرد - آن وقت فهمیدم که میلاد کنیف ترین حیوان عالم است! به این ترتیب دوران وحشت من آغاز شد؛ چه شبهایی که می آمد و نامه های تهدیدآمیزش را دور آجر می چسباند و نیمه شب شیشه پنجره را با پرتاب آجر می شکست تا نامه را به دستم برساند!

بارها و بارها توی خیابان تعقیبم کرد، حتی دو بار بطرفم حمله کرد که مرتبه اول سوار تاکسی شدم و گریختم و مرتبه دوم مردم به دادم رسیدند و...

سرانجام میلاد باز داشت و راهی زندان شد. زندان و آسایشگاه روانی! برای من اما؛ حالا دیگر هیچ آبرویی نمانده! بسیاری از اهالی محل عکس ها را باور کرده اند و مرا یک بدکاره می دانند! حتی برادرم با تردید نگاه می کند و خانواده ام نیز دیگر به من اعتماد ندارند! آری من گناه کردم، اما گناهی خالی از لذت!

جدولهای زیر نظر: داود باز خو
BAZKHOO @ yahoo.com

افقی:

- ۱- نظام اقتصادی که در آن ابزار تولید و توزیع عمدتاً خارج از اختیارات دولت و متعلق به گروه خاصی است که بر اساس رقابت و جلب نفع شخصی عمل می کند - کشف کردن ۲- نوعی جنون - از کشورهای اروپایی در حاشیه دریای بالتیک ۳- ترنم کردن - پرستار کودک که زن باشد - زائیده شدن - ضمیر اول شخص جمع ۴- کسی که ملک و زمین بسیار داشته باشد - نفت سیاه - تصدیق روسی - مطیع ۵- حافظه - ذهن - مرکز موسیقی جهان - مادر باران - غذای قوطی شده ۶- ساز چوپان - حرارت بالای بدن - فست فود معروف - سعی و تلاش ۷- جای ایستادن پیشنهاد در مسجد - پشم نرم - گشاده - موسیقیدان مشهور آلمانی با ملودی های مذهبی معروف ۸- از رودهای مرزی - قوسی است معادل ۱۴۰۰ پیرامون دایره - تدوین شدن - نت منفی ۹- پایتخت ارمنستان - سرافراز ۱۰- عامل وراثت - محل فروود هواپیما - معروفترین اثر فرید - بزه - معصیت ۱۱- کشوری عربی - حرف دهان کجی - پیمان، میثاق - از شهرهای ساحلی مازندران ۱۲- نوعی عصا - پول کاغذی - پول کشور آفتاب تابان - بزرگ ۱۳- از سازهای زهی - حیوان مقدس هندوان - شریان حیاتی مصر - قبر ۱۴- گذرگاه، جاده - فورباغه - گلگونه - سرور ۱۵- اشاره به دور - بلند - چوب اعدام - از توابع بندر عباس ۱۶- هم اندیشی - خرابی ۱۷- نوعی انگور - مسئول حراست از آسمان هر کشور

عمودی:

- ۱- مرز و بوم - رگ نگاری ۲- به نرمی رفتار کردن - ظاهر ۳- زیاده بر احتیاج - محل نزول نخستین وحی نبوت در دین اسلام - مفهوم لطیف و دقیقی که با دقت و تأمل دریافت شود - سیاهش معروف است ۴- مترسک - آمیخته کردن - نشان مفعول صریح - برادر پدر ۵- نوعی باز شکاری که تعلیم پذیر نیست - از بیماریهای عفونی خطرناک - عقیده - نقل خبر و حدیث از پیامبر یا امام ۶- علامت جمع - ام الخبائث - از گیاهان زینتی - مستعمره ۷- مروارید، یکتا - جوانمرد - حیوان باوفا - کلمه تصدیق آلمانی ۸- از بیماری های مرگبار - جا - عکسبردار - رودی در اروپا ۹- تجهیزات و ساز و برگ است که از راه هوا حمل می شود - مسافر ۱۰- حرف انتخاب - برکت یافتن - آب گازدار - مغرب ۱۱- واحد تنیس - جوی خون - لوله گوارشی - فیلمنامه ۱۲- مداد نوکی - شهر زیتون ایران - تیر پیکان دار - شهری مذهبی نزدیک تهران ۱۳- طوفان دریا - مقام

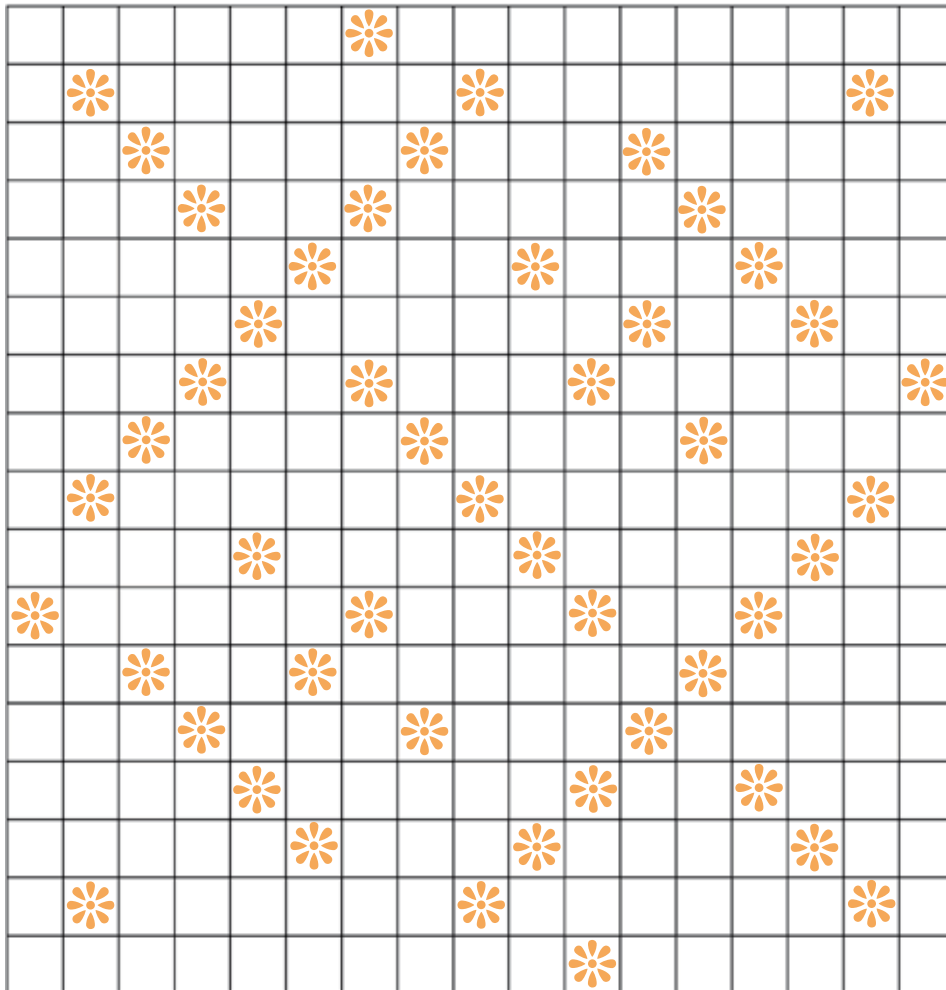
اسامی برندگان جدول شماره ۳۴۳۶

- ۱- متقاطع: مریم محبوب - مشهد
 - ۲- شرح در متن: مریم خلیلی - تهران
 - ۳- کاکورو: سامان بخشی - پل سفید
- جوایز برندگان مستقیماً به آدرس آنها ارسال خواهد شد

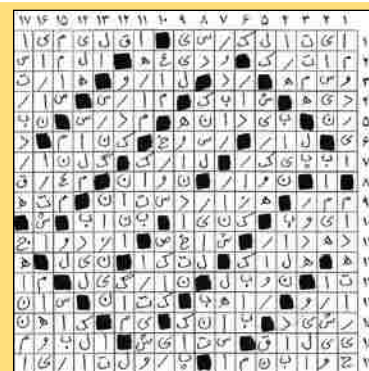
آن دسته از خوانندگان که نسبت به جدول های این صفحه پیشنهاد و یا انتقادی دارند می توانند پنجشنبه ها از ساعت ۱۹/۳۰ الی ۲۰/۳۰ یا شماره تلفن همراه ۰۹۳۵۵۰۱۰۷۷۶ تماس حاصل نمایند

از بین عزیزی که هر هفته جدول کلمات متقاطع مجله را صحیح حل کرده و به دفتر مجله ارسال نمایند، یک نفر و برای جداول سودوکو و کاکورو نیز یک نفر به قید قرعه انتخاب و به هر یک هدیه ای به رسم یادبود تقدیم می گردد

۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

طلایی - چاهی در جهنم - قمر زمین ۱۴- مقابل کند - منقار مرغ - شرم آور - بهشت ۱۵- چیز - ته نشین شدن - کوه و قله معروف زاگرس - ابزاری برای رسم زاویه قائمه یا آزمودن آن ۱۶- سردار فرنگی - کشوری در آفریقا به مرکزیت لواندا ۱۷- معادل کلمه فراما سونری در فارسی - مقابله کردن

حل جدولهای شماره ۳۴۳۶

جدول شرح در متن

طراح جدولها: داود بازخو

آن دسته از خوانندگانی که نسبت به جدول های این صفحه پیشنهاد و یا انتقادی دارند می توانند پنجشنبه ها از ساعت ۱۹/۳۰ الی ۲۰/۳۰ با شماره تلفن همراه ۰۹۳۵۵۰۱۰۷۷۶ تماس حاصل نمایند.

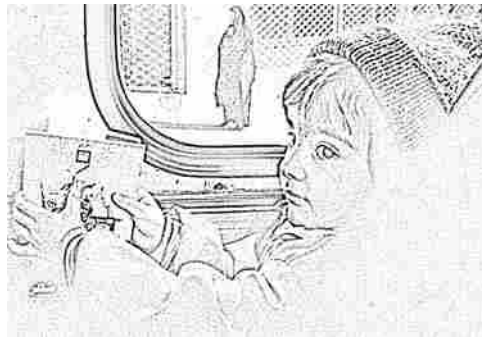
از بین عزیزیانی که هر هفته جدول شرح در متن مجله را صحیح حل کرده و به دفتر مجله ارسال نمایند، یک نفر و برای جداول سودو کوو کاکورونیز ۱ نفر به قید قرعه انتخاب و به هر یک هدیه ای به رسم یادبود تقدیم می گردد.

[illegible]

مرد بالدار

باران بیروتی - ۱۰ ساله از تهران

باران آن روز خیلی خوشحال بود. چرا که پدر و مادرش می‌خواستند خانوادگی به یک رستوران بروند تا برای موفقیت مادر خانواده «جشن بگیرند». داخل رستوران، مادر داشت لیست غذاها را می‌خواند، اما دخترک یک سره می‌گفت: «امامان من این غذا را می‌خوام... آن یکی را نمی‌خوام و...» اما مادر به دخترش گفت: «یک لحظه بگذار من لیست غذا را بخوانم و غذای مناسب را سفارش بدهم.» پدر نیز همین را به دخترک می‌گفت، اما «باران» همچنان غرولند می‌کرد، آخر سر هم وقتی که مادر «مرغ سوخاری» را سفارش داد «باران» باناراحتی گفت: «من این غذا را دوست ندارم... همان غذایی را می‌خوام که گفتم» اما مادرش با مهربانی گفت: «دخترم» آن غذا به درد تو نمی‌خوره، بعدش هم؛ این غذا برکت خداست و تو باید خدا را شکر کنی... ولی دخترک که بغض کرده و قهر

بود، باز هم حرف خودش را می‌زد. پدر و مادر شروع به خوردن غذا کردند، اما دخترک برای اینکه ناراحتی‌اش را نشان پدر و مادرش بدهد چشمانش را بست و پشت به آنها، رو به دیوار نشست بود... که یکدفعه دید آدمی که دو تا بال روی شانه‌اش دارد از لای دیوار پیدایش شد. باران با تعجب عقب را نگاه کرد تا از پدر و مادرش درباره آن مرد بپرسد؛ اما تعجب کرد که نه پدر و مادرش و نه هیچکس دیگر آن آدم را نمی‌بیند! دخترک

با کمی وحشت پرسید: «تو کی هستی؟» مرد بالدار با لیخن گفت: «من فرشته هشدار هستم... وظیفه من اینه که کارهای خوب و بدی را که تو انجام می‌دی بهت بگم... حالا هم همراه من بیا تا یک چیزی نشانت بدهم.»

باران تا خواست جوابی بدهد، خود را کنار فرشته مهربان در جایی دید که یک مادر و یک بچه نشسته‌اند. فرشته گفت: «این خانم تو هستی در زمانی که بزرگ شدی، و آن دخترک هم بچه توه... باران با تعجب آنها را نگاه کرد و دید که فرزند آینده‌اش بر سر خوردن غذا چطوری اشک مادرش را درمی‌آورد! باران خواست به فرشته مهربان چیزی بگوید که دید او نیست، خواست به دختر سال‌های آینده خودش حرفی بزند که یکدفعه دید بار دیگر برگشته به همان رستوران و کنار پدرش نشسته. به مادرش که نگاه کرد یاد خودش در آینده افتاد که چه غذایی خواهد کشید و... و بعد جلو رفت و مرغ سوخاری‌اش را پیش کشید و شروع به خوردن کرد؛ حالا چشمان مادرش می‌خندید.

فرزند خوانده‌ها

محمد جامی - تاباد

پله‌های زیرزمین را با احتیاط پایین رفت. مدتی طول کشید تا چشمانش در کورسوی لامپ ۲۵ ولت عادت کند و بتواند مسیرش را ببیند. تار عنکبوتها را با پارچهای که در دست داشت از جلو صورتش محو کرد و پیش رفت. بوی نا آذینش می‌کرد. رفت تا کنار صندوق چوبی قدیمی که پر از خرت و پرت بود. انبر میخ‌کش می‌خواست. همه‌ی آن و آشغالها را با حوصله زیر و رو کرد؛ نبود. در پایین‌ترین گوشه‌ی چپ صندوق، کتابی کهنه به دستش آمد. با احتیاط و به آرامی بیرونش کشید. ورقهای زرد و کهنه شده بودند. جلد و صفحه‌ی اولش نبودند. نگاهی سرسری به داخل آن انداخت و پرتش کرد گوشه‌ی دیگر صندوق. یک لحظه اندیشید. کنجکاوش. انگار کتاب بدی نبود، البته کتاب نبود، تایپ شده بود، اما کتاب نشده بود. شهاب بر گشت و دوباره کتاب را برداشت و تکانش داد و گرد و غبارش را تکاند و با پارچهای که در دست داشت پاکش کرد. از زیرزمین خارج شد و لامپ برق را خاموش کرد. در روشنایی بیرون، خوب می‌توانست بخواندش. چند سطر می‌خواند. خوشش آمد. هر چه بیشتر چشمانش روی سطرهای کتاب می‌لغزیدند احساس لذت بیشتری می‌کرد. یادش رفت که برای چی به زیرزمین رفته بود. سرش توی کتاب بود و قدمهایش به سوی اتاقش می‌جنبیدند...

شهاب، شهاب! صدای مادر بود که او را فرا می‌خواند. با بی‌میلی بلند شد. کاغذی لای کتاب گذاشت و رفت توی آشپزخانه پیش مادرش. اما تمام حواسش دنبال ماجرای شیرین و به یاد ماندنی و عجیب داخل کتاب بود که او را تسخیر کرده بود. امر و نهی مادرش را تند تند انجام می‌داد. دستهایش به کار بود و هوش و حواسش در دنیایی که نویسنده آفریده بود؛ چرا دختر این کار را کرد؟ چرا پدر آن طور می‌خواست؟ چرا مادر دخالت

نمی‌کرد؟ چرا... چرا! خیلی دلش می‌خواست زودتر کتاب را تمام کند، اما غرولندهای مادر - که پس از مرگ پدر شهاب خیلی بی‌حوصله شده بود - مجال بهش نمی‌داد. مخصوصاً که حق را به مادرش می‌داد که همیشه می‌گفت: «پدرتون بعد از مرگش هیچی برای زن و بچه‌هاش نگذاشت جز مشتی کتاب و کاغذ دستنویس و تعدادی شعر و قصه که در جویونهایش نوشته بود و...»

آن شب هر کار کرد نتوانست آرام باشد و هر طور بود رفت و آوردش بالا و... و مدام از خود می‌پرسید: «چرا پدر مر حومش کتاب به این زیبایی را در صندوق قدیمی و زهوار در درفنه دفن کرده بوده است؟!»

شاید در پایان ماجرا پاسخش را می‌گرفت. می‌خواست کارها را زودتر انجام دهد و به اتاقش برگردد. اما مادر مجال نمی‌داد: این کار را بکن. آن کار را نکن. گوشت نسوزد. پیازها را سرخ کن و...

با بی‌صبری منتظر بود، دبیر صدایش کند، تا انشایش را بخواند. شانس با او رفیق بود. عده‌ی کمی انشا داشتند. حتماً نوبت او هم می‌شد... تیر به هدف خورد:

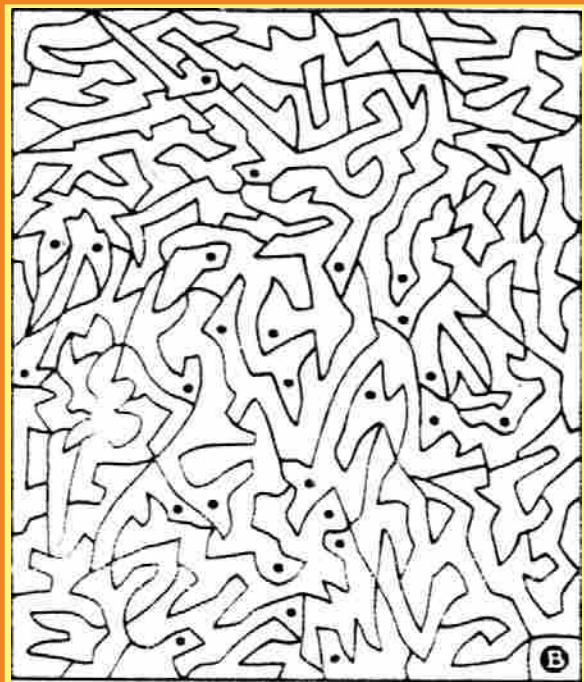
«شهاب! صدیقی، بیا انشایت را بخوان دخترم.» موسیقی صدای دبیر در گوشش خوش‌نوا آمد. چین پیشانی‌اش صاف شد و شروع به خواندن کرد. آرام و شمرده و با صدای بلند و با احساس می‌خواند و به آرامی جلو می‌رفت و زیرچشمی دبیر و بچه‌ها را می‌پایید تا عکس‌العمل را در چهره‌شان ببیند. دبیرشان کنجکاوانه گوش می‌داد. آثار لذت و شگفتی در چهره‌ی بچه‌ها به خوبی دیده می‌شد.

بعضی جمله‌ها آنقدر زیبا و شنیدنی بودند که عده‌ای از بچه‌ها توی دفترشان یادداشت می‌کردند. سرانجام به پایان رسید. معلم کف زد و بچه‌ها هم به تشویقش ادامه می‌دادند. شهاب همچنان ایستاده بود و منتظر اجازه برای نشستن. اما دبیر سرش را بالا گرفت و با مهربانی لب باز کرد: آفرین دخترم! گل کاشتی. ساعت تفریح بیا دفتر کارت دارم! شهاب سرخ شد. قلبش به طیش افتاد اما مقاومت کرد. بچه‌ها که با شیطنت شهاب را زیر نظر داشتند، هراس او را احساس می‌کردند.

صدای زنگ که بلند شد، ابتداء دبیر و سپس بچه‌ها از کلاس بیرون رفتند. شهاب به دنبال دبیر وارد دفتر شد. با اشاره‌ی او روی نزدیکترین صندلی نشست و دبیر هم نزدیک او. بگو دخترم، راست و حسینی هم بگو این انشا را از کدام کتاب برداشته بودی؟

(شهاب ذاتاً نمی‌توانست دروغ بگوید): آقا از یک کتاب قدیمی که نام و نشان نداشت. جلد و ورق اولش گم شده بوده است. اگر این کتاب را برای من بیاوری - فقط به عنوان امانت - خیلی ممنون می‌شوم. و شهاب با سر پاسخ مثبت داد.

نایاب شده بود چاپ اول کتابی که سالها پیش توسط پدر شهاب تحریر شده بود، اما هیچ ناشری آن را چاپ نکرده بود! حالا و بعد از مرگ پدر، آن کتاب یک اثری ابدی برای خانواده‌اش به جا گذاشت.

تصویر پنهان شده

برای آنکه کشف کنید در پشت این خطوط کج و معوج، چه تصویری پنهان شده است، با یک خود کار یا ماژیک تیره، خانه‌هایی را که دارای نقطه سیاه هستند رنگ کنید تا این تصویر در برابر چشمانتان پدیدار گردد.

من چه جانوری هستم؟

در آب زندگی می‌کنم، اما پستاندارم. دوسه متری قد دارم. جانور باهوش و کله‌داری هستم و آدم‌ها را دوست دارم. حرف اول و دوم من در سینه می‌تپد. سه حرف آخر من با مرگ امیر کبیر مربوط می‌شود. و بالاخره در دل من، جانور دیگری زندگی می‌کند از خودم بزرگتر که از تر کبک حرف سوم و چهارم و دوم من تشکیل شده. در عجبم که چه جوری درون من جا گرفته است! آیا می‌توانید بگویید من کدام جانور هستم؟

کدام ضرب‌المثل؟

در زبان فارسی ضرب‌المثلی وجود دارد که در آن، «صدای دهل» و «شکم خالی» به کار رفته است. این ضرب‌المثل در مورد کسی گفته می‌شود که گفتارش زیاد و کردارش اندک یا هیچ است. آیا می‌توانید بگویید این کدام ضرب‌المثل است؟

۸ اختلاف در تصویر مزرعه

یک روز خوب و آفتابی در مزرعه آغاز شده است و مزرعه‌دار هم با تراکتورش آماده کار می‌باشد اما در دو تصویری که در نظر اول کاملاً شبیه به نظر می‌رسند ۸ اختلاف وجود دارد. حال از شما می‌خواهیم تا مداد یا خود کاری برداشته و اختلافها را پیدا کنید.

پاسخها در صفحه ۶۵

خرگوش باچتر خود در حال فرود آمدن بود ولی او داشت درست در جایی که مرغ روی تخمهایش خوابیده بود فرود می‌آمد. نقاش ما از این صحنه دو تصویر تهیه کرد که در نگاه اول کاملاً شبیه به هم بودند اما وقتی خوب به این تصاویر نگاه کردیم ۱۵ اختلاف در میان آنها یافتیم. آیا شما هم می‌توانید این اختلافها را پیدا کنید؟

۱۵ اختلاف در تصویر خرگوش چتر باز

بسته پیشنهادی برای کاهش طلاق

بررسی آمارهای سازمان ثبت احوال پرسی و گزارش آماری مرکز پژوهش‌های مجلس (که مسلماً از جنس آمارهای بانک مرکزی نبوده و البته هیچ ربطی هم به هم ندارند؛ مگر در مواردی که خیلی به هم ربط دارند) و ایضا اظهارات پاره‌ای از مسئولان و دست‌اندرکاران مسائل اجتماعی، به شدت نشان می‌دهد که متأسفانه آمار طلاق منفور لعنتی در سالهای اخیر (بلا تشبیه عین نرخ گرانی و تورم معمول) از روند صعودی قابل ملاحظه‌ای در کشور برخوردار بوده است.

یکی از مسؤولان: ملاحظه گردید. لطفاً با یک دستور مقتضی، آمار طلاق پایین کشیده شود. این وضعیت هر سال نیز (به سبک دریغ از پارسل معروف) نگران‌کننده‌تر می‌شود؛ به طوری که حتی مروری سرسری بر آمار موجود نیز به خوبی (و البته در اصل باید گفت به بدی!) گواه وضعیت بحرانی و قاراشمیش طلاق در کشور است. بحرانی که به قول یکی از جراید، هنوز دغدغه مسئولان نشده است. ظاهر آدغدغه‌های مهمتری هم هست. مثل گسل‌های تهران که اگر فعال شود، خواهر و مادر همه زیر آوار می‌روند و لامصب، ازدواج کرده و طلاق گرفته هم حالیش نیست. فعلاً که گسل‌های تکان دهنده طلاق فعال شده است. جدایی واقعاً چیز بدی است. آنهایی که دچارش شدند، عمق جانشوز عریض بنده را با تمام وجود (ولیکه هم بیشتر) لمس می‌کنند.

فریاد از ته دل:

نوایی نوایی نوایی الهی ورافند نشان جدایی **سیاست کاهش طلاق:** دعای کنیم که مسؤولان مربوطه هر چه زودتر دچار دغدغه شوند و به اتخاذ راهکارهایی برای کاهش آمار طلاق بیفتند که ردخور نداشته باشد؛ اما چون ممکن است یک چند صدسالی به طول انجامد؛ فلذا ما که همین الان دچار دغدغه زیادی شده‌ایم و بیل هم به کمرمان نخورده است، در یک اقدام مسوولانه و بشر دوستانه، به ارائه چند راهکار ضربتی به صورت یک بسته پیشنهادی در راستای کاهش سریع السیر آمار طلاق، می‌پردازیم. باشد که حق‌الزحمه ما را هم بپردازد اگر چیزی ته کیسه باقی مانده است:

۱- ازدواج نکردن: یک مدتی شایع شده بود که برخی از دانشمندان جامعه‌شناسی یکی از کشورهای نخبه‌پرور، سالیهای مدیدی بر روی بررسی علل و عوامل وقوع طلاق، کار طاقت‌فرسای شبانه‌روزی کردند و آخرالامر به این نتیجه رسیدند که علت اصلی طلاق، انجام ازدواج است. کسانی که ازدواج نکردند، آمارها نشان می‌دهد که خوشبختانه طلاق هم نگرفتند. البته ما این نتیجه‌گیری مزخرف را شدیداً رد می‌کنیم و همگان

را تحریک و تحریض می‌کنیم که حتماً از دواج بکنند؛ چون یک عمل حسنه لازم‌الاجراست. منتهی مثل آدم ازدواج کنند. بگردند حوای خودشان را پیدا کنند که کارشان به طلاق نکشد. هر چند عده‌ای چنین القاء نمایند که یافت می‌نشود، جسته‌ایم ما!... نخیر؛ همه جا را نجستند. فی‌المثل عتمه خود ما یک دختری دارد چو ماه. گرچه، کجا ماه دارد دو چشم سیاه؟...

۲- آسان کردن ازدواج: سیاست آسان‌سازی عملیات ازدواج، یکی از راهکارهای زیربنایی برای افزایش ازدواج امر شده و کاهش طلاق نهی شده است. در همین راستا خوشحالیم به اطلاع عموم علاقه‌مندان دم‌بخت برسانم که بنابر گفته‌های معاون فرهنگی - اجتماعی وزارت کشور، طبق هماهنگی‌های به عمل آمده در این وزارتخانه، طرح آسان‌سازی ازدواج در دستور کار است و از حالا افرادی می‌توانند با ۳۰۰ هزار تومان مراسم ازدواج خود را برگزار کنند. بقیه مخارج با خودشان. البته خدا هم بزرگ است. الله اکبر!

۳- سیاست‌های تشویقی: برای زوج‌هایی که لطف می‌کنند همدیگر را در یک متقابل می‌کنند و نه ترک متقابل؛ یکسری جوایز ماهانه یا سالانه در نظر گرفته شود تا تشویق شوند که به زندگی گرم خود ادامه دهند و حالش را ببرند. ما تحقیق کردیم دیدیم که در سرپا نگه داشتن یک زندگی خوب، اقتصاد خوب هم بی‌تأثیر نیست. و گر نه خدای نکرده، یکی از زوجین اگر دچار رفیق بد شود، ممکن است به ذغال خوب روی آورد. البته الان اطلاعی دقیقی از نرخ ذغال خوب نداریم. امیدواریم که تحت تأثیر نوسانات ارزی بازار و عرضی دل‌آزار، به شدت بالا رفته باشد.

۴- فرهنگ‌سازی ارشادی: وزارتخانه‌ها و سازمان‌های فرهنگی و ارشادی فقط نباید به گشت ارشاد بسنده کنند؛ آنها خودشان می‌گردند. باید با تبلیغات مناسب فرهنگی، تربیتی، مدام در گوش نسل امروز بخوانند که: عزیزان جوان من!... زندگی خالی نیست / مهربانی هست، سبب هست، ایمان هست / آری، تاشقایق هست، زندگی باید کرد... (مگر این که خود شقایق اصرار به طلاق داشته باشد و دیگر آن گل همیشه عاشق سابق نباشد که کاریش نمی‌شود کرد. گاوتان زاییده است!)

واکسن فراموشی و فواید آن

فراموشی بد چیزی است. کلاس بالاها به آن «آل‌زایمر» هم می‌گویند. لامصب اگر شدت پیدا کند، پدر صاحب بچه را رد می‌آورد. کاری می‌کند که اسم خودش هم یادش برود و احیاناً به گربه دم‌خانه‌شان بگوید منیّه! (مثال عرض کردیم. به کسی بر نخورد؛ چون در مثل مناقشه نیست. گاهی فقط مختصری قهر و دعوا هست!)... البته فراموشی به مقدار کمش بد نیست و بلکه لازم هم هست. اگر نبود که وایلا بود. یک فقره‌اش را شاعر در مورد فراموشی و نسیان مختص ایام کهنسالی مثال زده و از بابت آن خدا را شیداللعن شکر گفته. خودتان شخصاً ملاحظه بفرمایید: غم ایام جوانی جگرم خون می‌کرد خوب شد پیر شدم، نوبت نسیان آمد

تا فراموش نکردم، یادآوری نمایم که «نسیان» با «نسیان» زمین تا آفاق تفاوت ماهوی دارد و اصلاً هم خانواده نیستند. اولی به جبر گذر روزگار لااخر دار سوار آدم می‌شود؛ در حالی که دومی را انسان با اختیار کامل خودش سوار می‌شود. بخصوص بعضی از اقشار جامعه که کشته مرده خود را نسیان‌اند. باز تا یادم نرفته بگویم که یک معنای ثانوی هم برای «نسیان» گفتند که عبارت از ابر باران زای بهاری باشد. این اضافات و تکمله‌ها را می‌خواستم در مجالی دیگر که جاش باشد توضیح بدهم؛ اما چون شدیداً فراموش‌کارم، دم را غنیمت شمردم که به فردای این حافظه اعتمادی نیست. حافظه‌ی جانبی هم که نمی‌خورد بد صاحب!... حکایت ما (بلا تشبیه) به همان آدم مریضی می‌ماند که چون نزد طبیب رفت و به شدت از بیماری فراموشی‌اش نالید؛ جناب دکتر ز رنگ قبل از هر چیز گفت که بی‌زحمت تایادت نرفته، حق ویزیت ما را پیش از معالجه مر حمت بفرما!...

به هر حال خوشحالیم که پژوهشگران مرکز پزشکی دانشگاه تگزاس آمریکای جهانخوار فراموشکار، چند روز گذشته که یادم رفته دقیقاً کی بود؛ در یک کنفرانس خبری که در خاطر من نیست کجا بوده، از تولید آزمایشی واکسن پیشگیری از فراموشی خبر دادند و موجبات خوشحالی زائدالوصف بسیاری از مردم و مسؤولان فراموشکار را باعث شدند. به هر حال، هیچکس دوست ندارد فراموش کند یا فراموش شود. اگر دوست داشتند که از همان دوران دبستان در کارت پستال‌های نوروزی برای همدیگر نمی‌نوشتند: «گل سرخ و سفید و ارغوانی / فراموشم نکن تا می‌توانی»؛ که عموماً نیز چون نمی‌توانستند، بعد از مدتی فراموش می‌کردند. خصوصاً اگر به جاه و منصبی می‌رسیدند و اصطلاحاً برای خودشان کسی می‌شدند که دیگر هیئات!...

موش و فراموش: از قرار معلوم، آزمایش‌های نهایی این واکسن ابتدائاً بر روی موش‌ها انجام می‌گیرد و چنانچه عوارض جانبی خاصی نداشت، در مسیر درمان فراموشی انسان‌ها مورد استفاده واقع می‌گردد. ملاحظه فرمودید قضیه چه بامسمی‌شد؟... ابتدا این واکسن در ارتباط با «موش» و سپس فراتر از موش؛ یعنی «فراموش»، در خصوص انسان مورد آزمایش واقع می‌شود.

خواص واکسن فراموشی: اگر واکسن پیشگیری از فراموشی به پژوهشگران تلاشگر پاسخ مثبت دهد؛ واقعاً خیلی خوب خواهد شد. دیگر هیچکس فراموش نخواهد کرد قول و قرارهای خودش یا خدایش و با بندگان خدایش را. چرا که گفتند: «هزار وعده خوبان یکی وفا نکند»؛ چون اکثر خوبان فراموش‌کارند. در زمین ذهن خود فراموشی می‌کارند. تازه با همدیگر جنای هم می‌شکنند و همی گویند: «ما را یاد و تو را فراموش»!...

مژده به مسؤولان مملکتی: واقعاً که مسؤولان عزیز اجرایی کشور اگر بر این مژده کشف قریب‌الوقوع واکسن جلوگیری از فراموشی، کلهم جمعی، جان‌فشاندر و راست، چرا که این مژده آسایش جان ماست. آنها دیگر می‌توانند خوشحال باشند که هیچ‌قولی را که به مردم دادند، فراموش نخواهند کرد. علی‌الخصوص قول و قرارهای انتخاباتی را که طبیعت معمولش فراموش شدن است. مگر طرف فراموش کند که باید فراموش کند!

انوشیروان فاطمی:

فکر نمی‌کردم پشت صحنه بازیگری، پر از چاپلوسی باشد

شاید به خاطر اکشن بودن آثار و در کل شخصیت فخم زاده، اکثر بازیگرانی که در کنار او مشغول کارند نیز بسیار اکتیوند. البته در این زمینه استثناهایی نیز وجود دارد. «انوشیروان فاطمی» یا همان «هاشم» ساختمان ۸۵ از بازیگرانی است که در همه آثار فخم زاده به صورت مستمر حضور داشته اما شخصیت بسیار آرام و صبوری دارد و سعی دارد بدون دغدغه و حاشیه زندگی کند. شاید به همین علت چندان با مطبوعات نیز صمیمی نیست اما ما توانستیم گفتگویی گرم و خواندنی با او داشته باشیم...

* از جگونگی ورود به این حرفه بگویید...

* از ابتدای دبیرستان بود که متوجه شدم می‌توانم در این حرفه فعالیت کنم گرچه بالاچار، در رشته گرافیک ادامه تحصیل دادم. از سوی دیگر به تئاتر نیز علاقه داشتم و تا سال ۸۱ نیز کار تئاتر انجام می‌دادم. تئاتر را زیر نظر استاد سمندریان فرا گرفتم و او نیز مرا به آقای فخم زاده معرفی کرد.

* حضور حرفه‌ای شما در این عرصه در چه سالی و با کدام کار بوده است؟

* در سال ۱۳۸۰ و با ایفای نقش همایون در خواب و بیدار به کارگردانی آقای فخم زاده. البته قبل از آن در سریال دیگری هم کار کرده بودم به نام «سفر به ریشه‌ها» و «نیستان» اما به صورت حرفه‌ای از خواب و بیدار شروع شد. بعد در حس سوم، بی صدا فریاد کن، ساختمان ۸۵، فیلم‌های سینمایی هم نفس، شبانه و وقتی که همه خوابیم استاد بیضایی حضور داشت.

* چرا از تئاتر فاصله گرفتید؟

* دوست نداشتم فاصله بگیرم اما وقتی وارد پروسه فیلم و سریال می‌شوید، چندین ماه درگیر همان کار هستید و فرصت انجام کار دیگری را نخواهید داشت.

* شما در همه کارهای آقای فخم زاده حضور داشتید. دلیل خاصی دارد؟

* آقای فخم زاده استاد بازیگری من بوده و از سوی دیگر نیز با توانایی‌ها و ویژگی‌های او آشنا هستم. برخلاف بسیاری از کارها و سریالها، در اغلب اوقات آقای فخم زاده، فیلمنامه کامل را در اختیار بازیگر قرار می‌دهد. مثلاً در همین کار حدود ۷۰ درصد فیلمنامه پیش از شروع کار نوشته شده بود. دیگر ویژگی مهم آقای فخم زاده، انضباط و دقت وی به کار است. او باری به هر جهت کار نمی‌کند. کیفیت

برای وی خیلی مهم است. از سوی دیگر نقشهایی که به من می‌دهد، نقشهای محوری است.

* درباره نقشتان در این سریال صحبت کنید...

* نقش هاشم در ساختمان ۸۵، نقش یک مرد شهرستانی است که به همراه همسر و برادرش و به خاطر فشارهایی که مربوط به گذشته بوده به دزدی روی آورده است. البته دزد خورده پاست و به علت کشف جسد در اول داستان، مشکلاتی برایش پیش می‌آید.

* سخت‌ترین سکانسی را که تاکنون بازی کرده‌اید، با چند برداشت گرفته شد؟

* در سریال حس سوم که نقش سرهنگ امیری را داشتم، یک سکانس را با ۲۳ یا ۲۴ برداشت ضبط کردیم.

* زندگی هنری و شخصی شما چقدر به هم شبیه است؟

* بخشی از آن مشترک است و آن بخش، انضباطی است که در زندگی شخصی و هنری‌ام دارم.

* در کنار بازیگری، کار دیگری هم دارید؟

* در حال حاضر خبر اما پیش از این گرافیک کار می‌کردم. زمانی که جذب بازیگری شدم، فهمیدم که وقتی چند کار را بخواهید با هم انجام دهید، زمان اجازه نمی‌دهد که به همه آنها برسید.

* فاصله شما تا مردم چقدر است؟

* من هم از بین همین مردم بوده و هستم. اگر اتفاقی افتاد که نتوانم به این حرفه ادامه دهم یا اگر به نقطه اوج هم برسم، باز هم از همان مردم خواهم بود.

* خودتان را چقدر موفق می‌دانید؟

* موفقیت یک امر درونی است. زمانی موفق هستید که خودتان از خودتان راضی باشید. ممکن است گاهی اوقات که از بیرون به آن نگاه کنید، حس کنید که در نقطه موفقیت هستید اما من هنوز به طور کلی احساس موفقیت نمی‌کنم چرا که هنوز تار سیدن به نقطه نهایی،

راه بسیاری برای من مانده است.

* قبل از بازیگری، آن را چگونه می‌دیدید؟

* اصلاً فکر نمی‌کردم که پشت صحنه این حرفه، پر از زویندها، منم منم کردن‌ها و چاپلوسی‌ها باشد!

* تلخ‌ترین روز زندگی شما؟

* مرگ کارگردان بزرگی به نام «فریدون گله»

* و شیرین‌ترین روز؟

* روزی که نقش سرهنگ امیری و هاشم به من پیشنهاد شد. البته همه روزهایی که خواهر زاده‌ام را می‌بینم هم بسیار شیرین است.

* بهترین سال زندگی شما؟

* سال ۸۰ به خاطر حضور در خواب و بیدار.

* زیباترین جمله‌ای که اخیراً شنیده‌اید؟

* گنج زرین در دل است نی در کف و در حاصل اگر طالب گنجی تو دلدار بیا با ما.

* بهترین بهانه زندگی؟

* عشق.

* آخرین فیلم ایرانی که مشاهده کردید؟

* درباره‌الی.

* کمترین نمره دوران تحصیل؟

* نمره ۸ از درس جبر.

* تا به حال عاشق شده‌اید؟

* زمینی بله، آسمانی هم امیدوارم اتفاق بیفتد.

* اگر به شما یک تریبون آزاد بدهند، چه می‌گویید؟

* متأسفانه مردم، بازیگران را تافته جدا بافته می‌دانند که همیشه باید زندگی درون آنها را کشف کرد! اما باید بگویم که ما هم همانگونه زندگی می‌کنیم که مردم فقط شغل ما طوری است که مردم فکر می‌کنند زندگی ما عجیب و خاص است. در آخر هم از لطف شما و همه مردم سپاسگزارم و برایتان سلامتی آرزو دارم.

از بازی خود در مختارنامه راضی‌ام

حسین محب اهری نقش «ابونصیر» را در مختارنامه بازی می‌کند. نقشی جدی که در نگاه اول باعث شگفتی‌مان شد؛ خصوصاً وقتی که گریم سنگین او را دیدیم. هر چند که وی عهده‌دار نقش کوتاهی بود اما بازی خوبش در همان چند سکانس دیدنی بود.

* نحوه پیوستن شما به این پروژه به چه شکل بود؟

* این اتفاق بر می‌گردد به شناخت قبلی که داوود میرباقری از من داشت. مادر سال ۶۲ تله‌تاتری برای تلویزیون کار کردیم که در آن مرحوم جمله شیخی، حسین پناهی و پرویز پور حسینی حضور داشتند. بعد از آن تله‌تاتر قرار بود که در پروژه امام علی (ع) هم باشم اما ظاهر آن کسی قبل از اینکه با من هماهنگ کند، از جانب من پاسخ رد داده و گفته بود که در گیر هستم و نمی‌توانم در خدمت آقای میرباقری باشم. به هر صورت قسمت نشد که در آن پروژه در کنار وی باشم اما در حال حاضر خوشحالم که بالاخره توانستم در مختارنامه حضور داشته باشم.

* آیا شخصیتی به نام ابونصیر که شما آن را ایفا کردید در تاریخ وجود خارجی دارد؟

* خیر، به این صورت و با این جزئیات که اسمش در تاریخ آمده باشد، وجود ندارد. اما در تاریخ آمده که بعضی از قبایل از هواخواهان و طرفداران معاویه بودند. آقای میرباقری توضیحات و راهنمایی‌هایی به من کمک کردند تا در نحوه بازی و نگاه‌هایم بتوانم این طرفداری و حمایت از معاویه را نشان دهم.

* نقش شما در سریال کوتاه بود. می‌خواهم بدانم به خاطر کارگردان به این پروژه پیوستید؟

* داوود میرباقری از جمله کارگردانانی است که در ساختن آثار تاریخی تبحر زیادی دارد و در تله‌تاتری که همان سال‌های گذشته - سال‌های ۶۰، ۶۱ - با هم انجام دادیم، متوجه شدم که در حرفه‌اش، کار بلد است. با شناختی که من از میرباقری و نحوه کارش داشتم، از اینکه در پروژه امام علی (ع) حاضر نبودم، بسیار ناراحت شدم. به گفته خودش در آن سریال نقش شاعر ابرار می‌نوشته بودند اما به هر جهت آن اتفاق خوب میسر نشد. اساساً سریال و فیلمسازی یک کار جمعی و گروهی است و کم‌کاری یک نفر در جایی می‌تواند به قسمت‌های دیگر ضرر برزند. به همین صورت گروهی هماهنگ و یکدست نیز از نقاط مثبت است که برای هر بازیگری در اولویت قرار دارد. من هم با شناختی که از میرباقری و نوع نگاهش به بازیگران داشتم نقش را پذیرفتم، هر چند کوتاه، اما

بودن و تجربه کسب کردن در کنار گروهی همدل بسیار لذت بخش است.

* صدای شما در نقشی که ایفا کردید خیلی متفاوت بود، تعمدی در این باره داشتید؟

* من ادبیات خوانده‌ام و این در شناختن شخصیت‌هایی که ۱۴۰ سال پیش زندگی می‌کردند، نوع بیان‌شان و استفاده از کلمات‌شان با ادبیات زمان حاضر خیلی فرق دارد کمک بسیاری کرد تا در نوع بیانم از ادبیات آن دوران خارج نشوم. در کل من از خودم و بازی‌ام رضایت کامل دارم.

* با توجه به این که شما اغلب نقش‌هایی کم‌دی داشتید، ایفای نقش تاریخی چگونه تجربه‌ای بود؟

* به این شکل که شما گفتید من طنز کار نمی‌کنم. نظر خودم و دوستانی که در حوزه طنز هستند این است که نوع خاصی از طنز را اجرایی کنم که بیشتر به طنز سیاه و تلخ متمایل است و حس می‌کنم مثلاً به طنز عبید زاکانی نزدیک‌تری دارد. از طرف دیگر من نقش‌های تاریخی بسیاری در کارنامه دارم؛ سریال‌های ابن سینا، سرداران و... در سال‌های ۶۰، ۶۱ و ۶۲ که هنوز در تلویزیون به کارهای تاریخی اهمیت زیادی داده نمی‌شد، من در بیش از هشت نمایش با موضوع تاریخ اسلام بازی کردم و با مختصات آثار تاریخی آشنایی کافی داشتم. اما جدای از اینها کار کردن در نقش‌های مختلف را دوست دارم.

* میرباقری چه ویژگی دارد که اینقدر از او تعریف می‌کنید؟

* آرامش، هماهنگی، وحدت عوامل و کار حرفه‌ای شاخصه‌هایی است که در کارهای میرباقری وجود دارد به طوری که هر بازیگری از همکاری با او لذت می‌برد. میرباقری می‌داند که از یک سکانس چه می‌خواهد و در سکانس بعدی قرار است چه اتفاقی رخ بدهد. او پذیرای هر پیشنهادی در طول کار است و به حرف‌های تمام بازیگرانش خوب گوش می‌دهد و اگر موافق باشد آنها را به کار می‌بندد. وقتی اعتماد متقابل بین کارگردان و بازیگر وجود داشته باشد، بازیگر نیز با فکر آزاد می‌تواند کارش را انجام دهد. در مختارنامه چنین شرایطی حاکم بود.

محمد علی کشاورز: چشم و ابرو کسی را بازیگر نمی‌کند

محمد علی کشاورز با انتقاد از شیوه غیر حرفه‌ای ورود نیروهای جدید به عرصه بازیگری سینما، ادامه این روند را موجب تضعیف پشتوانه سینما و تلویزیون ایران در زمینه بازیگری دانست.

این هنرمند بر سابقه سینما و تئاتر گفت: «بازیگری فقط به این نیست که چهره زیبا و چشم و ابروی دلربا داشته باشید و بتوانید مقابل دوربین خوب ژست بگیرید. اینطوری کسی بازیگر نمی‌شود. باید زحمت کشید و عرق ریخت. امروز تهیه‌کننده‌های ما از کف کوچه و خیابان برای فیلم‌ها و سریال‌هایشان بازیگر پیدا می‌کنند؛ ظاهر آهمین که فرد مورد نظر چهره زیبایی داشته باشد. برای آقایان کفایت می‌کند اما من با صدای بلند اعلام می‌کنم که بازیگری این چیزها نیست.»

این بازیگر پیشکسوت عرصه نمایش، تلویزیون و سینمای ایران در پایان صحبت‌های خود جوانان را به یادگیری و جستجوی حقیقت هنر توصیه کرد و گفت: «باید یاد گرفت، تجربه کرد و به کار بست. این کار ساده‌ای نیست و تنها با تلاش، زحمت، عشق و اعتقاد میسر می‌شود.»

تابلو سرقت شده در حراجی معروف

تابلو نقاشی اثر ادگار دگا پس از ۴۰ سال در حراجی سوتبی در نیویورک پیدا شد. حراجی سوتبی پس از اطلاع رسانی وزارت فرهنگ فرانسه به سرعت این تابلو را که متعلق به موزه لوور است از میان آثار حراجی هنر امپریونیستی خود خارج کرد.

این تابلو «رخت‌شوی‌ها و دندان‌در» نام دارد و بین سال‌های ۱۸۷۱ تا ۱۸۷۳ کشیده شده است. تابلوی دگا از سال ۱۹۶۰ در موزه «هارو» در نورماندی نگهداری می‌شد و سال ۱۹۷۳ به سرقت رفت. در کاتالوگ حراجی سوتبی قیمت این تابلو بین ۳۵۰ تا ۴۵۰ هزار دلار تخمین زده شده بود.

جلوه‌های ویژه و دیگر شیخ

«ملک سلیمان» نیز می‌تواند برای تماشاگر از جنبه تصویری و سینمایی با وجود استفاده از یک فناوری که برای نخستین بار به کار گرفته می‌شود جذاب باشد

دیگر از دلایل آن تحت تأثیر بودن این فیلم‌ها از مجموعه‌های

تلویزیونی است. این مشکل در فیلم «مریم مقدس» از همین کارگردان نیز دیده می‌شد. این یعنی سینمای شنیداری که آفت سینمای ماست و باعث می‌شود با دیدگاه تئاتری حتی نتوانیم در سطح متوسط نیز مانند سینمای مشابه غربی کار کنیم.

ب: انتخاب هنرپیشگان احتمالاً با شتاب صورت گرفته است به ویژه در مورد شخصیت اول داستان که اصلاً مناسب فیزیکی و این پر فور مانس را ندارد و نگاهش با نوعی غرابت و دوری از نقش محوله همراه است.

ج: تماشاگر تنها آثار سوء اجنه و شیاطین را می‌بیند و از دیدن جنبه‌های فیزیکی آنها که مسلماً مانند آثار مشابه خارجی جذابیت بیشتری دارند، محروم است. در حالی که تمهیدات رایانه‌ای امکان

دوره شش ساله تولید فیلم «ملک سلیمان» و انتظاری که از آن می‌رفت چیز دیگری جز آن بود که اکنون در اکران آن شاهد هستیم. تصور ما بر اساس آنچه درباره فیلم از زبان مسئولان فرهنگی وقت و دست‌اندر کاران می‌شنیدیم بیش از این ما را ترغیب به دیدن فیلم می‌کرد، ولی انتظاری بیهوده بود.

«ملک سلیمان» نیز می‌تواند برای تماشاگر از جنبه تصویری و سینمایی با وجود استفاده از یک فناوری که برای نخستین بار به کار گرفته می‌شود جذاب باشد. این فیلم علی‌رغم همه امکانات به کار گرفته شده‌اش در زمینه جلوه‌های ویژه یک عیب اساسی دارد و به دلایل زیر، سینمایی نیست:

الف: بر اساس تئاتر و نمایشنامه بنا شده و باید همه حرف‌ها و دیالوگ‌ها را شنید و این البته مشکل عمومی سینمای ایران است که به خصوص در فیلم‌های حماسی، تاریخی و مذهبی بیشتر دیده می‌شود و یکی

استفاده از این فن را به خوبی در اختیار ما می‌گذارد، به علاوه در بعضی موارد آرایش و گریم بازیگران نیز جواب نمی‌دهد.

د: د کور شهرها بسیار مصنوعی جلوه می‌کند و لباس بازیگران احتمالاً با آنچه در سایر فیلم‌های مشابه غربی مانند «سلیمان و ملکه صبا» (۱۹۵۹- کینگ ویدور) و یا «داود و بتشبع» (۱۹۵۲- هنری کینگ) استفاده شده مورد بررسی قرار نگرفته است. ارتباط سلیمان با موجودات دیگر و به تسخیر گرفتن آنها مانند مورچه‌ها و پرندگان به ویژه هدده و رزه اسبان و بر خورد او با بلقیس نیز نکاتی است که ظرف هنری و فناوری‌های دیجیتالی و ویژه تصویری مناسبی را طلب می‌کند که امید است در قسمت‌های بعدی فیلم کارگردان به آنها توجه کند.

نسل دیگر می‌رسند و الگوهای سنتی و اصلی آن با اندک تغییراتی پایدار می‌ماند. هنر قومی ریشه در نوع زندگی و آداب اجتماعی و باورها و آیین‌ها و حتی نوع پیشه و کار مردم هر قوم دارد. یعنی محصولات و اشیایی را که به نام این هنر می‌شناسیم و از آنها استفاده می‌کنیم امروزه در بسیاری موارد پیشه و محل درآمدی برای سازندگان آن است اما شاید دانستن این نکته جالب باشد که نقش‌ها و طرح‌هایی که بر روی این اشیاء به کار گرفته می‌شود و حتی رنگ‌هایی که آنها بر خود دارند ریشه در باورهای آیینی و نمادهای اعتقادی قوم و قبیله‌های مختلف دارد. به همین دلیل هنرهای قومی همواره دارای زیبایی و سرزندگی بوده و با شیوه زندگی ما مردم شهرنشین و عادی نیز هم خوانی دارد زیرا که می‌توان گفت مردمان یک سرزمین ریشه‌های اعتقادی و آیینی نزدیک و همسانی را دارا هستند.

توجه و استفاده از گونه‌های متنوع و دست ساخته‌های هنرهای قومی این امکان را به ما می‌دهد تا در عین بهره‌مند شدن از زیبایی‌های بدیع و کهن ایرانی، هم زیستی نزدیکی را با نشانه‌ها و معرفه‌های سرزمین مان داشته باشیم و آن چیزی را که سبب پدید آمدن رسوم و آیین‌های امروزی مان بوده را همواره پیش نظر بداریم.

زیبا را برای خود داریم و از تماشا و یا حتی استفاده به شکل کاربردی از آنها بهره و لذتی می‌بریم.

به این نوع هنرهای سنتی که ریشه در شیوه زندگی مردم یک کشور یا یک ناحیه و قوم دارد «هنر قومی» اطلاق می‌شود. اشیایی که به روال سنتی توسط صنعتگران این هنرها به وجود می‌آیند مانند کنده کاری روی چوب، گلدوزی، تور دوزی، سبده بافی، سفالگری، گلیم بافی، نقاشی پشت شیشه و انواع مختلف دیگر... همه جزو هنرهای قومی قلمداد می‌شوند و اکثر آنها در زندگی امروزه ما نیز کاربرد خاص خود را دارند.

سرزمین ایران تشکیل شده از اقوام مختلفی است. در هر گوشه‌ای از خاک ایران قومی مسکن دارد که فرهنگ و آدابی مستقل و ژرف را در طول زندگانی قومی خویش به بار نهشته و تمامی این اقوام نام مشترک مردمان پارسی را دارا هستند. به همین خاطر هنر هر یک از این اقوام علاوه بر ویژگی‌های خاص و مستقل خود دارای شباهت‌ها و هم نشینی‌هایی نیز هست که این اشتراک‌ها و تفاوت‌ها به نوبه خود نیز طبیعی و جذاب می‌نماید.

ویژگی بارز و شاید دلپذیر هنر قومی این است که از سلیقه‌های روز کمتر اثر می‌پذیرد و روش‌ها و شیوه‌های آن در یک محل و یا یک قوم از نسلی به

بخش ۲

هنر شناسی

علیرضا چلیپا alirezachalipa@gmail.com

هنر قومی

چند روز پیش مشغول خواندن مطلبی در مورد گبه‌ها و نقش‌های بافته شده بر روی آنها در فرهنگ ایل بختیاری بودم. نقش‌ها و رنگ‌های به کار رفته در این گبه‌ها آنقدر زیبا و شگفت‌انگیز بود که ناخودآگاه هر بیننده‌ای را وادار به تحسین می‌نمود. نقش‌های هندسی با خطوطی صاف و شکسته و رنگ‌های قرمز و زرد و سبز و قهوه‌ای، چشم نوازی و زیبایی عجیبی به هر کدام از این دست بافته‌ها بخشیده بود که نشان از پیشینه و فرهنگ پر بار این سرزمین داشت. البته همه ما می‌دانیم که هنر ایرانی تنها به گبه‌ها و گلیم‌ها و فرش‌های زیبا خلاصه نمی‌شود و گونه‌های مختلف و دست ساخته‌های بی شماری وجود دارد که می‌توان آنها را جزو هنر ایرانی نامگذاری کرد. هر کدام از ما ایرانی‌ها در محل کار و یا خانه خود گونه‌ای از این آثار

مهریه من فقط ۷ سکه بهار آزادی بود

به سراغ سپند امیر سلیمانی و همسرش مارال آراسته بازیگر جوان سینما و تلویزیون می‌رویم که این روزها مشغول بازی در سریال خوش نشین‌ها می‌باشد.

* با همسر تون چطور آشنا شدید؟

* **سپند/امیر سلیمانی:** ما در یک جمع دوستانه به واسطه دو نفر از دوستان قدیمی معرفی شدیم و از آنجا آشنایی ما شروع شد که نزدیک به ۴ سال پیش بود. آن موقع سریال نرگس، هر شب پخش می‌شد و مارال هم همه قسمت‌های آن را دنبال می‌کرد. وقتی که برای اولین بار همدیگر را دیدیم او مرا شناخت، طوری که مجبور شدم به او توضیح بدهم که من نقش همان دامادی را بازی می‌کنم که... و آنجا بود که او تازه متوجه شد که من هم یکی از بازیگران آن سریال رویتن شبانه هستم. این موضوع یکی از خاطرات شیرین روزهای اول آشنایی مان شد. بعد از آن هم این آشنایی ادامه پیدا کرد و بعد از گذشت مدتی، زمانی که احساس کردیم از هم شناخت کافی به دست آورده‌ایم و می‌توانیم با زندگی در کنار هم خوشبخت باشیم. تصمیم گرفتیم آینده‌مان را در کنار هم و با هم بسازیم و زندگی مشترکمان را با شناخت و علاقه آغاز کردیم.

* فکر می‌کنید از همه نظر مثل هم هستید؟

* **سپند/امیر سلیمانی:** بله، روحیات ما خیلی به هم شبیه است و مواقعی که کنار هم هستیم خیلی کم پیش می‌آید حوصله‌مان سر برود یا حرفی برای گفتن نداشته باشیم. همیشه از کنار هم بودن لذت می‌بریم و با شوخی‌ها و بگو بخندها بهترین لحظه‌ها را با هم داریم. هم من و هم مارال اهل فیلم دیدن هستیم و هر دو سریع با محیط اطرافمان ارتباط برقرار می‌کنیم. البته با هم تضادهایی هم داریم. مثلاً وقتی می‌خواهیم وسیله‌ای بخریم، شاید اصلاً نظر اتمان با هم یکسان نباشد اما سعی می‌کنیم با کنار آمدن سلیقه‌هایمان

را به هم نزدیک کنیم تا به یک مورد مشترک برسیم که نامش را بگذاریم تفاهم.

* آیا خانواده همسر تان در مورد ازدواج سختگیری هم کردند؟

* **سپند/امیر سلیمانی:** توقعات ما از همدیگر خیلی منطقی بود و اینگونه نبود که مثلاً خانواده مارال عروسی در فلان هتل معروف را بخواهند و مهریه سنگین و... حتی روز قبل از عقد بود که متوجه شدیم هنوز در مورد مهریه صحبت نکرده‌ایم و مقدار آن را تعیین نکرده‌ایم و از آنجایی که عشق و علاقه میان ما از روی منطق بود وقتی میزان آن را از مارال پرسیدم، متوجه شدم که واقعا دوست داشتن باقی می‌ماند نه پول یا رقم‌های سرسام آور مهریه و با مهریه‌ای که خودش خواست من هم موافقت کردم که تعداد آن فقط ۷ سکه بهار آزادی بود.

* سپند شریک خوبی در زندگی هست؟

* **مارال آراسته:** یادم هست وقتی با سپند آشنا شدم تازه پدرم را از دست داده بودم. آن روزها (مثل الان) احساس می‌کردم که می‌توانم به سپند تکیه کنم و از کنار او بودن احساس آرامش می‌کردم. به نظر من همه چیزهای خوب دنیا در وجود سپند جمع شده و کل این‌ها برای من یک انتخاب ایده‌آل بود که توانستم به او به چشم یک شریک زندگی نگاه کنم. مادر خیلی از چیزها مثل هم هستیم و کم پیش می‌آید از هم ناراحت شویم که همه این‌ها به خاطر درک متقابل است و اینکه عشق و علاقه میان ما از روی عقل و منطق بود، نه احساسات زودگذر چون با هم قرار گذاشتیم که همیشه همدیگر را خوشحال کنیم.

جنال بیلورد «لطفاً مزاحم نشوید»

تهیه کننده فیلم سینمایی «لطفاً مزاحم نشوید» از جمع آوری بیلوردهای این فیلم از سطح شهر تهران خبر داد.

محمد احمدی گفت: «متأسفانه از پنجشنبه ششم آبان ماه بیلوردهای تبلیغاتی فیلم «لطفاً مزاحم نشوید» از سطح شهر جمع آوری شد. بیلورد، پوسترها و سر در سینماهای نمایش دهنده فیلم را وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تأیید کرده و ما تصاویری را انتخاب کرده‌ایم که مهر تأیید دارند.»

وی ادامه داد: «اگر دوستان اصلاحی نسبت به این بیلوردها دارند بهتر است موضوع را با من مطرح کنند تا مطلع شوم و برای این ماجرا تدبیری بیاندیشم. فیلم سینمایی «لطفاً مزاحم نشوید» در جشنواره فیلم فجر بدون مشکل خاصی روی پرده رفت، حوزه علمیه قم هم از بازیگر نقش روحانی و نویسنده و کارگردان فیلم تقدیر کرده و فکر نمی‌کنم فیلم مشکل خاص داشته باشد. به زودی پیگیری‌ها برای حل این مشکل را شروع می‌کنم.»

اما واکنش هدایت هاشمی نیز جالب بود.

هدایت هاشمی، بازیگر نقش روحانی این فیلم به دنبال حذف ناگهانی تصویرش از بیلوردهای تبلیغاتی این فیلم در سطح شهر در یادداشت کوتاهی در یک شبکه اجتماعی نوشت:

دیروز از بزرگراه یادگار امام رد می‌شدم. راننده‌ی آژانس گفت: آقا هاشمی، بچه‌های گن عکس شمارو زدن تو بیلورد. واسه همین از یادگار اومدم ببینم. گفتم: آره تبلیغ فیلمه. من لباس آخوندی پوشیدم... رسیدیم به تابلو ولی عکس من نبود. تا دیروز بودا!! همه‌ی مجوزها برای نصب بیلوردها از خیلی وقت پیش گرفته شده بود. یه ده روزی هم نصب بود. راننده آژانس که حالمو دید گفت: ناراحت نباش آقا هاشمی، ما همه تو آژانس می‌دونیم شما بازیگری!!

چاپ

دهیم. کنار صندلی آقای بروک روی زمین، پیکر گوستاو نوکر و پیشخدمت افتاده بود. قسمتی از هیكل او زیر میز قرار داشت، چشمان گوستاو باز و به سقف خیره مانده بود.

دکتر وگنر دوست قدیمی آقای بروک در همسایگی او زندگی می‌کرد و به همین دلیل میهمانان عمو بروک نیاز به جستجوی زیاد نداشتند و به سرعت او را به آنجا آوردند. دکتر وگنر بعد از معاینه مختصر آقای بروک و گوستاو گفت: - متأسفانه در مورد گوستاو از من کاری ساخته نیست. زیرا او مرده، اما آقای بروک ضعف کرده و بی‌هوش شده اما به زودی حالش بهتر می‌شود. دکتر وگنر چند قرص و آمپول برای آقای بروک تجویز کرد و بعد گفت: لطفاً به هیچ چیز روی میز دست نزنید. مخصوصاً به غذاها و نوشیدنی‌ها. چرا که به نظر من یکی از آنها مسموم بوده و همان باعث مرگ گوستاو و مسمومیت آقای بروک شده است. من باید فوراً پلیس را خبر کنم. چند دقیقه بعد ماموران پلیس و تحقیق سر رسیدند. عده‌ای از ماموران مشغول عکس‌برداری شده و عده‌ای از غذاها و نوشیدنی‌ها نمونه گرفتند.

عده‌ای هم خرده شیشه‌های روی زمین را جمع کردند تا آنها را هم مورد آزمایش قرار دهند. کارآگاه «مارتنس» از همه حضار خواهش کرد که از اتاق خارج نشوند و دوباره دور میز و هر کدام روی صندلی خود بنشینند و بعد از عکاسان پلیس خواست تا از زوایای مختلف میز چند عکس از آنها بگیرند.

اینطور که از اوضاع و احوال برمی‌آمد، یک نفر از میهمانان که از مرگ آقای بروک نفع می‌برده در صدد قتل او برآمده اما برحسب اتفاق یا هر علت دیگری گوستاو در این میان به قتل رسیده. در مورد علت قتل تقریباً همه میهمانان به طور مساوی انگیزه داشتند، چرا که همه آنها می‌خواستند از ثروت آقای بروک بهره‌مند شوند. در مورد مرگ گوستاو نوکر پیر آقای بروک، ابتدا هیچ دلیلی در دست نبود، اما پس از کالبدشکافی، در بدنش آثار کوچک و مختصری از یک زهر کشنده و خطرناک و موثر پیدا کردند. پزشکان حدس می‌زدند، سم به او تزریق شده چرا که پشت دست راست او اثری از نوک یک سوزن کوچک یافتند. جای این سوزن که کمی قرمز شده بود، به سختی قابل تشخیص بود، اما تردیدی وجود نداشت که سم از همین طریق وارد بدن او شده است.

کارآگاه «مارتنس» بعد از آنکه نظریه پزشک قانونی اعلام شد حدس زد که این کار شاید کار یک زن بوده است، چرا که سم از روزگاران قدیم اسلحه زنان بوده و احتمال دارد قاتل، یکی از زنان سر میز شام بوده باشد.

اما این احتمال هم وجود داشت که یکی از

مستخدم قدیمی آقای بروک، مارتین را به خارج از سالن غذاخوری راهنمایی کرد. در پایان شام، طبق معمول دسر باید سرو می‌شد. دسر را یکی از شیرینی پزی‌های معروف، تهیه می‌کرد. زمانی که آن را به داخل سالن غذاخوری می‌آوردند، چراغ‌ها خاموش می‌شد تا جلوه دسر کاملاً مشخص شود. این دسر تشکیل می‌شد از یک توده بزرگ بستنی که روی آن انواع و اقسام کمپوت میوه را ریخته بودند و درون آن توده چراغی قرار داشت که از داخل شکاف‌های بستنی نور خود را به خارج می‌داد و بستنی رنگارنگ و میوه‌های روی آن را به صورت بسیار زیبا و اشتهاآوری درمی‌آورد. با خوردن این دسر لذیذ شام پایان می‌یافت.

میهمانان اما از این همه تشریفات بیزار بودند و چیزی که مورد علاقه آنها بود این بود که آقای بروک هرچه زودتر تکلیف ثروت زیاد خود را روشن کند. بعد از رفتن مارتین همه چراغ‌ها را خاموش کردند و میهمانان منتظر بودند که در آشپزخانه به سمت سالن غذاخوری باز شود و میز مخصوص دسر با آن نور و تلالو زیبا وارد شود، اما کمی زودتر از آنچه که آنها انتظار داشتند صدایی در تاریکی پیچید. صدای افتادن چیزی روی زمین و در پی آن افتادن چند ظرف روی زمین و شکستن آنها... هیچ کس نمی‌دانست چه شده است. صدای جیغ و فریاد زنها در سالن پیچیده بود. در این میان یکی از مردها فریاد زد: زود باشید، چراغ‌ها را روشن کنید تا ببینیم چه اتفاقی افتاده است. همه از جای خود بلند شدند و بالاخره یکی توانست کلید برق را در تاریکی پیدا کند و چراغ‌ها را روشن کند.

ولی در نور چراغ‌ها همه از تعجب برجای خود خشک شدند. زیرا منظره عجیبی را مقابل خود دیدند. آقای بروک بی‌حرکت روی صندلی دسته‌دار خود افتاده و سرش روی میز خم شده بود. به نظر می‌رسید که او مرده باشد. «هارتموت» یکی از برادرزاده‌هایش کت او را از تنش درآورد. کراواتش را باز کرد و دگمه یقه پیراهنش را باز کرد و فریاد زد: زود باشید، یک دکتر خبر کنید شاید بتوانیم قبل از آنکه دیر شود، او را نجات

آنها دور یک میز بزرگ غذاخوری نشسته بودند. این میز دراز و طولانی بود و در حقیقت یک شام نیمه رسمی خانوادگی به شمار می‌رفت. آقای «آلفونس بروک» صاحب شرکت کشتیرانی و میلیاردر معروف که زن و فرزندى نداشت، آن شب افراد خانواده و کسانی را که بعد از او می‌بایستی ثروتش را به ارث ببرند برای شام دعوت کرده بود، این دعوت شام در خانواده بزرگ او هرچند وقت یک بار انجام می‌شد. او از بالای میز با قیافه‌ای آرام و بی‌تفاوت، میهمانان خود و افراد خانواده‌اش را که دور تا دور آن نشسته بودند از نظر گذراند. میهمانان عبارت بودند از چهار پسر برادر او با همسرهایشان و همچنین سه نفر از دختر برادرهایش با شوهرانشان.

آقای بروک از دیدن چهره برادرزاده و خواهرزاده‌هایش خوشش نمی‌آمد. اما این بار از دعوت آنها منظور و مقصود خاصی داشت.

دفعات قبل هر بار که آنها را به چنین میهمانی دعوت می‌کرد، در آخر مجلس تاکید می‌کرد که به هیچ وجه قصد ندارد ثروت خود را تقسیم کند و قصد ندارد که در زمان حیات خود سهم هر کدام از آنها را از این ثروت فوق‌العاده بپردازد. امشب هم کسانی که دور میز نشسته بودند، منتظر بودند که در آخر ضیافت بار دیگر همان سخنان را از زبان آقای «بروک» بشنوند. آن طرف میز، پایین‌تر از همه «مارتین» نوه ده ساله برادر آقای بروک نشسته بود. او از همه کسانی که دور میز بودند، کوچکتر بود. مارتین به زحمت چشمان خود را باز نگه داشته و در حالی که دستهایش را روی دسته صندلی گذاشته بود گاهی چرت می‌زد.

آقای آلفونس بروک وقتی او را به آن حال دید گفت: خب مارتین، گویا خسته شده‌ای. بلند شو با دوربین خودت یک عکس خوب از ما بگیر بعد هم برو بخواب.

مارتین که مدت‌ها منتظر اجازه بود، فوراً از جای خود پرید و لبخندی حاکی از رضایت و تشکر بر لب آورد و با دوربینی که به تازگی خریده بود، چند عکس از حاضران گرفت و بعد «گوستاو»

اینهارا سلیم گفت، پاسخش را قاسم طلا داد:

-توی کدوم سرزمین سیر می کنی آقا سلیم؟ منوچ و دربه دری...؟ برو بین چه حرمت و اعتباری پیدا کرده پیش قدیر... از اون گذشته؛ اصلاً پیداش نیست؛ دو روزه که نه از منوچ خبری نه از قدیر...

سلیم قدری اندیشید و گفت:

- پیداش می کنم... اگه منوچ رو پیدا کنیم، جای قدیر رو هم می فهمیم... پس به جای اینکه صبح تاشب مفت بخورین و مجانی نفس بکشین بخش بشین توی شهر و ببینین این در به در کجاست!

هیچکس از مکان قدیر خبر نداشت جز منوچهر که می دانست همان شب پس از مراسم «قسم خوردن» در خانه پهلون اکبر، قدیر چند دست لباس از خانه برداشت و همراه منوچهر راه افتاد طرف چوب‌بری... یعنی خانه مرشد ذبیح!

در بین راه قدیر رو به منوچهر گفت:

- قراره هیچکس نفهمه من کجام... حتی آبجی فرخنده و مادرم هم نمی دونن من کجا هستم... حتی خود پری هم خبر نداره، منتهی من یک نفر رو لازم دارم که برام خبرهای شهر رو بیااره... خودت می دونی آدم زیاد دارم منوچ اما... اما نمی دونم چرا فکر می کنی اون گریه‌ای که تو اون شب کردی روح تو رو جلا داده و من می تونم به تو اعتماد کنم... حالا خودت بگو منوچ، می تونم بهت اعتماد کنم یا...

منوچهر نگذاشت کلام قدیر تمام شود و با همان لحن مخصوص خودش به حرف آمد:

- غلامت آقا قدیر... اگه این شاخه درختارو بکنی و بکوبی وسط مخام بیشتر باهات حال می کنم تا اینکه بهم شک داشته باشی!

درسته آقا قدیر... من خیلی عوضی بودم اما... اما اون شب که بهت گفتم آقا قدیر؛ تنها کسی که در همه سالهای بعد از مرگ مادرم و گم شدن خواهرم [که باعث شد من در به در بشم] با من مثل سگ رفتار نکرد و بهم اعتماد کرد شما بودی... پس امام حسینیش قسم می خورم آقا قدیر، جونم رو از تنم بیرون بکشند، زبونم رو از دهنم بیرون نمی کشند... خیالت تخت آقا قدیر؛ درسته که ما فقیر هستیم... ولی حقیر نیستیم خان داداش!

صبح روز سوم بود که قدیر میهمان خانه مرشد ذبیح بود؛ قدیر همه چیز را از شرط و قرارش با پهلون اکبر، برای مرشد گفت، مرشد ذبیح در پاسخش گفت: «امتحان بدی نیست پسر پهلون نعمت... اینکه آدم بتونه بانفس اش کنار بیاد خیلی سخته... لابد شنیدی در مورد من و پسر من چه حقه‌هایی سر هم کردن؟ حالا برای اینکه باور کنی کارت درسته، می خوام یک قصه تلخ از خودم برات بگم... از خودم و پسر من... از آن روزی که یک پدر با اعتبار «مرشد ذبیح»... عاشق دختری می شه که می دونه پسرش خاطر خواه اون دختره...»

قدیر باور نمی کرد آنچه را از زبان مرشد ذبیح شنید...

صورت گرفته است.

بعد از این گفت و گو کار آگاه مارتنس دستور داد که ویلا و خانه آقای بروک را مورد بازرسی دقیق قرار دهند و بعد هم با اجازه‌ای که از دادستان دریافت کرده بود به بررسی کامل رفتار و کارهای شرکت کشتیرانی آقای بروک پرداخت. و سعی کرد اطلاعاتی از چگونگی معاملات او در ماه‌های اخیر به دست آورد. و بداند که او در ماه‌های اخیر چه کرده است. این تحقیقات کامل و دقیق انجام شد. روزی کار آگاه مارتنس سراغ آقای بروک رفت و در حالی که خونسرد و آرام مقابل او نشست، بدون مقدمه گفت: آقای بروک! می‌خواستم سؤالی از شما بپرسم. آیا شما واقعاً برای آنکه از مشکلات خود رهایی یابید هیچ چاره و راه حل دیگری جز کشتن نوکر قدیمی و پیر خود نداشتید؟!

با شنیدن این سئوال آلفونس رنگش پرید و مثل گچ سفید شد و به کلی تعادل خود را از دست داد. پس از چند دقیقه سکوت، گویا خودش هم حس کرده بود که به دام افتاده و چاره‌ای جز اعتراف به حقیقت ندارد با ناراحتی زیاد گفت: بله! شما درست تشخیص دادید. من قاتل گوستاو هستم. حتی ضعف و بیهوشی من هم ساختگی بود. من خودم را به بیهوشی زدم تا کسی به من مشکوک نشود. گوستاو از تمام جزئیات زندگی من خبر داشت. من به او اطمینان داشتم و هیچ چیزی را از او پنهان نمی کردم اما او از اعتماد من سوءاستفاده کرد. او با اطلاع از چند معامله و کارهای تجارتي که من انجام داده بودم، مرا تحت فشار قرار داده و از من باج هنگفتی می‌خواست و می‌گفت اگر باج را به او ندهم آن ماجراها را فاش و آبروی مرا خواهد برد. البته پول برای من ارزشی نداشت آنچه مرا ناراحت می‌کرد، سوءاستفاده او از اعتماد و اطمینان من بود... کار آگاه حرف او را قطع کرد و پرسید: من خوب می‌فهمم که گوستاو چگونه شما را برای گرفتن باج تحت فشار قرار داده بود. من از پول‌هایی که شما یک مرتبه از حساب بانکی خود به حساب پس‌انداز گوستاو واریز کرده بودید متوجه شدم که احتمالاً او از شما حق‌السکوت می‌گرفته. اما بگوئید که بعد از آن ماجرا شما سوزن زهر آلود و خود زهر را کجا مخفی کردید؟

- آنها را در نقطه‌ای زیر خاک پنهان کردم. هر وقت خواستید می‌توانم شما را به آنجا ببرم. بعدها وقتی کار آگاه مارتنس با دستیار خیال‌پرداز خود تنها ماند، به او گفت: خب وبر، از شانه خانم گیهارد چه خبر؟ آیا بالاخره آن شانه را پیدا کردی و مورد آزمایش قرار دادی؟

وبر در حالی که رنگش قرمز شده و خجالت می‌کشید گفت: نه دیگر. حالا که هر دو ما به اتفاق قاتل را پیدا کردیم. دیگر احتیاجی به این کار نبود!

مردان اینکار را کرده باشند! طبق عکس‌های مارتین و عکس‌های پلیس، نزدیک‌ترین کسی که سرمیز نسبت به آقای بروک نشسته بود، ضمناً در دسترس گوستاو هم بود، یک خانم موبور و جوان بود و او هم همسر «گیهارد» برادرزاده آقای بروک بود. کار آگاه در این مورد با دستیار خود صحبت می‌کرد و احتمالات را برای او توضیح می‌داد. «وبر» دستیار کار آگاه ذره‌بین را برداشته و مشغول زیر و رو کردن عکس‌ها و دقت در آنها شد و بعد گفت: من یک فرضیه دارم. فکر می‌کنم شاید کلید حل معما باشد. اگر اجازه بفرمایید توضیح بدهم. کار آگاه مارتنس به دستیار جوان و کم تجربه و خیالاتی خود لبخند زد و گفت:

- بگو ببینم چه پیدا کردی؟

دستیار جوان قیافه‌ای کاملاً جدی به خود گرفت و گفت: شما در این دو عکس، یعنی عکسی که نوه برادر آقای بروک یعنی مارتین کوچولو، قبل از حادثه گرفته و عکسی که عکاسان ما بعد از حادثه گرفته‌اند، دقت کنید. در عکس اول یعنی عکس قبل از ماجرا خانم گیهارد، یعنی نزدیک‌ترین فردی که کنار آقای بروک نشسته بود، شانه زینتی اسپانیولی به قسمت چپ سرش زده است، اما در عکس دوم، یعنی عکس پس از ماجرا، این شانه در سمت راست دیده می‌شود.

- خب! با این فرضیه چه چیزی را می‌خواهی ثابت کنی؟ می‌خواهی بگوئی این زن شانه خود را روی دست نوکر پیر آقای بروک کشیده و دندان‌هایش در دست او فرو رفته و نوکر را کشته است؟

- بله! به نظر من دندان‌های شانه خانم گیهارد تو خالی است و داخل آن زهر خطرناکی است و موقعی که چراغها خاموش شده، شانه را از سر خود برمی‌دارد تا نقشه‌ای را که کشیده بود، اجرا کند. او شانه را به طرف دست آقای بروک که روی میز و کنار او قرار داشته می‌برد، اما زمانی که شانه را جلو برد، اتفاقاً گوستاو، نوکر پیر آقای بروک دست خود را جلو آورده و بر حسب اتفاق نوک شانه به دست او خورده و گوستاو بیچاره مسموم شده و بعد هم چون زهر خیلی زود در بدن او اثر کرده زمین افتاده و مرده!

کار آگاه در حالی که لبخند می‌زد گفت: اعتراف می‌کنم که تو قوه تخیل خوبی داری. اما ما هنوز آلت قتاله را هم به دست نیاورده‌ایم و اول باید دنبال آن باشیم. اما من برعکس تو فکر می‌کنم. به نظر من، قاتل با توجه به اوضاع و احوال، ترتیب کار را طوری داده که ما را به اشتباه بیندازد و از مسیر تحقیقات منحرف کند. همه حضار و کسانی که در سر میز شام بودند به یک اندازه مورد سوءظن قرار دارند، ما درباره همه آنها تحقیق کرده‌ایم جز یک نفر. که اصلاً توجهی نکرده‌ایم و هیچ شکی نبرده‌ایم. به علاوه نمی‌دانم چرا ما تا به حال تصور می‌کردیم مرگ گوستاو به اشتباه

اصلا عمق ندارد می باشد. دقایقی بعد فرمانده نیروی انتظامی به همراه معاونت آگاهی و افسر ویژه مبارزه با قتل و جرائم جنایی، رییس و کارکنان تشخیص و هویت و ثبت صحنه جرم از راه می رسند.

راه رسیدن به جسد از بالای پل سخت است ولی همه به محل جسد می آیند، زیپ چمدان کاملا باز می شود. شجاع ترین مامور از آنچه می بیند بدنش به لرزه می افتد.

دختری مجاله شده در چمدان که دهانش با شالی بسته و سرش معلوم نیست. به علت پرتاب از ارتفاع سرش به حالت بسیار وحشتناکی باز شده است. چمدان را کاملا باز می کنند. جسدی که خارج می شود دختری است نوجوان، حداکثر سیزده ساله، دهان دخترک با مقنعه و دستانش از پشت به وسیله روپوش مدرسه و پاهایش با یک شال کاموایی بسته شده است. رییس دادگستری دستورات لازم قضایی را می دهد و توسط مامورین اداره تشخیص هویت از صحنه عکسبرداری شده شال و مقنعه و چمدانی که جسد دخترک در آن قرار گرفته به اداره آگاهی و جسد به سردخانه پزشکی قانونی جهت تعیین علت مرگ و بقیه معاینات منتقل می گردد.

شهرک ملتهب است و حالتی ناامن بوجود آمده، مخصوصا برای دختران. مشخصات دختر توسط آگاهی اعلام می شود و مشخص می شود که دختری دوازده ساله به نام «کیما» از ساعت شش و نیم صبح از خانه شان برای رفتن به مدرسه خارج شده و دیگر برگشته است. هنوز ساعتی از پیدا شدن جسد نمی گذرد که پدر کیما در سردخانه جسد دختر دوازده ساله اش را شناسایی می کند.

اکیبی از ورزیده ترین کارآگاهان تشکیل می شود تا برای کشف مسئله قتل و دستگیری قاتل اقدام نمایند. اکیبی تحقیقات محلی خود را شروع می کند. نظریه پزشکی قانونی هم اعلام می شود. علت مرگ، فشار جسمی سخت بر نقاط حیاتی گردن و خفگی می باشد. همچنین دخترک مورد هتک حرمت نیز قرار گرفته است. بررسی های افسر پرونده و رییس آگاهی نشان می دهد که کیما ساعت شش و نیم منزلشان را به قصد رفتن به مدرسه ترک کرده. قرار بوده سرکوجه به یکی از دوستانش بپیوندد و از آنجا باهم به سمت سرویس مدرسه بروند. همکلاسی کیما هرچه منتظر شده و نیامده و به ناچار او به تنهایی سوار سرویس شده و به مدرسه رفته است.

چندین و چند بار افسر پرونده محل خانه کیما تا خانه دوست او را طی می کند اما نتیجه ای نمی گیرد. التهابات محلی اوج گرفته و مردم با ارسال نامه ای به آگاهی درخواست هر چه زودتر تمام شدن ماجرا را دارند و این فشار مضاعفی بر کارآگاهان وارد می کند. تحقیقات نشان می دهد که کیما در محل بین خانه خودشان تا در خانه دوستش رفته و دوم اینکه قاتل کاملا آنجا را می شناخته و جسد را از بالای پل به پایین انداخته منتهی در انداختن جسد از بالای پل

تمام کرد. از دخترش بیرون آمدم. آسمان ابری بود و هوا کمی سرد. سرم درد می کرد و احساس بدی وجودم را پر کرده بود. صدای اذان را که شنیدم وضو گرفتم و به نماز خانه مترو رفتم. فکر و حواسم پیش دختر کی بود که ناچارانه دانه به قتل رسیده بود و تصویر چهره ی معصومش که در ذهن خودم تصور کرده بودم لحظه ای از جلوی چشمانم دور نمی شد، اشک تمام صورتم را خیس کرده بود. چند نفری که کنار من بودند و خودشان را برای نماز خواندن آماده می کردند، با تعجب به من خیره شده بودند و من دست هایم را به سمت آسمان بلند کردم و از ته دل دعا کردم، دعا کردم که خداوند هیچ کدامان را لحظه ای، حتی لحظه ای کوتاه به اندازه پلک برهم زدنی به حال خودمان رها نکند...

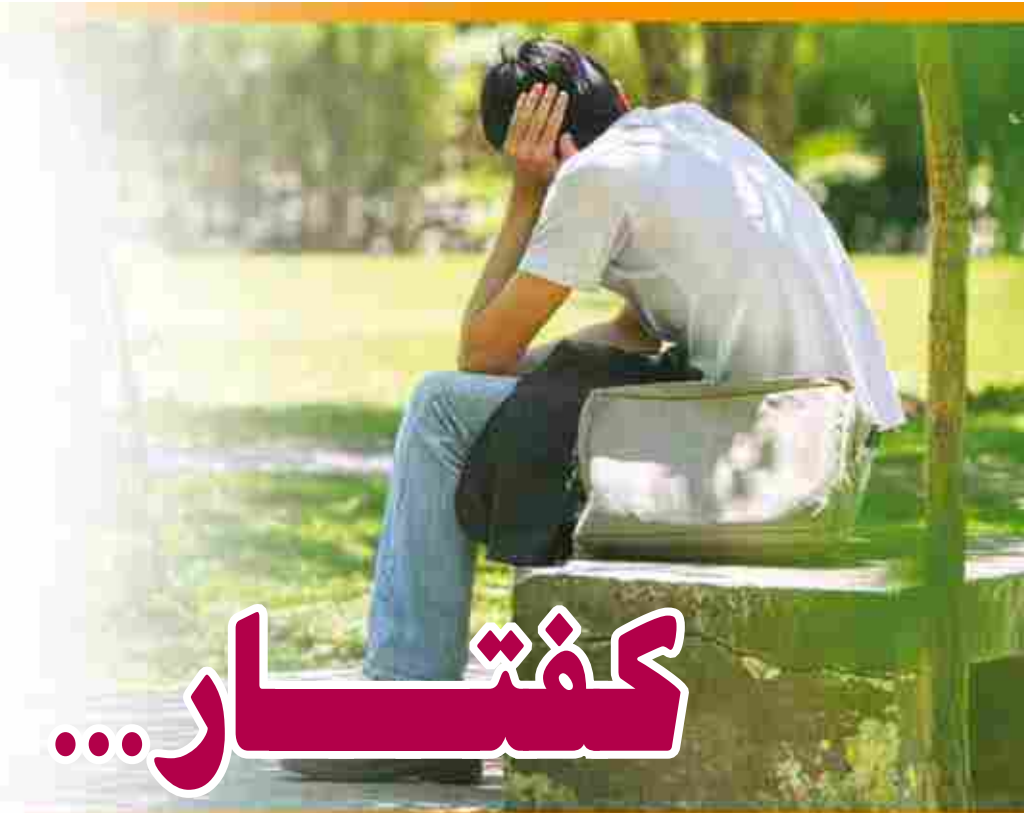
پسر بچه که خودش را با هزار زحمت تا اینجا رسانده است، زیپ چمدان سبز رنگ را که کمی باز است بیشتر باز می کند. فریاد و همبازی هایش را که از بالای پل، کنجکاوانه او را نگاه می کنند، کنجکاوتر می کند. دو دست ظریف از چمدان بیرون می زند. پسرک عقب عقب می رود، خیلی ترسیده است. راهی را که با دشواری پایین آمده از ترس خیلی چالاکتر بالا می رود. دقیقه ای بیش نمی گذرد که مامورین با زحمت از بین جمعیت به هم فشرده خود را به جلوی پل می رسانند. ارتفاع پل تا سطح رودخانه خیلی زیاد است. چمدان سبز رنگ در قسمت سنگی پل که آب

دوست و کیلم - آقای ریسی - می گوید:
- باید به افسر این پرونده و رییس آگاهی برای کشف این قتل در زمانی کوتاه تبریک گفت. این جنایت دل اهالی شهرستان را پر از هراس و وحشت کرده بود. روز دستگیری قاتل، پلاکاردهایی را که حاکی از تشکر اهالی و شهروندان بود، بر سر در آگاهی مشاهده کردم. نکته ای که مرا بسیار متأثر کرده بود این بود که همسر باردار قاتل و خانواده اش بعد از اطلاع از جنایتی که رخ داده بود، قاتل را فراری دادند. شاید باور نکنید ولی من برای اولین بار در طول سالیهای و کالتم از خودم سوال کردم آیا ممکن است خانواده ای از کشته شدن یک دختر نوجوان به دست عضو خانواده شان باخبر باشند و به جای کمک به قانون او را فراری دهند؟ این خانواده فکر نمی کنند اگر مقتول دختر خودشان بود چه؟ آقای ریسی در حالیکه برگه های روی میز اتاق کارش را مرتب می کند، ادامه می دهد:

- قاتل جوانک سنگدلی بود، با خونسردی و آرامش به جنایتی که کرده بود اعتراف می کرد. می گفت وقتی جسد دخترک را از پل پرت می کردم، صدای شکستن چیزی که به گمانم سرش بود، سکوت شب را پر کرد. شنیدن این جمله من و افسر پرونده را که سالیان سال به خاطر شغلمان از این دست حوادث دیده و شنیده ایم را متأثر و پریشان کرد...

آقای ریسی تند و یک ریز به حرف زدن ادامه می دهد اما من حواسم جای دیگری است. با آمدن موکلش، صحبت هایش را که نصفه و نیمه شنیده بودم

گفتار...

مرتکب اشتباه شده تا سر کیمیا با بر خورد به سنگها دچار شکستگی شدیدی شود. اما هیچ کدام از این مسائل به روشن شدن ماجرا کمک نمی کند زیرا باید معلوم شود که برای کیمیا از لحظه خروج از خانه تا انداختن جسد او از بالای پل به رودخانه چه اتفاقی افتاده و دیگر اینکه چه کسی یا کسانی در این قتل و هتک حرمت دست داشته اند و چرا؟ تحقیقات نشان می دهد که در حدود بیست متری محل زندگی خانواده کیمیا فردی زندگی می کند مجرد و مسن که مدتی است در محل نیست، تقریباً همزمان با گم شدن کیمیا... همچنین روبروی همان خانه زن و شوهری زندگی می کنند. زن باردار است، شوهر زن بیکار است و بعد از حادثه در محل دیده نشده. زن و شوهر هر دو اهل همان شهرک هستند. خانه آنها بین خانه خانواده کیمیا و خانه دوست کیمیاست. این خانواده، کیمیا و خانواده اش را به خوبی می شناختند و کیمیا گاهی برای سر زدن به زن جوان به منزل آنها می رفته. زن چند روز قبل از ربوده شدن سحر در منزل پدرش بوده و یک روز بعد از حادثه گم شده کیمیا به خانه آمده. شوهر زن تا روز بعد از حادثه در خانه بوده و از روز بعد از حادثه غیبش زده است.

زن جوان که نامش «سحر» است به آگاهی احضار می شود و تحت بازجویی قرار می گیرد. افسر پرونده چمدان حامل جسد و شال گردن کاموایی زنانه را در محلی می گذارد تا سحر آنها را ببیند و عکس العمل روانی او سنجیده شود. در این بازجویی وقتی چشم سحر به شال و چمدان می افتد چنان دگرگون می شود که همانجا از حال می رود بعد از اینکه به هوش می آید بازجویی را دوباره ادامه می دهند. افسر از او می پرسد شوهرت کجاست؟ زن به ضد و نقیض گویی می پردازد و جواب می دهد از شوهرش بی اطلاع است. بالاخره بعد از چند سوال و جواب مقاومت سحر فرو می ریزد و لب به سخن می گشاید:

من چند روز قبل از این اتفاق رفته بودم خونه پدرم و شوهرم تنها خونه بود. ساعت ده شب بود که شوهرم با داییش به منزل پدرم اومدن. شوهرم از من خواست تا باهم برگردیم خونه مون. وقتی سر کوچه مون رسیدیم دیدم که کوچه خیلی شلوغه و همه می گن کیمیا گم شده. شوهرم رفت با پدر کیمیا صحبت کرد و ازش دلجویی کرد و بهش گفت چیزی نیست پیدای می شه حتما جایی رفته و بر می گرده. ما و خانواده کیمیا مدت ها بود که همسایه بودیم. اونا خیلی به ما لطف داشتن و کیمیا هر چند روز به بار می اومد به من سر می زد. من از شنیدن خبر گم شده کیمیا خیلی ناراحت شدم و شروع کردم به گریه کردن. وقتی وارد خونه شدیم دیدم محتویات چمدون سبز رنگ عروسی مون ریخته روی زمین و چمدون نیست. از شوهرم پرسیدم اینا چرا به هم ریخته؟ شوهرم که حالش پریشون بود گفت دنبال چیزی می گشتم وسایل رو ریختم زمین. بهش گفتم دروغ نگو راستش رو بگو. گفت راستش صبح زود، کیمیا رو تو کوچه دیدم. حالش بد شد و خورد

زمین. اوردمش خونه و بهش آب قند دادم تا حالش خوب بشه، متأسفانه خوب نشد و مرد. من ترسیده بودم، گذاشتمش توی چمدون و از پل پرتش کردم تو رودخانه.

باز هم حرفش رو باور نکردم و شروع کردم به گریه و زاری. در حالیکه فریاد می زدم گفتم اگه راستشو نمی همین الان میرم به پلیس می گم تو کیمیا رو کشتی. شوهرم جلوی دهنمو گرفت و منو برد توی اتاق و پرت کرد به گوشه...

زن اختیارش را از دست داد و شروع کرد به گریه کردن. بعد از لحظاتی ادامه داد:

«محسن» برام گفت که چطور کیمیا رو کشته و به من التماس می کرد که کمکش کنم. دقایق بدی بود. چهره معصوم کیمیا مدام جلوی چشمم بود. چند بار تصمیم گرفتم همه چیز رو به پلیس بگم اما محسن تهدیدم کرد اگه حرفی بزنم همونطور که کیمیا رو کشته من رو هم می کشه. چاره یی نداشتم جز این که به حرفاش گوش بدم. شوهرم کفش های کیمیا رو انداخته بود پشت بام خونه مون، کفش ها رو به دستورش برداشتم و بردم خونه پدرم و آیش زدم. چاره ای نبود، باید با پدرم مشورت می کردم. بابام منو به زور داده بود به محسن. محسن به پسر بیکار و بی غیرت بود و به هیچ چیز اهمیت نمی داد. وقتی اومد خواستگاریم شب و روز گریه کردم و گفتم نمی خوام باهاش ازدواج کنم اما بابام به زور کتک منو مجبور کرد بهش جواب مثبت بدم.

انگار بابام دلش نمی خواست دست از رفتارای بدش برداره. به محسن گفت اصلاً نگران نباش. سحر بی جا کرده گفته تو رو به پلیس معرفی می کنه. خودم کمک می کنم. بعد از اینکه فهمیدیم جسد کیمیا پیدا شده، بابام محسن رو فرستاد خونه برادرم که تو رودهن زندگی می کنه. محسن الان اونجاست، البته برادرم چیزی از این ماجرا نمی دونه... و به این ترتیب محسن در منزل برادر همسرش در رودهن دستگیر می شود. او که چاره ای جز اعتراف ندارد، می گوید:

زنم سحر چند روزی بود که رفته بود خونه پدرش و من تو خونه تنها بودم. از صبح زود حال خوبی نداشتم و وجود پدرم از وسوسه بود. کیمیا رو دوست داشتم. دختر خوشگلی بود. هر روز موقع رفتن و برگشتن از مدرسه از دم خونه ما می گذشت و گاهی برای زنم که باردار بود غذا می آورد و پیشش می موند. کیمیا هر روز ساعت شش و نیم، از دم خونه ما می گذشت. اون ساعت از روز کوچکی کاملاً خلوت بود. جلوی در ایستادم و تا کیمیا رد شد و سلام داد بهش گفتم سحر حال نداره. با تو کار داره، بیا ببین چی می گه.

کیمیا بی هیچ شکی داخل حیاط شد. من در رو پشت سرش بستم. کفش هاشو درآورد و وارد اتاق شد و با نگاه دنبال سحر می گشت. از پشت سر گلوشو گرفتم. به سختی گفت آخه با من چیکار داری؟ تو جویی به حرفش نکردم و جلوی دهنش رو گرفتم تا سر و صدا نکنه. اون لحظه به هیچ چیزی جز گذروندن لحظه

هایی که مدتها آرزوش رو داشتم فکر نمی کردم... کیمیا خیلی سر و صدامی کرد، حالا که دیگه همه چیز تموم شده بود و من می ترسیدم از اینکه کیمیا این مسئله رو جایی عنوان کنه و برای من بد تموم بشه، تصمیم گرفتم بکشمش. با خودم گفتم کسی نمی دونه و شک نمی کنه که من این کار رو کرده باشم. گلوشو اونقدر فشار دادم تا مرد. بعد هم دست و پاشو بستم.

کفش هاشو انداختم پشت بام و جسدش رو داخل چمدون سبزرنگ زنم گذاشتم و سراغ داییم رفتم که مسافر کنشی می کرد. بهش گفتم می خوام در بستم برم خونه پدرزنم و مقداری هم وسیله دارم. باهم اومدیم خونه من. اول اجاق گاز و یه دو چرخه رو گذاشتم صندوق عقب و چمدون رو گذاشتم روی صندلی عقب. دایم تو راه از محتویات چمدون سوال کرد. گفتم چند تا مرغ زنده خریده بودم که نگه دارم. مرغها مریض شدن و مردن اونا ریختم تو چمدون که ببرم جایی بنذازم. برای اینکه دایم شک نکنه مدام باهاش حرف می زدم. نزدیک پل که رسیدیم ازش خواستم ماشین رو نگه داره. او هم نگه داشت. در عقب رو باز کردم و چمدون رو برداشتم تا بنذازم تو رودخانه که آب بیره و کسی هم پیدااش نکنه. ولی چمدون افتاد کناره رودخانه و صدای عجیب تر کیدن چیزی به گوشم رسید. صدای شکستن سر کیمیا بود که به سنگ خورده بود. دایم هم فکر کرد به خاطر ارتفاع زیاد و بر خورد چمدون با سطح آب این صدا اومده. رفتیم خونه پدرزنم و بعد زنم رو برگردوندم خونه...

بقیه اعترافات محسن همان بود که سحر اعتراف کرده بود. قاضی پرونده ضمن تشکر از افسر پرونده و رییس آگاهی، محسن را به اتهام قتل عمد کیمیا و تجاوز به او، سحر و پدرش را به اتهام پنهان کردن مدارک جرم و قاتل باقرار بازداشت موقت جهت تحقیقات بیشتر در اختیار اداره آگاهی قرار داد.

معرفی کتاب

...اگر تنهایی رهایت نکرد، آلبومت را بردار و عکسهایت را نگاه کن تا بدانی خاطرات خوشی داشته ای... باز هم می توانی آینده را به خاطره ای خوش تبدیل کنی...

این عبارت را از کتاب «با فکر معجزه کن»، تألیف عباس عابد برای شمار گزیده ایم در ۶۴ صفحه قطع جیبی، به قیمت ۲۵۰۰ ریال با سرمایه مؤلف چاپ شده است. «با فکر معجزه کن»، ۵۷ عنوان دارد که در ۵۷ صفحه نوشته شده است و درباره مسائل گوناگون زندگی است. مانند: گل تنهایی، احساس و شادی، اندیشیدن، خیر و شر، مطالعه، خودشناسی، مؤمن کیست، نگران فردا، نور حقیقت، دولت عشق و...

گفتگو با علیرضا
نادی، کاپیتان
تیم ملی والیبال

فول فکرمانی نمی دهیم

محمد طاهری

تیم ملی والیبال پس از بازگشت از مسابقات جهانی ایتالیا بدون آنکه وقفه چندانی در روند تمرینات خود بیندازد مجدداً تمرینات فشرده خود را در دو نوبت صبح و بعداز ظهر از سر گرفت. در یک نگاه کلی باید گفت هر چند که تیم ملی والیبال نتوانست از گروه نه چندان دشوار خود در مسابقات جهانی صعود کند اما باز بهای خوب بالاخص در دوبازی مقابل ژاپن و ایتالیا نشان داد که می توان روی موفقیت این تیم در بازیهای آسیایی گوانگجو حساب باز کرد تا بلکه پس از ناکامی تاسف بار در بازیهای آسیایی دوحه این بار والیبال ایران بتواند موفقیت خود را در بازیهای آسیایی پوسان مجدداً تکرار کند. در این بین علی رضا نادی کاپیتان ۳۰ ساله تیم ملی والیبال ایران که سالهای پایانی حضور خود را در تیم ملی پشت سر می گذارد امیدوار است بتواند رهبر خوبی برای این تیم بوده و در کنار سایر بازیکنان با تجربه، تیم والیبال را به روزهای طلایی خویش رهنمون کند.

آوردیم.

* چرا اینگونه شد؟

به هر حال اتفاق می افتد. همه تیمهای ورزشی در رشته های مختلف برایشان پیش می آید که یک روز خوب نباشند. متأسفانه آن روز هم ما خوب نبودیم. شاید اگر با مصر پس از ژاپن یا در روز دیگری بازی می کردیم این اتفاق نمی افتاد. شاید قسمت این گونه بود. شاید هم بعضی ها اعتقاد داشته باشند که ما مغرور بودیم ولی من این نظریه را رد می کنم و تنها دلیل باخت را خوب بازی کردن مصر می دانم.

* اگر نگویم غرور شاید بتوان اسمش را این گذاشت که بازیکنان به اهمیت مسابقه پی نبرده بودند؟

اینطور نیست. ما رفته بودیم که نتیجه بگیریم. بازیهای جهانی والیبال هر چهار سال یکبار برگزار می شود و مسلماً اهمیت بازیها بالا بود ولی شاید مصر اهمیت بازی را بیشتر از مادرک کرده بود.

* به بازی با ایتالیا برسیم. تا شکست آنها فاصله ای نداشتیم...

ما می دانستیم که باید در مقابل ایتالیا خوب بازی کنیم و ببریم تا صعود کنیم. مخصوصاً بعد از باخت بدی که به مصر داده بودیم انگیزه مان بیشتر شده بود. بعد از ست دوم که با اختلاف بسیاری (۲۵-۱۰) نتیجه را واگذار کردیم فعل خواستن را به خوبی صرف کردیم و ست سوم و چهارم را به عشق ایرانی های پرشماری که به سالن آمده بودند و با تمام وجود ما را تشویق می کردند برنده شدیم. از حق هم نگذریم که مربی تیم با تغییر تاکتیک و تعویض های خود نقش زیادی در اوج گرفتن کار تیم داشت. ما توانستیم یکی از قدرتهای والیبال دنیا را اذیت بکنیم. تیمی که در پایان مسابقات چهارم شد.

* چه شد که ایتالیا، بازی را به صربستان واگذار کرد

باید قبول کنیم که صربستان یکی از قطبهای والیبال دنیاست. صربستان چند سال است در لیگ جهانی صاحب عنوان است و یکی از قدرتهای والیبال دنیا به شمار می رود.

* قبول دارید که در این دوره از بازی ها بازیکنان ایتالیا مسن بودند؟

شاید از نظر عددی حرف شما درست باشد ولی همه ماجرا این نیست. یک مربی بزرگ هیچ وقت نمی آید از بازیکنی که کارایی ندارد استفاده کند. مثلاً سباستین فی پشت خط زن آنها حقیقتاً یکی از ممتاز ترین بازیکنان دنیاست. حتماً مربی ایتالیا با نگرش و تجربه ای که دارد همه چیز را سبک و سنگین می کند.

* حرف شما درست ولی من که کارشناس والیبال نیستم دقیقاً می دانم نفراتی مثل سباستین فی یا لوییجی مستر آنجلو سالهای متمادی است در تیم ملی ایتالیا بازی می کنند و سبک بازی شان برای همه آشکار شده است...

اینکه اشکالی ندارد. وقتی زمان زیادی در یک تیم

جهانی و حذف از دوره مقدماتی چطور است؟

خدا را شکر خوب است. تیم ملی بازیهای خوبی ارائه داد و اکثر کارشناسان و اصحاب رسانه نیز بانیکی از این تیم یاد کردند. ما تلاش کردیم که بازیهای خوبی انجام دهیم که در درجه نخست خودمان راضی باشیم و هم اینکه مردم را خوشحال کنیم.

* قبل از مسابقات که با شما صحبت می کردم با اطمینان از برد مقابل مصر و ژاپن صحبت می کردید...

باخت مقابل مصر یک اتفاق بود. ما می توانستیم مصر را شکست دهیم اما آن روز واقعا روز بد ما بود. مصر خیلی سر حال بود و می توان گفت آنها صد درصد آماده بودند و ما نیز از لحاظ روحی و روانی کم

* اوضاع فعلی تیم ملی والیبال چطور است؟

در حال حاضر تمرینات به خوبی پیش می رود و به حدود ۸۰ درصد آمادگی رسیده ایم. ان شاء الله این زمان باقی مانده را بتوانیم به بازیهای تدارکاتی اختصاص بدهیم و فقط تنها مشکل موجود همین کمبود بازی دوستانه است و گر نه همه چیز به خوبی پیش می رود.

* آیا بازی تدارکاتی هم خواهید داشت؟

قرار است به ترکیه برویم و با تیمهای باشگاهی آنجا که تیمهای خوبی هم هستند و بعضاً بازیکن خارجی نیز دارند بازی دوستانه داشته باشیم. امیدواریم که این امر محقق بشود.

* روحیه تیم ملی بعد از بازگشت از مسابقات

رقابت‌های والیبال ارتش

رقابت‌های والیبال ارتش جمهوری اسلامی ایران با قهرمانی تیم نیروی هوایی پایان یافت. به گزارش روابط عمومی سازمان تربیت بدنی ارتش جمهوری اسلامی ایران، در این مسابقات که با حضور تیم‌های منتخب نیروهای زمینی، هوایی، دریایی، قرارگاه پدافند خاتم الانبیاء (ص)، هوانپرو و ستاد مشترک ارتش برگزار شد، نیروی هوایی موفق شد با غلبه بر رقبای کسب بیشترین امتیاز مقام قهرمانی را از آن خود کند و تیم‌های نیروی زمینی و قرارگاه پدافند هوایی خاتم الانبیاء (ص) نیز به ترتیب توانستند مقام‌های دوم و سوم را کسب کنند. در مراسم اختتامیه این مسابقات که با حضور جمعی از فرماندهان و مسئولین برگزار گردید، نفرت و تیم‌های برتر جوایز خویش را دریافت نمودند.

برترین‌های جشنواره فرهنگی ورزشی دانشگاه‌ها و آموزشگاه‌های ارتش

دوازدهمین دوره جشنواره فرهنگی ورزشی دانشگاه‌ها و آموزشگاه‌های ارتش با تجلیل از مراکز و نفرت برتر به کار خود پایان داد. در این مراسم که توسط سازمان تربیت بدنی ارتش در محل سالن همایش‌های کوثر ساعس آجا و با حضور امیر دریادار دکتر سیاری فرمانده نیروی دریایی، امیر سرتیپ حیدری جانشین نیروی زمینی، جناب آقای بهرام افشارزاده دبیر کل کمیته ملی المپیک، حجت الاسلام والمسلمین آل هاشم ریاست سازمان عقیدتی سیاسی ارتش، امیر سرتیپ دوم مجد آرا ریاست سازمان تربیت بدنی و جمعی دیگر از مقامات لشکری و کشوری باشکوه خاصی برگزار شد. در بخش دانشگاه‌ها دانشگاه افسری امام علی (ع) نیروی زمینی در مجموع ۱۲ رشته ورزشی عنوان قهرمان دانشگاه‌های ارتش را از آن خود کرد و در بخش آموزشگاه‌های ارتش مرکز آموزش تخصص‌های دریایی رشت بر سکوی نخست رقابت‌های آموزشگاه‌های ارتش ایستادند.

اما باید آتقدر خوب بازی کنیم که تیم‌های حریف از ما هراس داشته باشند و نگویند که تیم ایران با آن همه ادعا جلوی تیم‌های ضعیف هم آسیب‌پذیر است. *من از این ترس دارم که داستان بازی‌های آسیایی قبل و شکست در مرحله ابتدایی دوباره رخ بدهد... اولاً این قطری‌ها بودند که در قرعه کشی دستکاری کردند و دو تیم مدعی را در بازی اول به همدیگر انداختند و گرنه شاید چنین حادثه‌ای رخ نمی‌داد. ضمن اینکه ما در مقابل کره جنوبی که یکی از تیم‌های درجه یک آسیاست بازی کردیم که در آن بازی واقعاً سر حال بود.

*قبول دارید که مردم به چیزی غیر از قهرمانی بازی‌های آسیایی قانع نمی‌شوند؟

(با خنده) خیر چون مردم ما را دوست دارند و این مطبوعات و رسانه‌ها هستند که توقع کاذب ایجاد می‌کنند! ما حتی اگر ببازیم مردم ما را دوست دارند. *مثل همیشه تقصیر افتاد گردن رسانه‌ها!

ببینید اگر شما در جامعه بروید و پرس و جو کنید مردم از این که ما خوب و با نشاط بازی کنیم راضی هستند حتی اگر ببازیم. به هر حال الان ذهنیت مثبتی نسبت به والیبال وجود دارد و ما سعی می‌کنیم که این ذهنیت خوب را همچنان با بازی‌های خوب حفظ کنیم. *وظیفه کاپیتانی چقدر روی دوش‌تان سنگینی می‌کند؟

اینقدر سنگین است که کمر من را خم کرده است (می‌خندد) وقتی شما در یک مجموعه باشید که همه در آن احساس مسئولیت بکنند شما می‌توانید کاپیتان هستی و وظایف‌ات آنچنان سنگین نمی‌شود ولی زمانی کار دشوار می‌شود که بخش اعظم تیم به اهمیت کار پی نبرده باشند یا هدف بزرگی نداشته باشند. ما در حال حاضر هدف بزرگی داریم و در چنین جو دوستانه‌ای وظیفه کاپیتان سبک می‌شود.

*چه قولی به مردم می‌دهید؟ اگر بخواهیم قول قهرمانی بدهیم که خیلی اصولی نیست. والیبال است و هزار اتفاق پیش بینی نشده. اما سعی می‌کنیم که با بازی‌های خوبی که انجام می‌دهیم شرمند مردم نشویم.

باشی از نظر تجربه و ایجاد هماهنگی می‌توانید به تیم کمک زیادی کنید. پاسوری که چند سال است دارد پاس می‌دهد معلوم است که شرایط بازی در مقابل تیم‌های گوناگون را درک کرده و می‌تواند در بازی‌های سخت باری رسان تیم باشد.

*آیا زمان آن فرا نرسیده است که مادر مقابل تیم‌های نامدار جهان مثل ایتالیا، بلغارستان، روسیه و... بازنده نباشیم؟

به اعتقاد من هنوز زود است. ما باید میدان بیشتری ببینیم تا بتوانیم چنین ادعایی را با قدرت بیان کنیم. ما نیاز به کسب تجربه بیشتر داریم. هر وقت توانستیم حضوری پررنگ در عرصه‌های جهانی داشته باشیم می‌توان به تحقق این موضوع امیدوار بود.

*ولی ما اگر کمی بیشتر دقت می‌کردیم توان شکست ایتالیا را داشتیم...

والیبال ورزشی است که شما خیلی کارهای می‌توانید بکنید و دستتان نسبت به خیلی از رشته‌ها بازتر است. در خیلی از ورزش‌های تیمی نظیر فوتبال یا بسکتبال شما با بازیکن حریف درگیر هستید ولی در والیبال با بازیکن حریف تماس فیزیکی ندارید. بگذارید مثالی بزنم. تیم کوبا از نظر قدرت بدنی خیلی سرتر از تیم برزیل است اما در برابر برزیل در فینال سه بر صفر می‌بازد. چرا؟ چون برزیل تیمی است که با فکر بازی می‌کند و اصلاً زور نمی‌زند. این دلیل نمی‌شود که اگر ما دوست از ایتالیا گرفتیم پس از آنها بهتریم. شاید اگر دفعه بعد با آنها بازی کنیم سه بر صفر ببازیم.

*موضوع دیگری که وجود دارد این است که تیم ملی والیبال یا صفر است یا صد. گویی حد وسطی برای بازی این تیم وجود ندارد...

این موضوع در اکثر تیم‌ها وجود دارد. یک روز تیم سر حال است و روز دیگر خیر. در یک گیم خوب هستید و در گیم بعدی افت می‌کنید. یا حتی خیلی از بازی‌ها بدلیل نوسان در سطح بازی پنج گیمه می‌شود. این طبیعت والیبال است.

*بگذریم... حاشیه چقدر در تیم ملی والیبال وجود دارد؟

حاشیه‌ای که به کار ما لطمه بزند وجود ندارد. البته شاید شما از چیزی خبر دارید که ما نداریم!

*به هر حال مادر مورد درگیری بین سرمربی و یکی از بازیکنان مطالبی شنیده ایم...

(با کمی مکث و تأمل) خیر اینطور نیست. اصولاً در ایران شایعه زیاد تولید می‌شود.

*کمی هم در مورد بازی‌های آسیایی صحبت کنیم. نظر‌تان را جابج به همگروهی‌های عربستان، اندونزی، مغولستان و ترکمنستان چیست؟

همه تیم‌ها برای ما قابل احترام هستند. به هر حال گروه بندی ما نسبتاً خوب و ساده است ولی اگر ما می‌خواهیم قهرمان بشویم باید به همه تیم‌ها احترام بگذاریم و برای برد به زمین برویم. خیلی مهم است که با رقیب ولو اینکه ضعیف باشد با احترام برخورد کنیم و خودمان را از پیش برده حساب نکنیم. درست است که ما چند بازی ساده در مرحله مقدماتی داریم

بهروز وثوقی را: گفتند قیافه ات قیصری است و بد آموزی دارد، نیا ورزشگاه

که دیگر نیایم ورزشگاه و بعد ولم کردند. نمی دانم واقعا چرا این کار را با من کردند.»

✽امادلال نیـــروهایی انتظامی برای برخورد با این پدیده سکوها چه بوده است؟

«گفتند تپیت قیصری است و بد آموزی دارد. حق نداری با این شکل بیایی ورزشگاه. بچه ها تپیت را می بینند و این برایشان بد آموزی دارد!»

«ما متدهای مختلفی را در تیم های مختلف برای ریکاوری استفاده می کنیم اما باز هم حتی در تیم های ملی مان اتفاقاتی می افتد که تاسف انگیز است. اتفاقاتی مثل بازی هایی چون المپیک که یک ورزشکار تیمی مثل جودوی ما در فاصله ۳۰ دقیقه ای دو مسابقه حساسش فرستاده می شود که بخوابد. آیا واقعاً این کار علمی است و می دانید چه لطمه ای به ورزشکاران می زند.»

این اعترافی تلخ بود که دقایقی بعد رئیس سابق کمیته ملی المپیک ایران یعنی رضا قراخانو گفت: «کاری به رشته ورزشی ندارم اما این واقعاً اتفاقی بود که برای ورزشکاران انفرادی ما در بازی های دوحه قطر رخ داد. این یعنی دوری از علم.»

دیگر پیراهن رئال مادرید را به تن نکنم. مشکلی در قلب من مجبورم کرد خداحافظی کنم. اما قلب من همچنان برای رئال مادرید می تپد.»

دلارد سه بازی ملی و یک

گل ملی هم در کارنامه خود دارد. او در یورو ۲۰۰۸ عضو تیم اسپانیا بود.

۴۲ کیلومتری تا آتن را طی کرد تا خبر پیروزی هموطنانش را اعلام کند و همانجا جان سپرد.

بیش از ۱۲ هزار و ۵۰۰ نفر روز یکشنبه همین مسافت را طی کردند. یونانی ها با اینکه این روزها در بحران اقتصادی به سر می برند برای برگزاری این مراسم، یک و نیم میلیون یورو هزینه کردند که در قیاس با ۹۰۰ هزار یورو سال گذشته، رقم قابل توجهی بوده است.

از راه همکاری با هر کمپانی، این چهره تابناک ۱،۲ میلیون دلار دستمزد به طور متوسط می گیرد. آن هم درحالی که برای تبلیغ محصولات کمپانی مورد نظر تنها ۲ تا ۳ روز وقت خود را برای ضبط تصاویر ویدیویی یا عکسبرداری اختصاص می دهد. برپایی کنفرانس های مطبوعاتی از طرف تولید کننده محصول در حضور سلطان دنیای توپ گرد، باعث افزایش سهم ۱۰ درصدی حق تبلیغ وی می شود.

۸۰۰ هزار تومانی می گیرند. من که کاری با کسی نداشتم، فقط یک حرفی رازدم، همین.»

و اما اصلاً ماجرای روز بازی: «مثل همیشه این بازی را هم رفتم ورزشگاه که یک دفعه لیدرها به من حمله کردند، علیه من شعار دادند و کمی هم فحاشی نثارم شد. بعد هم که دستگیرم کردند و بردند پیش یک جناب سرهنگی که انگار مسئول بود. او گفت دیگر حق ندارم بروم ورزشگاه آزادی. دستم را گرفتند از ورزشگاه بردنم بیرون از ورزشگاه. یک تعهد گرفتند

بهروز وثوقی را، لیدر کلاه مخملی استیل آذین دیگر حق ورود به ورزشگاه را ندارد.

او در گفت و گویی به ماجرای اخراجش از بازی پرسپولیس و استیل آذین پرداخت. ماجرای که باعث شد که از ورزشگاه اخراجش کنند. این لیدر که از ابتدای لیگ امسال به سوژه اول سکوها تبدیل شده درباره ماجرای اخراجش از ورزشگاه می گوید:

«فکر می کنم کار لیدرهای باشگاه استیل آذین است. آنها از دست من شاکی اند چون گفتم حقوق های

اعتراف تکان دهنده رئیس سابق کمیته ملی المپیک:

ملی پوشان، فاصله ۳۰ دقیقه دو مسابقه را می خواهید

صبح سه شنبه هفته گذشته آکادمی فدراسیون فوتبال میزبان همایش فیزیولوژی ورزش بود. همایشی که در آن جدیدترین پژوهش های ارائه شده از سوی محققان ورزشی کشور در زمینه فوتبال نونهالان برای مربیان شاخص تیم های پایه کشور شرح داده می شد. در بخش انتهایی این مراسم دکتر محمدرضا کردی یکی از مسئولان آکادمی فوتبال که پیش از این سابقه حضور در آکادمی ملی المپیک ایران را داشته است در پاسخ به ابهام های مربیان تیم های پایه که درباره متدهای ریکاوری ابهام هایی داشتند گفت:

ریکاوری با خواب، این شاهکار ورزشکاران ایرانی در دوحه قطر است که رئیس سابق کمیته ملی المپیک پس از ۴ سال آن را افشا کرد.

خداحافظی بازیکن ۲۵ ساله رئال از فوتبال

بازی نکرده است. او همیشه امیدوار بود برگردد، اما سرانجام ناگزیر به خداحافظی از فوتبال شد. دلارد درباره توصیه پزشکان گفت: «می خواهم از همه ورزشکارانی که مانند من رنج کشیدند حمایت کنم، آنهایی که رویاهایشان زودتر از زمانی که انتظار داشتند پایان یافت. پزشکان به من توصیه کردند که

روبن دلارد، هافبک سابق رئال مادرید تایید کرد که از فوتبال کناره گیری می کند و این به دلیل مشکل قلبی اوست. او همچنین گفت از رئال بی نهایت ممنون است که به او پیشنهاد پست مربیگری داد.

این هافبک ۲۵ ساله بیش از دو سال است پس از غش کردن در بازی جام حذفی مقابل رئال اوئیون

ماراتن، ۲۵۰۰ ساله شد

مراسم دو هزار و پانصدمین سالگرد ماراتن روز گذشته با حضور نزدیک به ۱۰ هزار نفر در شهر آتن یونان برگزار شد.

در سال ۴۹۰ پیش از میلاد، آتنی ها در جنگ ماراتن موفق به شکست پارسیان شدند و بر پایه یک افسانه، یک پیغام رسان به نام «فید پیدس» مسافت

درآمد ۱۲ میلیون دلاری پله از راه تبلیغات

۳۰ سال است از فعالیت ورزشی به عنوان بازیکن کناره گرفته و باز نشسته شده است. وی با فروش حق پخش تصاویرش برای تولیداتی چون شامپو، نوشابه، کرم پوست، عصاره های گیاهی و محصولات مانند خودرو، وسایل کامپیوتری و... این درآمد هنگفت را کسب می کند.

چهره اسطوره ای فوتبال برزیل و جهان، سالیانه میلیون ها دلار از راه تبلیغات تصویری کسب می کند. پله که وارد هفتادمین سال عمر خویش خواهد شد، از راه استفاده از تصاویرش در تبلیغات بازرگانی، ۱۲ میلیون دلار در سال کسب می کند. این اتفاق در حالی روی می دهد که نزدیک به

پر درآمدترین ورزشکاران زن جهان

نشریه «فوربس» فهرست ۱۰ نفره‌ای منتشر ساخته که در آن ۱۰ ورزشکار پر درآمد زن جهان معرفی شده‌اند. مطابق انتظار تنیس‌بازان دارای بیشترین سهم در میان پر درآمدترین ورزشکاران زن جهان بوده و بعد از این رشته ورزشی نیز گلف قرار گرفته است. جالب اینجاست که از میان زنان ورزشکار پر درآمد جهان تنها یکی و آن هم ماریا شاراپووا در رده‌بندی جهانی پر درآمدترین ورزشکاران جهان دارای رتبه هست. شاراپووا دارای رتبه ۳۵ جهانی در این زمینه است.

۷- آنا ایوانوویچ

تنیس، ۲۲ ساله، ۷/۲ میلیون دلار

شرکت آدیداس در فوریه امسال قرارداد مادام‌العمری را با وی امضا کرد. وی در گذشته برترین تنیس‌باز زن جهان بود. وب سایت وی یکی از محبوب‌ترین سایت‌های ورزشکاران

در جهان محسوب می‌شود. وی از سال ۲۰۰۸ میلادی که در مسابقات اوپن فرانسه قهرمان شد در گیر مسائل دادگاهی بوده است.

۸- بلنا بانکوویچ

تنیس، ۲۵ ساله، ۵/۳ میلیون دلار

بانکوویچ نخستین زنی است که توانسته به رتبه نخست برترین تنیس‌بازان زن جهان دست یابد بدون آن که حتی یک فینال گرند اسلم را نیز تجربه کرده باشد. او در سال ۲۰۰۸

توانست عنوان برترین تنیس‌باز زن جهان را به دست آورد. سال گذشته وی قرارداد پوشاک و کفش ورزشی خود را با شرکت چینی آنتا امضا کرد.

۹- پائولا کریمر

گلف، ۲۴ ساله، ۵/۲ میلیون دلار

وی نیمه نخست ۲۰۱۰ را به دلیل مصدومیت انگشت شست خود از دست داد، اما در ادامه توانست در مسابقات اوپن آمریکا قهرمان شود. جایزه ۷.۷ میلیون دلاری که وی

توانست کسب کند از نظر ارزش رتبه ۱۲ را در میان کل جوایز تاریخ ورزش دارد.

۱۰- لورنا اوچوآ

گلف، ۲۸ ساله، ۵ میلیون دلار

وی با اعلام خیر بازنشستگی خود از مسابقات حرفه‌ای در آوریل امسال جهان گلف را حیرت زده کرد. این در شرایطی است که او توانست در مسابقات معتبر تور LPGA رتبه

نخست را به دست آورد. وی البته به حضور در ورزش گلف ادامه خواهد داد و قصد دارد میزبانی مسابقات سالانه‌ای را در گوآدالاخارا مکزیک بر عهده بگیرد.

دانیکا (۴۵ کیلوگرم)

سهم بسزایی در قهرمانی‌هایش داشته است. ایندی کار از محبوب‌ترین مسابقات اتومبیلرانی در آمریکای شمالی است که طرفداران زیادی

نیز در ژاپن دارد. وی دارای ۱۰ قرارداد حمایت مالی شخصی است که در نوع خود در میان ورزشکاران اتومبیلرانی منحصر به فرد محسوب می‌شود.

۵- کیم یو-نا

اسکیت روی یخ، ۱۹ ساله، ۹/۷ میلیون دلار

وی جوان‌ترین ورزشکار زن در میان پر درآمدترین ورزشکاران زن جهان است.

او در المپیک زمستانی ونکوور کانادا توانست در رشته اسکیت روی یخ مدال طلا را از آن خود کند. حامی مالی وی یعنی بانک کوکمیون اعلام کرده که اگر وی بتواند در کورد المپیک را بکشد، یک میلیون دلار به او پاداش خواهد داد. او هم توانست در المپیک زمستانی ونکوور کانادا در کورد جهانی را بشکند.

۶- آنیکا سورنستام

گلف، ۳۹ ساله، ۸ میلیون دلار

وی قبل از این که تا پایان سال ۲۰۰۸ میلادی اعلام بازنشستگی کند، موفق شد در ۹۰ مسابقه حرفه‌ای بین‌المللی قهرمان شود. البته وی هم‌اکنون نیز با شرکت‌های کالای،

کاتراند باک، لکسوس و رولکس قرارداد دارد. وی در رشته‌های تجاری مانند طراحی زمین بازی گلف و آکادمی گلف نیز فعالیت دارد.

۱- ماریا شاراپووا

تنیس، ۲۳ ساله، ۲۴/۵ میلیون دلار

پر درآمدترین ورزشکار زن جهان قرارداد هشت ساله‌ای را با شرکت نایک به ارزش ۷۰ میلیون دلار امضا کرده است. وی علاوه بر شهرت ورزشی‌اش به عنوان یکی از زیباترین ورزشکاران زن جهان نیز شناخته شده است.

۲- سرنا ویلیامز

تنیس، ۲۸ ساله، ۲۰/۲ میلیون دلار

ویلیامز در سال ۲۰۰۹ میلادی توانست در دو مسابقه گرند اسلمز برنده شده و صاحب جایزه ۶.۵ میلیون دلاری آن‌ها شود. آگوست سال گذشته سرنا ویلیامز و خواهرش، ونوس بخشی از سهام تیم میامی دولفینز را خریداری کردند.

۳- ونوس ویلیامز

تنیس، ۳۰ ساله، ۱۵/۴ میلیون دلار

خواهر بزرگ سرنا ویلیامز که در نوشتن کتاب «بیاتایروز بشی» نیز همکاری کرده است. این کتاب جولای امسال انتشار یافت و در بازار نیز موفقیت به دست آورده است.

۴- دانیکا پاتریک

اتومبیل رانی، ۲۸ ساله، ۱۲ میلیون دلار

وی نخستین زنی است که تاکنون توانسته در مسابقات معتبر ایندی کار رتبه نخست را به دست آورد. کارشناسان اعتقاد دارند که وزن بسیار کم

دوستان عزیز می‌کنند، فقط روزهای **شنبه و سه شنبه** از ساعت ۱۸ تا ۲۰ با شماره ۲۹۹۹۳۳۳۴ تماس بگیرید و جد آخواهشمندیم شماره های دیگر مجله را اشغال نکنند.

دریای ما چه شد؟

آقای س. الف. ۴۹ ساله، متأهل، بازنشسته، مشکین شهر خواب دیدم در کوهستانی باصفا رودخانه‌ای خروشان بود و من و چند نفر ناشناس در جهت عکس جریان آب شنا می‌کردیم و ماهی‌های بزرگی را با دست می‌گرفتیم و به کناره‌های رود پرت می‌کردیم. سرانجام به دریا رسیدیم و پس از کمی شنا کردن، بیرون آمدیم و فردا شد. باز هم به رودخانه رفتیم و شنا کردیم ولی از ماهی‌ها خبری نبود. در کناره‌های رود، هندوانه‌هایی بود که دو نیمه شده و سرخ بودند. ما به آنها توجهی نکردیم و شنا کنار رفتیم و رفتیم تا به

کار، مادر، عشق

امیر علیپور، مجرد، شاغل، جنوب

خواب دیدم باد و باران داشت آغل گوسفندان ما را خراب می‌کرد. کسی به نام چنگیز در خانه ما بود. گرسنه بود. گفتم برایش غذا بیاورند و به طرف آغل رفتیم تا درستش کنیم. دیدم او دارد غذا می‌خورد. انگار ماهی سرخ کرده بود. گفتم این غذای خودته... و غذا را از او گرفتم و گفتم باید از غذای خونه ما بخوری. بعد صدایش کردم بیاید کمک کند. آمد. پدرم خاک را می‌کند و من پر می‌کردم و چنگیز پایه‌های آغل را کار می‌گذاشت. او پایه‌ها را جلوتر از محل قبلی می‌برد و آغل را کوچک می‌کرد. کارمان که تمام شد، به او گفتم پارسال هم به کمک آمدی. مادرم حرف مرا رد کرد. عصبانی شدم و به او ناسزا گفتم. مادرم با خاکستر زغال صورتش را سیاه کرد. زن یا دختری هم کنارش بود و همین کار را کرد. رفتم تا مادرم را بزنم. یک نفر گفت: دایی تو اینجاست و حالا همه جا می‌گویند تو مادرت را زدی. با خشم دست‌های مادرم را گرفتم و گفتم بیا منو بزنی تا دقت دلت خالی شود. و با شدت دست‌های او را به صورتم می‌زد. بعد کش سیاه چرمی کهنه‌ای را بدو جوراب بایم کردم و به طرف پدرم رفتم. کنار حوض بود. پایم را نشان دادم و گفتم می‌سوزه. انگار یه چیزی به پام نیش زده. توی آن حوض میش می‌شستیم. مادرم بالباس توی حوض بود. دو تا بره کنار حوض

تعبیر خوابهای ایمیلی

ارشد تی کش

نویسنده: ۱۵ آگوست، ۱۳ فریدای، ۲۰۱۰
PM ۸:۲۶

باسلام، برای سومین بار است که ایمیل می‌فرستم. خواب دیدم برای انجام کاری به جایی رفته‌ام. در یکی از طبقات خانمی را دیدم که سال‌ها قبل همکار و ارشد من بود. سرش پایین بود و با خجالت زمین را

را تغییر بدهید تا از مشکلات خروشان زندگی دور شوید. در این خواب، پس از تغییر دادن شیوه‌های مرسوم، به آسودگی و آرامش و رفاه خواهید رسید ولی این مسائل مانند مه صبحگاهی، زود ناپدید می‌شوند. شما در آغاز راه چنان خوشحال می‌شوید که به نعمت‌هایی که سر راهتان هست، توجه نمی‌کنید. این موضوع در خواب شما به شکل هندوانه‌های رسیده و آماده خوردن تجلی یافته است. به راه ادامه می‌دهید تا به منبع خیر و آرامش و برکت برسید ولی بلوک سیمانی می‌بینید و ناامید می‌شوید. پس بهتر است شیوه خود را تغییر ندهید اما آن را اصلاح کنید. این خواب همچنین می‌گوید کسانی که قدرت زیادی دارند و سیاست آنها فقط به سود خودشان است، دارند دنیای شما و طبیعت زیبای روزگار کودکی را نابود می‌کنند. این خواب نباید شما را نگران کند حتی باید خوشحال باشید که افکار جالبی دارید.

تعبیر

نخست بگویم که همه خواب می‌بینند و امکان ندارد کسی به ندرت خواب ببیند... شما خواب‌های خودتان را فراموش می‌کنید که البته موضوع مهمی نیست... این خواب می‌گوید از آشنایان و اطرافیان خودتان کمی دلگیرید. مدتی است به این فکر می‌کنید که شیوه خودتان

بودند. هر دو را در آب انداختم. بعد بیرون آوردم و گذاشتم کنار مادرشان. گوشی من زنگ زد و بیدار شدم. جواب قالم آمده بود که بد بود. خیلی ناراحت شدم چون چند روز پیش جواب فال مرا خیلی خوب داده بود. چندی پیش هم خواب دیدم چنگیز کش خودش را در آورد و به پای من کرد و رفت.

تعبیر

اگر خواب شما را دیر تعبیر می‌کنم مرا بیامرزید. تعداد خواب‌ها زیاد است و تعبیر خواب در مجله جای کمی دارد. این خواب می‌گوید شما حال و روز خوشی ندارید. مشکلاتی که سر راه شماست، روحیه شما را خشن‌تر کرده است. خواب دومی به ما می‌گوید چنگیز رقیب عشقی شماست که پیروز شده است. او از زنش راضی نیست و پشیمان است که با او ازدواج کرده است اما هرگز دلش نمی‌خواهد زنش حتی یک لحظه به شما فکر کند. ضمناً اگر دستش برسد به شما آسیب می‌زند. شما هم باید این عشق را فراموش کنید و بگذارید آنها زندگی خودشان را بکنند. فراموش نکنید که عشق تکرار می‌شود و همان لذت و التهایی را دارد که قبلاً تجربه کرده‌اید. ضمن این که مردها پس از ازدواج، آن التهاب پیش از ازدواج را ندارند.

آنجایی که چنگیز به خانه شما آمده و خوراک خودش را می‌خورد، تاجایی که پایه‌های آغل را جلوتر می‌گذارد، یعنی می‌خواهد در کار شما خللی ایجاد کند. شما هم به دلیل عشق قدیمی خودتان، دوست دارید با او مهربان

می‌شست. از دیدن او در این حالت تعجب کردم. بعد از ساختمان بیرون آمدم و با تعجب به آنجا خیره شدم و فکر می‌کردم چرا او زمین شویی می‌کند؟ توضیح: ساله‌ها قبل وقتی برای اولین بار استخدام شدم، خانمی که ارشد من بود، کارهایی کرد که اعتماد به نفسم تخریب شد.

تعبیر

سلام... مدتی است در محل کارم برای متصل شدن به اینترنت مشکلاتی دارم بنابراین نتوانستم

باشید اما از او خوشتان نمی‌آید. آنجا که مادر حرف شما را رد می‌کند، یعنی او با عشق شما مخالف بوده و با چنگیز هم میانه‌بندی ندارد. بد رفتاری شما با مادر، یعنی دوست دارید با چنگیز بد رفتاری کنید ولی خجالت می‌کشید احساس خودتان را نشان بدهید. مادر روی خود را سیاه می‌کند یعنی از اوضاع شما ناراحت است.

(نیش به پا) یعنی دارید استواری خود را از دست می‌دهید. بره یعنی گاهی خشن می‌شوید و گاه از خشونت پشیمان می‌شوید. کش چرمی کهنه یعنی آن احساس قدیمی دارد رنگ می‌بازد و باور کرده‌اید او دیگر مال شما نیست. مادر در حوض یعنی رفتار شما و پدرتان با او مثل رفتار گوسفندان است و حالش را رعایت نمی‌کنید.

به فال‌های اینترنتی و حتی بسیاری از فال‌هایی که فالگیرها می‌گیرند، اهمیت ندهید. فقط کسی می‌تواند فال بگیرد که حافظ را کاملاً بشناسد و دلی پاک داشته باشد و به عالم بالا معتقد و ارادتمند.

برای تعبیر خواب شما به اطلاعاتی نیاز داشتم بنابراین به شما اس. ام. زد اما جوابی ندادید. هزار تومان هم در پاکت شما بود. آن را به خانم گردان دادم برای شما پس بفرستد ولی موفق نشد. بنابراین پول شما را از طرف شما به مستمندی دادم. قبول باشد.

این اولین بار است که دوستی در پاکت پول می‌گذارد. خواهش می‌کنم چنین کاری نکنید زیرا برای من مسؤولیت دارد. تعبیر خواب، مجانی است اگر هم لازم باشد با شما تماس بگیرم، آن هم رایگان است.

ایمیل‌ها را ببینم. مرا بیامرزید... این خواب می‌گوید: با این که آن خانم ارشد علیه شما کوشش‌هایی کرده بود، امروز به موفقیت‌هایی رسیده‌اید و تثبیت شده‌اید. شما خانمی انتقامجو نیستید ولی چون آن ارشد آسیب‌های بدی به شما زده بوده، ضمیر نهانی شما دوست دارد او خوار و خفیف شود. همین قدر که در خواب شما زمین شویی می‌کرده، حس انتقامجویی نهانی شما التیام یافته و از این پس، شادتر و موفق‌تر کار خواهید کرد.

فروردین

باید به خود ببالید که محبوبیت شما زیاد است و قدرت ریسک بالایی دارید و علاقه‌ای به گوش دادن به نامهربانی‌های دیگران ندارید. به دنبال یک آرام‌بخش قوی هستید، در حالیکه بهتر است به فکر درمان باشید. هر چند کار و تکیه کردن بر آرامش الهی بهترین شیوه‌هاست. حرف دلتان را بگویید و به خدایز دیکتر شوید و بدانید که او در برابر هر مشکلی از شما حمایت می‌کند.

دوست خوب! شما جز آن دسته افرادی هستید که می‌توانید گذشته را جبران کنید، پس خیالتان راحت باشد و قدم بر دارید.

اردیبهشت

این روزها را به فال نیک بگیرد چون فضای جدید و امکان خوبی در دل این روزها نهان است که باید با دانسته‌های خود آنها را کشف کنید و بدانید که زیبایی‌های زندگی شما واقعی و ماندگارند. پس غم و اندوه را از دلتان بیرون کنید و در برابر تغییراتی که پیش رو دارید انعطاف‌پذیر باشید و مثل همیشه شرایط را تحت کنترل خود در آورید و صفای قلبتان را حفظ کنید و به شکسته نفسی خود تعادل ببخشید و آرامش‌تان را حفظ کنید چرا که تنها در این صورت است که می‌توانید تصمیم عاقلانه و منطقی بگیرید.

خرداد

نمی‌دانم چرا حواس پرت شده‌اید و نمی‌توانید تمرکز لازم را برقرار کنید، در حالیکه در این روزها با مسائل پیچیده‌ای روبرو می‌شوید که باید بتوانید با استفاده از تمام هوش خود بر آنها مدیریت کنید. دوست خوب! باعث رنجش خاطر کسی شده‌اید و در حال حاضر به دل‌نگرانی او بیشتر از خودتان اهمیت می‌دهید. پس اوضاع را به شکلی در بیاورید که تکرار نشود و بدانید که هر کاری با همکاری آسان می‌شود و به سادگی می‌توانید فشاری را که روی دوستان است از بین ببرید و نکته پایانی برای شما این است که شناسایی مشکل کافی نیست بلکه باید راه حل مناسبی برایش پیدا کنید و در این صورت است که دیگر کسی را به دلیل آن سرزنش نمی‌کنید.

تیر

فردی با گذشت و یک رنگ و مهربان‌اید و آزادیتان را با هیچ چیزی عوض نمی‌کنید، پس انتظار می‌رود برای حفظ آن بیشتر تلاش کنید تا بدست آورده‌اش. به خوبی می‌دانم مسئله‌ای وجود دارد که ذهنتان را مشغول کرده و باید هر چه زودتر آن را برطرف سازید و امیدوارم آن را برزگر از آنچه که هست جلوه ندهید و مسائل گنگ و مبهم را شفاف سازید. چون وقتی فکری در سر دارید هیچ کس نمی‌تواند آن را تغییر دهد و یا از ذهنتان بیرون کند. در ضمن در این روزها به توافق خوبی که می‌تواند کاری هم باشد می‌رسید، خیالتان راحت.

مرداد

این انکار ناپذیر است که رنج‌های زیادی را تحمل کرده‌اید و سختی‌هایی را پشت سر گذاشته‌اید و طعم شکست را خوب چشیده‌اید، پس نیازی به امتحان مجدد آن ندارید. و این یعنی موفقیت و پیروزی! نگران دوستی هستید که باید به او نزدیک‌تر شوید تا بتوانید به لطف حضرت دوست یاری‌اش کنید و به او کمک دهید و از همین حالا به خود قول دهید که انتظار جبران نداشته باشید و گذشته از اینها بهتر است بدانید که همسفر بی‌نظیری دارید و باید قدرش را بدانید. دوست خوب! شما به همه چیزهایی که می‌خواهید و در ذهن دارید یک به یک خواهید رسید و سرعت آن نیز به برنامهریزی دقیق شما بستگی دارد.

شهریور

نگاهتان به زندگی تغییر کرده و دوران قشنگی را سپری می‌کنید و مهربانی عادت خوب شماست. عاشق دنیای پاک و لطیف خودتان هستید و از قناعت لذت می‌برید و دیگر وقت آن رسیده که پا بر پله‌های بالاتر بگذارید و در امتداد رشد فکری با زندگی مهربانتر باشید و به نیازهای جسمی و روحی‌تان بیشتر توجه کنید و این را نیز بدانید که هیچ انسانی کامل نیست، پس شما نیز ضعف‌های خود را بپذیرید و به جای دلخوری به فکر برطرف کردن آنها باشید و دوروبرتان را خلوت کنید و افکار آزار دهنده و کینه‌ورزی‌ها را از خودتان دور کنید!

مهر

حس خوب و ارزشمندی دارید و قدردان هستید و نیازهایتان را خوب تشخیص می‌دهید و موقعیت خود را نیز خوب می‌دانید و باید خدا را شکر کنید چون این‌ها ابزارهای خوبی برای زندگی هستند و می‌توانند بهترین آرامش‌ها را در جهت رسیدن به خوشبختی فراهم کنند.

دوست خوب! انعطاف‌پذیری باعث خوشبختی انسان می‌شود و نباید آنرا نادیده بگیرد. در ضمن امکان جابجایی و یا آشنایی وجود دارد و اگر به خود اطمینان دارید قدم پیش بگذارید.

آبان

سرگرمی‌های خاص خودتان را دارید و همانند بچه‌ها هر چیزی را شفاف می‌بینید و از زندگی لذت خاصی بیش از دیگران می‌برید، ولی با این شرایط و روحیه شما از مشکلات معاف نمی‌شوید و باید چشم‌های خود را خوب باز کنید و از انجام کارهای افراطی دوری جوید و اجازه دخالت در زندگی خصوصی‌تان را به هیچ کس ندهید. دوست خوب! تمایلات منطقی خود را به شکل مطلوبی برطرف سازید و از اختلاف سلیقه‌های موجود نهراسید که این امر بسیار طبیعی می‌باشد و اتفاقاً قابل حل.

آذر

ذاتاً مودب‌اید و باعث افتخار اطرافیان و همیشه برای انجام کارهایتان دلیل موجهی دارید. احساس تنهایی می‌کنید و قصد ندارید. آنرا با کسی تقسیم کنید، موضوعی در قلبتان سنگینی می‌کند و نمی‌توانید آن را در سینه نگه دارید البته نگه داشتن آن هم به طولانی مدت، کار درستی نیست و بالاخره باید آن را به شکل منطقی بیان کنید و به سوء تفاهم‌ها پایان دهید و بدانید که در این روزها می‌توانید به شیرینی‌های دوران کودکی خود برگردید، چرا که در این شیوه نیازهای واقعی‌تان برآورده خواهد شد آن هم بدون دغدغه.

دی

اخلاق خوب شما سرمایه با ارزشی برایتان می‌باشد. مردم‌دار و پر حوصله هستید، ولی نمی‌دانم چرا فکر می‌کنید که کسی شما را درک نمی‌کند، در حالیکه زحمات شما مورد حق شناسی قرار دارد و عزیزان شما را قبول دارند و حاضرند به هر شکل از شما حمایت کنند. دوست خوب! تحرک داشتن و دوری از یکجانشینی به سبکی روحتان کمک می‌کند و شادابی و نشاط دایمی را برای شما به همراه دارد که باید آن را جدی بگیرید و در عین حال نیز زمانی را برای استراحت خود در نظر بگیرید تا بتوانید از روزمرگی خارج شوید چون یقین دارم شما نمی‌توانید این عادت را تحمل کنید.

بهمن

همانند هر انسان دیگری به ستوده شدن نیاز دارید و از آن لذت خاصی می‌برید. مغرورید و برای دفاع از حقتان تا ناکجا آباد پیش می‌روید و این شما هستید که همیشه روزگار را به زانو در آورده‌اید. پس بیش از اندازه به ظواهر اهمیت ندهید چون نمی‌توانید خودتان را قانع کنید که این می‌تواند تهدیدی بر تضمین آینده شما باشد، پس دقت کنید که با هر کسی قاطی نشوید و کم‌بود وقت را بهانه کم‌لطفی‌های خود قرار ندهید چرا که شما جزء خوش شانس‌های روزگار هستید و این اصلاً جای تردید ندارد.

اسفند

حاضر جواب و در عین حال شوخ طبع‌اید. سلامتی مهمترین مسئله مورد نظر شماست. طرز فکر خوبی دارید و خوب می‌دانید که چه چیزی در انتظارتان است. به کسی احتیاج دارید و باید اشتباه او را نادیده بگیرید و از جر و بحث دوری جوید و اصرار به کارهای نشدنی و غیر ممکن نداشته باشید. در مورد بیرون از خانه هم باید بگویم که وظیفه‌تان را با جان و دل انجام دهید تا بعد پشیمان و سرخورده نشوید و احساس برتری خود را حفظ کنید و این را بدانید که زمان مرهم خوبی برای تمامی دردهاست حتی دردهای ناشناخته‌ایی چون مشکل شما پس نباید خودتان را از دیگران مستثنی بدانید، چون مستثنی نیستید و تنها تفاوت‌ها در عاشقی است و آنهم آسمانی‌اش!

راهنمایی داشتن دوستیهای افسانه‌ای

دوست خوب اتصال به زندگیست، گره‌ای به گذشت و جاده‌ای به آینده، کلیدی برای سلامت روانی در دنیای دیوانه «اوتیس ویس»
 عده معدودی مزایای دوستی را انکار می‌کنند. دوستی یکباره نمی‌تواند بوجود بیاورد بلکه در طول زمان پدید می‌آید. مردم اولویت‌هایشان تغییر می‌کند. باید دوستی‌هایمان را پرورش دهیم تا راهنمایان مفیدشان را در زندگی به کار گیریم.

به مرزها احترام بگذارید

شاید بخواهیم کسانی را که دوستشان داریم سرزنش کنیم اما نمی‌خواهیم این انتقادهای از زبان دیگران بشنویم. این یک قانون طلایی است که چگونه از دوستانمان انتقاد کنیم بدون اینکه آنها را آزرده خاطر کنیم، در اصل باید آینه دوستمان باشیم.

از گاه‌کوه‌سازی

مخالفت وجود خواهد داشت، آرام باشید. قبل از واکنش نسبت به وضعیت ناخوشایند پیش آمده بایک دوست، همیشه بایستید و نفس عمیق بکشید. سعی کنید با خشم عکس العمل نشان ندهید. احساساتتان را صادقانه بیان کنید اما با آرامش، درست است که کار ساده‌ای نیست اما بهترین روش برای کم کردن کشمکش و احساس وحشت و نگرانی در زندگی می‌باشد. اگر احساسات ناخوشایند را کنترل نکنیم فقط مانعی هستند که ما خشمگین می‌مانیم.

پذیرید که دوستی‌ها تغییر می‌کنند و گاهی به پایان می‌رسند

بهترین کاری که می‌توانید هنگام تزلزل دوستی انجام دهید اینک اجازه دهید طبق روال پیش رود. این بدان معنا نیست که فوراً تصمیم بگیرید دیگر یکدیگر را نبینید. به پایان رسیدن دوستی ممکن است استرس‌زا باشد اما تغییر بخشی از زندگی و روابطی است که پایان یافتنشان می‌تواند به خاطر آنچه قبلاً به ما درس داده‌اند یک گنجینه باشند. دوستی نباید یک اشتباه باشد و زندگی ما را خدشه دار کند.

با احترام و مهربانی رفتار کنید

این مهمترین نکته است. اگر دوست خودتان نباشید، نمی‌توانید دوستی برای دیگران باشید. آیا تا بحال توجه کرده‌اید که برخی افراد همیشه مورد استفاده و بهره‌ی دیگران قرار می‌گیرند؟ آنها افراد سوءاستفاده‌جو و به سوی خود جذب می‌کنند. این اتفاقی نیست. اگر بخواهید دیگران با احترام با شما رفتار کنند، پس باید ابتدا به خودتان احترام بگذارید. هر چه با خودتان مهربان‌تر باشید، شادتر و موفق‌تر خواهید بود. هر چه شادتر باشید، باید بیشتر به دیگران ببخشید. این یک چرخ و فلک بزرگ شادی است. سوار شوید و بچرخید.

از دوستان کنیم. ماه به پایان می‌رسد، ماه دیگری می‌آید و دوباره فراموش می‌شود. به همین صورت روابط کمرنگ می‌شوند و تلاشی در این باره نمی‌کنیم. عادت نکنید اینگونه فکر کنید «من سعی می‌کنم وقت پیدا کنم». این طفره رفتن از مشکلات است. نمی‌توانید وقت را پیدا کنید بلکه باید وقت را بسازید. هر روز تصمیم بگیرید توجه‌تان را به جایی معطوف سازید و این فعالیتها هر روز، هر هفته و بالاخره تمام زندگی‌تان را خواهند ساخت. مهم است که بدانید کجا وقت و انرژی‌تان را متمرکز می‌سازید. آیا این با ارزشهایتان هماهنگ است و می‌خواهید زندگی‌تان اینگونه باشد؟ «خانواده و دوستانم مهمترین چیزها هستند». اگر ۸۰ ساعت در هفته کار کنید و آنها را نبینید هیچ جایگاهی برای این خواسته‌تان قائل نشده‌اید. آگاه باشید چگونه وقتتان را سپری کنید و اولویت را در زندگیتان به افرادی بدهید که از همه به شما نزدیک‌ترند.

آنگونه با دیگران رفتار کنید که دوست دارید با شما رفتار شود

شاید این مثل را شنیده که با هر دست بدهی با همان دست پس می‌گیری. این بدان معناست که باید تصمیم بگیرید چه ویژگی‌هایی برایتان مهم است، زیرا نمی‌توانید آنچه را که نداده‌اید بگیری.

تفریح کنید، بخندید

هر رابطه بلندمدتی، از جمله دوستی، ممکن است خدشه دار شود. زمانی برای تفریح بگذارید، بر خنده و خوشی متمرکز شوید و از رابطه دوستی‌تان حضوری مثبت در زندگی‌تان به جای بگذارید. خاطرات مشترک کمک می‌کنند تا زندگی‌مان را تعریف کنیم.

مردم را همانطور که هستند بپذیرید

قضاوت را کنار بگذارید. برخی همیشه می‌دانند چگونه درست حرف بزنند و برخی بدترین برداشت را از گفته‌ها دارند. کلید مدیریت رابطه دوستی و کاهش کشمکش‌ها، پذیرش مردم همانگونه که هستند می‌باشد. ما همگی ضعفها و قدرتهای مختلفی داریم. مبارزه با شخصیت طبیعی دوستان شکست خوردن در مبارزه است. دوستانتان را با همان شخصیتی که دارند بپذیرید.

دوستانتان را عادلانه انتخاب کنید

انرژی‌تان را بر افرادی متمرکز سازید که به شما احساس خوبی می‌دهند. ما همه این گفته را می‌دانیم «نمی‌توانید خانواده‌تان را انتخاب کنید». بنابراین از هوشتان استفاده کنید و دوستانی را انتخاب نمایید که ارزش وقت گرانبها و توجه‌تان را داشته باشند. اگر روابطتان را که بر آن متمرکز می‌شوید هوشیارانه انتخاب نکنید، خودتان را کم ارزش خواهید کرد و کمتر می‌توانید به افرادی بپردازید که لیاقت انتخاب شما را داشته باشند.

فریب ظاهر را نخورید

رفتار فرد مهمتر از حرفها و ظاهرش است. خودتان را با افرادی احاطه کنید که شخصی که می‌خواهید باشید را منعکس سازند. دوستانی را انتخاب کنید که از آشنایی با آنها سربلند باشید، کسانی را تحسین کنید، که شما را دوست داشته باشند و به شما احترام بگذارند. کسانی که به صرف بودنشان روزتان را مفرح بخش می‌سازند.

روابطتان را اولویت بندی کنید

ممکن است به دلیل مشغله یا دامن برود که یادی

نوشتن نام فامیلی الزامی است

آن دسته از خوانندگانی که مایل هستند حرف دلشان اعم از پیام تبریک - تولد - تشکر و قدردانی در مجله خودشان چاپ شود لطفاً از ساعت ۹ صبح الی ۱۹ با شماره تلفن: ۲۹۹۹۳۳۵۸ تماس بگیرند یا به شماره ۲۲۲۷۱۸۱۳ نامبر ارسال دارند و یا به نشانی مجله (بخش پیام از شما، چاپ از ما) پیام خود را حداکثر در دو سطر حداقل یک هفته قبل ارسال کنند.

هلیا جان! یک دنیا عشق و محبت تقدیم به تو که بهترین هدیه خدایی، بیستم آن بان تولدت مبارک. الهام و الناز - سنندج

سروه جان! ۲۹ آن بان روز تولدت که قشنگ ترین روز عمر ماست تبریک می گوئیم، دوست داریم. پدرت اسماعیل شیخی و مادرت زبیده خالوله

لیلا دوست بی نظیرم! خیلی فکر کردم با پیامی متفاوت تولدت را تبریک بگویم، خودت زیباترین پیام ها را از طرفم بخوان و تولدت را با آن پیام ها شاد باش بگو.

دوست همیشگی ات، سیما میر دوست

حاج محمد ابیست و چهارم آن بان روز چشم گشودنت را تبریک می گویم، دوست دارم. همسرت سیده زهرانبوی - شیراز

دانیال جان! تو گل باغ زندگی، سیزده آن بان تولدت مبارک، صمیمانه دوست داریم. پسر عمه ها محمد مهدی و امیر علی بخشی - آمل

حسین جان! میلادت زیباترین هدیه الهی بود و بودند در کنار من بالاترین لطف خدا. دوست دارم. همسرت ناهید اصفهانی - تهران

مریم عزیزم! وجود پر مهرت گر مابخش زندگی مان شد. روز شکفتنت را با انبوهی از گل مریم تبریک می گوئیم. خانواده حجت الله بابایی - قم

داوود جان! در آن ماه زیباترین فصل پاییز، روز میلادت را جشن می گیریم. تولدت مبارک. همسرت سمیه چرامی و دخترت درسا

سمانه جان! به پاکی آسمان و به زلالی چشم ساران و زیبایی شکوفه های نوبهاران سوگند، عاشقانه دوست دارم. همسرت علی اصغر احمدی نیکو - اسلامشهر

مهر داد، عزیزم! با تو بودن چه زیباست، دوست دارم، تولدت مبارک.

سیما ملکی

فاطمه السادات مهر بانم! تقدیم به تو که دوریت، غم، خانه ات، قلبم، و فراموشی ات مرگم خواهد بود. ۲۶ آن بان، روز تولدت مبارک. همسرت سید مرتضی عرشی - مشهد

ابراهیم عزیزم! آرامش آن است که بدانی در هر گام دست تودر دست خداست، سالروز تولدت مبارک. همسرت فریده اسماعیل پور - تهران

محمود جان! پنجمین سال پیوندتان با عروس نامز میلار تبریک می گویم، دوستان دارم. مادر جان شما سهیلا باقری - تبریز

فریدای عزیزم! بهترین و زیباترین روز زندگی من، اولین لبخندی بود که در چهره خورشیدی چون تو نمایان شد. دوست دارم. نامزدت محسن زمانی - تهران

فرخنده جان! صداقت و وجودت مایه آرامش و لبخندت باعث دلگرمی ما در زندگیست، صمیمانه دوست دارم. گچساران همسرت عادل رضایی

عادل جان! تو به من شوق زیستن دادی به اندازه بودن و تا آخرین لحظه حیات دوست دارم. همسرت فرخنده - گچساران

شایان جان! بایبشترین عشق، در کوتاهترین جمله روی لطیف ترین گل می نویسم،

دوست دارم ۲۲ آن بان تولدت مبارک.

پدر و مادر و خواهرت، بهزاد و مریم و شمیم فرزانی - رشت

کیوانم پسر مهر بانم! تو تک ستاره آسمان خانواده ما و تنها امید زنده بودن مایی، تولدت مبارک. پدرت سید محسن فلاح شمس - بندر عباس

مریم نامم! آنگاه که تودر آن ماه شکفتی، گل های مریم عطر خود را از عطر وجود نازت وام گرفتند. پنجمین سالروز تولدت مبارک. خاله های بابایی ها

سمیه جان! ادم برایت تنگ شده، هر کجا هستی صحیح و سالم باشی و اگر برایت مقدور است تماسی با من داشته باش. دوست فاطمه رحمتی - کرمانشاه

معصومه جان! شکفته شدن گل وجودت را در قشنگ ترین روز سال با یازده شاخه گل رز صمیمانه تبریک می گویم، دوست دارم.

همکلاسی ات ماحدث ضرغامی - اهواز

شکوفه جان! دهم آن بان سر آغاز زندگی عاشقانه مان را تبریک می گویم. دوست دارم تا ابد.

همسرت ایرج محمدی - تهران

داوود و محبوبه جان! هجده آن بان، سالروز پیوند شما دو فرشته زمینی را تبریک گفته و از خداوند متعال خواستار خوشبختی روز افزون شما هستیم.

پدر و مادر و خواهرانت - محمود - مولود، فاطمه - طاهره - طیبه و رقیه - و برادرت حاج محسن هاشم نیا - آمل

عمه و خاله عزیزان! قبولیتان در رشته کارشناسی ارشد را تبریک گفته و موفقیت شما را در تمام زندگی خود خواستاریم.

برادرزاده های دانیال - امیر علی و محمد مهدی طالبی - آمل

خاله سارا جون و خاله زهره جان! اندازه دنیا دوستان دارم ۲۱ آن بان تولدتان مبارک. ریحانه و حنا که کریمی پور - تهران

جمشیدم! نوزده آن بان، سومین سال پیوندتان را با تنها پسر گلیمان امید جشن می گیریم. همسرت لیدا شکوهی - دزفول

بهاره جان! قدم نورسیده تان مبارک، ما تولد این شاخه گل زیبا را به شما و همسر گر امتنان تبریک می گوئیم. پدر و مادرت - موسی حقی و حلیمه صیفی همدان

کیان جان! موفقیتت را در دانشگاه سراسری در رشته پزشکی دانشگاه شیراز تبریک می گویم. خواهرت نیره لطفی - سنندج

نسیم جان! ای بهترین پدر دنیا. دوستان دارم، بیست آن بان، تولدت مبارک. همسر و دخترانت سیمین قومی - رباه و ریحانه رسولی - کرمان

کامییزم! هفده آن بان، چهارمین سال پیوند شما با عروس گلم کتایون را تبریک می گویم. مادرت فاطمه شکری - رفسنجان

آرمین جان! تبریک دستهای خالی مرا با سخاوت بی حد پذیر، داداشی تولدت مبارک. برادر آرش و برادرزاده های آرمینا سرخوش - تهران

شکرالله جان! تو همیشه برایم بهترین بودی و هستی. دوست دارم، تولدت مبارک. همسرت سمانه اسلامی - بروجرد

همسر مهر بانم! سیده محبوبه! زیباترین لحظه ها با وجود تو معنی می گیرد، دوست دارم، تولدت مبارک. همسر و فرزندت: آرتا - آمل

پاسخ های باهوش خود کلنجر بر مید

بقیه از صفحه ۴۹

۱۸ اختلاف در تصویر مزرحه

۱۱۵ اختلاف در تصویر خرگوش چتر باز

من چه جانوری هستم؟ (دلفین - دل - حمام فین کاشان - فیل)
کدام ضرب المثل؟ صدای دهل از خالی بودن شکم است!

باران بیروتی

امیر زانظری
کلاس اول

حسین قاسمی
کلاس دوم

شایان غضنفرزاده
کلاس سوم

داوود کلهر کلاس دوم

فاطمه منعمی ۷ ساله - آران و بیدگل

کیما محمودی
۸ ساله

سیدمتین موسوی
۷ ساله

مهدی مهدی - تهران

بی‌تا امانی
۷ ساله - شلمان

یونس ماهر
۷ ساله

سهیل همتی
کلاس اول

سوگند قنبر نیا ۵ ساله

علیر فاکاشانی - گرمسار

علی قاسمی کلاس دوم

سارینا
آفانقی
کلاس دوم

نازنین عظیمی ۸ ساله

ابوالفضل محمد ر ضایبی
۵ ساله

عرفان قندالی - گرمسار

مصطفی رشیدی

حسین پور کریم
کلاس دوم

مریم عظیمی ۷ ساله

پرواز!؛ سویس، جمعه ۵ نوامبر: خلبان سویسی «یاوز راوسی» در حال آزمایش وسیله جدید شبیه به کایت است. او اولین نفر در جهان است که باین بالهای مجهز به موتور، که درست همانند جت ساخته شده‌اند، پرواز می‌کند. تصویر او را در حال پرواز بر فراز مناظر غرب سویس می‌بینید.

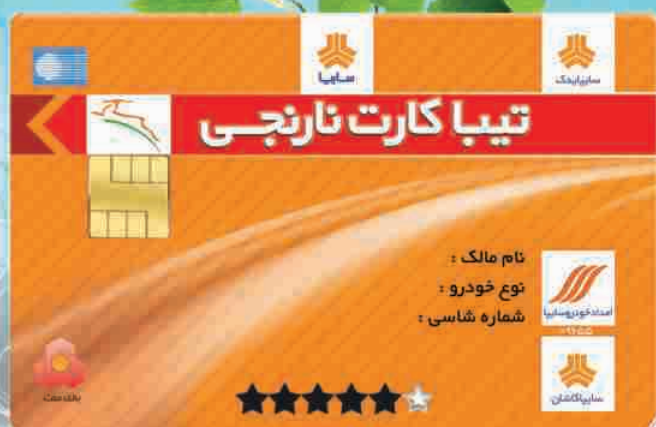
سه قلوها؛ نیوجرسی - آمریکا، یکشنبه ۳۱ اکتبر: همانطور که در تصویر می‌بینید این سه قلو که آلیا، استیون و آیده نام دارند با هوشیاری کامل به جشن آمده‌اند! در محله «هوبوکن» شهر نیوجرسی، مردم در زمان جشن سالانه هالووین، نوزادان خود را نیز با لباسهای مخصوص به جشن می‌برند و به بهترین و قشنگترین لباس عید نوزادان جایزه‌ای تعلق می‌گیرد.

گودال؛ اشماکلدن - آلمان، دوشنبه ۱ نوامبر: گودال عجیبی که به یکباره در یکی از خیابانهای آلمان پدیدار شد همه را متعجب کرد. طبق تحقیقات انجام شده در مورد علل بوجود آمدن آن، بر خورد یک شهابسنگ بسیار کوچک این گودال را به وجود آورده است. خوشبختانه شهابسنگ در فضای بین خانه‌ها فرو آمده و به ساکنین و هیچکدام از خانه‌ها آسیبی نرسیده است. به ندرت اتفاق می‌افتد که یک شهاب سنگ بتواند از جو زمین عبور کرده و به زمین برسد.

آتشفشان؛ آرگومولیو - اندونزی، دوشنبه ۱ نوامبر: بدن بی‌جان یکی از ساکنین شهر، زیر خاکسترهای آتشفشانی پوشیده شده است. آتشفشان «مرایی» از ۱۲۶ اکتبر دوباره فعال شده و به گفته دانشمندان، این بزرگترین فوران این کوه آتشفشانی بوده است. گازهای سمی و خاکسترهای آتشفشانی حاصل از فوران، تا کیلومترها پخش شدند و باعث خسارات و تلفات زیادی شدند.

کوجه فرنگی؛ لندن - انگلستان، سه شنبه ۲ نوامبر: جمع زیادی از مردم در منطقه «گولدن اسکویر» جمع شده و با ۲۵ هزار کوجه فرنگی باهم جنگیدند! البته این برنامه مدت زیادی طول نکشید چون فقط منظورشان شبیه‌سازی مراسم اصلی پر تاب کوجه فرنگی، با نام «توماتینا» بود که در اسپانیا برگزار می‌شود.

تیبیا کارت نارنجی

نام مالک :

نوع خودرو :

شماره شاسی :

بازار آزاد

امداد خودرو ساپا ۰۹۶۵۵

www.emdadsaipa.ir

